

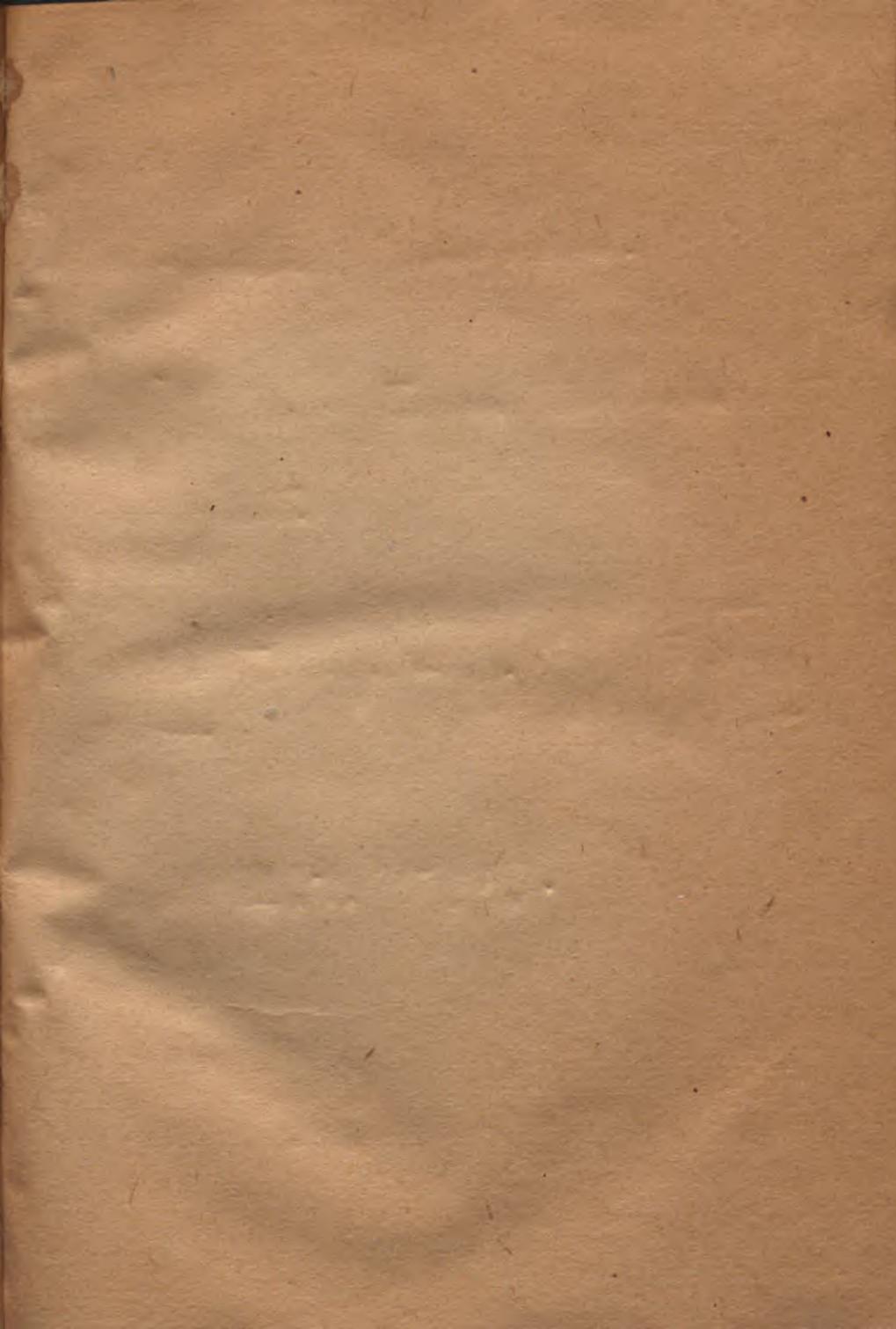
1162

~~4mc
7349~~

yohannes Damascenus
Epibei gestorum Barlaam et
josaphat.

[Estaburg. Henr. Eggsteyn]

Hain 5913.

N

A

A

1
nobilium atque senatorum omnia deponebat. Vite
seculi onus monachi fieret. Rex autem ut hec
audiuit ira maxima repletus atque furore suc-
cessibus edictum illuc posuit omnes christianos co-
artari ut negaret fidem Christi. Vnde nouas quo-
dem contra ipsos christianos spes tormentorum
exogitabat et stupefiebat et nouos
mortuum modos inabatur eis et lras per unius
usas sibi subiectas prius eius delegabat pri-
eclibus atque duabus penas aduersus pios
ecce iniustas decernentes. Preceps vero ad
iustis monastici ordinis propositos furiosos atro-
cissimum contra eos et in eis mortale excitauit belo-
lum. Tunc multi fidelium mente conmouebantur
alij vero remota sustinere non valentes
erecrabili illis obediens precepto. Monasti-
ci autem ordinis duces ac principes palam quidem
atque in facie regis in pietate redarguerentur per
martirium temporis palis vite sine fornicabantur et
eternam acquerebant beatitudinem. Alij vero in
solitudinibus et montibus abscondebantur. Quod
tempore metu erant sed dispensacione quadam
divina hoc agabant.

Huiusmodi ergo obscuritate vidiam oculum
cupante et fidelibus quidem vndeque re-
pulsis ipietatis vero misericordia tenentibus
cruoribus et ardoribus sacrificiorum etiam ipso ae-
re iam inquinato quidam regis archisatrapsa

dignitate q̄ antīm̄ cōstanciā magintudinē
 at; fortitudie et oīb̄ alijs q̄b̄ pulchritudo
 corporis et fortitudo significari potest ab
 alijs omib̄ differrebat ut audiuit ip̄num
 illud p̄cepit valesc̄ies vane huic glorie de e
 orsum trahentis atq̄ deliciis temporalib⁹ monas
 chorū p̄positis seip̄m consuevit monachū de
 seria petris ibiq̄ lejunius et vigilius ac di
 uniorū eloq̄orū meditationem inten⁹ sensus
 fr̄s vigilanter emūdabat et aia; ab om̄i
 literan⁹ passibili affectu impassibilitatis lu
 minē illustrabat . Rex autē hūc valde dili
 gebat et in honore marino habebat . Qui
 postq̄ audiuit de eo talia doluit quidē aio
 qm̄ amicū pdiderat contraria quātus vero
 amplius exarhit in iram . Odisit itaq̄ ubiq̄
 ad ei⁹ inquisitionē et om̄e lapidū ac mon
 achū cōcaua et spelūcas ut inueniretur p̄qui
 ri fecit . D⁹ aliquātū vero tempis hi⁹ qui
 ap̄ inquisitionē illi⁹ directi fuerāt ut senser
 eū in desertis habitatōe⁹ habere p̄scriv
 eantes inuenierūt eum . Quē cōprehendens
 tes regis tribunalī exhibuerūt . Vides autē
 rex sit in paupe et aspērimo vestitu illum
 videlicet qui splendoris aliquā vestimentis in
 duebatur et multis affluēbat deliciis nunc
 vero maceratū dura anachoreseos cōuersa
 cione et hermitice vite patenter optū vestita
 s̄is tristitia s̄i et ira replebatur et ex abo

sermonē misericordie ad eū . Osculat̄ ac mē
 sis p̄dite cui⁹ rei grā mutasti honorē in cō:
 tumelia et splendētem glia; in hūc ignoio :
 sum ac vilem aspectum . Primus in regno
 meo et mee archistratigos potēcie ludum
 puerorū temetip̄ constituiſti nō solū nro
 amicicie at; fiducie oblit⁹ ſed et cōtra ipam
 inſurereiſli naturā et neq; p̄priorū filiorū
 miſeritus dōcīas et omis; vite glia; vero
 nichilo reputasti et tantā in honora;
 elīte p̄poſuſti glie . Ut quid hoc fecisti . Ei
 quid hinc lucra beris q̄ oibus dñs videlicet
 et hoib; illū qui dicitur ihesuſ p̄tuliſti du
 rāq; etiā illā et ſupſticioſam cōuerſationem
 delectaciōnib; at; iocunditatib; dulcissime
 vite hui⁹ . Nec audiēs ille homo dei hylas
 rite ſimul ac plane respondit . Si rationē
 a me audire vis o rex mimicos tuos de
 dio p̄torij tui eice et tūc respondebo tibi de
 quibuscūq; interrogare volueris . illis namq;

2

 p̄tib; null⁹ a me tibi ſimo reddetur . Pre
 ter rationēm vero torque occide far q̄ vis
 michi mūd⁹ crucifixus eſt . et ego mūdo ait
 doctoř me⁹ . Regem aut̄ dicente . Et qui
 ſunt im̄mici iſti quos d̄ medio p̄illere me iu
 bes . Ait vir sanct⁹ ira et cōcupiā hec em̄ ab
 inicio quidē cooperatoria nature ab auctoře
 inducta fuit . et nūc ſkiliter habet ea que nō
 ſed in carne conuolantur . ſed ſecundū ſpiritu

In vobis autem qui toti estis carnis et nichil
habetis spiritum contraria facta sunt et quod nimis
corum et hostium sunt agunt. Nam concupiscentia in
vobis operatur quidem voluptate et incitat ira
vero destruit. Abscedant igitur ista hodiernae
a te affideant vero ad audienciam dicendorum
atque iudicium prudenciam et gratias. Si enim ira
et concupiscentia de medio tuleris et per hijs pru-
denciam et equitatem adduxeris Anna veraciter
ita. Nobis rex ait. Ecce annues tue
postulas omnia a me de concilio concupiscentiarum et ira
in medium vero adducere prudentiam et equita-
tem facias. Dic ergo michi secundum. Unde
tibi tantus eros facies est. utque in vana spe co-
sistunt proponebant hijs quod in manibus habentur et
oculis videntur. Si respondes autem hermita
dixit. Si misericordia regis o rex unde michi fac-
tum est. Tempalia quidem despicerem totiusque
meipsum etnorum spei dedisse audi. In diebus
antiquis cum valde inuenis esset audiui ver-
bum quoddam bonum et salutare et me fortiter hu-
ius virtus rapuit et quasi cuiusdam diuinum se-
minis huius memoria in meo plantata est
corde inseparabiliter quod semper conservatur a deo
ut radicata sit et exorta et quem certis fructibus
in me attulerit. Visum est inquit a sapien-
tia ea quidem quod sunt despicerem quasi non sunt quod
vero non sunt quasi sunt apprehendere et con-
tinere. Qui ergo non gustat eorum que sunt

3

Dulcedime non poterit eoz que non sunt ad
discere naturam. Ignorans autem quoniam ista despi-
ciet. Existencia quidem vocavit sermo eterna
et non mutabilia non existentia vero prius tem-
pore et delicias atque fallace spiritate quibus
rex male heu cor tuum addicatum est. Ego etiam
hinc aliquem detinebam sed verbi Christi exsuperas
animi mei insinuarunt mactat mentem meam ad
id quod melius est eligendum. Non enim peccati
resistens legi mentis mee
fereis compedibus vincies me. Hoc enim puerum
captiuum tenebat. Quoniam autem complacuit bonitate
tua et benignitati saluatoris nostri dei ut libe-
raret me de sua illa captiuitate confortauit
mentem meam ut conuiceret legem peccati et
apparuit oculos meos ut discerneret bonum
a malo. Tunc iam consideravi et vidui et ecco
quia puerum vanitas est et afflictio Christus sicut
et salomon sapietissimus dicit in suis sermonibus.
Tunc sublatum est de corde meo velamen
peccati et quod ex corporali crassitudine super-
posita erat aie nunc ingredo terra dissipata est
et cognoui ad quod factus sum et quod optet me
ad auctorum meorum ascendere per ipsum operationem
mudatorum. Unde omnia derelinquens secutus
sum eum et gratas ago ei per Ihesum Christum dominum
nrum qui erigit me de latu miserie et de luto
fecis iudeo potestate sevissimi extimatores
principis tenebrarum seculi huius et ostendit

inchi. Siā cōpendiosam et facilem p quā po-
tero in hac fūculi at; fragili corpe angelicā
ducere conūlationē. Quā apprehendere cu-
piens strictā et arduā adamauī pgere viam
condēnando pñcium vanitatis et instabilem
ipetum istozū ac reflexum. Et nescio aliqz
aliud bonū vocare pter illud q̄ vere bonū
est a quo misericordia tu o rex abruptus es et
dissū. Vnde te deseruum? et a tuo cons-

wim⁹ eo q̄ incertam et cui⁹
ante re p̄cipiā i pōsitionē et ad equale des-
ouere nos erges piculum. Nam q̄ diu
mūdanā exercitum⁹ milicā nichil eozū q̄ de-
rebat nos p̄t̄misim⁹ sicut et ip̄e nob̄ testis-
moniū phibes nec in ercie alicui⁹ aut negli-
gencie aliquā criminē in currum⁹. Qui vero
et ip̄m oīm honorū p̄ncipale bonū a nob̄
amputare cōtendis. i. pietatē et deū deserere
p dāp̄nis oībus est p̄ferendū et ppter hoc
honores et munera nob̄ rep̄mittis. Quō
boni noticiā te habere ullā recte dicere pos-
sim cum ex equo p̄fusis cōparas ip̄a admui-
rem pietatē dico m deū et amicitia huānam
et gl̄i; velud aq̄ defluentē. Quō ergo tū
bi m hac cōmunicare possum⁹ et nō magis
contrario amicitia et honorē et affectū fili-
ozū et si quid aliud erat negabim⁹. Vide
m⁹ em⁹ o rex ingratū te esse deo. qui et ip̄m
tibi esse et respirare p̄buit q̄ est xp̄c ihesus.

4

dñs vniuersitatis coeq̄lis et coetnus deo patri
Qui celos verbo et trani stabiliuit hoi eoz
manib⁹ p̄p̄is formauit et huc m mortali⁹
itate donauit · regemqz cūtorū q̄ m tra sunt
cōstituit et q̄si regalem sedē oībus pulchri⁹
orem paradisi ei subdidit . Qui muidia
dyaboli deceper⁹ et voluptate heu p̄bdolos
illec⁹ misfrime ab vniūlis hys cor uit bo-
nis . Mā o i p̄n⁹ erat deo · et⁹ fac⁹ est
misfrim⁹ lacrimis ppter su⁹ m̄t⁹
mō plangend⁹ . Sz qui i oē roā auerat
creauerat benignis rursus aspiciens oculis
opus manuū suarū cū de⁹ esset nō amittēs
q̄ erat ab iniicio factus est ppter nos absqz
peccato q̄ sum⁹ nos . Et crucem sponte ac
morte in sustinēs hostem iam supradictū q̄
primū penitū nřm deceper⁹ deinceps et de illi⁹
amara fuitate nos redimēs m p̄stina beni-
gnissime restituit libertatē . Et vnde ppter
in obedienciam cecidaram⁹ illuc denuo sua
nos reduxit mia poriori nos p̄stimo honcē
efficiens dignos . Tu aut̄ illū qui talia ppter
nos passus est · et talib⁹ bonis nos iterū
dignos effecit ip̄e respuis et m illi⁹ crucem
offendis . Totus vero deliciis corporis dedi-
sus et extimandis subdit⁹ passiōib⁹ . De
os appellas ignoie et cōfusionis p̄dola et n̄
tantiū tripm̄ celestiū bonorū hereditate alie-
nū effici s̄ et om̄s q̄ tuis p̄ceptis obaudiūs

ab hac fatti deieciſſi et aſarum piceulo tradiſſi. Scito igitur quia ego nō credā tibi nec acqſeſcā aut cōmunicabo in huiusmōi contra dēū ipietate neq; meū benefactorem et ſaluatorē negabo. Etiaſi fi me beſtias de uorādum picias vel gladio aut igni rōdas q; nūc tue e potestatis. Nō em̄ mortē timeo nec am̄o prefencia multā eorū cognoscens infirmatē vamitatē. Qui em̄ in ipia ciens ut ſtabile. Nec hoc uicēt. Nec uoelle grandis eſt in eis miseria et multa tristitia multaq; ſtare int̄misſione ſollicitudinis cura. Nā leticie iporum et delectacioni oīs copulatur dolor et tristitia. Diuincie ipozū ſunt penuria et ſublimitas eorū ultima deieccio. Et quis eorū malam enuabit. Que tamē p modicā verba mihi nīq; theolog⁹ in ſinuat dices. Mūdus ut⁹ in maligno poſit⁹ eſt. Et nolite diligere mundum neq; ea que in mundo ſunt. Quoniam om̄e q; in mūndo eſt cōcupiā carnis eſt et cōcupiā oculorū et ſuperbia vite. Et mūdus tranſit et cōcupiā ei⁹. Qui autem facit volūtatem dei manet in eternū. Hanc ego volūtatem dei bonam exq;renſ dimiſi om̄ia et adhesi illis habētib⁹ deſideriū et euidentem q;rentib⁹ dēū. in quib⁹ non eſt cōtencio aut inuidia tristitia vel ſollicitudo ſed om̄is equalem agūt cursū ut ad eternas pueriant

mansiones quas pavuit pater luminet dili-
gentibus illum . hos ego penitus hos fratres
hos amicos et nos posse di . Ab illis ve-
ro qui michi aliqui fuerunt amici et fratres
elongauit fugies et mansi in solitudine . Ex-
spectas deum qui saluum me fecit a possillam i-
tate spus et tempestate . Iesus ita facile et
luculent a dei hoie punitias rex quidem
conouerbar ab ira et angustia sine sanctu-
to requerere volebat sed tardius
reueocabatur . Exorsus erat ad eum Unde
miser tuus ipius meditatus est positione ad hanc
put arbitror a fortuna perductus . Aquis
natus mente simul et lingua tua quatenus fatua
istia ac vania fabulatione garriendo effun-
deres . Si nisi in principio sermonis prius
sem tibi quod de medio cotiliis ira remoueret
nunc utique igni tuas carnes tradere . Quoniam vero
anticipas talibus me circumuenisti binomibus
suffero modo tuam pacitatem quoniam et propter paucos
erga te meam amicitiam . Surge ergo et fuge
ex oculis meis ne ultra te videam et male te
vidam . Tunc egressus vir dei secessit in de-
sertum cotiliat quidem quod martiriū non suffici-
nuit . Martiriū tamen cotidie in conscientia
tollerabat pugnas adūsus principes et
potestates aduersus mundi rectores tenebras
rum harum contra spūalia nequicie sicut ait
beatus apostolus . Illo igitur abeunte amplius

rex iratus p̄secutionem vehementioreē cōtra
monachorū iudicatur ordine amplioriqz
honore p̄ dolorum cultores veneratur atqz
pontifices

um in tali ergo rex esset errore crus
deli et seductione nascitur si filius
pulcherrim⁹. Quā er ipso florido
decore p̄ futurum de eo erat p̄figurabatur
Decoloritur equaqm īra in aliquam
vītū illū ac speciosissimū pu
erē. Gaudio, itaqz rex maximo natuitate
eius gauius. Illic quidē isolaphat vocaz
uit. Ipse aut ad templo p̄ dolorum stultus
abiit insipientioribz se dñs in molatur⁹ et
gratiarū actiones et p̄mpnia et laudes red
ditur⁹ ignoras miser quis vere honorū aue
toz sit oīm cui spiritale optebat offere sacrī
sicut. Ille aut in aīatis et surdis causā
pueri sibi nati ascribens ubiqz trāsmisit vē
cōgregaretur multitudines ad isti⁹ pueri
natalicia. Tūc videntes oēs cōfluere timo
re regis offerētes secū q̄ sacrificio erāt p̄dos
nea sicut cuiqz possibile erat et mā⁹ illi⁹ in
ueniē poterat et regalē dignitate in docebat
Oīcie vēo ipse eos puocabat ad solepmi
tate thauros plimos et maximos ad ymolā
dum afferēs. Et sic celeberrimo festo pacē
eo cūctos honorificauit muneribz tā maiō
res quā mīnores tam nobiles q̄ ignobiles

In ipa vero solempnitate conuenierunt ad regem plectri viri quasi quinquaginta quinq; circa astronomica caldeorum sapientia vacantes. Et hos pp*er* aceritos ad se rex rogabat edicere singulos quid futur*us* esset puer qui sibi nat*us* esset. Illi vero plurima pscrutantes dicebat illius magnu*m* esse futuru*m* in diuini*s* et potentia et supergressur*m* quis qui ante eum fuit reges. Unde autem de auctoritate gis excellencior cunctis ait. Sic uero dicitur mihi docuerunt astrorum curulis paleo*ton* o*rex* pueri hui*p*fectus qui nunc natus est tibi non in tuo erit regno sed in alio meliori et in copabilitate eminenter. Estimo vero illam quod vsequeris christianorum religionem fore suscepitur nec puto quod sua spe ipse pueretur. Nec quidem astrologus dixit sicut olim basilius astrologia non vera prouinciantur sed decep*ti* ad usurarios ea quod sunt veritatis significante ut omnes excusatione adimerentur. Rex igitur ut audiuit talia grauiter hanc suscep*ti* amicatio*n*e tristitia mox illi leticia intercidit.

In ciuitate itaque seorsum palaciu*m* edificauit et in ea camerar*m* splendidas artificiose atque opere costruxit ibique pueru*m* posuit ad habendum. Postquam infancie complevit etatem esse in accessibili*m* oibus fore impauit pedagogos et ministros illi constitutes iumentes etato*m*

et aspectu pulcherrimos p̄cipies illis ut nichil
horum q̄ in hac vita tristitia generat manu-
festū illi facerent. Nō mortem nō senectutem
nō infirmitatem nō paupertatem nec aliquod
aliud q̄ eum contristaret et leticia ei minuz-
ere posset sed omnia iocunda et delectabilia
apponere q̄tenus hijs mens p̄i⁹ iocundata
et delectata nichil aio d̄ futuris cogitare va-
leat. Precepit etiā ut nec modicū verbū
d̄ ipo sit ne in dogmatib⁹ peccat audiret
Doc etenim magis oibus occultare ei cupiebat
astrologi metuēs p̄nūciationē. Si quē
vero mistranciū ei infirmari cōsigisset hūc
mōr mōde iubebat ecclere alii vero p̄ ipo flo-
ridum et sānū dabat ut nichil sedū vñ
me oculi viderent illi⁹ pueri. Ne ergo sic
ista disponebat et faciebat. Videns namq;
videbat et audiēs nō intelligebat. Au-
biens aut̄ quosdā monachorū adhuc super
esse quorū nec vestigium remāfisse putabat
furore replebatur et vehementissime contra
ipos agitabatur. Precones itaq; p̄ vniue-
sas ciuitates et regiones p̄cepit discurrere
clamātes ut null⁹ oīo post tres dies illorū
monachorū inueniretur. Si aut̄ aliqui in-
ueniretur p̄ detinimatos dies per ignem et
gladiū pdictōi edirentur. Ibi enim sunt
inquit qui suadent populo ut quasi deo in-
tendant crucifixos.

Gnterea quidā tale accidit. Vnde seutor fru
 tulencior rex efficitur et contra monachos
 ardenc⁹ irascitur. Nam vir quidā erat de
 nobiliorib^z et qui inter primos illi⁹ regni
 pollebat vita quidā mansuet⁹ fide pius et
 sue salutis sollicit⁹ sed latebat ppter timore
 regis. Vnde cumdā ppter familiaritatem
 atz fidu eiā q̄ apud regem habebat meditaz
 bantur occidere illū et hoc facere om̄e solli
 citudine satagebant. Cum aliquid rem i
 cione rex egrederetur cumi cōfusa tibi dōse
 quēcium multitudine vn⁹ erat venatorum
 bon⁹ vir ille. Ambulante vero ipo singu
 lariter ex diuina sicut arbitror dispensatiōe
 contigit istum. Inuenit nāq; hoīz in loco
 quoda nemorosā in fram plectum et male
 pedē a bestia habetem contritū. Qui vidēs
 cum pterētē rogabat ne ptransiret illū
 sed misfreretur eius in tā malo euentu et n
 suā domū deferret simul et istud adiciens q̄
 nō mutile tibi et omnino i efficacit inquit
 imūetus sum ego. Ille aut vir inclit⁹ dicit
 ei. Ego quidē ppter boni naturā suscipiā
 te et curacionē tibi quātū potero exhibebo
 Sz qd est pficuū q̄ a te michi futurum esse
 dixisti. Paup aut ille et infirm⁹ ait. Ego
 homo sū medie⁹ verboū. Si em aln in ver
 bulatione inueniatur cōgruis medelis ista

turabo ut nō amplius morbus succrescat
Igitur religiosus vir ille q̄ dictum fuerat
p nichilo copitauit. Illum vere ppter mā
datū dei cōducere in domū suam fecit et cō
petentē curā ei exhibuit. Supra vero me
morati in vidi illi ac malicioſi q̄ nup con
cepant malignā nequicia ad effectū pducē
nō differunt. Nā derogant viro apud re
gem qz nō tñ illi⁹ amicitia obuiſcens nec
gauit deozū cultum et ad xpianozū fidē dei
clinauit sed etiā mala adūfus ipi⁹ medita
tur regnū. Turbā pueris atq; ſollicitans
et ſibimetipī cūctos conciliās. Sed si vis
inquiūt cert⁹ fieri nichil nos ſicut dicere vo
ea eū ſeorsū et die temptando velle te dere
linquē pñam ſectā et gliaz regnū et xpianū
fieri et monachicū ſumē habitū quē quone
dā pſecut⁹ es quasi nō bene fit hoc a te fac
tum. Talia nequit adūfum virū machi
nates nouerant ipi⁹ volūtatis mūdissimā
deliberationē. Quia ſi talia a rege audiaret
illi quidē meli⁹ requiſit⁹ confiliū eſſet datu
rus hoc eſt ut nō negligerer pſicere q̄ bene
 cogitauerat et ex hac vera dñe illi pbaretur
Rex autē erga ſe viri amicitia quanta eſſet
nō ignorās incredibilia et falſaq; dicta fue
rant ſuſpicabatur nec tamē fine exāiatione
fore relinqueāda ſed pbare rem ac derogati
onē cogitabat. Vnde aduocās eum ſeorsū

ait ei teptas. Nost o aice quata mala oñdi
 monachis et oibz xpianis. Huc veo pnia
 duc⁹ sup hoc et despiciens pñcia spe illi⁹ i
 mortal⁹ regni q predicat ad alia vitam fu
 turā cupio ptingere. Nā pñs vitā morte
 utiqz āputabitur. Non alit vero hoc a me
 cōsequi posse arbitroz nisi xpian⁹ fiam et
 abremūciās glie regni mei et ceteris delecta
 tionibz et iocunditatibz hui⁹ vite hēmitas et
 monachos requirā ubiqz fint quos nū
 ste psecutus sum illisqz meipm admisceam
 Ad hec quid dicis ipē et quale das consili
 um dic ipaz veritatē. Noui em te sup om
 nes vēate et bonū hoiez esse. Ille vero ve
 tre audiuit nequaqz occultum dolum intelli
 gens cōpunct⁹ aio et lacrimis pflusus sim
 pliciter respondit. Rex meternū viue. Cō
 filiū em bonū et salutare resperisti qz et si dif
 ficile est ad inueniendū celorū regnū atta
 men hoc om̄i v̄tute est querendū. Nā qui
 qrit et inuenit illud. Delectacō vero p̄sen
 ciū et si in pñti iocunda sit et delectz sed tamē
 bonū est illam abicere. Nā in ipo suo esse
 nō est et q leuiscat septeplasticiter rursus con
 tristat. Nā bona ei⁹ et tristitia umbra sunt
 infirmiora et quasi vestigium nauis p mare
 transfēitis aut auis p aere volantis mox di
 spereūt. Futuroz vero spes q pdicat xpis
 am firma est et stabilis tribulatōe tū habet

in mundo. Sed vestra nunc iocunditas breuis
tepris est ubi nichil alid nisi solam penam iuueni
et tormenta per secula durata. Nam dulcedo
horum temporalis dolores vero pennes Christia-
norum aut labor temporalis est dulcedo vero
et felicitas eterna. Dirigatur ergo regis bo-
na voluntas. Non enim nimis bonum est co-
ruperibilia eternis consumutare. Rex autem ve-
audiuit ista valde contristatus. Continuit
tamen iram et nichil tunc viro locutus est. Ille
autem cum esset sapiens et subtilis ingenio cogi-
nouit grauiter suscepisse regem verba sua
et quod in dolo temptauerat eum. Reuersus au-
tem in domum suam tribulabatur atque quebatur
hesitans quali modo deliniret regem ut evades-
ret immensis sibi pieculis. In sompnio itaque to-
tam noctem ducens in memoriam venit ei homo qui
pede Iesu habuerat. Et huic ad se adducto
ait. Remisco quod dixeris te verborum medi-
cum ac procuratore esse malorum. Ille vero in-
quit. Etiam. Et si opus habes ostendam tibi
artem meam. Senator autem continuo enarrar-
uit ei quod ab inicio apud regem amicitiam atque
fiduciam obtinebat et paulo ante propositum si-
bi a Iesu rege fraudulentum colloquum et quod
modo ipse quidem bona respondebat rex vero gra-
uiter Simonem suscipiens volens in mutatione
in terram sibi iram ostendit. Nam auditis pau-
per ille et infirmus parump deliberans in

9

semelipō ait. Motū ubi sit gloriofissime
qñ in iç erga te habet rex suspicione quafi
velis ei⁹ apprehendere regnū et temptando
te dixit ea q̄ dixit. Surge égo et tonde co-
mā tuā et euēdo ista vestimēta splendida cī-
liciū in due sumoq̄ diluculo accede ad regē
Ilo vero interrogante quid sibi vlt habet⁹
iste. Respōdebis p̄ hijs q̄ bestēna die locu-
tus es o r̄e ecce adū pat⁹ sequi te p̄ viam
qua desideras ambulare. Nā si delicie sūt⁹
amabiles atz iocude sed nō cōtingat michi
post te hijs phui. Virtutis em̄ via qua itu-
rus es et si difficultis est et aspera tamē tecū
existenti facilis michi erit et amabilis et pla-
na. Sicut em̄ me sociū habuissi pñciū bos-
norū sic et tristium habeb̄ ut et futurorum
tecū sim p̄iceps bonorū. Mobilis igitur
ille vir infirmi verba suscipiēs fecit iuxta q̄
ei locut⁹ est. Quē vidēs rex et audīes sup-
hoc vehemēter obscurpuit et erga se verā vi-
ri intellexit amicitia falsa vero q̄ contra illū
dicta fumerat agnoscens ampliori honore
et maiori fiducia penes se sublimauit eū
adūsus monachos vero ira denuo nimium
replebatur illozū ista esse dices dogmata ut
remoueāt hoies ab huius vite delectacioni-
bus et quasi icerte sompmorū spei abdicat̄

Iterum rex egressus ad venandū vidit
duos monachos p hēmū gradientes
q̄s teneri et ad se adduci p̄cepit furi
būdeq; respiciens et quasi ignis ex oculis su
is scintillas iaculas ait. Nōne audistis q̄
ēronei et seductores p̄cones meos apte clas
mantes ut null⁹ vāc sup̄stitionis post tres
dies in ciuitate aut regione mee potestat is
muemiretur alioqñ igne cremaur. O mo
nachi aut dixerūt. Ecce m̄quiūt quēadmo
dū iussisti egredimur de tuis ciuitatib⁹ et re
giomib⁹. Ilonga aut nobis viā immēte per
gandi ad fratres nostros necessitatē huius
cibū emere ut haberem⁹ expensas ne in via
fame deficerem⁹. Rex aut ait eis. O mortis
mimas metuēs escarū mētimonis nō adhīs
bet studiū. Responderūt monachi. O rex
bene dixisti qm̄ mortē timētes sollicitudinē
gerūt qualiter illā evadere possint. S; qui
sunt isti nisi qui corruptibilib⁹ dedisi rebus
hijs inhiantes sūt qui nullū bonū speran
tis illie muemire radicat⁹ inherent p̄nibus
et i deo timēt mortē. Nos aut qui ex multo
iā tempore odiūm⁹ mundū et que
in mundo sūt et strictā et arduā p̄gim⁹ via
pter xp̄m neq; mortē timem⁹ neq; p̄niciā
diligim⁹ sed futura em̄ desideram⁹. Am
go a vob̄ mors illata nobis ppter testimoniū
sūt eterne vite et melioris amabilis nob̄

magis est q̄ tribilis . Rex ergo argumētatione monachos volens cōprehendē ait Quid aut . Hōne paulo ante dixisti vos discedere idcirco q̄ ego iussērā . Et h̄ in orationē nō timetis q̄re fugā arripuistis . Ecce et ista vane iactātes mentiti estis . Tūc responderūt monachi . Nō a te minatā mortem timentes fugiūtus sed miseremur tui et ne habundanciori cōdempnatōe tibi causa efficiamur . gl̄taūm⁹ discedere nō q̄ tuas vilo mō minas formidem⁹ . Ad h̄c rex iratus iussit illos igne cremari . Et consumati sūt x̄xi famuli p ignē martirij palmā ad epti . Tūc rex posuit edictū ut sicubi quis inueniretur monachorū sine interrogatione necaretur . Et ita null⁹ relict⁹ est hui⁹ mōi ordīs in regione illa nisi b̄y qui in monib⁹ et i spēlūcis et in caūmis f̄re semetipos absconderāt . H̄ec quidē talr se habebant

Hilius aut̄ regis de quo f̄mo ab initio dñe cepit in p̄parato sibi palacio in accessibilis existens ad etatem puerit adoleſcētia . Om̄i ethiopū et psarū disciplina imbut⁹ nō min⁹ aia q̄ corpe fulgebat . Sapiens et prudēt et oibus bonis elarens querstiones q̄ naturales doctrib⁹ suis p̄ponebat ita ut mirarentur ip̄i de velocitate ingēni et intellectu stupere etiā rex et gratiā

multus ei⁹ et aīe constanciā. Nam data vero
dedit hys qui cum ipso erant ut nichil oīno-
torū que in hac vita tristiciā generat notifi-
carent ei neqz hoc q̄ mors p̄ntes delectacio-
nes amputat. Vane em̄ nūcubebat spei et
illud verbū quasi in celū sagittare conaba-
tur. Sed qm̄ naturā hom̄ mors latre po-
test. Et quō puer iste ignoraret eā qui oī
intellectu mentē exornatā possidebat. Pen-
sabat vero in semetip̄o cur eum accessibiliē
fore pat̄ adiudicauerat et omni volenti ad
eum ingredi nō pmittebat in trahi. No-
uerat enim qz nō sine patris sui impio illud
fiebat. Tamē verebatur interrogare eū nec
oīno interrogandū arbitrās. Ceter⁹ qz nō in
utilia pater ei aliquo mō puidet sit etiam
attendēs qz si scđm voluntatem p̄tis res agi-
tur et si interrogaret nūqz ei pater veritatem
apiret. Vnū ab alijs et nō a patre ista discē
excogitauit. Vnū vero ex pedagogis ama-
biliorē ceteris in p̄tem traxit quē interrogā-
uit cur se pater infra muros reclusisset ad
iūgens qz si hoc veraciter manifestū michi fe-
ceris michi car⁹ eris p̄re oībus et testamenti
tum phenmis amicitie disponā tecū. Peda-
gogus itaqz cum esset et ipse sapiens et sc̄i-
p̄ci intelligibile et pfectā prudētiā ne sibi
qm̄ idem p̄ue auctor piculi fieret cuncta el-
enucleatim reserauit. Idē adūsus xp̄ianus

in dictam a rege psecutōe; et p̄cipue cōf
 hermitas. Et quō effugati sūt et elimina-
 ti de om̄i in circuitu regione illa qualia q̄
 in nativitate eius astrologi p̄nūciauerunt
 Ne égo inquit audiēs illorū doctrinā hāc
 pponas secte nře nō multos tecū colloqui
 voluit s̄ bene sibi pbatos et fideles circa te
 nos cōstituit m̄. data nob̄ tribuēs ut nichil
 tibi tristū vite notificarem⁹. Nec vt au-
 diuit iuuenis nichil aliud apposuit loq. Te
 tigit quippe illi⁹ cor sermo salutaris et pa-
 eliti gratia intellectuales eius oculos apire
 cepit ad verū cōductura dēū put sequēs ser-
 mo declarabit frequēter vero pater eius ad
 videntū puerū veniebat. Nam excellenti
 amore diligebat eū. Quadā aut̄ die intu-
 it ei fili⁹. Discere quippe cupio a te. o dñe
 rex. Vñ tristitia assidua et sollicitudo conti-
 nua corrodit aiaz meā. Pater vero vt hec
 audiuit concussa sūt mox omnia viscera eius
 et ait illi. Die michi amātissime fili⁹ q̄ est q̄
 te deinet tristitia et cōtinuo ipaz m̄ gaudiu-
 s cōuertere festinabo. Qui dixit illi. Quid
 sibi wlt q̄ infra muros istos et p̄tas cōdu-
 dens me m̄ accesibile p̄sus et incōtemplabi-
 lem cūctis cōstituisti. Tūc pater ait. Ilos
 lo fili vt videas aliquit q̄ possit cor tuum
 amaricare et tibi leticiā amputāē in delicijs
 eū iugib⁹ et gaudio phenni et hylaritate

viuere te p om̄e sc̄m desidero . Ait aut̄ p̄i
fili⁹ . Vnde scias dñe qm̄ isto mō non in
gaudio et leticia viuo sed in tribulatōe po-
ci⁹ et angustia multa intantū q̄ et ip̄e cib⁹
et potus in sifid⁹ michi appetet et amarus
Videre em̄ desidero q̄ extra p̄tas ista sūt oia
Si ergo vis nē doloribus deliciā iube quo
voluēo pcedere ut anim⁹ queā delectari cō:
templatōe rerū quas hacten⁹ nō vidi . Con-
tristat⁹ est igitur rex . vt audiuit talia ppen-
debat et si denegaret ei q̄ petivat amplio:
ris ei tristie et sollicitudis auctor existeret
Tūc ait illi . Et ego fili tuo desiderio satis
faciā . Electos igitur equos adduci cōtinuo
et obsequiū regale et pdoneū pcedere eum
impans quocūq; vellet pgere p̄misit dili:
genter p̄cipies misbris ei⁹ vt nichil fedū in
occursū ei venire om̄i cautela satagerem̄ s̄
om̄e bonū et iocundū ei demonstrari . Cho-
rosq; plaudēts in canticis et om̄i genē mu-
sicoru eum antecedere et varia delectatōis
spectacula facerent vt hijs mens ei⁹ vacare
et iocūdaretur . Igitur sic frequētas p̄cessi
ones regis filius vidit die quodā clā mini-
stris duos viros quorū vn⁹ quidē leplus
cē⁹ vero alter erat . Quos vidēs contrista-
tus est aio et dicit hijs qui secū erant . Qui
sūt isti et qualis horū fed⁹ aspect⁹ illi nō va-
lentes q̄ ad aspectū illius venerat occultare

dixerūt. Passiones iste sūt hūane q̄ ex ma-
 teria corrupta et corpis mala cōpletione
 homībus solent accidere. Et ait adolescens
 Omīnib⁹ hoībus ista nūqd contingere solent
 Dicit illi. Nō oībus sed quib⁹ subutitur
 sanitas ex hūorū malorū habūdātia. Rur-
 sus ergo interrogavit pue. Si nō hoīb⁹ isto
 oībus contingere solet sed quibusdā ergo
 noti sūt quā apprechensura sūt ista mala an
 indefinite et i pūise supueniūt. Responde-
 rūt illi. Et q̄s hoīm futura puidere potest
 et diligenter cognoscē. hoc enī humāna na-
 turam supgreditur solisq; hereditariū est
 dys in mortalib⁹. Et cessauit quidē fili⁹ re-
 gis interrogare. Super hoc vero q̄ viderat
 doluit corde et in mutata est sp̄s wltus ei⁹
 ppter incōsuetudinē rei. Post multos vero
 dies rursus pgrediēs repit senē in veteratū
 dierū multorū rugosam habētem faciē dis-
 solutis brachijs et deorbi inclinatū et toto
 capite cano carentē dentib⁹ et balbuciendo
 loquētem. Stupefact⁹ igitur assumit eum
 et ppi⁹ adducēs interrogat discere cupiens
 visionis miraculū. Presentes aut̄ dixerūt
 Iste iam plurimorū existit ānorum paula-
 timq; immuta sibi vtute et egrotantibus
 membris ad hanc q̄ crinis puenit imseriā
 Et quis est inquit hui⁹ finis. Illi aut̄ dix-
 erūt ei. Nichil aliud q̄ mors istū suscipiet

Sed et oībus in quid hoībus istud īmīneā
ān aliquibz tm̄. Responderūt illi. Nisi
mors pueniens hinc transferat hoīez ipossi-
bile est ānis succedentibz non ad isti⁹ vennē
status expienciā et ait puer. Igitur m q̄
ānis supuent alicui et si penit⁹ mors īm̄
net et nō est ars euadendi hanc qn ad hanc
pueniatur misereā. Dicūt ei in octoginta
quidē vñ centū ānis ad hāc seūtutē deueni-
ūt hoīes deim de moriūtū nec aliter fieri po-
test. Debitū namq; naturale mors est ab in-
icio in dictū hoībus et in euitabilis hūus
aduēt⁹ est. Hec omia vt vidit et cogitauit
sapiens ille et prudēs iuuensis iſi gemiscens
de pñndo cordis ait. Amara est vita ista
et omni dolore et amaritudine plena. Si
hec ita se habēt quō secur⁹ poterit esse aliq;s
mortē incertā pñtolādo cui⁹ aduēt⁹ nō tm̄
euitabilis sed et incert⁹ est dicitis. Et abiit
ista infra se seruās et incessanter cogitans et
frequēter habēs de morte memorā et ob h
in doloribz et defectionibz iuuensis cōtinuā
habebat tristiciā. Dicebat em̄ in semetip̄o.
Ergo ne aliqñ me mors apprehendet. Et
quis erit memoria mei faciens post mortem
tempora oīa obliuionī tradēte. Et si mori-
ens ī nichilū dissoluar aut est aliqua vitā
et ali⁹ mūdus. Hec et hijs similia incessan-
ter cogitās pallid⁹ tabescerat. In presentia

aūt patris qñ cōtingebat venire illū ad eū
fingebat hylaritātē et leticiā nolens ad noti-
ciam p̄s sua meditata puenire . Desidera-
bat aūt incoprehensibili quodā desiderio et
estuabat muenire aliquē qui posset sibi co-
certificare et sermonē bonū auribz ei⁹ infus-
dere . Sepe vero memoratū pedagogū rur-
sus interrogabat si alicubi cognosceret virū
aliquē qui posset ei auxiliari ad id qđ deside-
rabat et mentē illi⁹ cōfirmare . O male in co-
gitacionibz fatigatū et nō valente repellere
harū sollicitudinē . Ille aūt pdictorum de-
nuo recordat⁹ dicebat . Dixi tibi iam p̄dē
quō pater tu⁹ sapieates et heremitas illos
semp de talibz philosopates alios quidē in-
tēmit alios vero cum ira p̄secut⁹ est et non
cognosco mō quēqđ talē in hac regione re-
mansisse . Oulta igitur sup hijs tristitia il-
le replet⁹ et in aio male sauciāt⁹ et assimula-
batur viro qui magnū thesaurū pdurat et
ad ei⁹ inquisitorēz totā mentē suā conūtrat
huic in agone assiduo et sollicitudine viue-
bat et oīa delretabilia et iocūda mundi erāt
in oculis ei⁹ quasi in qnamēta quedā et ab-
hoiacio . Sic ergo habete se iuueni et desi-
derāte scđm aiāz bonū muenire vidit eū q̄
euncta cīnit oculis nec desperit qui wlt om̄s
saluos fieri et ad agnitōez veritatis venire
S; solitam suā benignitatē et in hoc oīdēs

notam fecit ei viam qua oportebat eum ambulare modo tali

In illo tempore fuit quidam monachus diuinam sapiens vita et sermonem ornatus qui ad summam totius perfectionem monastice professionis puererat. Unde vero venerit et ex quo genero fuerit non habeo modo dicere. In deserto autem quodam fratre lennaar sibi cellam facerat et sacerdotibus decorabatur gratia. Marlaam hunc seni nomine erat. hic ergo reuelatione diuinitus sibi facta cognovit ea quae circa ierosaphat agebatur. Qui egressus de herenio ad seculum descendit et mutato habitu suo vestimentisque secularibus induitus ascendit nauem ad portas indie prefecturam et negociatorum se eorum simulacra applicuit ad ciuitatem in qua regis filius palacium habebat. Ibique multis diebus conmoratus diligent inquiebat de eo et de his qui misstrabant ei. Ut autem didicit supradictum pedagogum inter reliquos plus ei familia rem esse accedens ad eum seorsum ait illi. Cognoscere te volo domine mihi quoniam negotiator ego sum et de remota valde huc veni regione. Et est michi lapis pretiosus cui filius aliqui inueniri non possit et nulli usque modo hunc manifestauit. Tibi vero iam manifestum facio sapientem te atque prudenter te considerans vobis rogans ut introducas me ad filium regis et tradam

illum ei. Oibus enim bonis incompabilitate
 excellit. Valet quippe et certis cordis lumen
 conferre sapientie surdorum aures apire mutis
 vocem reddere et sanitatem infirmatibus ex-
 hibere stultis sapientiam dare demores effuga-
 re et totum quod bonum est et amabile largiter se
 possidenti tribure. Dicit ad eum pedagogus
 Video te hoie; stabilis et puerum prudencie
 Verba tua in mensu te gaudiari insinuat la-
 pides enim eximos et preciosos margaritas.
 mimes tibi possunt enarrare quod viderimus. Nam
 bentes vero tales quales dixisti virtutes neque
 vidi neque audiri tam en ostende michi ipsum
 Et si est secundum verbum tuum mox inferam
 hunc ad regis filium et honores quod maximos
 et munera suscipies ab ipso. Pruisque tu etis
 sic veraci oculorum visione impossibile est in
 domino meo regi de re non manifesta hec eximia
 nunciare. Harlaam vero ait. Benedixisti
 neque vidisse alii neque audisse te tales virtu-
 tes et operationes. Nam summo qui a me per-
 fatus est non de re qualicunque est sed de mirabili
 quadam magnifica. Quoniam vero petisti videre
 istum audi verba mea lapis iste pretiosus cum
 prefatis operationibus est virtutibus adhuc et ista
 habet virtutem. Non valet enim contemplari for-
 tunam quod sanam non habet oculorum visionem et in
 integrum castum etiam corporum et nullum iniquina-
 tum. Si enim aliquis ista duo non bene habet

temerariē inspiciet lapidē istum p̄ciosum et
ip̄a; iam q̄p habet visibile vītū et mentem
p̄det. Ego vero cū exp̄s nō sim artis me
dicinalis cōsidero tuos oculos sanos nō eē
et vēoz ne et hui⁹ q̄p habes visionis p̄uatio
nē in curias et ego tibi tanti mali auctor ex
istā filiū aut̄ regis audiu. vītā ducere pudi:
cā oculos vero pulcherrimos et sanos et cla
re videntes habere. Quia pp̄ illi ostende
re thaurū istum cōfisus fū. Tu ergo nō ne
gligenter de hoc disponas neq; re tali dñm
tuum priues. ille aut̄ dixit ad eum. Si sie
ista se habet noli michi lapidē ostendē. Ju
peccatis etenī multis vītā mea sorduit neq;
visionē oculorū in colomē sicut dixisti ha:
beo. Sed ego tuis fidē adhibēdo finimōbus
notificare ista dñio meo regi nō pigritaboz
Dixit ista et ingressus diligenter oia filio
regis anuntiauit. Ille aut̄ ut audiuit sui
verba pedagogi gaudio quodā et leticiam
spūali sensit cor suū aspiratū et aia illi⁹ di
uini⁹ illustrata est iussit itaq; statū introdu
ci virum

gitur postq; introuit. Marlaam salutauit
eum. Tūc p̄cepit eū sedere et pedagogum
abscedere. Quo discedente dixit iosaphat
señi. Ostende michi lapidē p̄ciosum de quo
quedā magnifica et mirabilia te dicē meus

enarravit pedagog⁹. Tūc barlaam sic fari
cepit ad illū iniustū est. o rex falso ac teme-
rare aliud me d̄e tue excellenti glie . Cūca-
ta etem q̄ tibi de me manifestata sūt vera ex-
istūt et mdubitabilia . Sed n̄isi p̄i⁹ expi-
mentū tue prudencie capiā incogruū est tibi
hoc misteriū manifestare . Ait em̄ d̄ns me⁹
Exi⁹ qui seminat seminae . Et dū seminat
alia q̄d̄ ceciderūt sec⁹ viā et venerūt vo-
lucres et cōmederūt illa . Alia vero cecide-
rūt in petrosa ubi nō erat tra multa et con-
festim exorta sūt eo q̄p non h̄erent p̄fudam
trām . Sole vero exorto estuauerūt et quia
nō habuerūt radicē aruerūt . Alia vero ce-
ciderūt inter spumas et surgeentes spine suffo-
cauerūt ea . Alia ceciderūt in trām bonam
et dederūt fructum centuplū . Si ergo trām
in corde tuo muenero fructifera et bonam
nō tardabo diūm ibi seminare semen et
magnū misteriū tibi reuelare . Si vero pe-
trosa et spinosa est et via cōculabilis om̄i
volenti meli⁹ ē nequaq̄ hoc salutaē in illa
spargere semē et in direptione ipm ponere
volvrib⁹ et bestijs ante q̄s oīno nō picere
margaritas mūdatū accepi . Sed cōfido de
te meliora et viciniora salutis qr et lapidem
videbis p̄ciosū et radio lumis eius lux et
īp̄e mēberis efficit et fructū afferes centesimū
Propter te em̄ sustinui labore et longam

pageant viā ut ostendā tibi q̄ nūq̄ vidisti
et doceā te q̄ nō audisti . Dixit aut̄ ad eum
Iosaphat Ego quidē venerāde senex deside:
rio quodā et amore incōprehensibili quero
sermonē audire nouū alīq̄ et bonū q̄r̄ ig:
nis intrinsec⁹ in corde meo exardescit fortit
vras me et incitās ad discendas quādā ne
cessarias q̄stiones . Nō em actem⁹ hoīe; re
peri qui de hijs me potuerit instruere . Si
fi mueneo sapientē aliquē et audiero ab eo
verbū salutis nequaq̄ volucrib⁹ put estio
siue bestijs istud dabo neq̄ petrosa aut spi
nosa tra sicut dixisti apperebo sed gratāter
accipiam et sapienter seruabo . Tu vero si
qd̄ tale nosti nō abscondas a me sed indi:
ca michi . Nō qm̄ audiui te de tra longin
qua venisse sensit aia mea et bone spei fac⁹
est q̄r̄ p̄ te iā q̄ diu desiderauī allequar . Et
idcirco mox ingredi feci te ad me libentq̄
suscepī quasi aliquē de familiarib⁹ et coeta:
neis meis si tamē nō d̄ mea spe falla r . Tūc
barlaam ait hoc bene fecisti dignūq̄ fuit re
gali magnificencie qm̄ nō apperēti intendi:
sti puitati sed recūdite fact⁹ es spei

Iam quidā rex fuit magn⁹ et glorio⁹
et factū est precedente illo in curru de
aurato cū regali obseq̄o obuiasse illi duos
viros attritis et sordidis induitos vestibus

attenuatos maceis et pallidas facies habentes
Rex aut illico cognouit eos maceratoe co-
poris et exēcicii fudoribz carnē cōsumptā ha-
bentes . Ut ergo vidit illos defiles cōfesti
de curru et in trām pcedens adorauit et sur-
gens amplexat⁹ est eos et affectuose oscula-
tus . magnates vero illius ac p̄c̄s valde in-
dignati nū arbitrates cū fecisse indigna re-
gali glia nō tamē ausu in faciē illi⁹ repre-
hendere germano fratri ei⁹ suggesserūt ut ei
loqueretur ne excellencie dyadematis tan-
tam in ferret cōtumeliam . Qui cū fratri ista
dīet et regis inutilē ut sibi videbatur humili-
lationē reprehenderet et rex responsū dedit
cq tamē ille nō intellexit . Cōsuetudo aut
erat illi regi qn̄ sūmaz mortis cōtra alicqz dici-
tabat p̄conē ante ianuā illi⁹ cum tuba huic
osson deputata mittere cui⁹ voce cognosce-
bant oīs mortis reū illū eristere . Vesp̄
igitur veniēte misit rex buccinā mortis tubi
cīnare an ianuā dom⁹ fīs sui . Ut ergo au-
diuit ille tubā mortis de sua salute despera-
uit et tota nocte sua dispositus . Hūmo vēo
diluculo migris ac lugubribz in dutus velli-
bus cum uxore et filiis p̄git ad foras pala-
cij flens et lugens . Quē rex ad se ingredi
fecit et vidēs cū ita lugentē ait illi . o stulte
et insipiēa si tu sic timuisti preconē germaz-
ni fīs tui adūlus quē trīp̄ nichil deliqſſe

cognoscis quō michi reprehensionē intulī
Mi qz in hūilitate salutaui et osculatus sum
prōnes dei mei sonorabili⁹ tuba m morte
significātes et frībilem dñi occursum cui mul
ta et magna meipm peccasse cōsci⁹ sum. Ce
ce deniqz tuā arguēs miseriētā isto v̄lus sū
mō. Hūc vero et illorū qui te ad meā sub
miserūt reprehensionē stulit̄ a argure cura
bo. Et ita instruēs fratrē sūi mū remisit
P̄cepit aut fieri de lignis arcellas iiii. Et
duas quidem auro vndiqz cooptas ossaqz
mortuorū putēcia mittēs in eis aureis ob
firmavit seris. Alias vero duas pice et bi
tumie līmēs repleuit lapidib⁹ p̄ciosis et in
estimabilib⁹ margaritis et oīm vngento i
rum odoribus funiculisqz cilicinis astrixie
Denide accersiri fecit reprehensores his ma
gnates videlicet illos ac p̄cēs et posuit ante
eos ipas quatuor arcellas ut estimarent quā
toqdem iste q̄to vero ille p̄cio sunt digne
Illi itaqz duas q̄dem deauratas qz p̄ci⁹ ma
gni sūt iudicauerūt. Expedit em̄ inquit
m ip̄s dyadebita repom. Que vero illa
pice et bitumie fuerāt vili quodā et exili p̄
cio dignas dixerūt. Her aut dixit ad illos
Sciēbā et ego talia vos esse dicturos. Ex
teriorib⁹ em̄ oculis exteriora certis. Et ta
nē nō ita optet facē si interi⁹ oculis murini
secu⁹ recōdita expedit videre sūs honorem

77

Seu contumelia. Et mos precepit ut apirentur
arcelle deaurate. Reseratis igitur illis
dpr⁹ quidā fetor exhalauit et fedissim⁹ vis⁹
est aspect⁹. Ait ergo rex. Ille tip⁹ est qui
splendidis qđem et gloriois induuntur vesti-
mentis multa vño gloria et potencia sunt elati
sed intrinsec⁹ mortuis ac fetentibus malig-
nisq; opibus referti sunt. Denide picatas
bitumiataq; p̄cipiens dissolui et aperti cūc:
tos qui adderat letificauerat eoru qui int̄
reposita erant splendore et odore. Tunc ait
ad illos. Scitis quibz filia fuit ista humili-
bus illis qui vilibz opti erāt vestimentis q;
rum vos exteriorē attendētis habitū contu-
stis hā putatis meā an faciē illorū in fram-
~~et illorū~~. Ego vera intellectualibz oculis
viciā illorū et decorans cōsiderās aīas
gloriificat⁹ sum quidē horū tactu omiq; co-
rona et omūsa purpura regali p̄eiosiores
illos existimavi. Illos igitur ita cōfundens
docuit ne érarent in hijs qui foris apperent
sed in tñia attenderent. Sed in illū itaq; piū
ac sapiente regē tu q; feusti bona spe fusci:
piens me q; te nō decipiet sicut ego estimo

ixit aut ad eū iōsaphat. Ista quidē
oīa bene et cōuenienter dixisti. Si
illud volo discere quis est dñs tu⁹ q; imicō
sermonis de semine illo dixisti asseruisse.

Rūrus ergo repetens sermonem barlaam
dixit. Si meū vis dñm agnoscere dñs est
īhesus xpc vniuersit̄ fili⁹ dei benedictus et
solus potes rex regē et dñs dñanciū. Qui
solus habet in mortalitatē et luce in habitat
in accessibiliē cum p̄e et spū sancto glorifican-
dus. Nō enī sum ego de illis qui multos
istos et in ordinatos deos muocat et in aja-
ta hec et furda colūt ydola sed vnu deu cog-
nosco et cōfiteor in trib⁹ psomis glorifican-
dum p̄e inquā et filio et spū sancto in una
vera natura et substācia in una glāia et reg-
no indiuiso. Ita ergo i trib⁹ psomis vn⁹
de⁹ sine inicio est et sine fine eternus sempit-
enus increat⁹ incōuertibilis in corpe⁹ inuisi-
bilis i circūscript⁹ in estiabil bon⁹ et iust⁹
sol⁹. Qui cūcta d̄ nichilo cōstituit vñflos
et iuſibilis. Namū quidē iuſibiles virtu-
tes et celeſtes minūabiles quasdā multitudi-
nes et in corpabiles administratorios spūs
magnum dñs dei. Dein de vñſibile mūdū
iſtum celum videlicet et terram et mare quē et
luce illuminās exornauit. Celū quidē sole
et luna et ſtellis. Terrā vero varijs vñgu-
tis et diuſis aialib⁹ mare iterum multi plici
natiliū genere. Hec oia ipē dixit et facta
fūt mandauit et creata fūt. Deinde forma-
uit hoiez manib⁹ suis puluerē quidē humēs
d̄ tra ad formationē cōspis aiaz vñgo rōnale

et intellectuale ppropriā insufflatōe; ei trī t
buens . Quē secūdum p̄magine quidem
et similitudinem dei creata fuisse scribitur
Sedim p̄magine quidē ppter intellectū et li
berū arbitriū scđm similitudinē vero ppter
v̄tutis p̄t possibile est similitudinē . Huc
hoie; libero arbitrio et in mortalitate hono
rificās regem hip fram cōstituit fecit aut̄
ex ipso fēc̄ adiutoricē sibi sib̄e . Plantauit
etīa padīlū voluptatis in oriente leticia et
omni delectacōe plenum . Et posuit in illo
hoie; q̄ formauerat oīm quidē ibi diuina;
rum arborū p̄cepit liber p̄cipari d̄ vna ve
ro sola ne penit⁹ gustarene mādatum posu
it . Quē lignū dimoscencie boni et mali vo
catur sic dicens . Quocunq; die gustauēi;
tis ex ea morte moriemini . Un⁹ vero de p;
dic̄. a angelicis v̄tubis v̄m⁹ exēitus platus
neq̄q; in seip̄o a creatore malicie naturalis
habens vestigiū sed i bono fruct⁹ libēa arbi
trij volūtate conūsus est de bono ad malū
Et elat⁹ supbia rebellare voluit contra deū
et dñm suū ppter q̄ delect⁹ est de ordine suo
et dignitate et p̄ beata gl̄ia illa et angelica
nūcupacione dyabol⁹ vocatur et sathanas
noiatur . Proiec̄it em̄ illū deus seu in dig;
num supna gl̄ia . Euulsā est aut̄ cum eo et
deicta multitudo magna ordis angelorum
qui sub ipso erant . Qui mali effecti p̄pria

voluntate et bono derelicto apostasia iniurie
ratus principis sui demones noitati sunt ves-
lud eronei et deceptores. Abnegans ego
omino bonum dyabolus et maligna aripiens
naturam inuidiam suscepit aduersus hominem crenans
seipsum quidem de tali gloria expulsi illum vero ad
huiusmodi honoris sublimatum quo pruarunt eum
beata illa conuersatione. Serpentem igitur in
strumetum sue deceptionis arrivans per ipsum
locutus est in fieri et suades ei considerare dephbi
bito ligno illo spe deificatoris per ipsum detec-
pit et adam. Sic periboplasto seducto et co-
medente de ligno mobediacie extenuatus est
de paradiso deliciarum a creatori et per beatam
vitam illam et felicem conuersationem in miseria hanc
et tristissimam heu michi vitam corrunt ei mo-
te demum condempnat est. Si die virtute dyaboli
lucis accipies et victoria elat multiplications
super fram hominis omnes malicie viam eis nudi-
dit. Amputare multam peccati enormitate
volens omnipotens deus diluvium induxit super
fram disperdiditque oves aias viuam. Unum ve-
ro solum muemis iustum in generacione illa hunc
cum uxore et filiis in archa quadam saluans
solus super fram constituit. Cum autem repassus
iterum in multitudine genus hominum dilatari
et crescere oblitus sunt deum et in detersore pfecti
entris ipectatrum diuatisque irreuti scleribus ac
excoriabilibus corrupti ipectatibus in omnem

prisus eroem dispersi sūt. Alij namq; cūc-
ta sponte sua ferri putauerūt et sine puidē-
cia regi quasi nullo existente dñō. Alij for-
tunā putauerūt fato totū cōcedentes. Alij
plures deos malos et viciosos coluerūt ut
haberent eos suorū violorū et malarū acci-
onū auctores. Quorū et formas figuran-
tes erexerūt statuas surdaq; et i sensata ydo-
la. Et cōfidentes ea in templis adoraue-
rūt seruiētes creatuē poci⁹ q̄ creatori. Alij
vero sole et lune et stellis que posuit dē⁹ ad
lucem p̄bendā treno huic mundo cum sint in
aiata et insensibilia puidēcia creatoris illu-
minata et gubernata. Alij autē igni et aq⁹
et terris elemētis ēre in aiatis et insensibili-
bus fūierūt et nō erubuerūt aiati et ratōna-
les talia colere. Alij bestijs et reptilib; et
pecudib; et q̄drupedib; cultū exhibebāt ira-
ratōnabiliores hijs q̄ rolebant semetipos
ostendentes. Alij vero quorūdā hoīm tur-
pi et infirmorū ymagines fecerūt et istos
deos vocauerūt. Alios quidē eorū mascu-
los quosdā aut felias noiantur quos id m-
ipi expoluerūt adulteros fuisse et heicidas
iracūdos et inuidos et furibūdos fricidas
fratricidas fures et raptores claudos et des-
biles veneficos et furiosos. Et horū quos
dam quidē p̄pria morte defuctos quosdam
vero fulmine ictos et in aialia trāsformatos

ad exec^{ib}iles et surpes usus exēcendos . Vñ
assumētae hoies exempla et occasiōes adys
huius sine timore cōtaminabantur om̄i in mū
dicia . Et tetra tegebat obscuritas genus no
strū i illis tporibz et nō erat qui itelligeret
non erat qui requireret deum

Abraham aut̄ quidā in illa genarose
sol⁹ inuent⁹ est qui sens⁹ aīe habe
bat in columnis qui contemplantoe creature
cognouit creatorē . Cōsiderando em̄ celum
et terram mare solē et lunā at cetera admiratus
est cōgruentissimū ornatum istū . Videns
aut̄ mūdū et que in illo fuit oia nō psem̄et
īpa facta fuisse . et cōseruari existauit neq;
rlementis frē neq; in aiatis pdolis causam ta
lis ornat⁹ atsbuit sed verū deum p ista cog
nouit et ipm esse auctore oīm et creatorem
intellexit . Suscipiens aut̄ hunc gratiant et
recto iudicio de⁹ manifestauit ei semetipm
nō secūdum substātiā suā . Deū em̄ vide
re humāne nature īpossibile est sed dispen
satis qbdam theophamis sicut nouit ipē
et pfectioz est sciētiā ponēs in aia ei⁹ glo
rificauit et familiarem sibi famulum effecit
Qui et p successiones hjs qui ex eo nati fu
erūt trāmittens fidei pietatē eos verū cog
noscere edocuit xp̄ter q et in multitudinē
innuabilē semen illi⁹ crescere domino bene

cōplacuit et p̄p̄lm. peculiarē sibi noiauit et
 de fuitute eos egipciaca et potestate phoib.
 cui⁹dam tyrāni signis et pdigijs tribilis
 et p̄cipuis eduxit p moysem et aaron viros
 sanctos et gratia pphetie glorificatos . Per
 quos egipcios efflixit digne satis ob illorū
 maliciā et iſrahēitas sic em̄ p̄plus ille qui
 de abraham stirpe descendērat vocabatur
 p mare r̄iu⁹ quasi p aridā trāsdūxit di-
 uis⁹ aq̄s et q̄si mur⁹ a dextris et a sinistris
 existentib⁹ . Philosophonē vēo et egipcios
 post vestigia ipoz⁹ ingressos vuerse aq̄ su-
 bito pdiderūt . Deinde miraculis eximijs
 et diuinis manifestaciōb⁹ p ānos q̄dragim-
 ta deducens p̄p̄lm in deserto et pane celesti
 alens legē dedit . In tabulis lapidis diui-
 nitus scriptā . Quā dedit in manu moysi su-
 per montē tppū et sīgamur futuorū habē-
 tem ab p̄dolis quidē et oībus malis actib⁹
 hoīes phibentē . Solū nanq; docet verū de
 um colere et bonis opibus mherē . Talia
 igitur pdigia opando introduxit eos in bo-
 nam q̄ndam fram q̄ oīm p̄iārdē illi abra-
 ham pmiserat se daturū et semini ei⁹ . Non
 gum est aut enāeraē q̄nta eis cōderit mag-
 nalia et miracula gloſa et p̄cipua q̄rum nō
 est nūs per que omnia id studij fuerit ut ab
 omni execrabilī p̄dolorū et seruitute et acti-
 one hoīm genus abstraheret et ad antiquū

statu reducetet. Sed et adhuc spontanea
voluntate regnauit mors in hoibz tyrannide
dyaboli cōdempnacione in ferni oia trans
mittens. Iu talē ergo erupnā et miseriam
cum deuēsseni⁹ nō desperit nos ille qui d
ichilo creauerat neqz dimisit i finem p̄ire
opus manū suarū sed p voluntatē dei p̄ies
vnigemit⁹ fili⁹ et verbū dei qui est i finu
vris cōsubstancialis et coenitus ei et spiritui
sancto. Qui erat i principio apud deum
et de⁹ erat condescendit suis suis cōdescensi
one in effabili et in cōprehensibili et de⁹ exi
stens pfect⁹ de spū sancto et maria semper
vōgine dei genitce fine seie viri ac coniūctio
ne infra vōginis intacta discra cōceptus sed
de spū sancto sicut et ante cōceptionē unus
archāgeloū missus est ānūctians vōgini ex
neā cōceptionē illā et ineffabile p̄tum. Si
ne semine eī cōceptus est de spū sancto dei fi
lius et cōpīgens sibi metīpi i utero vōgi
nis aiatam carnē. Aia rōnali et intellectua
li pcessit i una psona s̄ i duabz naturis
pfectus deus et pfectus homo. Incorruptam
vōginitatē genitricis etiā post p̄tū custo
di ns et i oībus nobis filiis passibilis fac
tus absqz peccato infirmitates nras fusce
pit et lāguores portauit. Illā qz p peccatiū
mors introiuit i mūdum optebat eum q
redemptur⁹ erat mūdum sine peccato esse

et nō morti p peccatū addicτū . Per trīgī:
ta ānos vero cū hoīb⁹ est cōuersat⁹ et bapti
zatus est in iordanis flumine a iohāne viro
sancto et oībus pphetis excellēciose . Hap-
pīzato vero ip̄o vox delata est celitus a deo
p̄e dicens . H̄ic est fili⁹ meus dilectus in
quo michi bene cōplacui sp̄us etiā sanctus
in sp̄e colub⁹ descendit sup ip̄m . Et ex tūc
cepit signa facere magna et mirabilia mo-
tuos videlic⁹ fuscitādo ceros illūinando de-
mones effugando surdos et mutos et debi-
les curando leprosos mūdano et n̄az in ve-
teratā naturā inter⁹ et exterius renouando
Opibusq; erudiēdo et docendo v̄tutis viā
a corruptione quidē remouēdo et ad ēnā
vero vitā pducendo . Vnū et discipulos ele-
git xii quos et ap̄los vocauit et oībus p̄e
dicare celestē conūsacionē p̄cepit q̄ venēat
sup fram ostendere et nos hūiles et frenos
sua dispensatōe celestes p̄fice . Inuidia ve-
ro mirabilis illi⁹ et deo digne conūsatōis
et innūabilū miraculorū pontifices et pa-
cipes iudeorū inter quos conūsabatur con-
tra illū isaniētes quib⁹ p̄dicta mirifica sig-
na faciebat in mēores oīm morte eum con-
dēpnauerūt . Vnū discipulorū ei⁹ ad eradi-
cionē rapientes temuerit dñm et gentib⁹ tra-
diderūt vitā videlic⁹ oīm qui h̄ec oīa spon-
tanea volūtate suscepit . Venit em p̄t nos

omnia pati ut nos in passionibus liberaret
Multa vero in ipm exēentes ad ultimū in
cruce suspenderūt. Et oīa sustinuit natura
carnis q̄ ex nobis accepit. Quārū nāq̄ na
turarū erat diuine sc̄ilicet et h̄uane. H̄uā:
na quidē natura passa est diuina vero i pa:
sibilis extitit et in mortalis. Crucifixus
igitur carne dñs noster ihesu xpc fine
ccato. peccatū em̄ nō fecit nec inuenit est
dolus in ore eius. Propter peccatū em̄ si:
cut pdixi mors introiuit in mundum. Plā
ppter nos carne mortu⁹ est ut nos redimes:
ret a mortis tirānde. Descendit in infer:
num et h̄uc cōtrens a seculo cōclusas illie:
rias liberauit. Post⁹ in sepulchro t̄cia die
resurrexit supando mortu⁹ et nobis victoriā
donauit adūsus eā. Et in corruptibili car:
ne resurgens in corruptōis largiter appa:
ruit discipulis pacē donās illis et per ipos
oi h̄uano generi. Post dies aut̄ q̄draginta
celos ascendit et ita sedet in dextera p̄ris
Inde venturus est iterū iudicare viuos et
mortuos et reddere vnicuiq; scdm opa eis⁹
Post gl̄iosam vero suā in celos ascensionē
misit pacitū spiriū super sanctos discipu:
los suos in specie ignis et ceperunt variis
liguis loqui put sp̄us sanct⁹ dabat eis pro:
nūciare. Exinde gratia illi⁹ dispergi fuit in
omnes gentes et pdicauerūt orthodoxam

fidem baptizatis eos in nomine patris et filii et
spiritus sancti et docentes seruare omnia manus
data salvatōris. Illuminauerūt ergo geni-
tres quod pater erabat et supersticiosum errorē ydo-
lorum destruxerūt. Non ferens igitur hostis
Antiquus suā delectōe bella etiā nūc adūsus
nos Christi fideles existat suadens stultos et ini-
cipientes adhuc sequi ydolatriā. Sed vobis
eius infirmata est framoe illi⁹ defecerūt in
fine Christi aucte. Ecce tibi misericordia domini et deum
saluatorē ymodica verba notificauit prefecti
us vero cognitus es si graz illius suscepis
in aia tua et seru⁹ illi⁹ fueris factus.

De ergo audivit verba ista regis fili-
us lumen illustravit eum aiaz. Qui
surgens de throno suo pergaudio amplexatus
est barlaam et ait ei. Forte iste est sicut
ego existima reverentissime hominum lapis ille
preciosissimus quod in misterio concreteter satis
contines non oī volenti cernere ostendens sed
quibus sanī sunt aie sensus. Ecce enim ut hec
verba suscepit auditu lumen dulcissimum in-
gressum est in eos meū et graue illud testicie
velamē multo tempore super positum menti
meū statū sublatū est. Si ergo bene ista pers-
pendi nūcia michi. Si autem et melius aliquod
illis quod dixisti cognoscas ne differas confessum
manifestare michi.

Bursus ergo barlaam. Respondit
Eciam mi domine rex hoc est magnum
misterium quod absconditum est a seculis
et generatiois nouissimis vero temporibus
manifestatum est generi hominum. Cuius mani
festatio est olim pronuntiauerunt multi prophete
et iusti spiritus sancti gratia illuminati multi
farie multisque modis. Et omnes interioriter sa
lute a longe speculantes desiderant ut hanc preci
rem videre et non vidererunt sed nouissima
genero ista munera suscipe salvatorum. Igi
tur qui crediderit et baptizatus fuerit salvus
erit qui vero non crediderit non demptabitur

Salvpat vero ait. Oia quod dixisti in dubio me
credo et quem annicias glorificabo deum tam
tum enucleatio michi ista expone et quid
me opteat facere diligenter edoce nec non
etiam baptistum quod sit quod fideles suscipiendum
dixisti consequenter in finua

Barlaam vero respondit. Sancte hu
ius et in muculate christianorum fidei
radix et stabile fundamento divini baptis
matis est gratia sanctarum a nativitate pecca
torum emundatione faciens et perfectissimam ab
solutione submersionem malicie pollutionem
Sicut enim salvator mandauit ut per antiquum regna
remur et spiritum et in antiquum reuertamur

dignitate p̄ cōz videlicet et ip̄i saluatoris
 mucōtōz spiritu sancto aque supuente
 Baptizamur itaq̄ iuxta sermonē dñi i nos
 nime p̄zis et filij et sp̄us sancti sicqz spiritu
 sancti gratia habeat m̄ aia baptizati ea illuc
 minādo et ad deī ymaginē et similitudinē
 renouādo. Tūc oia vetrre neq̄cie opa abi
 cientes cōpaganamur deo et nūciū p̄oris cō
 uersatōis facim⁹ ut et colheredes him⁹ ad m̄
 corruptō regnatorū et etnam salutē ca
 piam⁹. Sine baptisnate vero null⁹ bonā
 valet spem adipisci etiā si cūcūs bonis pol
 leat opib⁹. Sic enī ad saluationē generis
 nostri homo faciū dei verbū dixit. Amē di
 co vobis nisi renati fueritis ex aqua et sp̄u
 sancto nō intrabitis in regnū celorum. Ideo
 anī oia rogo te q̄tenus m̄ aia tua fide suscep
 ta accedas sine mora ad baptismū toto mē
 tis desiderio et nullo mō hoc agere differas
 Periculosa enī est dilatio eo q̄ incertus est
 mortis termin⁹.

Gosaphat aut̄ dixit ad eū. Et q̄ est bona spem
 illa q̄ dixisti sine baptisnate nō adipiscen
 dam. Quid ve est illud q̄ regnū celorum
 appellas. Vn̄ etiā m̄ carnati dei verba tu
 audisti. Quis aut̄ est incert⁹ termi⁹ de quo
 sollicitudo multa cordi meo in fixa et tristi
 cia et dolorib⁹ cōsumit carnes meas etiāq̄

ipso nū assumī fortitudinē cōmedit . Virū
mōrientes m̄ nichilum diisoluamur hoīes
aut si nō alia q̄libet vita postq̄ h̄me exitur
¶ Nec et h̄ps filia discē vellemēter cōcupisco

Barlaam vero tales hijs responsiōes
dedit . bona quidem spes quā dixi
regni celorū . hec tamen ligue h̄uane p̄fus
extat ineffabilis . Ait em̄ scriptura . Quie
oculos nō vidit nec auris audii . et m̄ eos
hoīis nō ascendit que ppauit de⁹ diligent⁹
bus se . Qui vero digni effecti fuēim⁹ depo
nere hunc carnis corruptiōte et crassitudi
nē ac beatitudinē illā asicqui tūc n̄e q̄ hāc
nobis spē tribuit docebit et notificabit bo
norū illorū gl̄iam q̄ sensum supat om̄e ; et
ineffabile lumē ac ppetuā vitā et cū angeli
hs conuersatōez . Si em̄ deo confugi digni
fuerim⁹ inq̄ntum h̄uane possibile est natuē
oia cognoscem⁹ p̄ ip̄m q̄ modo ignoram⁹
¶ Hoc em̄ ego ex dinit⁹ in spiritalū scriptu
rarū instruc⁹ doctrina oīm maxime regnū
celorū facio . p̄m̄q̄us esse contēplatiōi sanc
te et m̄diuidue tñiatib⁹ et m̄accessibili lumi
ne ei⁹ illustrari clariusq; et limpidi⁹ renclat
ta facie gl̄iaz illi⁹ speculari . Si em̄ possibi
le esset gl̄iaz illā et luce et ineffabilia bona
illa exhibere vbo nichil esset mirabile . Si
neq; esset magna et p̄cipua si nobis tñim⁹

et corruptibiliō ac ḡuem istam et passibile
carnē gestamib⁹ liceret cogitacōe cōprehen-
dere aut verbo demōstrare . H̄is ergo sic
cognitis fide sola suscipe indubitātē nihil
fictū habere et p̄ oīa bona festina ad i mōz;
tale regnū puenire ad q̄ cum pueris ad
disces pfectōe . De hoc vero q̄ interrogasti
quō nos in carnati dei verba audiuim⁹ per
sacra euāgelia noueris nos hec oīa didicis
se . Sic in sanct⁹ ille liber vocatur qm̄ vīl
q̄ in mortalitatē et in corruptionē vitā eter-
nam et peccatorū remissionē et regnum ce-
lorū nobis mortalib⁹ et corruptibiliō et
tremis euāgelizat . Quē cōscripserūt illi q̄
viderūt et mistri s̄monis fuerūt quos sup̄;
us dixi q̄ discipulos et ap̄los saluator⁹ nr̄
p̄p̄ elegit et tradiderūt nobis inscripto p̄
gl̄iosam illi⁹ in celū ascensionem sup̄ fram-
videlicet ip̄i⁹ conūlationē doctrināq; et mi-
racula q̄ntum ex hys scripture tradi suffici-
ebat . Sic enī in fine sermonis p̄cipu⁹ di-
uinorū illorū euāgelistarū dixit . Sūt inq̄
et alia multa q̄ fecit ihesus q̄ si scribantur
p̄ singula nec ip̄i arbitror⁹ mūdum cape-
eos qui scribendi sunt libros . In isto ergo
diuinorū euāgeliorum libro continetur in
carnatōis demōstratōis miraculorūq; ipius
hystoria sp̄u dei scripta . Deinde et deuene-
randa ip̄i⁹ passionē q̄ sustinuit ppter nos

dñs sanctaqz tercia die facta resurrectio et
in celos ascensione insup et de gloria ac ter-
ribili ipi⁹ sedis aduentu . Ventur⁹ est etern⁹
iterū filius dei in fram cū gloria ineffabili et
multitudine celestis exercit⁹ iudicare gen⁹
nostrum et reddere unicuiqz sedim opa sua
Hoiez namqz ab inicio de⁹ de tra formans
sicut et antea dixi inspiravit in eum spiritu
lum vite q̄ aia rōnalis et intelle⁹ ualis ap-
pellatur . Qm̄ vero in morte compnati
sum⁹ om̄s morimur et null⁹ est hom̄ qui
hūc calicem euadere possit . Est aut̄ mort
iae separatio a corpe . Illud ergo corpus
de tra formatū separatum ab aia in fram reu-
titur de qua sumptū est corruptū dissolui-
tur . Aia vero ambulat ubi creator p̄cipit
magis aut̄ sicut ipa sibi hospicium sibinet
ipi⁹ prepauit cū adhuc esset in corpore . Hā
quēadmodū quis cōuersabitur hic receptu-
rus est ibi . Dende post plurimos ānos ve-
net xp̄c de⁹ nosce in maiestate tribili et in
enarrabili ut videlicet mūdum cui⁹ timore
brutescelorū mouebūtur et cūcti exercitus
angelorū cū tronoē stabunt in conspectu
eius . Tūc in voce archāgehi et tuba dei
surgent mortui et assistent illi⁹ throno tri-
bili . Est aut̄ resurrectio coniuncto aie rurs⁹
et corporis . Ip̄m ergo corp⁹ q̄ corrupitur
et dissoluitur idip̄m resurget in corruptum

Et nullā incredulitas tibi deh̄ subint̄
lexitacō. Nō em̄ est ip̄ossible ei qui abm̄
icio de tra formauit illud denuo cōuersum
in tram de qua sūptum est scđm eiusdē con
ditoris sententiā iterū resuscitare. Si em̄ cō
siderare volueris quanta de nichilo fecit de⁹
sufficiēs erit tibi ista demōstratio. Etenim ter
rā accipiens fecit hoīe; tramq; pri⁹ nō erat
Quō erat tra facta est homo. Quō nichil
ipa cui⁹ nō esset creata est. Quale aut̄ sub
se fūdamē um habet. Quō vero ex ipa ir⁹
rationabilū pdierūt innūabilium genera
toiq; seminet atq; arborū sp̄es. Sed etiā nūc
ppende nr̄az generonē cui⁹ semē breue fun
ditur in vlnā suscipiētem illud. Vn̄ igitur
lāta hui⁹ aialis formatio. Si ergo qui d̄
nichilo ereauit hec om̄ia et adhuc creat im
possibile nō est de terza mortua et in pulue
rem redacta resuscitare corpora ut vn⁹ quisq;
recipiat scđm opa sua. Opatōis em̄ inq̄
p̄n̄ temp⁹ est futurum vero retribucionis
Qm̄ vbi iusticia dei mōstraretur nisi resur
rectō futura esset. Mulei em̄ cū iusti essent
plurimū in p̄nti seculo tribulati et vexati
demū violenter necati sūt. Nōnulli vero
cum fuissent impij et iniqui in delicijs et p̄
speritate p̄ntem vitam pegerūt. Deus aut̄
qm̄ bon⁹ est et iustus statuit diē resurrecti
onis et iudicij ut resumat queq; aia pp̄.ii

corpus . malus quidē q̄m̄ hic bona recepit
illuc p̄ hijs que hic deliqd̄ torqbitur . Ho-
nus vero hic p̄ peccatis suis afflic⁹ illuc bo-
norū heres efficietur . Audiēt inquit dñs
hy qui in monumētis sunt vocem filij dei et
precedent q̄ bona fecerūt in resurrectionē vītē
qui vero mala egerūt in refūrēctōe iudicij
Cū et sedes ponentur et antiqu⁹ dierū qui
vator est oī in se debet & libri ap̄i & ur oīm̄
rū actiones sermones cogitatōes descripti-
tas habētes et fluuius ignis currat et om̄ia
occulta reuelabūtur . Null⁹ ibi adūcat⁹
vel p̄suasor verborū aut falsa excusatio vel
dignitati excellētia aut acceptio inūcū
q̄ rectum p̄tete solet iudicij sed ius⁹ ille
et verus iudex lance iusticie oīa decernet et
actum et sermonē et cogitatōe . Et ibunt
qui bona fecerūt in vītā eternā cum angelis
letaturi et ineffabilia bona recepturi . Qui
vero mala fecerunt in dampnationem et
nā q̄ gehenna dicitur et tenebrie extiores
et vermis qui nō dormit et stridore dencium
et alia plurima tormenta . Atrocissimū vero
oīm̄ erit alienari a deo et pici a dulcissimo
vultu eius et gloria illa p̄uari in inarrabili et
ostentui corā om̄i creatura fieri et confundi
confusione finē nō habitura . Nā post da-
tam illā tribilem sentenciā oīa in canūtib⁹
lia manebūt et in mutabilitia neq̄ iustorum

splendida comisatio vltoris finem habitura
 neq; peccatorum miseria atz cruciatuū pena
 terinmū sortitura neq; iudex post illum celi-
 or neq; p opa bona satissimā nō emi⁹ alte-
 rius regeneratōis nō alia qlibet ars tūc sub-
 uerit cruciandis pseuerante illis cruciatu
 Cum hec ita se habeat quales nos oportet
 esse in scis cōversationib⁹ et pijs actib⁹ ut
 effugerit noreamur futuras nimias et stan-
 a destit⁹ filij dei ipa est em̄ statio iustorum
 Peccatorib⁹ vero a finistris misirima para-
 deputatur. Deinde iustos quidē benedictos
 p̄is vocando dñs in regnū sempiternū mi-
 trudetur. Peccatores vero cū ira et male
 dicione eiciendo a facie sua mansueta qui-
 den et quieta in amarissimū piter et sevissi-
 muū p̄cipitabat tormentum eternum.

Guine iosephae dixit ad eū . Magni-
 ficas quida atz mirabiles res mi-
 chi didic⁹ o homo multo timore piter et tre-
 moze dignas. Si hec ita sunt et est rufus
 p⁹ morte et in cinerem et puluerem dissolu-
 tio resurrectio atz generatō bonoruq; glia
 et malorū pena rogo q̄ est horū assertio. Et
 quō nūc q̄ nūc videtur dicentes sic mani-
 feste sic constanter et indubitanter creditis
 Nam ea que iam facta sunt et si ipsi non
 vidistis attame ab hystorio ḡphis auditis

Quo vero de futuris talia magna et immens
sa pdicantes firmam de ipsis habetis certitu
dinem eccl.

Et ait barlaam .Ex p̄t̄tis h̄c̄m̄ sus
turoz̄ certitudinē .Qui em̄ ista p̄
dicauerūt m̄ nullo a veritate deuiauerūt h̄
signis et pdigijs et varijs v̄tutib⁹ q̄ dixe :
aut astruentes ip̄i de futuris narrauerunt
icut ergo hic nichil faciūt aut fieri m̄ do
cuerūt sed oia splendidiora sole fulserūt q̄
cunqz fecerūt et dixerūt sic et ibi vera docue
runt qui et ip̄e d̄ns noster et d̄nator ihesus
xpc̄ verbo et opere cōfirmauit .Amen m̄ s
quit dico vobis qm̄ venit hora qm̄ mortui
audient vocē filij dei et qui audierit viuent
Et iterū venit hora m̄ qui om̄s qui m̄ mor
numēris sūt audiet̄ vocē filij dei et pcedent
qui bona fecerūt m̄ resurrectōe; vite qui ve
to mala egerunt m̄ resurrectōe; iudicib⁹ .Et
iterū ait .De resurrectōe mortuorū non lec
tiss q̄ dictū est a deo dicente .Ego sum
deus abrahā de⁹ psaac et deus iacob .Non
est de⁹ mortuorū sed viuorū .Sicut em̄ col
liguntur z̄iania et igni cōburuntur sic erit
m̄ consumatione hui⁹ sc̄bi .Omittere filius dei
angelos suos et colligent oia scādala .i.eos
qui faciūt iniquitatē et mittent eos m̄ cami
ni ignis ibi erit fletus et stridor dencium

Tunc iusti fulgebat sicut sol in regno patrum. Hoc dicens addidit. Qui habet aures audiendi audiat. Talibus quidem famonibus et alijs plibus corporum nostrorum resurrexerunt dominus declarauit. Operi etiam famones confirmavit multos resuscitando mortuos. Nam circa finem sue in terra conuersationis etiam quodam duanum iam putrefactum et fetentem lazaram quedam amicu suu de monumeto vocans et quasi levemente excitatus viuentem exhibuit. Cum hys autem et ipse dominus proximie perfecte et non ultra morti subiectis resurrexissemus carne mortem gustando. Resurrexit autem tercua die et mortuorum proximis factus est. Surrexerunt etiam quidam alii ex mortuis sed iterum mortui sunt et non poterunt permanentem vite future vere exhibere. Sol autem ille resurrectionis illius princeps factus est resurgens primus in mortali resurrectione. Ita et qui ab initio ipsi viderunt et ministri fuerunt sermonis predicauerunt. Ait enim beatus. Paulus cuius vocatio non ex hominibus sed de celo facta est. Notum vobis facio fratres euangelium quod prediceauit vobis. Tradidi enim vobis quod acceperam quod Christus ihesus mortuus est propter peccata nostra secundum scripturas et quod sepultus est et quia resurrexit secundum scripturas. Si autem Christus predicatur quod resurrexit a mortuis quanto dicunt quidam quod resurrectio mortuorum non est

Si enim mortui non resurgunt neque Christus resur-
rexit. Si autem Christus non resurrexit una est fiducia nostra. Adhuc estis in peccatis vestris
Si in hac vita tamen sperantes sumus in Christo mi-
serabiliores sumus oibus hominibus. Nam autem
Christus resurrexit a mortuis primicie dormientium
Quoniamque per hominem mors et per hominem resurrec-
tio mortuorum. Et sicut in adam omnis mori-
tur sic in Christo omnis vivificabitur. Et per
paucam. Oportet enim inquit corruptibile hoc i-
duere in corruptione et mortale hoc induere
immortalitate. Num vero incorruptibile habet in-
duerit incorruptionem et mortale hoc induerit
immortalitatem sicut complebitur sermo qui scriptus
est. Absorpta est mors in victoria. Vbi est
mors aculeus tuus. Destructur enim perfecte o-
tus mortis et depicit nichil ulterius actum
sed in mortalitas de reliquo et in corruptio-
nabitur homines eterna. Erit perfecto enim indubia
tanter mortuorum resurrectio et habet fideliter cre-
dimus. Nam et genitrix iustorum et penas ini-
piorum non dubitamus in die tremenda aduen-
tus Christi futuras in qua celi igne solvetur et
elementa ardencia liquecent sicut ait quidam
sanctorum. Nouos autem celos et nouam terram
scimus promissionem illius expectamus. Nam quia
retributiones sunt bonorum et malorum optimi
nichilque ibi remanebit in discussione sed et de
opibus et cogitationibus atque sermonibus ratio-

fit reddenda testatur dñs dicens . Quicunq;
potū dederit vni de minis iis calicē aque
frigide unū in noīe discipuli nō p̄det merce:
dem suam . Et iterū dicit . Cum venēt fili
us hoīs in maiestate sua et oīis angeli eū
eo tūc sedebit sup sedem maiestatis sue et cō
gregabūtur ante eum oīis gentes et sepa
bit eos ab inuidē sicut pastoz segregat oues
ab hedibz . Et statuet oues quidē ad extris
suis hedibz aut a finistris . Tunc dicet rex
hys qui ad extris eius erūt . Venite benedic:
ti p̄is mei possidete patum vobis regnum
a constitutōe mūdi . Shuriui em et dedilis
michi māducare . Sitiui et dedilis michi
bibē . hospes crā et collegistis me . Nudus
et coopuisis me . Infirm⁹ et visitastis me
in carcere crā et venistis ad me . Cur hoc di:
cit nisi q̄ misericordia q̄ indigentibz p̄ber:
hi⁹ in semetipo suscipit . Et alibi dicit . Ois
qui me confessus fuerit corā hoibz confite:
bor et ego eū coram p̄e meo qui in celia ē
Ecce ex hys oīibus et alys plibus mōstra:
uit firmas esse et stabiles retribuciones bo:
norū opm . Sz et adūlarijs tormēta restar:
re p̄nūctiauit p̄ pabolas mirabiles ac p̄e:
cipuas quas fons sapientie enarravit aliun
de quidē diuitē quendā introducens pur:
pura et bijsso induitū et epulantē collidit
splendide tenacē vero et in miordoz contra

rgenos exūtem ita ut et quēdam paupem
lazarū nomine ante ianuā illi⁹ iacentem sper
neret et neq; ex ipis q̄ de mensa illi⁹ caderet
incis daret illi. mortuo igitur utroq; pau
per quidē ille et ulcerosus deptatus est m̄q;
in finū abrahe iustorū requiē ita in finuās
diues vero sepultus est in inferno in flāma
et tormentis. Ad quem et abraham dixit
Recepisti tu bona in vita tua Lazar⁹ fili
mala. Nūc aut̄ cōsolatur tu ver̄ cruciaris
Aliibi vero cōpat celorū regnū hoī regi q̄
fecit nupcias filio suo futurā leticiā atq; splē
dorem ita insinuās hoībus nanq; hūlib⁹
et trena sapientib⁹ de cōsuetis eis et cogni
tis dabat pabalas nō tñ nupcias et mēsas
futuras esse in illa eternitate demonstrabat
sed illorū condescendens crassitudini talib⁹
noīb⁹ vtebatur nota facere eis futura volēs
Om̄s igitur m̄q; multauit rex excelsa p̄di
ratōe ut cōueniret ad nupcias et faciaren
tur ineffabilib⁹ bonis illis. multi vero ex il
lis qui erant inuitati negligentēs nō vene
rūt sed subtrahentes semetipos. Alius qui
dem in villā abiit ali⁹ ad negotiações suam
ali⁹ adducendā uxore et ita seipos p̄uave
rūt splendore sponfi illis vero voluntarie ali
enatis a delectabili iocunditate ali⁹ vocati sūt
et replete sit nupcje discubencū. Ingres
sus aut̄ r̄g ut videret discubentia vidit ibi

hoie; non vestitū veste nupciali. Et ait illi
 Amice quō huc intrasti nō hīs veste nup-
 cialē. At ille obmutuit. Tunc dixit rex
 mīstris. Igitatē pedib⁹ ei⁹ et manib⁹ mit-
 tite eū in tenebras exteriores. Ibi erit flet⁹
 et stridor dencium. Illi ergo qui venire re-
 nuerēt et p̄s̄l̄s̄ inobedientēs exiterunt sunt
 hi qui ad fidē xp̄i nolūt venire sed sive in
 p̄dolatria sive in aliqua heresi p̄seuerāt. Il-
 le vero qui vestem nō habebat nupcialē
 fidelis quidē est sed sordidis actib⁹ intellec-
 tualem vestem polluit qua veste pictur de-
 gaudio nupciarū. Et aliam pabolā huic
 cōsonātem addidit decem qual dā virgines
 figurās. Ex quib⁹ erant q̄nq; qui dē prudē-
 tes quinq; vero fatue. Que fatue acceptis
 lampadib⁹ nō sumperūt oleum secū. Sa-
 pientes vero sumperūt oleū secum. Per ole-
 um bonorū op̄m possessionē significat me
 dia aut̄ inquit nocte clamor faciūs est. Ei-
 ce sponsus venit exite obuiā ei. Per medi-
 am noctem interstitudinē diei illi⁹ minuat
 Tūc surrexerūt om̄s v̄gines ille et q̄ patē-
 erant exierūt obuiā sposo et intrauerūt cū
 eo ad nupcias et clausa est ianua. Que ve-
 ro pate non erant quas cōuenienter fatuas
 appellauit eximetas lampades suas cernētes
 irrūt ad emendū oleū. Reuse vero clausa
 iam ianua clamabant dicentes. Dñe dñe

ap̄i nobis . Ille aut̄ respondēs dixit . Amē
dico vobis nō noui vos . Ex hys ergo oī
bus manifestum est futurā esse retributōe;
malorū actōnum nec nō et verborū et ipat̄
rum cogitatōe;. Dixit em̄ saluator̄ . Dico
vobis q̄ om̄e verbū ociosum c̄p̄cunq; locu:
ti fuerit hoies reddent de eo rationē in die
iudicij . Et iterū . V̄i vero inquit et capilli
capitis om̄s nūati sūt . Per cap̄los minu:
tissima q̄que cogitationē et intentionē de:
mōstrans . Consona vero hys et beatus do:
ct̄ paul⁹ . Vnu⁹ est m̄qr̄ sermo dei et efficax
et penetrabilior oī gladio ancip̄ili et p̄tm̄
gens usq; ad divisionē aie et corporis cōpa:
gum q; et medullarū et discretor̄ cogitati:
onē et int̄nctionē cordis et nō est illa crea:
tura inuisibilis m̄cōspectu ei⁹ . Oia aut̄ nu:
da et apta sunt oculis ei⁹ ad quē nobis ser:
mo . Hec et p̄phete ante multa tempa sp̄:
ritus sancti illuminati gratia manifestissime
annūciaverūt . Aut em̄ ysayas . Ego ope:
illorū scio et reddā eis . Ecce cōgregare ve:
nio c̄m̄s gentes et liguas vementi et vide:
būt ḡliam meā et erit celum nouū et fra no:
ua que ego facio manē corā me . Et veniet
om̄is caro ut adoret m̄cōspectu meo dicit
dñs . Et exhibūt et videbūt cadavera hoim̄
qui p̄uaricati sūt in me . Nā om̄is com̄
nō morietur et ignis eorū nō extinguetur

Et erūt usq; ad facietatē visionis omni car
 mi . Et iterū de die illa dicit . Et muoluetur
 celū sicut liber et om̄s stelle cadent sicut fo
 lia de vinea . Ecce em̄ dies dñi venit plena
 furore et ira ut ponat orbē terrū desertū et
 peccatores p̄dat ex eo . Nā astra celi et ori
 on et om̄s ornat⁹ celi lumē suū nō dabūt
 Et obtinebitur dies orto iam sole et lus
 na nō dabit lumē suū . Et rursus dicit . Ve
 qui trahit iniqtatēm in funiculis vanita
 tis et quasi vinculū plaustrī peccati v̄g qui
 dicitis malū bonū et bonū malū ponentes
 amarū in dulce et dulce in amarū . Ve qui
 potentes es̄tis ad bibendū vīnum et viri for
 tes ad miscendā ebrietatē qui iustificatis
 ipium p̄ munerib⁹ et iusticia iusti auferitis
 ab eo . Qui declinatis iudiciū paup̄m et
 diripitis substanciā egenorū ut sit vobis
 vidua in rapinā et orphan⁹ in predā . Et
 quid facietis in die visitacōis et ad cui⁹ fu
 gieritis auxiliū et ibi derelinquitis gliaz vīram
 Et hys cōsonans ali⁹ p̄pheta ait . Juxta est
 dies dñi magna iuxta et velox nimis . Vox
 diei dñi amara tribulabitur ibi fortia dies
 ire dies illa dies tribulacōis et agustie dies
 calamitatis et miserie dies tenebrarū et cali
 ginis dies nebule et turbis dies tubē et clā
 goris super ciuitates munitas et super angelos
 excelsos . Et tribulabo malignos et

ambulabūt ut cere qz dñō peccauerūt . Et
effundetur sanguis eozū sicut hum⁹ et eoz
pus eozū sicut stercoza . Sz et argentū eo
rum et aurū eozū nō poterit liberare eos i
die furoris dñi . In igne zeli eius deuorabi
tur oīs fra qz cōsumatōe; cū festinatōe faci
et cūctis habitantibz tram . Cū hys et da
uid rex et ppheta clamat . De⁹ man se e ve
niet de⁹ noster et nō filebit ignis i cōspec
tus eius exardescet et in circuitu eius impes
tis valida . Aduocavit celū de fūlum et
tram discernē ppk̄m fūlū . Et iterū . Surge
mqt deus et iudica tram qm cogitacō hoīs
confitebitur tibi et tu reddes vniuersiqz scđm
opa sua . Multa vero et alia hui⁹ mōi tam
psalmograph⁹ qz et om̄s pphete dīmo edoci
ti spū de futuro iudicio et retributōe pdica
uerūt quorū sermones et saluator firmiter
stabilens docuit nos credere resurrectionē
mortuorū et retributōe; defuctorū vitāqz im
mortalem futuri seculi .

¶ auditis iosaphat vehementer cō
pūctus corde totisqz lacrimis pſu
sus ait ad senē . Aperte michi oīa nota feci
stī luculent̄ porasti fribilē hanc atī mirabili
lem narratōe; Hys ergo i mīmetibz nobis
qz optat me facē ut euadā pparitas perca
toribz penas et mēar pſrui gaudio iustorū

Garlaam respondit. Scriptum est qd
 docente petro ppkm qui et princeps
 vocat⁹ est apklorū cōpuncti sūt cor:
 de sicut et tu hodie. Et dicentibus illis qd
 faciem⁹ ait ad eos penitēciam agite et bapti:
 zetur unusqz vñm m remissionē peccato:
 rum et accipietis spūs sancti donū. Vobis
 est em̄ pmissio et filiis vñis et omībus qui
 longe sūt quoscūqz aduocauerit dñs deus
 noster. Ecce igitur et in te effudit habūd
 misericordia sūa et vocavit te cū ab eo longe
 es voluntate et alienis deseruiēs non
 dijs sed demonib⁹ et simulachris furdis et
 insensibilib⁹. Propter qd an oia accede ad
 eū qui vocavit te a quo accipies visibiliū
 et misibiliū verā noticiā. Si vero et p̄
 vocatōez venire nolueris aut tardaueris ius
 to dei iudicio ex heredaberis. Sicut em̄ et
 ipse aplus petr⁹ ad quēdā discipulorū dix:
 it. Ego aut̄ credo qz et obaudisti vocacōi
 et adhuc manifesti⁹ ob audies tolles crucē
 et sequeris vocantē te dñatorē dñi qui vo:
 cat te de morte ad vitā et de tenebris ad lus:
 tem. Nā dei ignorācia veraciē tenebre sūt
 et mors aie. Si seruire ydolis ad nature p:
 ditōez om̄i michi videtur esse stoliditate de:
 ter⁹. Quoniam cui assimulabo et quale yma:
 ginē istorū fatuitatis tibi exhibebo. Sed
 tamē exemplum tibi p̄feram a quodā viro

sapientissimo michi dictū . Niebat em̄ quia
siles sunt ydolorū adoratores viro sagitta
rio . Qui cōprehendit vnā de minutissimis
auiculis philomenā hanc vocat . Arripien
te eo cultellū ut occideret eā et cōmederet da
ta est philomene vox articulata et ait ad sa
gittariū . Quid tibi o hō pſicuū est necis
mee . Nō em̄ de me tuū implere ventrem
poteris . Sed si me a vniculis liberaueris
vni tria mādata dabo que si custodi eris ex
hyp̄ magnā p̄ toīā vitā tuā utilitatē conseq
ris . Ille vero stupefact⁹ illi⁹ loqla pmisit
q̄ si quid nouū audiret ab ip̄a mox eam a
vniculis liberaret . Cōuersa itaqz philome
na dicit hoi . Nūq̄ aliquid coneris appre
hendere eoz q̄ apprehendi nō possent ei ne
doles de re ydita q̄ recuperare nō potes et
verbū incredibile ne credideris aliunde hę
tria mādata custodi et tñ tibi erit . Ad
miratus aut̄ vir p̄spicuā verborū intelligen
ciam soluēs eā a vniculo p̄ aerē misit auola
re liberā . Philomēa igitur volēs pbare si
recognouit vir dictorū sibi verborū vntē
et lucrat⁹ est alioq̄ ex ip̄is utilitatē dicit ad
eum volitans in aere . Ve tibi homo quā
malū cōfiliū habuisti et quale thſauū ho
die p̄didisti . Est em̄ in vſceib⁹ meis mar
garita q̄ structōis om̄ū sua vicit magnitu
die . Ut hoc audiuit sagittarius cōrīstat⁹ ē

valde. Demisit namq; eum quod euaserat
 philomena illa de manu sua et denuo tēp
 tans illam apprehendere dixit. Veni in dos
 mū meam et hominē hūmanitatem tibi ex-
 bibebo deinde honorifice te dimittā. Tūc
 eit philomeā. Nūc cognoui certissime te
 fatuū esse. Suciōies nanq; q̄ tibi dicta sūt
 a me p̄m̄t̄ et libenter audiens nullū ex eis
 p̄ficiū assūctus es. Digi tibi ne dolores
 re p̄d̄a et irrecupabili mādaui tibi tēp
 tares icōprehensibilia cape et templasti me
 cōprehendere cū nō valeas itinē meo pgere
 Cum hys etiā verbū imēdibile ne credes
 tibi mādaui. Sed ecce credidisti in visceri
 bus meis esse margaritā sup gredientē
 furā ventris mei et non valuisti intelligere
 qm̄ ego tota nō possū p̄tingere ad magni-
 tudinē qui struetōis et qm̄ margaritā talē
 capem in me. Sic égo stulti sūt et illi q̄ cō-
 fidūt in p̄dolis. Opantur ea manib⁹ suis
 et adorāt q̄ fecerūt digitī eorū dicētes. Iti
 sūt qui plasmauerūt nos. Qūo égo plas-
 matōres suos ab ip̄is plasmatos et factos
 existimāt. Sed et seruātros in custodia ne a
 furib⁹ rapiantur custodes vocant sue salu-
 tis. Et quātē insipietie est non cognoscere
 qm̄ qui non sufficiūt semetip̄os adiuuare
 et custodire qm̄ alijs potuerūt hoc prestāt̄
 Quacquāt ibauros suos statuas demomib⁹

et ymagines erigendo et amētes dicūt i pos
datores bonorū q̄ neq; possederūt nec ali;
quando sūt possessuri . Ideo scriptū est . Si
miles illis siāt q̄ faciūt ea . Qui mercede cō
ducentes aurifficē fecerūt opa manū et p
cidentes adorauerūt ea . Deinde tollūt ea su
per humeros suos et ambulāt . Si aut̄ po
uerint ea m̄ loco manēt ni eo nec mouētur
aut̄ q̄ uq; clamauerit ad ea nō ei audiēt
nec a ualib; liberabūt eos . Ideo cōfūtā
tur cōfusionē q̄ cōfidunt in sculptib; q̄
dicūt fūilib; vos estis dy nostri . Immola
uerūt m̄qt demonijs et nō deo dys q̄s ig
norabāt . Aouī recentes q; venerūt q; gene
ratiō puersa est et nō est fides in eis . Ex hac
generōe égo mala et mis̄deli vocauit te dñs
dicens tibi . Ex de medio eorū et separa;
et m̄ mūdū ne terigeris sed saluare de genes
ratiō ista . Surge et vade quia non est tibi
requies in ea . Nā multiplices apud vos
sūt dij et m̄ ordmati at; sed itōli et oīno di;
scordes . Apud nos vero nō sunt dij multi
et dñi multi sed vn̄ deus pater ex quo oīa
et nos m̄ ip̄o . Et vn̄ dñs ihesus x̄pe per
q; oīa et nos p̄ ip̄m qui est ymago dei mui
fibilis p̄mogenit̄ oīs creature et oīm secu
lonū qm̄ m̄ ip̄o creatā sūt om̄ia q̄ m̄ celis
et q̄ m̄ tra visibilia et inuisibilia sūt th̄o i
ni sūt dñatōes sūt p̄cipiat̄ sūt potestates

Oia per ipm et sine ipo faciū est nichil. Et
vnus spūs sanct⁹ in quo oia dñs et viuissi-
cans de⁹ et deificans spūs hon⁹ spūs rect⁹
spūs pacific⁹ spūs adoptionis harū trium
psonarū vnaqz de⁹ pfectus est sed nō tres
dij . Qualis pater talis fili⁹ talis spūs sanc-
tus . In hys trib⁹ psomis vna natura vnu
regnū vna virtus vna glia vna substancia
diuicio tñ in psomis sed vnitatis in deitate
Vnus . In pater cui pprū est ingenitū esse
vn⁹ vngenerit⁹ filius cui⁹ ppria est nativitas
vnus vero spūs sanct⁹ et ppria eius pcessio
Sic em⁹ nos de lumine p̄e lumē videntes
filiū in lumine spū sancto sanctificamur . In
tribus psomis vna glorificantes deitatē et
ip̄e est ver⁹ et solus de⁹ in trinitate cognit⁹
qñ ex ipo et per ipm et in ipo sunt omnia
hui⁹ gratia et ego missus fū cognoscens de-
te ut docere te q̄ didici et seruauī usq; ad ea:
incīē mīā . Si ergo credideris et baptizat⁹
fueris salu⁹ eris . Si vero nō credideris cō-
dempnaberis . Nā ista q̄ cernis hodie et in
quib⁹ exultas idest glia delicie et diuicie et
ois vite seductō cito transeūt eisūtq; te eti-
am hinc nolentē et corp⁹ quidē cōcludentur
p̄uo monumēto solū derelictū omiq; desti-
tutū amicorū et cognatorū affectu . Abici-
entur vno delectacōes mudi et multa fedis-
tas et putreda corrupcōe pro p̄stī decole et

bono odore induetur. Nam vero tuā misericordia cōdemnatiōēz inferni ut quod ad ultimā diē resurrectōis quoniam rursum aīa suo sumpto eoz pote eicietur a facie dñi et tradetur ignis iherennē sine fine arsura. Nec tibi continget et multo hīs deteriora si remāseris in infidelitate. Si vero ultrone⁹ obaudieris ei quod te vocat ad salutē et accesseris ad eū desiderio et gaudio et lumine illius signat⁹ fueris in toto corde eū secutus fueris oīa uide meū et illi soli adherens q̄les habebis statilitates et delectacōes audi. Si federis se uetus eris si dormirris iocūde soperat⁹ qui scis et nō formidabit frozem supuenientem neque impet⁹ seuorū demonū intentatos sed ambulabis cōfides sicut leo et viues cū leticia et mētum exultabis. Nam si capud tuū exultacō et laus et leticia cōprehendet te ausugiet dolos et tristiciā et gemitus. Tunc erūpet q̄si mane lumen tuū et sanitas tua eiāus orieatur. Et ante ibit facie iusticia tua et gloria dñi colliget te. Tunc inuocabia et dñs exaudiet clamabis et dicet ecce assūmēgo em̄ sum qui delio iniqtates tuas et nō mēorabor. Tu vero memor eslo et iudice sumur. Dic tu iniqtates tuas ut iustificeris Si fuerit peccata tua ut coccinū q̄si mixtū albabūtur. Et si fuerit rubra q̄si vīniclus velud lana alba erūt. Os em̄ dñi locutū est

34

Dicit ad eum iosaphat. Omnia verba
tua bona et admiranda sunt que cre-
didi et credo. Ois; quidē p̄dolorū
seruitutē ex corde odiēs etiā priusq̄ tu inf-
res ad me q̄z inuitus et dubitans erga hec
se habuit semp̄ aī⁹ meus nūc vero p̄fecto
odio odiui discens a te vanitatē illorū et in-
sipientiā illorū qui seruiūt eis. Desidero
aut̄ verus dei seru⁹ fieri si tamē non repule-
rit me indignū ppter meas iniqtates. Sed
confide p̄ dimitte michi omia peccata ou-
bemign⁹ et misericors ē sicut tu docta⁹. Jam
ergo patus sum baptismū suscipe et oia q̄z
cumq; dixeris michi custodire. Quid vero
op̄t̄eat me facere postq̄ baptizatus fuero et
si hoc solū sufficit ad salutē credere videlicet
et baptizari an alia op̄t̄z aliqua subsequi
manifesta.

Aūc ait ad eū barlaam. Audi qđ te
op̄t̄et facere p̄ baptismū. Ab om̄i
quidē peccato et ab om̄i vicio abstine. Edif-
ficare vero supra fūdatum recte fidei virtu-
tum opatōez. Qm̄ fides sine opib⁹ mos-
tua est sicut et opa sine fide. Ait enī aplus
Spiritu ambulate et desideria carnis nō pe-
ficietis. Manifesta aut̄ sit opa carnis que
sunt adulteria fornicatio in mūdicia luxuria
p̄dolorū fuit⁹ beneficia inimicium cōtrincōes

emulatōes ire rīxe dissensionēs secte mūi :
die homicīdia auarīcia maledictōes amor
voluptatum ebrietates cōmessatōes et hys
similia q̄ p̄dico vob̄ sicut p̄dixi qm̄ qui ta :
lia agūt regnū dei nō cōsequētur . Ifructus
enī spūs est caritas gaudiū pax lōganimi :
tas bonitas benignitas mansuetudo fides
modestia cōtinētia sanctificatō aīe et cor :
poris hūilitas cordis et contrīcio elemosī :
na i memor malī hūanitas vigiliū diligēs
p̄fētia oīm p̄teritorū peccatorū crime
cōpunctōis luccus tā pro peccatis suis q̄
et p̄ peccatis primorū et hijs similia q̄ ve :
lud quidā gradus et scale iūcte et subimde
aucte i celū aīaz subleuāt . Ecce ista man :
dam post baptīsmū fortiter tenere a cont :
riis vero abſinere . Si aut̄ p̄ acceptā veri
tatis cognitōez priora p̄fus mortua appre :
hendēim̄ opa et sicut canis ad vomitū re :
uersi fuerim̄ continget nobis q̄ a dño dic :
tum est . Cum enī m̄q̄t spūs i mūd̄ exie :
rit ab hoīe gratia videlicz baptīsmatis am :
bulat p̄ loca i aquosa q̄rens requiē et nō
muenit . Nō ferens aut̄ diuicī sine domo
et sine tecto érare dicit . Reūtar i domū
meā vnde exiui . Et veniens muenit scopis
mūdatam et ornatā . i . vacuā et vacante seu
q̄ grātie nō suscepit opatōez nec seip̄ai vnu :
sum diuicis ditauit . Tūc vadit et assumit

septem alios spūs nequiores se et ingressi
 habitant ibi. Et sūt nouissima hoīs illi⁹
 peiora priorib⁹. Hā baptis⁹ oīm quidē
 p̄territorū peccatorū cyrographa pfecte tra :
 dit p̄ditōi et deinceps mur⁹ est nobis fir :
 mus et ante murale et arma fortia aduers⁹
 mimici prelōi. Nō aut destruit liberū ar :
 biriū neq; iterū baptis⁹ mū peccatorū habet
 indulgenciā neq; scdaz in piscinā descensio :
 nem. Vnu em̄ cōfitemur baptis⁹ et deo
 opus . om̄i custodia seruare semel p̄
 ne rurum polluātur qn poti⁹ dñi m̄ data
 cōp̄ehendat. Dicens em̄ ad ap̄los. Eu :
 tes docete om̄s gentes baptizātes eos in no :
 mme p̄eis et fili⁹ et spūs sancti nō hic resili :
 tit sed addit docentes eos suare oīa q̄cunq;
 mādauit vobis. Mādauit em̄ paupes qui :
 dē esse spū quos beatos esse dicit et regno
 celorū dignos appellat. Deinde lugē in p :
 sentū subdidit vita ut futura cōsolatōe dig :
 mi efficiamur mitisq; esse et semp̄ esurientes
 et ficientes iusticiā mīordes et facile tribun :
 tes miseratōm habentes et cōpassionē mun :
 dos corde abstinetu ab om̄i pollucōe car :
 mis et spūs. Pacifīcos contra p̄ximos et
 contra aīaz suā ficientes videlic⁹ deterius
 meliori et intrīpos p̄tinax bellū recto mīdi :
 cō pacificatēs. Sustinere enī om̄ē pse :
 cutōe et om̄ē tribulatōe et ob p̄briū ppter

iusticiā pro noīc ei⁹ nobis illatūm ut eteri
num gaudiūm insplendida distribucōe adi-
pisci mēamur . Sed et in eodem euangelio
pr̄cipit dices . Sic luceat lux vīa coram ho-
mībus ut videāt opa vīa bona ut glorissi-
cent p̄rem vīm qui in celis est . Hā lex mo-
ysi que quondā data fuit israhelitis nō occi-
des dicit nō mechaberis nō furaberis nō fal-
sū testimoniū dices . Cr̄ist⁹ vēo ait . Quia
omnis qui irascitur fratri suo sine causa re⁹
erit iudicio . Quicunq; dixerit fatue ius éit
iehenne ignis . Et qz si offers mun⁹ tuū ad
altare et ibi recordat⁹ fueris qz frater tu⁹ ha-
bet aliquāt adūsum te relinque ibi mun⁹ tuū
an altare et vade prius recōciliari fratri tuo
Et qz omnis qui viderit mulierē ad cōcupi-
scendā eam iā mechat⁹ est eam in corde suo
pollutōe; aie et vici cōsenhum adulterium
vocans . Sed et lege piurū phibente xp̄us
nec odio iurare preter est et non mandauit
Oculū p oculo dentē pro dente ibi hic aut
Quicunq; te passserit in dextrā maxillam
p̄be ei et alterā . Et ei qui vlt trū iudicio
contendere et tunicā tuā tollere dimitte ei et
pallium . Et qeunq; te angariauerit mille
passus vade cum illo et duo . Qui perit a
te da ei . Et volentē mutuari a te ne aut as-
Audistis qz dicū est diliges primū tuū et
odio habebis inimicū tuū . Ego aut̄ dico

vobis . Diligite inimicos vōs benefacite
 hys qui oderūt vos et orate p psequeñtibꝫ
 et calūpmātibꝫ vos ut sitis filij p̄t̄s v̄i q̄
 in celis est qui solem suū orziri facit super
 bonos et malos et pluit super iustos et mi-
 iustos . M̄olite iudicare ut nō iudicem̄m̄
 D̄mittite et d̄mittetur vobis . M̄olite the-
 saurizare vobis thesaurū in tra vbi r̄linea de-
 molitur et vbi fueres effodiunt et furantur
 Vbi em̄ est thesaur⁹ tu⁹ ibi est et cor tuum
 Thesaurizare vobis thesauros in celo vbi
 neq; erugo neq; tinea demolitur et vbi fu-
 res non effodiunt nec furantur . Vbi em̄ est
 thesaur⁹ tu⁹ ibi est et cor tuum . Ne solliciti
 sitis aie v̄e q̄ manducetis neq; corpori v̄o
 quid induam̄ . Scit em̄ pater vester celestis
 qm̄ hys oibꝫ indigetis . Qui ergo aia
 dedit et corpus dabit p̄fus et cibū et vesti-
 mentum . Qui volatilia celi nutrit et hila
 agri tali exornat pulchritudine . Queritis
 vero primū regnū dei et iusticiā eius et oia
 ista adiçienter vobis . M̄olite sollicitate esse
 de crastinō . M̄ā crastin⁹ dies sui ipi⁹ sollici-
 tus erit . Oia quicquid vltis ut faciant vo-
 bis hoies sic et vos facite illis m̄trate p an-
 guslū portā q̄ lata porta et spacioſa via q̄
 ducit ad pdicōez q̄ et multi sunt qui m̄trāt
 p eam . Quā angusta porta et stricta via q̄
 ducit ad vitā et pauci sūt qui iueniūt eam

Non ois qui dicit michi dñē dñe intrabit
in regnū celorū h̄ qui facit voluntatem p̄tis
mei qui in celis est . Qui diligit p̄tem aut
matrē plus q̄ me nō est me dignus . Ecce
ista et hys similia mādauit saluatorz aptis
ut diceret fideles . Et hec omnia debemus cu
smodire si desideram⁹ p̄fectionē consequi et
in corruptibilem coronā iusticie p̄miceri q̄
reddet dñs in illa die ius⁹ iudex oībus di
centibus se .

Recit ei iosaphat igitur q̄ntū ex haec
dogmatū subtilitate pp̄edere valeo
si hanc mādām consūtōe; post baptisma
vni⁹ v̄l duorū īgressione mādatorū isto
rum violare me cōtigēit ab oī mea corrū
intencione et omīs spes mea irrita fiet .

Bespondit ei barlaam . Noli sic ista
ppendere . Hā psaluatōe generis
nostrī homo factus de⁹ verbū sciens infir
mitatē multam atz miseriam nature nostrę
Hec in hac pte dimisit nos sine medicina
languor sed sicut sapientissim⁹ medic⁹ lu
brice nře atz peccati voluntati commisicuit
antidotū penitēcie pdicans ista in remissio
nē peccatorū . Post acceptā etem̄ coquic
nē veritatis et sanctificatōe; p̄ aq̄ et spiritū
omīs q̄ peccati facile emūdatōe; si cōtigerit

in aliquos peccatorum casus nos corruere non
 est quidem per baptismum sed a regeneratione in aqua
 per spiritum sanctificata quod perfecte renouat
 baptizatos. Hoc quippe donum scilicet datur si
 per penitentiam laboriosam et lacrimarum habu-
 bantia erupnas atque sudores fit emundatio et
 remissio culparum per viscera misericordie nostri
 Baptismus enim vocatus est etiam fons lacrima-
 rum secundum gratiam domini per laborem et dolorem in-
 digens. Multosque de pluribus peccatis libera-
 uit eo quod peccatum non valet dei supare bene-
 mitatem si tamquam occurramus penitentiam agere et
 lacrimis delictorum sorores abluere ne morbi
 pueriles hinc sordidos ciciat. Non est enim
 in inferno penitentia vel confessio. Dum enim viu-
 im fudameto in recto fidei stabili permanen-
 te et si aliquis trahitur vel traxerit dissoluatur
 licet quod putrefactum est negligenter penitentia re-
 nouare. Nam multitudinem miserationum dei
 nubare et magnitudinem misericordie illius metiri non
 possibile est. Peccata vero quantumque sunt
 atque delicta mensure subiacent et nubilia esse
 constat. Ergo mensura et numero subiacentia
 peccata nostra in mensam nostram et immunitates
 dei vincere nequint miserationes. Quia
 propter non debemus in multitudine desperare
 peccatorum quorum remissio nobis adiacet be-
 nignitate Christi qui per peccatis nostris suorum ef-
 fudit sanguinem. Ubique vero per scripturas

penitentie virtutem discim⁹ et maxime ex p̄
ceptis et pabolis dñi nostri ihesu xp̄i . Ex
tūc enim ait . Cepit ihesus docere et dicere
Penitentiam agite appinqbit em̄ regnū ee:
lorū . Sz et i pabola filiū quendā narrat q̄
acepit p̄s substantiā et abiit in regionem
longinquā ibiqz totā dissipauit viuedo lux
uriōse . Deinde fame in regione illa facta
abiit et adhesit vni malignorū ciuium regi
dūis illius peccatis . Qui et misit illum
ut p̄fēt porcos aspērimū et abhomiable
sic vocans peccatū . Multū em̄ tribulatus
et ad extremā deuemens miseriā intam⁹ ut
nec de filiis q̄s porci māducabāt hūm
posset implere ventrē . Tandē aliūde suā
in se reuersus sensit cōfusionē lamentansq̄
seipm dicebat . Quantī mercenarij in do:
mo p̄s mei habudant pamb⁹ ego aut̄ hic
fame p̄eo . Surgam et ibo ad p̄z meum
et dicā illi . Pater peccavi in celū et coram
te et iam nō sum dignus vocari fili⁹ tuus
fac me sicut vnu de mercenarijs tuis . Et
surgens veint ad patrē suū . Cum aut̄ ad:
huc longe esset vidit illū pater ip̄i⁹ et misa
motus est et accūrena cecidit sup collum ei⁹
et oscular⁹ est eū . Et in priorē restituens il
lum honore solempnitatē letabūdam fecit
in eius inuencōe occidēs vitulū pascualem
Ecce pabolam hāc de peccatozib⁹ ad pīnas

reuertentib⁹ nobis narrauit. Sed et pasto
 rem quendā bonū qui centū oves habuit
 et una p̄dita dimisit nonaḡsta nouē et ad
 q̄rendam illam exiuit donec muenit sā. Et
 muentā in humeris suis leuavit et alijs q̄
 non érauerant cōiunxit vocantq; amicos
 et vicinos ad epulas in eius muenē. Sic
 inq̄t saluato: gaudiū erit sup vno peccato
 re p̄mā; agente q̄ super nonaginta nouem
 iustos qui nō indigent p̄nia. Pr̄mēps eis
 am ap̄torū petr⁹ fidei petra circa ip̄m t̄m:
 pus passionis xp̄i ad modicū derelictus di:
 spensatiua q̄dam discretione ut agnoscere
 hūane fragilitatis pussillitatē et miseriā
 negatōis crimē mīcurit. Deinde statim dñi
 vborum recordat⁹ exiuit foras et fleuit ama:
 re lacrimisq; illis deiectōis verecūdiam pte:
 star⁹ victoriā reportauit. Nā cum esset ar:
 te bellandi pitus et si cecidit nō tamen est
 dissolut⁹ neq; semelpm desperauit sed resili:
 ens amarissimas de corde contribulato pro:
 duxit lacrimas statimq; hostis cernēs hoc q̄i
 flāma vehementissime facis succensus recep:
 fit fugiēs longi⁹ et dirissime euilans. Pr̄i:
 ceps aut̄ ap̄torū petr⁹ in de fuit et postea ma:
 gister orbis ordinat⁹. Sic iam et p̄mī for:
 ma effectus est. Post resurrectionē vero suā
 xp̄us dicendo ei petre amas me ēnam nega:
 clionem correxit ip̄o apostolo respondentē

Etiā dñe tu scis q̄ amo te . Ex hys ergo
oibus et alijs p̄libus et nūm supantibus
exemplis discim⁹ virtutē lacrimarū et pñie
tm̄ ut modus hui⁹ digne et rōnabiliter fiat
et affectu ab hoīando peccatū et odiēdo atz
cōdempnādo lacrimas etiā fundendo sicut
ait p̄pheta dauid . Iaboraui in gemitu meo
lauabo p singulas noctes lectū meum laeri
mis meis stratū meum rigabo . Et ita pec-
atorū emundatio fiet per sanguinē xp̄i in
magnitudine mie illius et multitudine mi-
seracionū dei dicēsis q̄ si fuerint peccata v̄ia
sicut femicium quasi mix dealbabūtur . Si
aut̄ fuēint vt coccinū quasi lana alba erūt
Hec quidē ita sit et ita credim⁹ . Oportet
isaqz ut post acceptā noticiā veritatis et re-
generatois et adoptōis filiorū dei dignitas
tem et misteriorū gustū diumorū om̄i v̄tu-
te obseruare ne ruam⁹ . Nā cadere nō expe-
dit certanti qm̄ iam multi qui corruerūt re-
surgere nō potuerūt . Alij vicijs qdem iā
nuam apientes et inseparabiliter eis adharen-
tes olteri⁹ ad penitētiā venire nequerunt
Alij vero morte puenti et non occurrentes
p pñia; seipos a sordo peccati abluerē cons-
dempnati sūt . Propterea pīculosum est in
q̄licunqz vicio cadere si vero contigerit sta-
tim resiliere oportet et rufus in bono stare
certanie . Et quocienscūqz illud accidit et

illud mox fiat .i. resurrectio et stacio usq^e
ad mortem . Nam conūtimini ad me et
ego conūtar ad vos dicit dñs deus

Ad huc iosaphat dixit . Quo ergo q^s
custodiet seipm post baptismū mū
dum ab oī peccato . Nam si restat delinquen
tibz pñia sed tamē in labore et dolore fletu
et planctu q^s non facilia multis fore michi
videtur . Et ideo mallenī inuenire viam u
custodirē diligenter p̄cepta dei ut nō da li
narem ab eis ne post indulgenciam priorum
malorū ad irā puocarē iterū dulcissimum
dominū deum

Cūc barlaam ait unde dixisti dñe mi
rex . Nam hoc et michi desiderabile ī
Sed laboriosum est et valde impossibile iux
ta ignem cōuersari aliquē et nō fumigari
Difficile est ergo et nimis arduū scolaribz
iūctum negocijs et eius curis iplacitum et
cōturbatōibus et in delicijs atq; diuīcjs vīne
tem mūdateū dei viā indeclinabiliter p̄ge
et mūdum seipm̄ conseruare . Dns em̄ ait
Nemo potest duobz dñis seruire . Aut em̄
vnū odio habbit et alterū diligit aut vnū
sustinebit et alterū condempnet . Nō poi
testis deo seruire et māmone . Scribit aut̄
et dilect⁹ eis discipul⁹ iohānes euāgelista

et theologus in ep̄la sua sic. **M**olite diligē
mūdum neq; ea que in mundo sunt. Qm
omne q̄ in mūdo est cōcupiscentia carnis ē
et cupia oculorū et ambicō sc̄li q̄ nō est ex
patre sed ex mūdo est. Et mūdus transi
et concupiā ei⁹. Qui aut̄ facit volūtatem
dei manet in eternū. Ista ergo dīni et deisse
ri p̄es nostri et ap̄lī audītes q̄ per mul
tas tribulatōes oportet nos introire in reg
num celorū festmauerūt post sanctū baptis
mū imaculatā et ipollutā inceruptōis ser
uare tunicam. Vnde quidā illorū et aliud
addiderūt baptismū fuscipe per sanguinē
dico et mariū iū baptismū cū et hoc noia
tur et valde p̄cōsum atq; laudabile. Sed is
nāq; peccatorū nō polluitur fordiba. Qd
et dīs p nobis fuscipiens baptismū decen
tr vocauit. **H**inc ipius imitatores effecti
pri⁹ quidē sui discipuli et ap̄li. Deinde ve
ro et omis sanctorū martirū choſ cultořis
bus ydolorū regibus et tyrānis semetipos
p noie īpi obiciētes omne genus tormento
rum sustinuerūt videlic; bestijs pīcti et ig
mibus exusti a; gladyis interempti bonāq;
confessionē confessi eūrsum cōsumauerūt fir
dem fūauerūt iusticieq; brauiū sunt adepti
angelis associati et xpi coheredes effecti sunt
Cuorū virt⁹ int̄im resplenduit q̄ in omēz
frām sonus eorū exiit et in fines orbis tre

40

verba eorum. Itorum non tantum verba et opera
sed sanguis et ossa omni sanctitate sunt plena.
Demones namque potenter elicunt insanabilem
vero languorem sanitates fidei accendentibus
presstant. Vestimenta vera et si quid aliud per
ciosis ipsorum appiauit corporibus creature
omni semper sunt veneranda. De quibus longus
gus erit sermo si per singula virtutes eorum
referre voluerimus. Postquam vero crudelis illi
et atroces tyranni mali male pierunt et per
secutum queuit regesque fideles per uniuscumque
beni regnauerunt suscipientes alii et initanis
zelum illorum et diuinum desiderium martirium
dico et eodem amore in aucto vulnerari diligent
satagebant mundam animas et corpus pollutum
domini exhibere omnique illecebras viciorum cir-
cunscidentes et ab omni pollucole carnis et spiritu
ritus seipos emundantes. Quoniam vero non aliter
hoc quam per custodiā mandatorum Christi effici
posse nouerant custodiam aut mandatorum
et operarum virtutum difficile in medio mundo
alium tumulum fieri posse considerabat aliam
quoadam vitam pigrinam et fibimur in solitam
ducere studuerunt et secundum dominum vocem eius
derelinquentes videlicet pentes filios amicos
eognatos domicias atque delicias et omnia que in
mundo sunt odientes selecta quam fugiti cedisse
erunt egentes angustiati afflicti quibus dignus
non erat mundus. In solitudinibus et antea

et in montibz et in speluncis et cauinis terre
Ab oibus frenis delectatibz et refrigerans
seipos elongates ipm etiā victum et vesti-
tum valde tenuē habētes . Ista duo nego-
ciantes ut videret materias viciorū radicē-
sporum cōcupias de aio euulserūt et eoz
delentes mēorias amoē et desideriū diuinorum
et celestiū in semetipis plantauerunt
Adhuc etiā p macēatōe; carnē suā affligen-
tes et matres volūtate effecti ne p̄uarentur
glia eoz qui p effusione sanguinis sui cō-
fūmatūt sūt sed imitatores et ipi xp̄i passio-
nū q̄ntum in ipis est effecti et phennis reg-
ni principes . Sic ergo v̄tutibus adornati
solitariam et quietā ducebāt vitā . Alij qui
dem subdiuo absq; tecto pdurātes solis ef-
tu et rigoibz frigoris et ymbribz et turbib-
z ventorū affligebātur . Alij vero tu-
guria figentes aut speluncis aut antris lati-
tantes degabant . Sic vero v̄tutem v̄tutibz
cumulant̄ om̄i crueli cōsolatōi penit̄ ab-
renūctiauerūt oleribz crudis et herbis aut
glandibz seu pane arido et valde sicco tran-
siebant dietā . Nō solū qualitat̄ delectati-
ōne abrenūctiantes sed etiā ipi tenori absti-
nēcie ex sua pte semp aliqd addebāt . Nō
tantū de ipis vilibus et abiectis humebant
estis ut solā viuere possent . Quidā nāq;
forū tota ebdomoda ierūni p̄manentes

dñica die cibum sumebat. Alij vero bis i
ebdomoda hui⁹ mēoriā habebant. Alij aut
post duos dies vespere edebat tñmodo mo
dicū gustantes ōzomib⁹ q̄ et vigilijs vaca
bant. Angelorū vitā imitātes aurī argen
tīq̄ possessionib⁹ emptōmb⁹ q̄ et venditōi
bus abrenūciantes inter hoīes se esse obli
uiscebātur. Inuidia vero atq; supbia que
maxime bona opera cōmitari solent in eis
locum nō habebat. Nā neq; qui in comū
fione mīoꝝ erat adiūsus eū qui ampli⁹ polle
bat inuidie cogitatōe; ullomō in semetip̄o
fuscipiebat. Nec rursus magnifice agen
tem adūlus infirmiores in supbiā extolle
bat arrogātia ut sperneret p̄ximū aut glia
retur in sua sanctitate aut magnifice sape
in v̄tūtibus. Nā qui plus v̄tuūs habebat
non p̄peijs laborib⁹ fdei gratia totū ascribe
bat in hūilitate dēpmens semetip̄m nichil
oīno reputās q̄ agebat. Juxta qđ ait dñs
Cum feceritis oīa que p̄cepta sūt vobis di
cite serui inutiles sum⁹ q̄ q̄ debuim⁹ facere
fecim⁹. Illi vero nec fecisse aliū de que p̄
cepta sūt confidebāt seipos sed plura sibi d
esse arbitrabātur q̄ fieri oportet. Et rur
sus qui in cōuersatōe debiliōꝝ erat despicien
do se miserū clamitabat negliencie volūta
sis non nature infirmitati q̄ derat ip̄putans
Sic ergo ali⁹ alio et oībus erāt hūiliores

Cenodoxie vero vel placendi hoībus viciū
quō c̄set in illis qui ideo de mūdo fugerāt
et desertū inhabitabant ne hoībus sed soli
deo vtutum suarum opatio nota fieret a q̄
et bonorū op̄m retributōes sperabāt bene
scientes q̄ que ppter vanā gl̄ia; bona pfici
ūtur op̄a sine mercede remanet. Nā ppter
laudem hoīm sūt et nō ppter deum. Unde
et dupliciter hui⁹ mōi detrimētum paciūtur
corp⁹ quidē macerātes et mercede carentes
Illi vero supne gl̄ie inhiantes et hāc toto
corde desiderantes om̄ē; frenati et humānā
laudē spreuerūt habent aut̄ habitacula sua
aly quidē in omnimodo recessu et solitudine
agonē pcurrentes elongātis seipos ab hoī
mīnū cōmoratōe p totū tempus vite sue et
deo appinquāt. Quidā vero longe abm̄:
uicem cellas habētes dñicis dieb⁹ ad ecclias
vnā cōueniunt et diūma misteria sumūt sa;
criticiū dico intacti corpis et p̄clos sanguis
mīs xp̄i q̄ fidelib⁹ in remissione peccatorū
illuminationeq̄ et sanctificatōez aie et corpo
ris dñs donauit instruentes alterutru exēt
eius dīnorū eloquiorū et sollitis āmoniciōs
nibus occulta colluctatorū bella publicanis
tes ut nullus dībiis detineatur luctādi artō
nesciens. Demde domū vnusq̄q; reuertit
mel vtutum in fauis cordīn diligenter
reponentes et op̄antes fructū dulcissimū et

celesti mensa dignissimū. Alij vero cenobiti
 alem ducūt vitā. Qui p̄les in s̄k congre-
 gati sub uno plato ab oībus differente de-
 gunt omēz volūtatem suam obediencie gla-
 dio occidentes et q̄si seruos empticos volū-
 tarie se reputantes nō fibimetipis vnuūt h̄i
 cui ppter xp̄i amore semetipos subdiderūt
 familiari⁹ aut̄ est magis dicere q̄r nō vi-
 uūt sibi viuit vero in eis xp̄c quē fūt secuti
 oia deserentes. Hoc enī est mūdi successio
 volūtariū odiū et nature negatō eozū que
 supra naturā fūt desiderio. H̄i ego q̄h an-
 geli in tra conūlantur psalmis et ym̄pmis
 deum laudātes et cōfessores laborib⁹ obedi-
 encie appent in quib⁹ et dñic⁹ sermo adim-
 pleur. Ait enī. Vbi sit duo vel tres cōgre-
 gati in noīe meo ibi sū in medio eozū. H̄i
 hac mensura in noīe ip̄i⁹ congregatōez ci-
 cūducentes sed p̄ duos v̄l tres in determinatū
 nūm demōstrat. Siue enī pauci siue mul-
 ti ppter nomē sanctū eius cōgregentur ar-
 denter suientes eius desiderio ibi hūc adesse
 credim⁹ in medio suozū suozū. H̄is exē-
 plis et talib⁹ conūlatōib⁹ at; ordinib⁹ tremi
 et lutei vitā imitati sūt celestiū in ieiunia
 et oīomb⁹ et in vigilijs in lacrimis feruentis
 bus et in cōsolabili luctu in pegrinatōe et
 recordatōe mortis i mansuetudine et lenita-
 te in silencio labiorū in c̄gestate et in opia

in castitate et in pudicitia in huius sensu et tra-
quillitate in caritate perfecta erga deum et pri-
mum pntem pegerunt vita quasi angeli mori-
bus effecti . Vnde deo miraculis et signis
et varijs virtutibus ipsos exornauit ut sonum
admirande conuersatōis eorum in omēz tram
effudit . Et si tibi vita vnius ipsoz p par-
tes enarrauero qui et auctoꝝ fuisse manachi-
te conuersatōis dicitur . Aut homiꝝ vero no-
men fuit ei cognoscere vniqꝝ ex una arboze
relicvarū q̄ eiusdem fuit generis et speciei dul-
cedine fructuū et quale posuit ille machore
seos fundamentū . Qualem etiam structurā sup-
edificauit et quia meruit a salvatore ad ipsi-
scī karismata . Oulis vero et alijs post illum
simili agone decertantes sive adepti fuit cor-
ronā glie beati isti et ter beati qui deum amā-
do ppter caritatem illius oia despererunt . Isle z
uerū et luctu habuerunt diebus ac noctibus
ut futuro etiam haberet consolatoꝝ humili
auerunt se ipsos voluntarie ut illic exaltaretur
Afflixerunt carnes suas fame et fisi et vigi-
lia ut ibi suscipiat eos delicie et exultacio
padish . Tabernaculū faciū fuit spūs sancti
mūdicia cordya sicut scriptū est ihabitabo
m eis et in ambulabō . Crucifixerunt semet
ipos mūdo ut a dextris crucifixi stent in die
iudicii . Preemserunt lumbos suos in verit-
ate et paratas habebant semper lampades

imortalis aduentum sponsi pistolantes . In:
tellectualibus enim mentis oculis peruidebat assi-
due tribilem horam illam contemplationem q
futurorum honorum et eterni cruciatus eorum
rum repletum semper erat ut plenaria gloria acci-
rent . Facti sunt impossibiles sicut angeli et
nunc cum illis letantur quorum in vita imitati
sunt . Heatis etsi et ter beati qui oculis in-
terioribus non fallentibus considerauerunt precium
vanitatem et humanae actionis instabilitatem
et lubricitatem et haec abnegantes eterna sibi
thesaurizauerunt bona et nunquam casuram neque
morte amittendam vitam acquisierunt . Nos
ergo mirabiles et sanctos viros et nos de-
spicabiles et indigne imitari satagimus non
quod pertinere valeamus ad altitudinem celestis
conuersationis eorum sed secundum posse infirme no-
stre et misere virtutis eorum vitam figuramus et
habitu eorum optimus sumus quibus opibus non
impleamus . Nam ista diuina remissio a
peccandi voluntate nos retrahit et ad in cor-
ruptionem quod nobis in diuino baptisme da-
ta est nos astringit . Unde sermones beato-
rum illorum sequentes valde abhorremus cor-
ruptibilia hoc et mortalia vix negotia in quibus
nihil potest inueniri firmum neque plausi-
num neque in seipsis stabile sed vanitas sicut
oia et afflictio spiritus multas impucto serenite-
tes transmutatores . Homino enim et umbra

et aura p aerē flante sūt fragiliora mīniaqz
inest eis gratia et neqz gratia sed éros quidē
et seductio malicie mūdi q nō diligere sed
poti⁹ odire ex corde p̄cipimur. Et scđm ve
ritatem odibilis iste mūdus et abhomiaibi
lis. **M**ā q̄ntacūqz donat amicis suis cū ira
denuo diripit ea nudatosqz om̄i honore et
cōfusione mūdutos oibusqz ḡuibus p̄graua
tos eterne īsmittat tribulatiōi. **A**uos mō
exaltat subito vltima miseria hūiliat sub
dens eēs pedibz oīm inimicorū fuorū. Ta
les ergo gracie ipi⁹ talia sūt et dona inimi
cūs est em̄ amicorū fuorū et hostis oīm qui
faciūt eius volūtatem. Discerpit crudelit̄
incubentes sup se et eneruat illos qui conti
dunt in eo. **I**fedus posuit cum misipientibz
et p̄missiones falsas c̄s pollicitus est ad h̄
mī ut trahat eos ad se. **I**llis sibi acq̄escens
tibz ingratis ip̄e et fallax demonstratur nich
il eoz cōplendo q̄ p̄misserat. **H**odie nanqz
epulis delectabilibz eoz gūlā illicit deuora
dos inimicis cras eos totos p̄icit. **H**odie
regē constituit et cras fuitutis iugo suppo
nit. **H**odie multis affluentem bonis cras
mendicantem reddit. **H**odie coronā ḡlie
eius v̄tici imponit sed cras v̄lū illi⁹ in ter
ram p̄icit. **H**odie exornat collū illius splē
didis dignitatū torquibz cras hūiliat fer
reis v̄nictum compedibz. **A**mabile hūc ad

modicū oībus efficit odibilē vero paulo
p⁹ facit et abhoiabilē . ¶Hodie letificat et
cras lamētis eū et fletib⁹ afficit . Quale ver-
to hīs et finē ipom̄it audi . ¶Habitatores
iehenne dilectores suos pficit mis̄ime . Ta-
lem habet intencōe; semp taleq; appositum
¶Neq; recedentes hīc laniētatur neq; rema-
nētūm miseretur illos em male seducit et
retibus suis cōcludit . Ad istos vero rurs⁹
artem suā transſerre conatur nolens aliquē
suos effugere seuos laq;os . Itaq; qui tali
seruit duro et maligno domino et a bono
ac benigno mente p̄dita semetiōpos elongat
et p̄tib⁹ in hyant negocis et eis tenetur
astrici et nullā futuropū habent mēoriam
sed delectatōes corpales incessanter deſide-
rant . ¶Nias vero suas dimittentes fame tha-
bescere et minūabilib⁹ affici malis ſiles ar-
bitroz esse hoī fugientis a facie furētis uni-
cornis . Qui nō ferēs ſonū vocis illi⁹ et tri-
biliū mugitū fortiter fugiebat ne deuora-
tur ab eo . Dū ergo velociter curzeret in
magnū qđdam baratrū . Dum aut̄ cadere
mamib⁹ extensis arbustā qndam apprehen-
dit et fortiter tenuit et in base quadā pedi-
bus ipressis viſu est hibi in pace de reliquo
forē et stabilitate . ¶Respiciens ergo vidit
duos mūres albu quidē vnu altrū vero ni-
grū cortodentes incessant radicē arbustule

q̄ app̄henderat et iam p̄e erant ut eam abi-
scinderent. Cōsiderās etiā ip̄i⁹ baratri fun-
dum vidit draconē aspectu tribilem ignē
spirantē et feralib⁹ oculis aspicītem os q̄
tribiliter ap̄ientem et deuorare eum cupien-
tem. Intuēs vero rursus basen illā q̄ su-
pra pedes habebat firmatos cōtemplat⁹ est
q̄tuor aspidū capita de piete p̄deūcia ubi
cōfistebat. Eleuās aut̄ rursam oculos vis-
dit de ramis illi⁹ arbustule exigūn mel di-
stillans. Dimittēs ergo cōsiderare que cir-
cūdederat eū mala seilicet q̄uo sursum qui
dem unicornis horribiliter insaniens quere-
bat hūc deuorare. Deorsum vero amarissi-
mus draco inhypabat deglutire eum. Arbu-
sula vero q̄ app̄henderat p̄ modicū erat
excedenda pedes super lubricā et infidele ba-
sen. Qatu erat et tantorū ac talium malorū
oblitus seip̄m dulcedimi illius modici mē-
lis tradidit.

Fec similitudo eorū est qui seducti
p̄ntis sc̄li adheserūt. Cui⁹ expositi-
onē mōx dicā tibi. Unicorns quidē figa-
mur tenet mortis qui semper p̄sequitur et
cōprehendere desiderat gen⁹ hūanum. Ha-
rattrū vero mūndus est iste plen⁹ oībus mal-
et mortiferas laqueis. Arbuscula aut̄ que
a duobus munēib⁹ incessant incidebatur q̄

apprehendim⁹ vite vni⁹ c⁹ cūq; nřni mēsurā
 est q̄ consumitur et diminuitur p̄ horas dī
 ei et noctis et incisioni paulatim appinqt̄
 Quatuor vero aspides de quatuor fragili:
 bus et instabilib⁹ clementis constitutōe; hui:
 mani corporis significant. Quibus mordīma:
 tis et cōturbatis corporis cōpago dissolui:
 tur. Cū hys et igne⁹ ille atz crudelissimus
 draco tribilem figatur ventrē inferni cupi:
 ens suscipe eos qui pñtes delectatōes futur:
 is pponūt bonis. Stilla vero mellis dul:
 cedimē significat delectionū mudi per quā
 seductoz ille suos amicos nō sinit p̄priam
 puidere salutem

Bac ergo iofaphat valde libenter si:
 scepta pabola ait. Quā verus c̄t̄
 iste sermo et quā bene coaptat⁹. Ne quesu:
 pigriteris tales michi semp typos subro:
 gare ut sciam diligenter qualis est vita no:
 stra et quorū amicis suis auctor sit malorū

Rener vero dixit. Rursus similes
 sūt amatores seculariū delectatiōnū
 et qui harū dulcedime illiciuntur atz futuris
 et instabilib⁹ fluida et fragilia p̄ferūt hoi qui
 tres amicos habuit quorū quidē duos pre:
 cordialiter et affectuose honorabat ac velte:
 menter eorū caritate afficiebatur et usq; ad

mortem p īpis agonias et p̄icitari desiderans . Adūsus vero terciū multo ferebatur
despectu neq; honore neq; decenti eū aliud
gratificans dilectionē nisi modicā q̄ndam et
exiguā ad eū h̄lans amicitiā . Venerūt égo
die q̄dam tribiles quidā ac p̄cipue mili-
tes festinat̄es celeritate multa h̄c ad impas-
torem ducere rationē redditurū p debito
decem milia talentorū . Coartatus vero ille
q̄rebat adiutorēn ad subueniēdum sibi
in tribili rōnis positōe apud regēm . Cura-
rens igitur ad p̄imum suū et p oībus alijs
kūm amicū dicit ei . Noscí amice quō sem-
per aīaz meam pro te posui . Nūc auxilia
t̄o indigeo deinceps me necessitate . Quō
apud te reposita michi spes est dilectissime
R̄spondens égo illo ait . Non su amic
tu⁹ o homo neq; scio quis sis . N̄abed enim
alios amicos cum quib⁹ optet me hodie le-
tari et amicos istos à modo possidebo . Pre-
beo tamē ecce tibi ciliciola duo ut habeas
ea in via quia ambulas q̄ tamē nichil tibi
p̄derūt et nullā aliam spem a me p̄solent
Hec audiens ille et diffidens de auxilio op-
sp̄erauerat ab eo ad secundum p̄exit amicū
Cui ait . Recordare amice q̄ntum a me re-
cepisti honoris et gr̄e . hodie vero intribula-
tōe corrues et adūsitatē maxiā auxiliatoe

opus habeo. Quātūm igitur vales michi
subuenire nūc m̄dica michi. Ille vero ait
Nō vacat michi hodie ut tecum subeā ago
nem. Curis etenī ego ac sollicitudib⁹ ar
cūdor et intr̄ibulatōe sū. Modicū tū tecum
pgam q̄uis nō sit tibi p̄ficiū et statim do
mu reuersus p̄p̄ns vacabo negotijs. Va
cūs égo manib⁹ homo mde reuersus et vn
diqz destitut⁹ lam̄tabatur seipm de vana
spe migratorū suorū amicorū et de inutilib⁹
laborib⁹ quos p̄ illorū sustinuit dilectiōe
Pergit etiā ad tertū amicum de quo nūq̄
curā habuit nec sociū leticie sue aduocauit
Et ait ad eum confuso et in terrā wltu de
missio. Nō habeo os loquēdi ad te. Co
noscō em diligenter qz nūquā tibi bene sen
nec amicabiliter erga te me habui. Si q̄ia
adūitas apprehendit me durissima et nullā
spem salutis in ceteris amicis meis repi ve
ni ad te rogans si est tibi possibile q̄uoilib⁹
auxiliū vel modicū impendē ne tardes me
mor ignorancie mee. Tūc ille. Respondit
ei hylari ac sereno wltu. Certe amicū meū
hūm cōfiteor te esse. Et modicū illi⁹ benefi
ciū tui non immemor cū usura retribuā tibi
Nō timentis ergo neq; formides. Ego om̄i
p̄cedam te ego m̄cumā p̄ te apud regem et
nō tradam te in manib⁹ mimicorū tuorum
Confide ergo dilectissime et ne contristaris

Tūc cōpunctus ille dicebat cum lacrimis
H̄eū michi qd̄ pri⁹ lamētaboꝝ aut qd̄ poti⁹
us plangā . Vanū affectū meū reprehendā
q̄ migratis et falsis exhibui amicis an amie-
ciam meā plangā qz huic vero et germano
amico nullā ostendi familiaritatē .

Iosaphat aut̄ et istū cū admiratōe sermonem
fuscipliens expositōeꝝ de eo requirebat

Aūc ait barlaam . Prī⁹ amic⁹ vtiqz
est diuiciarū possesso et amor pe-
cumiarū p̄ quibꝫ homo multis subiacet pi-
culis et p̄limas sustinet miseras . Venerante
p̄sq; ultimō mortis tm̄o nichil ex oibus
mis̄i que ad sepulturā ptinēt mutiles
accipit pāniculos . Sed s aut̄ amic⁹ voca-
tur uxor et filii et ceteri cognati et amici q-
rum affectū adherentes inseparabiliter tene-
mur ipaz aiaz et corp⁹ ppter illorū sprenen-
tes amore . Sz nullā ex eis aliqz vtilitatem
cōsequitur in hora mortis mis̄i q̄ tm̄modo
vslqz ad monumētum secū pgunt . Deinde
mox reūtentis suis vacant curis ac sollicitu-
dimbz nō m̄⁹ obliuionī mēmoriā q̄ coꝝ
aliude amici opientes sepulchro . Amicus
vero trec⁹ despect⁹ et grauis nō familiaris
sed erosus et q̄si aūsus iustorū opm choz⁹
est . videlic⁹ fides spes et caritas elemosina et

humanitas et ceterorū vñtutum cōgregatio
q̄ potest p̄cedere nos cūm exim⁹ de corp⁹ et
p nobis apud dēū interueniē et de inimicis
et crudelib⁹ exactorib⁹ liberare qui calūpm
am et amara rōmis exactiōnē nobis cōmos
uet i aere noa cōp̄relxendere temptātes. Iste
est grat⁹ amic⁹ et bon⁹ qui et modicū bo:
nū opus nřm i memoria fert et cū vñura no:
bis integrū restituit.

Bursus ergo iosaphat ait. Vnde sit
tibi a dño deo tuo o sapientissima
hoīm. Iste iūifica nāqz aia: meā cōgruis et
dignis sermōnb⁹ tuis. Ite ogo etiā ut de:
pmigas michi adhuc ymaginem vanitatis
mūdi et quō p eā aliquis liber ac sine im:
pedimentō trāsire valeat.

Affūpto vero sermonē barlaam ait
Ciuitatē quādam didic̄ magnam
fuisse e⁹ ciues talem habebāt antiquit⁹ cō:
suetudinē ut assūmerent extraneū aliquē et
ignotū hoīez nichil legum ciuitatis sue et
tradicionem penit⁹ scientē et hūc sibi regem
cōstituebāt. Qui om̄e; potestate accipie:
bat et suarū voluntatū pficiēdarum facultat̄
tem habebat usqz ad vñ⁹ āni cōpletōe;. De
inde i om̄i securitate eo p manēt delicijsqz
ac suauitatib⁹ sine vlla formidine et secum

semper pīnāfirū regnū existimante repente
surgentēs cīues illi contra eū regali ablata
stola nudū p totam cīuitatē exulēt
ēfūmittebat ad longi⁹ remotā insulam. In
qua neqz cībū inueniēs neqz vestimentū in
in fame et nuditate male attrebatur pter
spem cōcessis sibi deliciis et gaudio i tristis
cla rursus pter spem om̄e; et exspectationē
trāsmutat⁹. Interea iuxta morū cōsuetu
dīne cīuiū illorū est ordinat⁹ est quidā vir
in regno qui nō exiguo mentis intellectu vi
gebat. Quia tanta ac tali ex impetu accidē
te sibi habudanciā mox nō est dissolutus
nec ab ea raptus neqz eo:ū qui ante eū regi
hauerat et misere cīcti fuerūt in curiam
seru⁹ est sed sollicitudinē gerebat et labora
bat mo quō se et sua bene disponeret. Dū
ergo assidua meditacōe diligencius ista p
tractabat cognouit per quendā sapientiū
mū cōsiliariū suū consuetudinē cīuiū et lo
cum phenīs exili et quō o pteret semeipm
custodire sine érore edocitus est. Hec ergo
vt agnouit et qz oportet eū post paululū
ad illā applicare insulā hoc qz caducū regi
num et pegrinū regnū alienigenis rursus
dereliquē aptis thauris suis quorū nūc li
berā habebat facultatē et de illis q velle fa
cē accepit pecūiarū m̄tendie; auri videlicet
et argenti ac lapidū p̄ciosorū amplissimum

pondus et fidelissimis cōmittēs famulis in
illam p̄misit ad quā ducēdus erat insulam
Peracto igitur ām̄ termīo in sedītōe; v̄si
ciues nudū sicut illos qui an̄ eum fuerunt
in exiliū transmiserūt. Tūc ceteri stulti et
tempales reges male fame cruciabātur. Il
le vero qui diuīcias ante posuerat ibi in ha
bitācia perpetua viuens et deliciās iſinītas
habens timore q̄ proz̄hus in cūsso iſi delib̄
et malignis amīb̄ sapientissimo seipm̄ bea
tissimaū concilio.

Cuitatem ergo int̄llige vanū istū
et deceptōrem mūdum. Ciues aut̄
principes et potestates demonū mū
di rectores tenebrarū sc̄li hui⁹ qui illidūt
nos dulcedine voluptatū et fugerūt ut res
ruptibilia velud icorruptibili et mortalia
sicut immortalia et semp nobiscū mansūta
cōsiderem⁹. Sic ergo nobis seductis et nul
lā sollicitudinē destabilib⁹ et eternis gerenti
bus neq; nobis iphis aliquid in illa vita re
cōdēntib⁹ repente nobis iminet pdicō mos
tus. Tūc iam tūc nudos nos hinc maligni
et amari suscipientes tenebrarū ciues cum
quib⁹ totū expendi⁹ ducūt nos in tram te
nebrosam et caligenosam in terram tenebra
rum etnarū ubi non est lux neq; vita hoīm
Consiliarius aut̄ bonus qui oīa vera nota
fecit et salutaria edocuit studia sapientē ac

prudētē regem meam estimā paruitatem
qui bonā et rectā viam vēni demōstrare tū
bi introducens te in eterna et infinita bona
Ibiqz te omia cōfūlēns reponere abstractū
ab érore mundi hui⁹ quē et ego aliquādo
infeliciter diligebam et ip⁹ us delectacionis
bus delinebar atqz iocūditatibus donec ve
racibus mentis oculis cōsiderauī quomo
in istis oīs homī vita atteritur. Alijs qui
dem vementib⁹ alijs vero decedentib⁹ et nul
lis firmū statū habentib⁹ neqz diuitib⁹ indi
uitis neqz potentib⁹ ipotēcia neqz qui p
sperantur i p̄spēritatē sua neqz qui deliciis
affluūt in iocūditatē sua neqz putantib⁹ fir
miter se viuere in vana sua et infirma stab
ilitate sua neqz in aliquo eoz que laudan
tur in hac vita sed oia similia sunt torrenti
imperii magno ip̄ofundū maris ruēi flui
da nāqz sic sit oia pñcia et tem̄palia. Hic
intell̄xi qz vniūsa ista vana et in quib⁹ vñ
litas est nulla sic obliuioī tradūtur ppetue
et absentātūr siue ḡliaz dicas siue regnum
siue splendorē dignitatū siue potentatuum
maginitudinē siue tirānorū crudelitatē siue
q̄libet talū īfuturis temporib⁹ obtenebra
būtur. Ex quib⁹ cū et ego vñus sim con
suete m̄mirū mutationi subiaeō et quēad
modū mei p̄decessores iocūdari pñrib⁹ nō
obm̄iserūt ita erit et i me. Vou em̄ q̄litas

hoīes tyrānus iste ac turbulent⁹ agitat mū
dus hic in de eos trans ferēs hos quidē de dīz
uicīs ad in opiam illos vero de paupertate
ad glīas quos dā quidē subtrahēs vite . Ali
os vero rursus inducens nō nullos quidē
sapientes et prudētes repbās quos dā cōtu
meli osos scilicet et exiguos honorabiles et
splendidos faciēs . Alios etiā insipiētes et
fatuos in sede collocās glīe honorabilesq;
ignoriosos et obsecuros demōstrans oīb;. Et
est videndū quō gen⁹ hoīm nequaq; anī fa
ciēm ipi⁹ crudelis tyrāndis babet statum si
est sicut columba q̄ fugiēs acqlam v̄l acci
pitre mutat se de loco ad locum nūc quidē
huc insidens arbori inde rursus mota imer
git se vepribs demide statim caūmis petrātū
et diūis spinarū densitatib; semel p̄m con
mittens nūsq; tutū inueniēs refugīū īnotū
et defectōe tribulatur assidua . Sic hūt qui
pūcia p̄dere metuentes et subipetu quidē ir
rationabili misérime laborāt̄s nichilq; pe
nit⁹ tutū v̄l firmū tenentes neq; sciētes ad
qualē puenturi hūt finem et quo eos vana
desert vita cui subdiderūt seip̄os valde infe
liciter et misérime . Oala em p̄ bonis appē
tūt p̄ bonitate maliciā exēcentes et ignorāt̄
quis frigidos multorū et ḡuium suorū la
borū suscepturn⁹ sit fruct⁹ siue domestic⁹ si
ue alien⁹ et multocīes neq; amicus oīo vel

nōt⁹ sed hostis et inimic⁹.))) Nec oīa et hy
stia diiudicās in p̄torio cordis mei odiū
pñtem vitā q̄ inuanitatis tota cōsumitur
q̄ olim et ego deducebā tērnis laboribus
addict⁹. Abidente vero me de aio meo ho-
rum affectū et longi⁹ p̄ciente apparuerūt
michi ea q̄ veraciter sūt bona sūt idē dēū si
mere et facere p̄i⁹ volūtatum.))) Hoc enim cog-
noui cūctorū bonorū capud esse hoc et ini-
cium sapientie dicitur et etiā pfecta sapien-
cia. Nam vita est sine tristitia et sine tēpta-
cione secura at; quieta et incubentibz super
se quasi sup rectissimā viā mandatorū dñi
et agnoscens subtiliter nichil ei tortuosum
aut anfractuosū messe neq; defossi vel ardu-
um sed sp̄mis et tribulis carentē et tanta fa-
cilem penit⁹ et gratā at; planā delectantem
quidē oculos ambulacrum per eam splen-
dissimis cōtemplatōibz speciosos exhibens
pedes et calcias in p̄paratōe euāgeliū pacis
ut secure et expedite gradiātur. Quā oīb
merito apposui et edificare cepi deiectā aīc
mec et corruptā domū. Sic ergo me eaq;
apud me erant disponēte et defectū mentis
corrigente terba audiū cuiusdā doctoria
sapientis talia michi p̄cipientis. Exite mīq;
qui saluari desideratis se p̄pate vos a vanita-
te mūdi ūterit em̄ figura eius q̄ntulūcūq;
et ecce nō erit. Exite m̄ declinabilitē nō sine

dote et intercede sed expensas ferentes eterne
 vite . Il longam enim ituri estis viā multarū
 expensarū censū opus habētēt et pueniētes
 ad etēnum locū duas habētēs regiones que
 multas in se māsiones habēt . Quārū qui
 dem vñā ppauit de⁹ hys qui diligūt eum
 et eius mādata custodiūt oībus bonis ple-
 nam . q̄ pmerentes in incorruptōe victuri
 sunt durabili atz ppetua pñennē accepturi i
 mortalitatē ubi aufugit dolor et tristitia et
 gemir⁹ . Secūda vero regio plena est tene-
 bris atz tribulatōib⁹ et dolorib⁹ q̄ pata sūt
 dyabolo et angelis ei⁹ in qua mittentur et
 illi qui per opa mala hanc sibimet acquisi-
 crūt et qui incorruptibilia et eterna p̄ pre-
 sentib⁹ comutarūt et se totos cibū ignis et
 ni fecerūt . Hāc ergo vocem audiēs et vē-
 tatem illi⁹ recognoscens ad illā puenire ha-
 bitationē studui q̄ ab om̄i quidē dolore et
 tristitia libera est tanta securitate talibus qz
 bonis repleta . Quorū sciētiām nūc quidā
 ex pte in me est adhuc etate spūali puulo
 et p speculū et enigmata q̄ sibi sunt videnti
 Cum aut̄ venerit q̄ pfectū est et cognoscam
 facie ad faciem tunc q̄ ex pte est destruetur
 Hęas ago deo meo per ihesum xp̄m dñni
 m̄ri . Hā lex spūs vite in xp̄o ihesu libera-
 mit me a lege peccati et mortis et apuit oculos
 m̄tos ut abs q̄ eroze vidēret q̄ prudētia

armis mors est prudencia vero spūs vīta
et par . Igitur sicut ego pñciū recognescēs
amitātē ea pfecto odiui odio sic et te cog:
noscere et odire fideliter moneo et ut quasi
aliena et mox defitura reputes ea et auferēs
hinc oia thesaurizēs tibimetip̄i in seculo in
corruptibili thesaurū securū diuiciasq; inde
cidentes ut cum pueneris egen⁹ nō sis sed
diuichis plen⁹ sicut horū tibi similiā supra
depñxi pñmaginē

Dicit iōsaphat semī . Qūo ergo pos:
sum thesauros pecuniarū et diuici:
rum illuc pmittere ut securā ipozū et incor:
ruptibile iocūditatē abiens repiam . Et qua:
liter demōstrē adūsus pñcia odiū meum et
amorē etnorū plane queso in finua michi

Be ait barlaam . Diuiclarū quidē ad
etnum locū pmissio mamb̄ fit ege:
norū . Ait aīn quidā pphetarū daniel sapi:
pmissim⁹ regi babilom̄ . D̄ opterea orer
consilū meūm placet tibi et peccata tua ele:
mos finis redime et iniquitates tuas misera:
tiomb̄ egenozū . Dicit aut̄ et saluator̄ faci:
te vobis de māmona miqtatis aicos ut cū
defeceritis recipiat vos interna tabernaculā
Elongum supiūs suis sermonē dñs de eli:
mosina et largitione pauperum facit sicut

in euāgelio dicim⁹ . Sic ergo tutissime valde p̄mitte illuc oia regnorū māmbo . Quāta enim hys feceris sibi dñs attribuēs multū plūciter tibi restituet . Vnicit cū semp. doz. noīi retributōib⁹ diligentes se . Hoc ergo modo nūc thesauros sc̄li isti⁹ quasi furtū diripiēdo a dño suo cui et tu misericōme seruisti bene ex hys in futuro sūptum tibi respones et ab alieno auferens tibi eūcta refondēs et p̄ fluida ista ac tempalia stabilia at; manētia cōpabis . Dein de deo tibi cōop̄. m̄te p̄uidēbis instabilitatē at; prauitatem m̄undi et valedicēns oīb⁹ ad futura cū affectu multa trāsuolabis p̄tergrediēs quidem inseutia sperādis nō ac stabilitib⁹ m̄berens et deserens tenebras cū vimbia mortis Odiēs vero mūdum et mūdi rectore et corruptibile carnē minicā tibi reputās . Curvens ad lumen in marcessibile et crucem sup humores tollens se cōp̄ris eū indeclinabiliter et cum ipso gl̄ificeris et eterne vite herca ostendaris .

Iosaphat vero ait . Cūct̄ ergo despiceret et ista assumeret laboriosam vitā sicut dixisti sup̄ ius traditio est antiqua ab ap̄torū descendens doctrina an mō nouiter sic vobis visum est mentis vāscia quasi melius elegentib⁹ istud cōr̄.

Respondes senex ait. Hoc legem rea
center introductam doceo te. Abiit
hoc a me sed ab antiquo nobis tra
mitam. Dixit enim dominus cuidam diuini qui inti
rogauit eum quod faciendo vita eterna possi
deret et gloriari omnia custodisse que scripta
erant in lege unum inquit tibi dicit. Vade et quod
cunqz habes vende et da paupibz et habe
bis thesaurum in celis et veni seque me tollere
de crucem. Ille vero audies hec tristis effec
tus est. Erat enim diuines valde. Vides eum
dominus contristatum ait. Quia difficile est pecu
rias habent intrabunt in regnum celorum faci
lius enim est camelum per foramen ac transire quam
diuite inolare in regnum celorum. Hoc ergo
mandata cuncti audierunt sancti et separari ab
omni tali dilectionis difficultate studuerunt
turta sua divergentes in paupiem erogati
vix et diuicias sibi etnas reponentis tule
runt crucem et secuti sunt christum. Alij quidem miseri
ficiunt iam diri tibi consummati alij vero heremiti
et conigri et nichil eorum quod ad conuersati
onem huius verarum phisie pertinet emiserunt. Ora
datum igitur esse noueris christi regis nostri
et dei quod nos ab amore temporalium rerum
retrahit et eternorum participes efficit.

Arum igitur inquit iosephat sic antiqua
ac necessaria huiusmodi sic philosophus
nisi hodie hanc multi secutur xx

52

enex vero ait. Multi quidē imita-
ti sūi et imitātur plimi vero pigrī
remanēt et negligentes. Pauci em̄
sūt sicut ait dñs qui strīctā et artā pagant
viā amplā vero et latā plures. Qui em̄ sel-
ab auaritia et voluptate malorū capiūtur
mani ac vane dediti ḡlie i extricabiliter ip-
fis astrīcis tenētur et quasi seruos semetip-
sos volūtarie venūdates alieno dño et ex
adūlo st̄ates ista p̄cipienti deo et vīnici ab
eo tenētur. H̄ia em̄ q̄ semel de sua salute de-
sperat alienasq; suas irrationabilib; laxat
cupiditatib; ubiq; fertur ppter ea deflens p
pheta cūm fusam stulticiā hui⁹ mōi aiab; et
adiacentis ei⁹ caliginis crassitudinē deflēs
dicebat fili⁹ hoīm usq; ieq; ḡui corde et que-
ritis mēdaciū. Ita et quid ī nō. um sa-
pientū et doctorū rōnabilis vīcōrū et
qdām a seīpo adiētis clamaba. vībū a pe-
lud de cuiusdēi et altissima specula fili⁹ hoīm
usqueq; ḡui corde ut q̄t diligitis vanitatem
et quēitis mendaciū. Magnū quid vitā
istam et delicias atq; mēdiciā glorioliā et hu-
miliē potēciā et falsam p̄spēritatē arbitran-
tia. Que nō eozū sūt q̄ vidēntur vt putat
se habere illā. Sz sūt sicut puluis agitat⁹
et ab alio ad alios ventilata traiciūtur aut
sicut sum⁹ defluencia et sompnia illudēcia
et velud vīmbra iānia neq; absēcia despata

nō habentib⁹ neq; p̄nūia desixa possidētib⁹
Si ergo saluatore mādante p̄phetis etiam
et aplis pdicātib⁹ ac sanctis oībus ope et
sermone ad v̄tutis viā recissimā nos exhos
tam⁹ et et si pauci p hanc gradūtur cum
ples speciosā et q̄ ad pdicōm ducit eligant
nō ex hoc conūsatio diutine hui⁹ admichila
tur sapientie. Nā sicut sol ad illūtatione⁹ oī
bus ort⁹ fine muidia suos radios postrigit
cūctosq; illūtari pmittit ita et vera sapientia
sui appetitores more solis illiat et illustrat
et splendidos oīdit. Si autē quidē clauden
tes oculos videre ei⁹ fulgorē nolūt nō idē
reprehendend⁹ est sol v̄t a ceteris despici
endus aut gloria sui splendoris per illorū in
hono abitur stulticiā sed illi poti⁹ se lumen
ne ei⁹ pueres quasi ceci palpabūt pietes
et a mulieris cadent foveis plibusq; lacera
tacies eorū spinis. Et quēadmodū
sol in suo splendore pmanēs illūnat reuelata
facie fulgorē suū speculatib⁹ codēmō et
lur xpi splendet quidē oībus ditissime lar
giem⁹ suis suā claritatē. Participatur vero
vnusq; sc̄iūta q̄ desiderat et appetit. Neq;
nā dēsse alium volenciu se itueri sol iusticie
neq; tamē cogit sponte sua tenebras eligen
tes sed p̄prio vnusq; q̄ relinquitur arbitrio
et p̄electioni q̄ diu in hoc seculo est.

Tosaphat autem scissitante quod est liberi
 rum arbitriū et quod p̄electio. Re:
 spondit senex liberū quidē arbitriū
 est aie rōnalis volūtas sine p̄hibitōe cuiusq;
 mota ad quodcunq; voluerit siue ad bonū si
 ue ad malū sic ab auctore cōcessum. Rur
 sus liberū arbitriū est intellectualis aie mo
 tus sui iuris. P̄electo vero est cōsultū de
 sideriū eorū q; m nobis sūt aut cōsiliū deside
 rabile. Qd em p̄iudicatū est ex cōsilio tre
 nem elegentes. Cōsiliū vero est desideriū
 p̄qrens de hys q; a nobis sūt facienda. Cō
 siliatur em quis si debeat rem pagē vel nā
 deinde iudicat q; meli⁹ est et vocatur iudici
 um. Exinde appetit et amat q; ex consilio
 iudicatū est et dicitur deliberatō. Si em iu
 dicat et nō affectat q; iudicatū est de dili
 git illud nō dicitur deliberatō. Deinde p̄
 dispositionē fit p̄electio. Hā p̄electio du
 orū p̄positorū vñū eligere paluit. Hā
 ipamfessū est q; cōsiliū est p̄ iudicium vñū p̄
 electōe. Et ex ip̄a ethymologia p̄electum
 quippe est vñū p̄ altero electū. Null⁹ nē
 aliqd an iudicādum est videat ne p̄elegit
 nisi ante iudicet. Non em oī q; videntur
 nobis ad effectū deducere cogitam⁹. Tunc
 p̄electio et p̄electum fit q; an iudicatū est ex
 consilio qn accipit appetitū. Et sic colligi
 tur p̄electar⁹ esse desideriū cōsultū eorū que

in nobis sūt. Nā qd ante iudicatū est ex
consilio desiderant̄ p̄elgentes. Om̄e em̄ cō
filiū sit ppter illud q agendū est. Et sic an̄
om̄e p̄electionē cōfiliū est ante om̄e vero
actōe p̄electio. Idcirco nō solū actōes sed
et ea q scdm intentionē p̄electōes exhibent
et corone et tornēti iure causa sūt. P̄m
cipiū em̄ peccati et iuste actōes p̄electio est
ex hys q a nobis sūt inducta. Quorū em̄
in nobis affect⁹ sūt horū et actōes. In no
bis vero scdm v̄tutem opatōes sūt in nob
v̄tqz et v̄tutes p̄prie nāqz in nobis sūt aia:
ta oia et ea de quib⁹ conſiliatur. Sic p̄ li:
berū arbitriū confider. mitib⁹ hoib⁹ et ip̄m
idem p̄elgentib⁹ quāto quis p̄elegit tanto
pticipatur diuīm lumis et pficit i phie stu
dys. Differetie em̄ p̄electionū sunt velud
quid font̄ aqrūm de venis tre scaturien:
tū. Alij quidē in ſupſicie tre oriūtūr qui
am oero paululū pfundi⁹ nōnulli aut̄ p̄
ſudiflame. Marū quippe aqrūm nōnulli
quidē mafinēter fluūt et gustu dulces ſunt
q. am. vero de phundo pdeūt aut amare ſūt
aut huius bures. Alij aut̄ largit ſluentes alie
vero modis diffilat. Sic et in p̄electōni
bus int̄llige alias quidē veloceſ eſſe et val
de feruētes quas dā vero torpentes et frigi:
das et alias quidē ab bona ieiū habentes
nōnullas vero ad cōtrarium om̄i virtute

declinates. Ergo iuxta affectus earum et ad
actiones secundatur impetus.

Inic ait iosephat semi. Sunt ergo et alii
qui et ea quod tu predicas predicent aut scien-
tia es hodie qui ista doces et sic odibilem
primum vitam astruis.

Bespondens autem barlaam dixit in ve-
stra infelicitissima regione ista necez
esse cognoscere. Nam prius tui tyran-
nica crudelitas innubilibus hos mortibus
tradidit et fategit ne penitus audiatur in vo-
bis diuine noticie predicatione. In ceteris vero
omnibus linguis cantatur ista et glorificatur
alys quidem rectissimo sermone alijs ve-
ro distorto hoste nararum aiarum deducere
eos a rectitudine faciente et alienis monete
glorijs et dicta quedam scripturam aliter et
non secundum cogitant sensum internti docente
Una autem est veritas quod predicatur. est angelos
apostolis et deuteris prophetarum et in canone biblia
a finibus usque ad fines orbis sole splendi-
di chorus sanctus cuius ego predicatorum et docto-
missus sum tibi.

Ixit autem iosephat ad eum. Nam quid non
aliquid ex his meis aliquam didicit pater. Et
ait senex subtiliter et clementer nichil didici-
t. Clavis enim metris sensibus bonum non vult su-
cipe ad malum vero precipiti ruit ipetu. Sed
velle inquit iosephat etiam illum ista didicisse

Ait vero sacerdos. Apud homines impossibili
lia sunt ista apud deum omnia possibilia
sunt. Quid enim scis si tu salvum faci-
es proximam tuam et modo mirabiliter munitorum tui
efficiaris genitoris. Audii enim regem quem
dam fuisse multum bene suum regnum disponen-
tem manuerte quod ac leniter erga suum se habebat
tempore pectoris. Hoc autem solus sibi datur quod non
habebat diuine noticie illuminatione sed ero-
re ydolorum detinebatur. Habebat autem quem
dam consiliarium bonum et perfecte exornatum
tanquam ad deum pertinere pietate quam et omni reliquo
ututum sapientia. Qui multum glorabatur
et tristis erat eo quod rex in tali permaneret ero-
re. Volebatque eum quisque redargure sed ab
impetu isto reuocabatur metuens ne forte
auctor maleficii subiminet et suis oibus fieret
et quod per se in multis pueriebat utilitatem
mutaretur. Querbat in tempore optimo
ad transire eum ad bonum. Dixit itaque rex ad
eum. Veni et egrediamur et pambulem
ciuitatem sicubi forte aliquod utilitatem inueniamus
Ne ambulabis vero eis in ciuitatem vide-
runt lumen fulgorem per quoddam foramen reluc-
centem et hunc oculos incertos aspiciunt subi-
taneum speciem habitaculum animi quod se debat vir
prima dicens inopia qui vili quodam ac di-
laceato amicorum erat in dumero assistebat ei
proximus sua proxima. Quo vitreum calice in

manibz suscipiente dulcissimū cantādo me
 los illa iocūditatē ei exhibebat saltās et vi-
 rum laudibz extollens . Tūc h̄y qui ēca re-
 gem aderāt diuci⁹ ista considerātes mirabā-
 tur qm̄ tali mōpia guati qui nec domū hac
 bebat et vēslimētis carebāt ita locupletā ac
 securā vitā ducebāt . Tūc ait rex cōfiliario
 suo . O miraculū aice qz michi et tibi nūqz
 sic placuit nra vita q tantis deliciis ac tan-
 ta refulget gl̄ia sicut vilis hec et miseria
 sua vita hos stultos letificat et iocūdatur
 leuis eis et suavis appns cum sit odibilis
 et aspera . Optunū itaqz nact⁹ horū p̄tosimi
 bolos ait . Reuera o rex qualis tibi vide-
 tur esse horū vita . Qui ait . Oim q aliqui
 vidi amarissima et infelicissima ab homīa :
 bilisqz et autēda . Tūc dicit ad eī p̄tosimi
 bolos . Ita égo bene scias o rex q multo
 ampli⁹ miseram et infelicem deūtā vitam
 nostram cōtemplatores ac narratores me
 gl̄ie illi⁹ et bonorū q om̄e; supant sensu
 Nam auro splendētia palacia nra et splen-
 dida ista in dumēta stercoibz et ceno fetē-
 ra videtur oculis cōtemplatiū in mirabilē
 pulchritudinē in celis nō manū factorū tha-
 bernaculorū stoleqz diuinit̄ teste et incor-
 ruptibiliū d̄padematu q prepauit deus di-
 ligentibz se . Quēadmodū em̄ desipe nobis
 isti vīsi sūt eodem modo et eo amplius nos

qui in hoc mundo eram⁹ et sufficiētiā nobis
esse putam⁹ in ista falsa gloria et inutilib⁹ de-
līctis lamentationib⁹ digni sum⁹ et lacrimis
in oculis eozū qui gustauerūt dulcedinem
bonorū et honorū . Rex aut̄ hys auditis stu-
pefact⁹ ait . Qui sit ergo illi qui meliorē
nostrā vitā obtinet . Omnis inq̄ p̄tosmib⁹
les qui etia p̄ponūt tem palib⁹ . Mūrhus
ergo rege scire cupiente que eterna ait vir
Regnū sempitēnum et vitāq; morti nō hab-
iaceat et diuīcias que nūq; meūnt egestatē
gaudium q; et letīciā toti⁹ exptem tristicie
et ḡuitatis et pacē p̄fennē liberā ab omni in-
imicitia et contētione . Qui ista merebun-
tur accipe beati erat . Et hoc certissimum ē
Sine dolore emi et sine tristicia viuet in eternā
vita dīa del̄tabilia et iocūda q; sunt in
regne dei alq; labore p̄cepturi et cū xp̄o
sime iner̄gnaturi . Et quis dign⁹ erit ista
p̄e iobi dicete rege . Ille respondit . Oia
qui vitā tenet illuc ducentē facilis emi est in
troit⁹ volentib⁹ tm̄ . Tūc rex ait . Et que ē
nūmera illuc p̄ducens . Respondit ei vir no-
bilis . Cognoscere solū verū deū et ihesum
xp̄m unigenitū ei⁹ filiū et sanctū ac vīzificā
tem xp̄m . Rex igitur regalē habens intel-
lectū ait ad illū . Et qd̄ p̄hibuit te haetū⁹
ista michi nota facere . Nō emi abiecio⁹ et
despectu michi videtur esse ista si vera sunt

Si aut̄ ambigua studiose oportet q̄rere do.
 nec q̄ certū est inueniam⁹. Nō negligē:
 cia m̄q̄t vir aut̄ mercia detentus ista tibi no.
 rificare distuli cū vera fuit et oīo indubita:
 bilia sed excellētia metuēs tue glie ne for:
 te tibi genararē molestiā. Si ergo iussēris
 tuo famulo ut āmodo de hys aliqua reco:
 meoret p̄ oīa tuo obsecūdabo; impio. Etī
 am m̄q̄t rex nō p̄ singulos dies tm̄ sed etiā
 p̄ singulas horas horū memorīa assidue re:
 noua. Nō negligēter em̄ oportet hys at:
 tendere sed frequēt⁹ et studios⁹. Audiu⁹
 namq; ait barlaam pie regē istū vixisse po:
 stea et trāquille pñtrm duxisse vitā nec fu:
 tura p̄uatū esse beatitudinē. Si ergo et p̄i
 tuo talia quis optuno fuggescit tempoē
 forstā intelliget et cognoscet q̄ntis obseſſ⁹
 est malis et ab hys declinans dīget bonū
 Nūc em̄ rec⁹ est vero se p̄uans amic⁹
 teq; sua impietatis agit tenebras .

ixit aut̄ iosaphat ad eū . De patre
 meo faciat dñs sicut ei plac̄ ipi em̄.
 sicut iam dixi possibilia sunt om̄ia quis
 apud homines impossibilia fuit . Ego vēo ex
 tuis sacris sermonib⁹ pñctum cognoscens
 vanitatem discere quidem penitus cogito
 et tecum reliquū vite mee ducere ne ppter
 temporalia ista et fluida ob eternorum es

Aui senex respondit. Si hoc feceris
similis eris eundam iuueni sapientissi-
mo de quo audiui quod filius fuit dilectissimorum
pentium cui pater suus desponsauit filiam cuiusdam
nobilissimi et per omnibus locupletissimi
viri nimis pulcherrima. Omnia autem sermo-
nem cum pectore de nuptiis et quod facere me
ditabatur annus et lauit. Quod ille audiens
et quasi rem malam ac nefariam respuens reli-
cto prece fuga elapsus est. Ambulans autem de-
clinauit in dominum cuiusdam semis paupibus appa-
ter estu diei semetipm repausatur. Tunc si-
lia semis uero quod erat ei unigenita sedes anto-
ianuam pabatur manib[us] ore vero suo deum
laudans assidue gratas agens ei deymo cor-
dis. Hoc autem laudes iuuenis ascultans ait
Credo est laud tuum o mulier studium. Cujus
autem gratia cum ita sis paup[er] et tenuis quod pro
quibusdam magis domis gratias referendo sic
laus datur. Que responderes ait ad eum
Aescis quod sicut exigua medicina de magis
langue ubi sepe liberat ho[re]s ita et in pueris
dei domis gratiarum actio magnorum auerrix
efficitur bonorum. Ego quidem filia sui semis
paup[er]is gratias tam[en] refero deo per modicis
illis donis et benedico dominum certi quoniam que hec
poterunt et maiora valent dare. Et ista. Quid

de hys q̄ extrinsec⁹ sūt et nostra nō sūt ex q̄
 bz neq; multa possidētibz lucrū aliquid p̄ro:
 venit ut nō dicā qz et sepius dampnū fusti:
 net neq; mīora accipientibz accidit detmen:
 tum eandē utriusq; viā p̄gentibz et ad eun:
 dem p̄ueniētibz finē. Etorū vero q̄ magis
 sūt necessaria et p̄fectissima multa et maxia
 accepi dei dona q̄ innūabilia et mestimabili:
 lia sūt. Nā scđm ymaginē dei facta sū et
 ipi⁹ noticiā habere m̄erui et ratione p̄e oī:
 bus aialibz sū p̄dita et ab ipo deo imutata
 sū ad vitā p̄ viscera mīe ci⁹ cui⁹ et misterios
 rum particeps esse p̄merui et padisi ianua
 apta est facile si voluero introitū michi p̄:
 bitura. P̄o tantis igitur et talibz domis
 que indifferēter diuites p̄cipiūt et paupes
 ut dignū est grātias agē pein⁹ est possibi:
 le. Si aut̄ et modicā istā laudatōe; largi:
 tori bonorū non obtulor⁹ quale excusatōe;
 habeo iuuenis itaq; eximiū illi⁹ stupens u:
 tellectū eius p̄ez accersuit cui et dixit. Da
 michi uxore filiā tuā. Adamauit em illam
 ppter intellectū eius ac pietatē. Tūc sen:
 ait. Non licet tibi accipe paupis filiā cū
 diuinū pntum sis filius. Rursus aut̄ iuue:
 nis ait Etia hanc accipiā si tamē nō nega:
 ueris michi eā. Nobilū quippe et diuitū
 q̄undā filia michi fuit desponsata sed hanc
 respuens fugā my. Filiā vro tuani ppter

pietate q̄ haaret in deū et p̄clarū intellectū
adamās copulari michi eā pre oībus cogi-
taui . Senex aut̄ dixit ad eum , Nō possū
tibi hanc dare ut ducas in domū p̄ris tui
et ab oīnis meis sepes eā . Unica enim michi
est . Sz ego m̄q̄t iuuenis apud vos mane-
bo et v̄rā; lūscipiā conūsatōe; Deinde et
splendidū deponēs vestimentū senis habi-
tum postulās induit . Tūc ille senex in m̄k-
tis teptans eū et varijs ip̄i⁹ examinans cogi-
taōe; postq̄ cognouit firmamēti illi⁹ stabili-
tate et q̄ nō amore insipiente detent⁹ pe-
nit ei⁹ filiā sed pietatis amore elegit paupi-
me diuere hāc p̄ponēs sue glie et nobilitati
tenēs p̄ manū introduxit in sānū cubiculū
et ostendit ei diuicias multas ibi repositas
et imensi pond⁹ pecuniarū quantū nō vi-
dūt alij n̄ iuuenis ille et ait ad illum . Si fili
tec oia tibi dō eo q̄ elegisti mee fieri h̄ores
substancie . Quā tenēs hereditatē ille oīns
supgressus est glosos fr̄e et diuites
ixit aut̄ iosaphat ad barlaam . Cōue-
menter satis et ista me tāgit narratio
vñ et a te isti dicta esse de me existimo . Si
que est exāatio p̄ quā cognoscere firmita-
tem mentis mee queris .

Aui senex ait . Ego quidē exāauī iā
et cognoui q̄ sis prudens et firme-
mentis et animi vere rectissimi . Sz

finis tue actōis vtinā ista corroborz. ¶ Dux
 rei gratia flecto genua ad dēū nostrū in trī:
 mitate glorificādum oīmqz creatorē visibi
 lium et inuisibiliū qui semp est et erit nec
 vñqz inicū habuit sua deitas nec habitura
 fine fribilem et oīpotentē bonū et mīordē
 ut illū et oculos cordis tui ut det tibi spm
 sapientie et reuelatōis in agnitōez ipius ut
 videas q̄ est spes vocatōis eius et que diui
 cie glie hereditatis ei⁹ in sanctis et q̄ super
 eminē magnitudo v̄tutis illi⁹ in nos qui
 credim⁹ ut iam nō sis pegrin⁹ et aduena h̄
 ciuis sanctorū et domestic⁹ dei sup ediffica:
 tus sup fundamētum aplozum et p̄phetarū
 ipo sumo angulari lapide xpo ihesu. In q̄
 ois edificatio constructa crescit in templū
 sanctum in dño

Gosaphat autē minū cōpunctus corde ait hec
 oīa et ego desiderās scire p̄cor te ut ea nota
 michi facias diuicias sc̄z dei et super eminē
 tem magnitudinem v̄tutis eius . xc

Dñe dixit ei barlaam. Ora deum ut
 ista doceat te et sciētiā talium mi:
 figat aie tue quia apud hoies ipi⁹
 endarrare gliaz et potenciā proflus est ipos z
 sibile et si oīns q̄ modo et aliū de fuerūt ho:
 minū ligue una fieret. Deū m̄qt euange:
 lista et theolog⁹ nūmo vidit vñqz viigēit⁹

qui est in sinu p̄eis ip̄e enarravit inuisibile
aut̄ inestimabile gloria et magnificēlam
quis poterit tr̄igenarum cōprehendere nisi
cui ip̄e reuelauit quātum vlt sicut pp̄heis
fuis et apl̄is reserauit . Nos vero et ex pre-
dicatōe eorū et ip̄a rerum natura iuxta q̄
possibile est nob̄ didicim⁹ . Dicit em̄ scrip-
tura . Celi enarrant gl̄ia; dei et op̄a manus
um eius ānuntiat firmamentum . Et inuisi-
bilia eius a creatura mudi per ea que facta
fūt intellecta cōspiciuntur sempitna que vir-
tus et diuinitas . Sicut em̄ aliquis cernēs
domū splendidissimā et artificiose fabricatā
cui⁹ formā ingeniose cōpacta est edificato-
rem et architectum mox cōsiderans mirabi-
tur ita et ego de nō extatibus formatus et
ad hoc q̄ sum adduci⁹ et si plastron at; facto
rem videre nō possum si tamē ex bene com-
pacta et mirabili fabrica mei ip̄i⁹ ad nosick-
am veni sapientie ei⁹ nō scđm q̄ est sed si-
cut potui intelligere quia nō a meip̄o veni
nec meip̄o feci sed ille plasmavit me sicut
voluit . In principio qđem om̄is fecit cre-
aturas q̄rum aliquas diminutas et coniū-
tas rursus meliori inouatōe reformat . De
inde subleuās hic diuino suo impiō ad ali-
am trāffert vitā infinitā et etiam . In nul-
lo horū possum resistere fortitudini ipsius
puidencie nec aliqd adicere michip̄i neq̄

demere siue scđm staturam seu iuxta forme
specie nec in veterata m̄ me renouare pua-
lens nec corrupta reintegrare. Nullus em̄
horū hom̄ aliqt potuit aliud pficere neqz
rex neqz sapiēs neqz diues neqz potēs neqz
aliqz alius hūana pagens studia. Null⁹
em̄ regem ait quidā aut eorū qui in subli-
mitate sūt aliud habuit nativitatis exordi-
um. Un⁹ em̄ oīm m̄troit⁹ ad vitā exitus qz
filiis. Et hys ergo que c̄ea me sūt ad scien-
ciā creatoris magnificētie pduct⁹ sum. Cū
hys aut et bene cōpactam fabrīcā et conser-
uationē creature tot⁹ cōsiderans et vidi qz
ip̄a oīa scđm seip̄a quidē consultationi subia-
rent et mutationi. Intellectualia quidē
scđm liberū arbitriū et in bono pfectū sensi-
bilia vero iuxta genēatōez et corruptionū
augmentūqz et dēmentū et iuxta qualitatē
trāsmutacōm et localē motōez et ex hys p̄:
dicant vocibus effabilib⁹ ab in creato et in
mutabili facta esse deo contineriqz conser-
uari et semip puideri. Quō ēgo contrarie
nature ad vni⁹ mūdi cōpletōez in simul cō:
uenerūt et indissolubiles pmanerūt nisi q̄
dam oīpotēna vtus ista cōmisiisset et sem-
per indissolubilia confuaret. Quō enī ali:
quid maneret nisi ip̄e voluisset. Aut qd n̄
vocatū est ab eo quō seruaretur. Ait scrip-
tura. Sicut enī nauis sine gubernatore nō

potest subsistere sed mor submergitur et do-
mus modica nūq̄ stabit sine pūlore mū-
dus q̄o constat tanto tempe creatura sic
magna sic bona et mirabilis sine gloriofa
qdam et magnifica at; mirabili gubernaz-
ione et sapientissima puidetia . Ecce enim
celū q̄ntum temp⁹ habet et nō demigratum
est t̄re v̄tus nō est lassata et tanto creata te-
pore fontes nō desierūt fluere ex quo facti
sunt mare tot et tanta fūscipēs fluia nō sup-
greditur mēsuram . Cursus solis et lune nō
mutātur ordīes dīci et noctis nō perūtūne
Ex oībus istis ineffabilis dei v̄tus et mag-
nificēcia nobis declaratur testificata a p̄:
phetis et aplis sed nemo digne cōsiderare
vel laudāē glīa; ei⁹ poterit . Oia nāq; visi-
bilia et iūsibilia aplus qui xp̄ni habebat
in seīpo loquētem considerās dixit . Ex pte
cognoscim⁹ et ex pte p̄phetam⁹ . Cū aut ve-
nēit q̄ pfectum est euacuabitur q̄ ex pte est
Ideo stupens inestimabiles diuicias eius
apte clamat . O altitudo diuiciarū sapiēcie
et scientie dei q̄ instructabilia sunt iudicia ei⁹
et in vēstigabiles vie eius . Si aut ille qui
v̄sq; ad t̄cium raptus est celum tales emisit
vores quis filis mei oīo audebit abyssum
tātorū mīsteriorū non solum nō dicere si
nec etiā cogitare digne nisi ei ip̄e largitor
sapientie infuderit et insipientium corretor

gratiam suā infuderit. Nam in manu ei⁹ et
nos et sermones nři oīsq; sapientia et disci-
plina ab ipso est ipse eī dedit nobis horū q̄
sunt sciētiā verā ut sc̄iam⁹ dispositōe; orb̄
frarum et v̄tutes elemētōe; mīcū et consū-
matōe; et medietatē tēporū viciſſitudiēs p̄-
mutatiōnes oīm horarū et q̄ oīa in nūo et
mensura et pondere ordīnauit. Nam mag⁹
mīſice posse ei exhibuit semp et fortitudiēz
brachi illi⁹ quis sustinebit. Quia sicut ic-
tus statre totus mūd⁹ in conspectu eius et
sicut stilla roris mane pīrāiens. O misere-
tur vero oīm q̄ oīa potest et dishlēat pecca-
ta homi ppter penitēciā. Nemie; quip̄
hom abhoiabitur neq; aut̄ ad se curren-
tium. Sol⁹ bon⁹ et amato; aiarū dñs be-
nedictū sit nomē eius et laudabile et sup-
exaltatum in secula. Amen

Dixit aut̄ ad eū iōsaphat. Si multo
tempore meditareris sapientissime
q̄ten⁹ p̄sitarū enodatōe; questionē nob̄
dissolueres nō meli⁹ id facere posse in vide-
ris q̄ talia dicendo q̄lia paulo ante prulisti
Auctōre em cūctorū et datorē honorū deū
docuissi esse incōprehensibilē etiā cogitatio
nib⁹ hūamis glīaz magnificētie eius sermonis
nib⁹ euidentissimis ostendisti et quia nō alī
quis valet apprehendē nisi ipse de⁹ quantū

fibi placet reuelauerit ppter ea q̄ tuā valde
rōnabilē sapientiam admirat⁹ sū vehementer
Hys égo ptermis̄is dic michi beatissime
qd̄ anorū ip̄e es et i quib⁹ locis consularis
quosq; hui⁹ ph̄ie socios habes . Iforiter
enī aia mea ex tua pndet et nequaçp a te oī
tempore vite mee volo separari .

Aui senex ait . Annorum sum sicut
oppinoz q̄dragintaq; n̄ desertis
enī tre fenaar degens agoniates meeū hēo
eos q̄ m cursu sup̄ m itinēis laborat cōtinue

Quō iquit iosaphat ista michi dicas am
plius enī michi appares septuaginta anorū
esse . Quid igitur sermo sibi q̄druagi
ta anorum nō pideris michi m hoc verum
debere . ec

Dixit aut̄ ad eum barlaam . Si qui:
dem a natuitate anos meos queris
discere bene hos estimasti amplius
septuaginta esse anorū . S; nullomō a me
m mensura vite cōputātur q̄tqd̄ in vanita
te mudi exponi sit . Quādo enī viuebam
carne seruēs peccatis mortu⁹ erā mteriore
hoie . Annus igitur mortis nūçp vite no:
minabo . Ex quo enī michi mūd⁹ crucifix⁹
est et ego mūdo et deposui vetrē hoiez qui
corrūpitur scđm desideria éroris non iam

viuo in carne sed viuit in me xpc . Quod
 autem viuo in fide viuo filij dei quod tradidit se:
 metipm p me . Hos merito et annos vita
 et dies salutis vocabo quos circa quadraginta
 quinque computo annos secundum ordinem tibi et non
 secundum opinionem horum annorum dixi numerum . Es
 tu ego talis habeto cogitationes semper nequas
 quod vivere arbitras eos qui mortui sunt qui
 dem in bono opere viuunt autem in peccato et
 mali rectori serviunt deorsumque tracti in vo
 luptatibus et desideriis malis vita expendunt
 sed mortuos istos esse non ambigas defunc
 tos efficacie vite . Nam peccatum morte mor
 talis sapientia quida pulchre appellavit . Ait
 autem et apostolus . Cum servi eratis peccati liberari
 fuistis iusticie . Quem ego fructum nunc habu
 istis in illis in quibus nunc erubescitis . Nam
 finis illorum mors est . Hunc autem liberati a
 peccato servi autem facti deo habentis fructum
 vestrum in sanctificatione fine vero vita eternam
 Si pendia autem peccati mors gratia autem dei
 vita eterna in christo ihesu domino nostro .

Ixit itaque iosephat ad eum . Quoniamque
 vita carnalis non iure vita vocatur ergo
 nec mors temporalis mors debet appellari

Qui senex respondit . Indubitate
 et de his ita sensio nequaquam hanc
 temporalem mortem timens nec mortem ipsam

penitus appellās . Nam si me in via mandati
orum dei ambulātem cōp̄relx̄derit transi-
tus est magis de morte ad vitā scilicet meli-
orē et p̄fectore et in xp̄o absconditā quā de-
fiderātes assequi sancti magnū vite p̄nitis
tediū paciebātur pp̄t q̄ ait apl̄us . Scim⁹
q̄m si t̄estris dom⁹ nostra hui⁹ habitatōis
dissoluatur q̄ edificatōes ex deo habeam⁹
domū nō manufactā etnam in celis . Nam
et in hoc in gemisci⁹ habitatōes nostram q̄
de celo est sup̄midui cupientes si tū vestīū
et nō nudi inueniamur . Nam et qui sum⁹
in hoc tabernaculo in gemisci⁹ grauati eo
q̄ nolum⁹ expoliari sed sup̄ vestiri ut ab
sorbeatūr q̄ mortale est a vita . Et iterum
O miser inquit ego homo quis me liberabit
de corpore mortis hui⁹ . Et rursus . Cupio
dissolui et esse eum xp̄o . Propheta etiam
q̄n vennā inquit et apparebo ante faciem dei
Quia et ego oīm seruoz̄ dei mī⁹ istā tem-
poralē mortē nullomō formidē vales hinc
indubitatē ppendere quā cōtempnēs pris-
tui minas absq; timore ad te venni et salutis
tibi verbum ānūctiaui eum diligentē noue-
rim q̄ si ei in noticiā ista venniret mille me
ut possibile est ei mortib⁹ subiciet . Sz ego
oībus verbū dei p̄ponēs et ip̄m desiderans
assequi neq; paueo tempore mortē neq; tas-
li appellatione dignam ip̄az p̄sus iudico

dñico vero obediēs mādāto dicentis. **M**olite timere eos qui corp⁹ occidūt aīaz vero non possit occidere sed magis eū timete q̄ potest et aīaz et corpus perdere in iherennā

Ista ergo inq̄t iosaphat veracis vestre phis exercitia mīmis supgrediuntur naturā treorum vite pñtis radieit̄ inherenciu . **H**eatis estis vos qui tam virilē atz constātem habeatis volūtātē . **S**z unde et qualis tibi et hijs qui tecum sūt in huiusmōi deserto vīct⁹ vñ etiam in dumenta et qualia veraciter queso michi insinua .

Bui barlaam ait . Vīct⁹ quidē nob̄ est ex hijs q̄ inueniri possit fruct⁹ videlicet arborū et herbe quas here m⁹ desert rore irrogata celesti et p̄cepto crezatoris obediēs p̄ quib⁹ null⁹ nos ipugnat vel nobiscū cōtendit plus q̄rens diripe auricic causā vel lege cupiditatis . **S**ine mui dia em̄ oībus adiciet illabēata esca et vltro prepata mensa . **S**i vero aliūde et vicinorū aliquis fideliu fratru panis offerat benedictionē quasi diuina puidencia trāmissū hu scim⁹ illū p̄ benedictione fideliter offerenciū . Indumenta vero lanaea et cilicina et matoria in veterata et aspera sūt atterencia infirmā carnē istam idipm nanq̄ nobis est oportoriū estate et hyeme q̄ nullomō exq̄

induim⁹ exuere licet donec in veratātū pem⁹
tus corrūpatur. Sic em⁹ frigoris et ardoris
necessitatib⁹ vexati futuorū in corrupcōis
vestimentorū meremur nob⁹ ip̹is opimenta

Iosaphat vero ait. Vnde igitur hoc tūm⁹ est
quo indueris vestimentum.

Respondit senex in vſu illud a quo:
dam fideliū nostrū suscepī iter ad
te factur⁹. Nō em⁹ cogruēbat cum
confusa veste huic venire feci em⁹ sicut quidā
qui habebat dilectissimū sibi cognatū capti
ū in alienā gentē ductū et hūc volens edu
cere deposito habitu suo et adūsariorū idua
to abiit in regionē et multimode domesti
cum de amara liberauit tyrāmide. Eodem
mō et ego quē circa te sunt agnoscens hoc
indut⁹ habitu semē diuine p̹dicatōis i tuo
corde veni serere et de seruitute crudelissimi
mūdi rectoris liberare. Et nūc ecce diuina
vtute quātū i me meū mīsteriū cōpleui dīqz
noticiā ānūctiaui tibi ac p̹phetarū et ap̹korū
p̹dicatōe; nūctiaui ostendiqz simul veracit̹
et sine érore p̹ncium vanitatem et q̹ntis ac
qualibus malis mūdus est plenus crudeli
ter seducens obediētes sibi at; multis mōis
eos illaqueans. De cetero me oparet re
dire unde veni quo cum puenero alieno
habitū deposito p̹riū resūma m⁹.

Rogat igitur senex iosephat ostendit sibi ab
eo consuetum vestimentum.

Duc barlaam exuta qua induit⁹ erat
veste formiseca apuit iosephat vi-
sio horribilis. Erat enim tota carnis qli-
tas consumpta demigrata q cutis ab ardore
solis et ossibus herens et tensa ac si pellibz
subtilibz tendatur calanis laneo vero quo-
dam panico discollo et valde aspero pect⁹
erat a lumbis usq; ad genua. Similique hu-
ius pallio circa humeros optus erat.

Admiratus est itaque numerus iosephat
hui⁹ dure labore conusatois et per
seuerantie stupuit eminentia et in gemitis
lacrimat⁹ est. Et ait seni. Quoniam me de dura
et amara seruitute dyaboli liberare me ve-
nisti fine congruum tuo iponens beneficio edue
aiaz mea de carcere isto et me tecum sumpto
eam⁹ hinc ut perfecte redemptus de mundo ero ore
signum tunc suscipiam salutaris baptismatis et
socius tibi admirabilis hui⁹ phie et eximie
consolationis siam. ecce

Dixit autem barlaam ad eum. Similium
capree nutriebat quidam diuitium.
Quis cum creuisset deserta desidera-
bat naturali tracta affectu. Egressa igitur
die quodam inuenit gregem caprarum paucem
et juncta hys cœribat per campos et silvas

Reusa tñ ad vesperū denuo sumo dilucu :
lo famulorū negligentia exhibat et filuestri :
bus aggregata capreis pascebatur cū eis
Quibz longi⁹ ad pascendū recedētibz sub :
secuta est et illa . Om̄stri diuitis hoc sencien
tes ascensis equis abierūt post eam . Et suā
quidē caprēa capientes et reducentes domū
de cetero exire prohibuerūt . Reliquū vero
psecuti sunt grege alias quidē occiderūt alias
vero male disperdiderūt . Sundē namq; mo
dum timeo fieri in nobis si me subsecutus
fueris . Nā et tuo consorcio carebo et m̄b:
torū malorū fratribz meis auctor existā . Si
hoc te wlt dñs nūc quidem signari signo
baptismatis et manē in regione ista oiezq;
firmiter tenere pietatem et mandatorū xpi
opatōe . Cum aut̄ hoc auctor dederit oīm
bonorū tūc venies ad me et reliquū pūtis
vite simul habitates ducem⁹ . Cōfido vero
in dño qz et in futura seculi cōnūsatōe iūcti
erim⁹ et associati .

Burhus lacrimatus iosaphat ait ad se
nem . Si dño ista placent volūtas
eius fiat . Cōsuma ergo dereliquo
me dñimo baptismate et assūptis a me pe
cunijs et vestibz ad victimū tui at; tuorū fra
trū vade in locū cōnūsatōis tue ī pace adeo
confuar⁹ ut me ne deseras semp orando ut
non excidam de spe mea sed cīr⁹ valeam ad

te puenire et in secura quiete a te percipere
profectus mei utilitatem

Bui barlaam ait. Xpi quidē suscipia
endi signū prohibitō nulla uno rō :
gruit de cetero tenetipm domīna
coopante cōsumari . De hys aut que dixi
isti a pecunias michi et meis te daturum
quō erit illud ut tu paup diuitiis p̄beas
elemosinā . Diuites namq egenis semp be
nefaciūt nō in opes locupletibz . Extremis
em̄ oīm meozum dicior te icompabiliter ē
Sed rōfido in miseratōibus dei et te paulo
post ditari et tūc misericors non eris .

Dixit aut iosaphat ad eum . Enuda
michi sermonē quō ultim⁹ oīm tu
oru supat me in diuicijs quos in multa vi
uere in opia et nouissima tribulari egestate
Pauilo em̄ dixisti . Quō etiā paupem me
vo cās sed qñ locupletabor nō mīordē foris
dicas nūc etiā mīordem existantem .

Barlaam respondit . Non egestate
dixi hos tribulari sed diuicijs dixi
hos habudare in deficiētibz . Nā
semp pecunias addere pecunijs et nō ab h
impetu frenari sed ampli⁹ hys in faciabili :
ter in hyare illud extreme inopie est et ultic
ma paupertas . Pūria vero cōtempnentes
desiderio etiōz et qñ stercoza ista ḡlimātes

de xp̄m solū lucrificant om̄e; q̄ ciborū et
vestimentorū deponētes sollicitudinē et in do-
mino hanc p̄cipientes letātes vero mōpia si-
cūt quiuis amatorū mūdi nūq̄ letatur di-
uīris et pecunīis onerat⁹ et vītum dñici
as sine mūdia cōgregātes spe q̄ indeficien-
tiū saginatos bonorū merito diciores te et
om̄i regno treno vocau . Deo aut̄ coopā-
te accipies et ip̄e hui⁹ sp̄ualem substātiā
q̄ diligenc⁹ seruās et ampliare semp̄ meri-
to desiderās nūq̄ poterit aliquid hui⁹ vacu-
ari . Nec em̄ vera substātia . Tempalium
vero i mensitas diuīciarū suos poti⁹ ledit
amicos q̄ profit̄ eis . Merito igitur extre-
mam inopiam has vocau quib⁹ amatores
celestium bonorū penit⁹ abrenūctiant eas
fugientes sicut refugit aliquis a facie colabri
Si vēo hostēn quē iam necauerūt et sub pe-
dibus cōculcauerūt cōfratres mīi et cōnili
tonos hūc denuo viuentem a te suscipiens
eis inferā et auctor eis bellorū ac vīciorū
fiam erdqz pculdubio angel⁹ malus q̄ ab i-
sit a me ut faciā . Eadē q̄ et de vestimentis
intellige . Nā exuta vetustatis corruptione
et inobedience vestimentis q̄ntum in ip̄is ē
depositis xp̄o vero q̄si vestimento salutis et
indumento leticie ab eis induito quo mō co-
gam eos iterū pelliceas induere tunicas et
cōfusimis op̄iri amictū . Sz meos quidē

Om̄is nullo taliū indigē cognoscens herem̄i
 vero contentos exercitio et delicias hoc re:
 putates verissimas pecunias et vestes quas
 eis te velle p̄here dixisti egenis tribue the:
 saurūq; tibimeip̄i in futuro securū deo pro:
 curante illorum oromib; repone. Sic em̄
 magis cooptantib; diuicijs ad bona vteris
 Deinde et armaturā spūs assumēs et lum:
 bos in veritate habens p̄cmetos induitusq;
 lorica iustie et galea salutis assumpta pe:
 desq; i prepatōe euāgeliū pacis calciatuſ et
 manu fidei assumpto clipeo et gladio spūs
 qđ est verbū dei et vndiq; fortiter armatus
 atq; munī sic confidēter ad bellū contra im:
 pietatē egredere ut hac in fugā a te comūla
 et illi⁹ pr̄mice dyabolo i train p̄strato vic:
 torie corona adepta ornaberis viuifca dex:
 tra dominatoris . ec

Alibi ergo dogmatib; et v̄bis salu:
 tarib; iſtruēs barlaam filiū regis
 et ad diuum̄ baptismū prepans ie:
 junare q; et orare ei mādans p̄ plimos dī:
 es nō deseruit ei sed frequēter ingressus to:
 tā eximētro seriē orthodoxe fidei insinuans
 et diuum̄ euāgeliū recitās ei insup et appli:
 cas ammonitiones et p̄phetica dicta expo:
 nens . Nam vir ille adeo doctus totam in:
 ore veterē et nouā scripturā ferebat diuino
 afflat⁹ spū illūnauit eū ad verā dei noticiā

In ipso itaqz die quando baptizandus erat
intulit ei dicens. Ecce xpi debes accipe sig-
naculum et luie signari natus ei⁹ et fili⁹ dei
fieri et tēplum sp̄us sancti. Crede igitur in
p̄rem et filium et sp̄m sanctū sanctā et viuissi-
cam trinitatem in trib⁹ p̄sonis et vna deitate
gl̄ificādam diuisamqz in p̄sonis et p̄sona-
rum p̄petratib⁹ vnitā vero in substantiam
Vnū quidē cognosce deū p̄ez ingenitū fili-
um vni genitū dñm nřm ihesu xp̄m lumen
de lumine deū verū de deo vero natū ante
oia secula. Ita de bono p̄e bon⁹ natus ē
fili⁹ de lumine vero tanto resplenduit lumē
sempitnū et de vera vita fons viuissicās p-
dit et de vītute p̄is filij vīr⁹ apparuit qui
est splendor gl̄ie et vībum substantie q̄ ēat
in principio apud deū et sine inicio ē et sine
finē p̄ quē oia facta sūt oia visibilia et in-
visibilia et vnu scias sp̄m sanctū ex p̄e fi-
lioqz p̄cedentē deū p̄fectum et viuissicantē
et sanctificatōis largitorē sue voluntatis sue
q̄ pot̄ tatis substantiū. Ita ergo adora pa-
trem et filium et sp̄m sanctū in trib⁹ p̄sonis.
p̄petratib⁹ et dimitate vna. Una nāqz ē triū
deitas et una eorū nata et una substantia
una gl̄ia vnu regnū una vītus una potestas
Cōmune aut̄ est filio et spiritui sancto de
patre esse. Proprium est autē p̄is ingeni-
tum esse filij vero nativitas sp̄us v̄eo sancti

peccatio. Sic ista crede. Cōprehendere vō
modū natuitatis vel peccatiōnis nō queras
Inconphensibilis ēm est sed in rectitudine
cordis accipe qz pater et fili⁹ et spūs sanct⁹
p oia vnū sūt exceptis p̄prietatibus quas
paulo ante dixi. Et qz vñigenit⁹ filius et
vñbum dei et de⁹ ppter nostrā salutē in fram
ex volūtate p̄ris et coopatione spūs sancti
fine semie virili conceptus est in vtero vñgi:
nis et dei genitricis marie p spm sanctū et
ex ea nat⁹ est homo pfectus ex duab⁹ et in
duab⁹ intellectualib⁹ naturis et in una psona
Et ista mdubitāter accipe et fideliter
crede nec velis discutere quō semetipm ex:
mamuit fili⁹ dei et homo fact⁹ est de vñgina:
li sanguine fine virili semie et fine matris
corruptionē. Ifide ēm edocē sum⁹ tenere di:
uinitus nobis ex diuina scriptura tradita
O modū ignoram⁹ nec p̄cere valem⁹. Cres:
de filiū dei p viscera mīe sic factū hōiez om:
nesqz suscepisse q sūt humanitatis natura:
les et in euitabiles passiones. Efurit em⁹
et sitiuit et dormiuit et larauit et in agonia
fuit natura hūanitatis et p nobis imp̄ijs
duct⁹ est ad mortē crucifix⁹ est morte qz gu:
nauit et sepult⁹ est deitate tamē impassibili
et conūtibili pmanente. Nichil em⁹ oio
passionū impassibili attribuim⁹ nature sed
corporis cognoscim⁹ eū passū et sepulcum

et diuina maiestate a mortuis resuscitatum
in corruptione et ad celos ascendisse et ite-
rum cum gloria venturum iudicare viuos et
mortuos et reddere unicuique secundum opera sua
Resurgent quippe mortui et exurgent qui in
monumentis sunt. Et quidem qui Christi manda-
ta fuerunt et in recta fide perstituerunt heredi-
tate possidebunt vitam eternam. Illi vero qui
in iniquitatibus et peccatis semetipos corrup-
erunt et a recta via declinauerunt in supplicium
ibunt eternum. Noli credere substancialiam aliquam
mali esse aut regnum necque principium illud esse
suspicere aut a se ipso subsistere vel a deo fac-
tum sed nostrum opus hoc esse et dyaboli quod no-
stra superbia irrepserit nobis ac per liberum ar-
bitrium nos illud fecisse et propter voluntate ele-
xisse sive bonum sive malum. Cum hys confi-
tere unum baptisma et aqua et spiritu remissio
ne peccatorum. Accipite et precepto eis illibato-
rum Christi misteriorum et credite in veritate corpus
et sanguinem esse Christi dei nostri quem dedit
fidelibus in remissionem peccatorum. Nam nocte
qua tradidus erat suis discipulis et apostolis
et per eos oibus in se credituros dixit. Acci-
pite et manducate hoc est corpus meum quod per
vobis tradetur in remissionem peccatorum
Similiter et calicem accipiens dedit eis dicens
Habite ex eo omnes. Hic est sanguis meus
noui testamenti qui pro vobis effundetur

Hoc facite in meā cōmemoratiōe. Ipse est
enī sermo dei viu⁹ et efficax et oīa vtute sua
pagens facit et conūtit diuīmo verbo suo
panis et vīni oblatōe; in corp⁹ et sanguinē
hūi supuēmētē spū sancto in sanctificatiōe;
et illūiationē cū deuocione p̄cipienēiū. Ad
ora cū fide osculādo venerandā ymaginē
dñicī caracris ppter nos in carnati dei ver-
bi ipm te putās creatorē te cernē in ymagi-
gne sua. Reuerētia nāqz ymaginis ait q̄:
dam sanctorū ad exemplar eiusdem transit
ymaginis. Exemplar vero est ex quo ipa
ymago diriuatur. Nā in ymaginē figu-
ram intuentes mentis oculis ad verū tran-
sū ill⁹ aspectū cui⁹ ymagno est pie adorā-
tes ppter nos in carnati effigine non deum
faciētes h̄ ymaginē dei in carnati osculātes
desiderio et amore. Seipsum amavit ppter
nos usqz ad formā seru⁹. Similiter etiam
et figurā viuissice et vñerāde crucis adora-
do cole ppter eū qui in ea carne pependit
p salutē generis nostri scilicet xpm et salua-
torem mudi qui dedit nobis h⁹ ptectionē
contra insidias dyaboli. Pauescit enī ipse
et tremit nō sustinēs ad horā ipi⁹ viutē in
hui⁹ docimētis et in tali fide baptizabiris
in cōuertibilem hūc et puris ab omī heresi
eustodiēs usqz ad ultimā expiratiōe. Oīe;
vēo doctrinā et totā dogmaticā vocem huie

in maculate fidei contraria abhoiare et aliis
nationem cogita esse a deo . Ait enim apostolus
Quia et si nos vel angelus de celo euangeliza
uerit propter id quod accepistis anathema sit . Non
est enim aliud euangelium vel alia fides preter illam
quam ab apostolis fuit predicata et per sanctos
pres in diuisis synodis exposita confirmata et
ecclesie catholice tradita ,

Dicitur dicens barlaam et fidei symbolum
expositum in meena synodo docens regis filium baptizauit eum in nomine patris
et filii et spiritus sancti in piscina aquae quam erat in
padiso eius venitque super eum gratia spiritus
sancti . Item Ihesus autem ad hospitium suum sacrarum
missam celebravit tradiditque in tacta Christi
misteria et exultabat spiritu . Itaque referens Christum
aucto dixit , ad Iosaphat . Benedic deus et pater . In nobis ihesu Christi qui
scimus magnam misericordiam suam regnem eauit
te in specie viuam in hereditate incorruptibili
lioni et in marcessibili consuaciam in eterne in
vode Christo domino nostro per spiritum sanctum . Hoc die
namque liberatus a peccato servus autem factus dei
pignus accepisti eternam vitam et tenebras deser-
rens lumine mundissimi adoptatus in libertatem
glorie filiorum dei . Quotque enim receperunt eum
redit eis potestatem filios dei fieri hys qui
credunt in nomine eius . Itaque iam non es servus
sed filius et heres dei per Christum in spiritu sancto

Ideo hinc festina mūdus et in maculatus
ei inueniri bonū opando sup fūdamentū
fidei . Ifides em̄ sine opib⁹ mortua est nec
non et opa sine fide quēadmodū et antea
meini me dixisse tibi . Deponens ergo de
retero om̄e; maliciā et oia opa veteris hoīs
odiens q̄ corrūpitur sed in desideria éroris
quasi mō genit⁹ infans rōnabil⁹ et sine do
lo lac virtutū cōcupisce et ut eo crescas ee
puenias ad agnitōe; mandatorū filii dei in
virū pfectum in mēsuram etatis plenitudis
xpi ut nō iam puul⁹ sensib⁹ fluctues et cir
cumferaris om̄i vento éroris sed malicia p
uul⁹ esto et ad bonū stabile et firmū habes
to sensum ut digne ambules vocatōe qua
vocatus es in custodia mūdatoriū dñi . Re
pellens a te et alienās vanitatē prioris con
uictōis quēadmodū gentes in vici
mitate sensus sui obscuri habentes intel
lectū et alienati a gl̄ia dei subdūtur desider
tis et irratōnabilib⁹ motibus carnis . Tu
vero sicut accessisti ad deū viuuū et verū ita
ut fili⁹ lucis ambula . Ifruct⁹ em̄ spūs est
in om̄i bonitate et iusticia et veritate et no
uuū q̄; hodie induisi hoīc ne ulteri⁹ priori
corrūpas vetustate sed renoua de die in diē
in iusticiā et sanctitate veritatis . Possibile
est em̄ om̄i volenti sicut audisti q̄; potestate
debet filios dei fieri . Itaqz iā non possum⁹

dicē qz ip̄ possibilis est nob̄ v̄tūsum possessio
Facilis est via et plana et si stricta et arta
vocetur ppter corporis maceratōe tñ desidera-
bilis est et recta ppter spem futuorū bono-
rum eis qui non insipienter gradiuatur sed
diligenter attendunt q̄ sit volūtas dei et ar-
maturā illi⁹ induunt ad pliandū contra v̄su-
cias dyaboli et i ōzone et obsecratōe i idip-
sum vigilatib⁹ in om̄i pacientia et spe . Tu
ergo sicut audisti a me et dedicisti firmum
pone fūdamētum et in ip̄o habūda crescē
et pficiēs et bonā exēce mīliciā habēs fidem
et bonā cōscienciā p bona testificata sectan-
do iusticiā pietatē fidē caritatē pacientiā māc-
fuetudinē ut cōsequaris etiam vitā ad q̄
vocat⁹ es . Om̄ez vera volūplate et viciorū
libidinē nō solū opatōis effectu elonga a-
et iuvat̄ . Tua cogitatiōe ut i pollutā aīaz
euā deo represei . Nō solum em̄ actōes
sed et cogitatiōes cozone nob̄ seu pene
causa fiūt . In corib⁹ mundis habitare
xpm̄ cu p̄re et sp̄u sancto credim⁹ . Econt-
rio sicut firm⁹ apes sic maligne cogitatōes
fugāt sp̄us sancti gratiā . Qua ppter dili-
gentē hoc attēdendo om̄ez cogitatōez possibi-
litatis ex aīa tua dele et beneplatitois mīserere
cogitat⁹ tēplum teip̄m faciendo sp̄us sancti . A cogitatōib⁹ em̄ ad effectū opatōis p-
uemim⁹ et om̄e opus a mēte et cogitatione

originē ducens. Paruu quidē est mīcio s
 paulatī augmētū capiendo magnū effici:
 tur ppterēa nullo mō tui dñari cōsuetudinē
 pīmitas malā sed dum adhuc moderna est
 euelle de corde tuo radicē pūā ne forte ex:
 orta et in pfecto fixis radicib⁹ mora pīte
 ac labore ut eradicetur midigeat. Idcirco
 em̄ semp maiora peccata supueniūt nobis
 et vim inferūt aiab⁹ nostris qz mīora nō vi:
 tantur ut sūt cogitatōes male sermones in
 cōgrui colloquia p̄raua qz sollerti egent cor:
 rectōe. Sicut em̄ in corporib⁹ qz modicas
 despiciūt plagas putredinē ac mortē sepius
 incurūt. Sic et aiab⁹ qz modica spernūt vi:
 cia ei peccata maiora subripiūt eis crīmia
 Que cum mbaūtū duxerit aia cōtempnīe
 Mā impi⁹ mqt̄ it̄ in pfectū malorum
 venerit cōtempnit et reliquas
 volutabro luti lota deit̄. Infelix qz ppe
 aia malis cōsuetudib⁹ deb̄ta nec etiā peccati:
 torū fetorē sentit sed p̄p̄ oblectatur in ip:
 sis et gaudet quasi bonū aliquāt maliciam de:
 putans. Que licet tamē aliūde resipiscēs
 in sensum veneri labore nī multo et fudo:
 re liberatur ab hijs qz pegit vltro temetip̄az
 subicieb⁹ seruitūsi maligni cōsuetudis ppter
 qz om̄i vītute elonga temetip̄m ab oī p̄raua
 intentione et cogitatōe maligna et vniūsa
 viciosa cōsuetudine. Potius temetip̄m in

primitibz exēce inhabitū harū opatōez induit
cito. Si em̄ modicū labozaueris in eis et
inhabitū ducere pualueris de reliquo sine
labore dei cooptatione pficies. Nā v̄tutū
habit⁹ aie insert⁹ quah naturalem cognati
onem habēs erga cā et dēū cooptatorē possi
dens in diuulsus pmanet et valde stabilitas
sicut certis q̄ et fortitudo et prudētia tem⁹
porantiaqz et iusticia v̄tutes sūt inseparabiles
Habit⁹ em̄ aie sunt et q̄litates et opatōea
in pfundo illi⁹ dimisse. Si em̄ passiones
malicie cum nō fint in nobis naturales sed
extrinsec⁹ adueniūt dū inhabitū venerint
vix abiri possit quāto magis v̄tus natura
liter nobis inserta ab auctore et ip̄m p̄cū
ratorē habens si modicū labozamibz radica
ta fuerit ī alia indiuulsa nanebit. Vnde
quidā hui⁹ opator m̄. n. narravit q̄ p̄q̄
acepi contumeliam ī unā inhabitu firmis
simam et hui⁹ n. v̄tatoē ipugnatā habui
haz volui aliude v̄titudinē hui⁹ abiere
sed detinebar mente mea nō p̄mitēs cā ab
afueta meditatione discere. Et cognoui
illā contristatā grauitate ferentem et ad ip̄as
in cōp̄dēnsibili inhypantē delirio et nullo
mō ad contrariā aliquā cogitat⁹ et declinat⁹
valentē. Cum autē incidiū laxarem habe
nas velocit̄ mox recūrebat ad suā opatōez
Sic ait ap̄leta. Quēadmodum desideras

eorum ad fontes aquarū ita desiderat aia
 mea ad deū fontē viuuū. Ostensu est igitur
 ex hys oibz quia in nobis est possessio vtric
 tum et nos hui⁹ dñi existim⁹ si tamē velim⁹
 hanc tenere et peccati⁹ respuere. Qui em⁹
 malicie seruunt radicit⁹ ei m̄herent quēad
 modū supi⁹ dictū est. Tu autē de cetero li⁹
 berat⁹ ab ea p̄ viscera mie dei nr̄i et xp̄m in
 dit⁹ sp̄us sancti gratia totū temetip̄m trāsi
 fer ad dñm nullo q̄ pacto ulteri⁹ vicijs ap
 ias ianuā sed bono odore et splendorē vir
 tutū exornando aia; tuā tēporibz istā sancte
 trinitatis facito et ei⁹ cōtemplatōi om̄s mē
 tis tue vtrutes adhibe. Si em⁹ aliquis cum
 rege ireno conuasa et ei⁹ familiariter collo
 quēs beat⁹ oibz esse videtur mēte deum
 ternere et cū eo se. ip̄m q̄ contemplari assi⁹
 due quātē beatitudis est et ei⁹
 dulcedis secūqz colle⁹ oronē et dēpeca⁹
 cionē et ei⁹ app̄inquare. Hā amore seruen
 tissimo et corde mundissimo p̄cando et ab
 oī materialiū quidē et tremorum amore co
 penit⁹ elongando et cū timore ac tremore
 dēpcatōr̄ suā tērendo talis app̄iquat deo
 et quasi facit ad faciē loquitur cū deo. Adē
 nāqz obijz bonis de⁹ nr̄ et dñator̄ exaudi⁹
 ens illos qui puro corde et sincero inuocat⁹
 et dēpcantur eū sicut ait p̄pheta. Oculi dñi
 super iustos et aures eius in preces eorum

Et ideo sancti p̄es p̄ ōzonēm cōiungī hō:
m̄mē deo posse dicūt et opus angelorū hāe
vocat futureq; leticiephemū . Nā eā rega
m̄ celorū app̄imq;tionē et cōtemplatōe sanc
te ēmitatis esse plus oībus alijs bonis iu:
dicant . Ad hanc vero deuotōis intencio
mentē ducit . Cōuenienter igitur phemū
et quasi p̄yimaginatio illi⁹ beatitudis voca
tur ista . Non tñ oīs ōzo talis est sed que
appellatōe ista veracit̄ est digna dēū videlic̄
habens magistrū qui tribuit ōzonē depreca
ti sup̄ oia q̄ m̄ tra fūt subleuata et dño deo
mūde p̄ntata hanc ubimeti⁹ sollert acqre
et ad hāe agom̄a pficere . Sufficiens em̄
est de tra ad celos te subleuare . Nō em̄ i
puidet et quasi casualiter pfices in ea . S̄
ab oībus nich̄s aīaz tuā purissima et ab vñ
mūdum et p̄clarū fiat speculum . De
cōcede tuo etiā irā indignatōe eice . Nā
hec plus oīb̄ ōzonē nolras ad dñi ascen:
dere phibet . Quia ppter oīb̄ m̄ te peccan:
tib̄ ex corde dimitte offensas et de elemosin:
is et miseratōib̄ paup̄ū n̄ ōzoi alas faci
endo offer eam deo cum feru. b̄ lacrimis
Sic orādo poteris debere q̄ et leat̄ dāuid
Hic em̄ cum rex esset et plurimis distrahe
retur sollicitudib̄ ab oībus tamē aīaz suā
purissans dicebat deo . Iniquitatē odio

71

babui et ab hoīat⁹ hi legem aut̄ tuā dilexi
Septies in die laudē dixi tibi super iudicia
iusticie tue . Custodiuit aia mea testimoni⁹
mia tua et dilexit ea vehementer . Apparet
depeccatio mea in cōspectu tuo dñe iuxta elo-
quiū tuū da michi intell̄ctū . Sic ergo vo-
ciferātē dñs exaudiet et adhuc loquēte dic⁹
ecce assū . Unde si talē orationē possideris be-
atus eris . Impossibile est em̄ hoīez cum tali
deuotione orātem et obsecrātem deū nō eot
tidie in bono pficere et cūctos inimici laq̄
os p̄teruolare . Slā calefaciendo mente sur-
am sicut quidā sanctoz̄ ait et aia; resuscitā-
do et ad deū semetipm trāsferendo et ita do-
mīnu suū muocando memorq; peccatorum
suorū et p̄ indulgencia eorū postulādo et
et lacrimis inuentissimis exorando p̄picū
sibi fieri deū no . Se dubiū
dime hymonū et cōfau illorū om̄ez de-
ponit sc̄larem sollici dīmē et hūanis passi-
omibus celsior fit r̄ dei colloc . vōne
mereatur . Quo quid beat⁹ aut quid sub-
lim⁹ est . Dignū ergo te faciat dñs huius-
mōi adipic̄ beatitudinē . Ecce em̄ ostendī
tibi viā mādatorū dñi et nō subterfugi qn̄
annū carē tibi om̄e consilium dei . Et ego
quide iam erga te mīsteriū meum cōpleui
De reliquo ipse p̄cīnges lūbos mentis tue
sedim illū q̄ vocauit te sanctū et ip̄e sanctus

in omni consulatore tua esto. Sancti enim esto
te quoniam et ego sanctus sum dicit dominus deus
Scribit autem et princeps apostolorum petrus. Si
prece mea inquit inuenies eum qui sine acceptatione per
sonarum iudicat secundum opus omniscium; cum
timore molarum vestri temporis consulam sciens
quia non corrupiibus auro vel argento re
dempti estis de vana vestra consulatore permanen
tum traditionum sed precioso sanguine quasi
agni in contumaciis et inimicis. Hoc igitur
oia in corde deposita sine misericordia recor
de ante metus oculos semper habendo timorem
dei et tribule illud iudicium claritate quod iusto
rum quam accepturi sunt in illo seculo nec non
et ceterorum patrum peccatorum in tenebris pessimi
dissimilis fragilitateque et vanitatis in principium
et futurorum eritatem. Quia igitur caro senum
est senuum et flos eius. Verbum autem domini me
ternum manet. Hoc ergo vitare semper et pas
ceri tecum sit et illuisci. Atque intellectum tribu
at tibi ad vias salutis pudicas te omnes vo
luntate mala longius a tua mente repellat
muniendo animam tuam signo crucis ut nihil ibi
apparet scandalorum iniquitatis secundum morem
in omni perfidione vitium futurum ad ipsam
infinitum et in successibile regnum et illustra
ri lumine ac beate et vivissime trinitatis in
patre et filio et spiritu sancto glorificande

Talib⁹ ergo moralib⁹ sermonib⁹ instruēs
priorissim⁹ senex filium regis in suū abihe
hospitium . 2c

Instrī vero iuuēnis et pedagogi frē
quētrē ipi⁹ barlaamī m̄troiū ipa-
la cūm c̄nentes mirabātur . Unus
aut qui inter eos pollebat q̄ quasi fidelissim⁹
mū hbi atz grātissim⁹ rex constituerat ipa-
latio filij sui zardan noīe ait ad filiū regis
Hōstī utiqz dñe me quātus p̄pis tui timor
mest michi et quāta mea erga eum fides est
Ideoq; me quasi famulū fidelissim⁹ vt tibi
fuirem p̄cepit . Hūc aut virū hūc extrane
frequētr̄ vīdens colloquētr̄ tibi veror ne
forte sit sectr xpianorū adūlus q̄ valde ho-
stiliter se habeat ater tu⁹ . Et si hoc est mo-
tiffere cōdempna nūs subiacet l sentencie
Hūc ergo vel regis ipi⁹ m̄ta aut ami-
moda ab ei⁹ cessa colloquētr̄ . Si aut illud
nō vis facere eice me a facie tua ne sim rep-
hensibilis et aliū loco mei postula p̄ez tuū
huc introducē filius aut regis ait ad eum
Hoc ante oīa zardam fac ingredere tu infra
coſtinā et aū ipi⁹ ad me ſimocinatōe et
et poſte a p̄tā tibi q̄ te opteat facere . Ven-
turo itaqz barlaam ad eū introduxit zardā
et poſt coſtinā poſuit eū et dixit ſeni . Re-
capitula m̄ diuinā doctrinā tuā q̄ten⁹ coſdi
meo forci⁹ i figura . Exorsus itaqz barlaam

multa de deo et fidel pietate pñficiavit et
quo ipm solu oportet diligere ex tota men-
te et custodire madata ei cum timore piter
et amore et qz ipse factor om̄ visibiliū et in
visibilium. Cum hys et primi hois plas-
matōe; recōmemorauit datūqz sibi manda-
tum et p preuaricatōe a plasmatoe condēp-
natōe. Deinceps etiā bona enīauit quo-
rum spernētes mādatum nosmetipos pua-
mus. Et rursus memorauit tridū quanta
post illorū amissionē nos miserabilit com-
prehendere. Cū hijs etiā nō tacuit quo cre-
ator noster salutaris sollicitudinem gerens
benignitatē ipendit. Nam misit ppketas
vngēti sui i carnatōe; pdicere et postea il-
lii desēptionē in carnatōe beneficia miracu-
la p nob̄ ingratis pationes crucē lance-
am ipomant. In ne restaurationē no-
strā reuocatōe; et om̄ bonum. Post hec
suscepturni digni a celorū regnū repositū
malis suppliciū videlicet igne in extēguibile
tenebras mēficietes igne tale vīne et quā-
tacunqz alia pena fibimur et peccati seru-
thlsaurizauerūt. Ista p̄trahit et in moraz
li doctrina sermonē suū cōsumma multaqz
de mūditia vite disputās et pñcīcū vanitate
demonstrās miserāqz eorū qui istis addicciū
sunt redarguēs et ad oratōe; comisus exora-
bat deum ut iōsaphat non cōnūtretur ad

priorem ero rem sed in declinabilem tenerem
orthodoxe fidei confessionem immaculata vitam
et mundam conusationem. finitaq; oratione
ad hospicium iterum abiit.

Regis atque filius zardan accersiens et
ipius temptans dilectionem ait. Audisti
qualia michi selector verborum iste
dirxit seducere me vanis suis moliens phusias:
omibus et alienare a iocunda ista delectacione et
refrigerio est extraneo seruire deo zardan ve
ro ait. Quid tibi visum est domine mi rex temptare
famulū tuū. Nam eiū pfundiā in cor
de tuo descendisse huius viri simones. Nisi
enī hoc esset nō utiq; tā libenter et incessanter
cum eo loquereris. Nec eliā ignoramus nos
hanc p̄dicant. Sed ex quo patr tuus per
secutionē seuā a Iūsū xpiano ereditauit et
ipius hinc effugati. Et filius. Et anno eorum
apparet et duricām. Iūs ac laborem suscep
pere p̄uale dirigat voluntas tua in bo
num. Ego vero quid faciam. Ad huius:
modi quidem austoritatem nec etiam respi
cere valens timore vero regis animo meo
in doloribus et in angustijs posito sollicitus
sum quod respondeam ei. Nam negligens
eius preceptis eius in vigilans hunc ad te
virum permisi.

Aūc ait ad eūm regis fili⁹ . Ego qui
dem maxime tue erga me beniuolē
cie nullā alia magis cōgruam recō
pensatōe; agnoscens hanc dignā tuo bene :
ficio repi ut opus illud bonū manifestum
facerem tibi ut scires ad quid fac⁹ es et cre
atorem tuū qui te fecit recognosceres q̄ten⁹
derelinquendo tenebras ad lucem cūreres
morq; ut audires incōprehensibili desiderio
illā sequēris sed sicut video spes mēa fefellit
me . Nam cerno te durū ad ea q̄ dicta sunt
at; Stellidū Si vero ista regi patri meo ma
nifestauēis nichil aliud efficies q̄ curis at;
tristitia illi⁹ aīm replebis . Si h̄ illi gratiā
vis ipendere nullomō vſq; ad tēpus optu
num q̄ē de hijs annūcties . Salia quidē
ad ipm loqū nō in aquis n̄is est seminare
Nam in aīm multā nō trahit sapientia

Māne ergo b. Iacobū veniens dē pfecti
ōne sua loquitur iōsaphat aut
hui⁹ nō ferens sep̄atōe; aīo tristabatur et
lacrīmis oculi ei⁹ replebāi. Multa tunc
ei senex locut⁹ est et vt in mo. vmaneret
in bono cōtestabatur vbrisq; eo latoris
cor illi⁹ stabiliuit et vt se alacriter cōmittire
ret p̄cabatur sīl et pdixit q̄z nō post longū
tempus denuo sociarentur iōpi societate inse
parabili . ec

Aūc regis fili⁹ nolens ampli⁹ sem⁹ laž
bores incuttere et ab itinē qđ deside
rabat phibere sim⁹ etiā metuēs ne
manifesta de ipo ȝardan ille regi ficeret et
tormentis ipm subiceret dicit ad eū . Quoꝝ
māquidē vīsum est p̄ spūalis et magistroꝝ
rum optime ac michi boni tot⁹ auctoꝝ me
sic derelinquere et cū mūdi vanitate adhuc
conuāsi tu vero ad spūalis quietis tue lo
cum vis pgere vlt̄ri⁹ te detinē et impedire
nō audio . Vade igitur ī pace adeo custo
dit⁹ et mee miserie ī sanctis oronib⁹ tuaſ
mēmor esto ppter dñm ut valeā venire ad
te et venerādam faciē tuā semper videre sed
fac vñā peticōeꝝ meā . Qmquidē noluisti
accipe p̄ cōh̄ib⁹ tuis suscipe saltem p̄ te
metiō modicam aliquā pecūniā ad nichil
et vēstītū . Ille aut̄ respondebat ei . Si p̄ fra
trib⁹ meis a te q̄tq̄ nō accipi n̄ em illi mōdi
gent mūdi materias sc̄ipe a quib⁹ voien
tes elongauerūt se quoꝝ michimetiō assu
mā qđ illis denegari . Si em̄ bona esset pe
cumarū possesso illis utiqz poti⁹ qđ michi
eas tradidim̄ . Qm vero fragilem noui
iporū p̄fessionē esse neqz illos neqz meip
sum talos suppono laqueis . Quia vero
ī hoc obedire nō acquieuit barlaam rur
sus sc̄dm peticōeꝝ facit iōsaphat ne penitus
ip̄i⁹ depeationē spernerat et ī omni illum

dimitteret defectione sed relinqret ei laneū
illud vestimentum et asperū palliū et tam in
mēoriā religio nis magistri q̄ ad moni-
mentum sibi contra om̄es lathane opationē
fuscipt a se aliud p̄ ipo ut utiqz a me da-
sum inqt cernens meā semp in memoria fe-
ras humilitatem.

Bener vero ait. Vetus quidē ac fas:
sum tibi dare et nouū vestimentum
accipe nō decet ne modici laboris
mei retributionē in hac vita recipiam. Ve-
aut tuā deuotionē nō amputē vetera et que-
nichil a meis differat q̄rantur ciliciola et il-
la fuscipiā. Quesita sūt igitur et data sunt
sem̄. Cui⁹ iōsaphat et ip̄e in vīnetum su-
scipiens vēmenter gaudiat oī purpura
coccinea et acoſi⁹ illud incō-
pabilit eritum. Sanct⁹ barlaam p̄
paululū discēſtur. Quissimā ei doctrinam
adhibuit dicens. Tu es dilectissime et fili
dulcissime quē p̄ euāngeliū genui ſcito cui
militas regi et apud quē ſeffiones tuas
depoſuisti. Optet ergo ut h̄as istas eū
ſtodiās et milicie deuot⁹ cōple. q̄ntacūqz
pmisiſti in carta cōfessionis oīm. nō pñti
celesli exercitu et testifitāte neenō et descri-
bente confeffiones tuas quas si custodieris
beatus eris. Nīchil igitur pñcium deo et
ipi⁹ pñferas bonis. Quid em̄ ſic tribile eſt

in hac vita quo e iehenna ignis eterni ardē
tis nec p̄fus lucē habentis cruātis et nūq̄
deficientis. Quid aut ruris mudi bono-
rum taliter letificat sicut de idē ip̄e diligē-
tibz se donat⁹. Cui⁹ pulchritudo quidē mi-
effabilis potēcia vero in expugnabilis et
gl̄ia sempitna cui⁹ bona aiacis suis reposi-
ta oībus visibilibz icompabiliter sup emi-
nēt que oculus nō vidit nec auris audivit
nec in cor hoīs ascenderūt quorū l̄eres fore
merear̄is dei manu potentissima cōseruat⁹
Tūc filius regis lac̄mis pfusus merore et
luctu detinebatur a patre tā amabili et ma-
gistro optimo dereliqui nō sufferens aiebat

Quis milī pater vicē tuū supplebit
aut ubi tam pastorē et
eis aiarum reperiā. O vice tui amoris
solacium capiā. Ecce nū fuū et aposto-
tam deo reconciliasti et in alij et heredis ordi-
ne constituki et qui pierā et érauerā et oī
bestie exposit⁹ erā o deuorādum me requi-
fisi et eis q̄ nō auerāt dei ouibz copulasti
et ostendisti nichil cōpendiosam viam edus-
cens me de nenebris et umbra mortis et pe-
des meos trāsserens de lubrica et mortifera
et distorta atz praua via magnorū m̄ et
mirabilū factus es auctor honorū quorū
nullus sufficiet sermo excellenciam referre

magnorū et ip̄e ppter me pū efficeris p̄
ticeps dei bonorū et q̄ mee idē gratiarum
actioni compleat dñs qui solus vincit do-
norū retribucionib⁹ diligentes se.

Barlaam itaq; lamēt atōe; illi⁹ ampu-
tare volēs surrexit et m̄ ōzone nās
eleuatis māmb⁹ suis ad celum dixit . Deus
pater dñi nostri ihesu xp̄i qui illuminasti q̄
obscura pri⁹ erant et visibilē istam et inuisi-
bilem craturā de nichilo fecisti et tuū plas-
ma ad te conūstisti et non pmisisti nos post
inſipiencīā n̄az abire gratias agim⁹ tue v̄-
tut⁹ et sapientie dñō n̄o ihesu xp̄o p̄ q̄z et
seila fecisti nosq; q̄ reciderant reluſcisti et
delinquētibus peccata diuñisti erantes re-
dūtū et p̄ tua redēm̄tū mortuos viuissi-
casti p̄cioso fili⁹ sanguine . Te ergo m̄
voco et vñigem⁹ illū tuū et sanctissimum
tuū sp̄m respire sap̄e hanc rōnabile ouem
tuā accedētem p̄ me māgnū ad sacrificium
tuū et sanctifica ampli⁹ māgaz tua virtute
et gratia et conūte vīcā illū tuo sancto plā-
ratā sp̄u et da ei ferre fructū et lice confor-
ta illā disponendo m̄ ea testam̄ m̄ tuū et
eripe eam a dyabolo sapientia boni sp̄us
tui . Doce illum facere voluntatem tuam et
auxiliū tuū ne auferas ab eo . Dignare ēū
mēcū m̄ digno famulo tuo etiārū bonorū

tuorū heredem fieri qm̄ benedict⁹ es et glori
sus in sc̄la dñe . Cōsumata égo ōzone con
ūsus osculat⁹ est filiū iam celestis p̄ris pacē
et salutē in precando exiit de palatio p̄bat
gaudēs et gratias agens deo qui p̄speram
fecit viā illius in bonum .

Gosaphat postq̄ barlaam egressus in ōzonē
semetiōm dedit et lacrimis feruētissimis di-
cebat. De⁹ in adiutoriū meū itende dñe ad
adiuuandū me festina . Qm̄ tibi derelict⁹
est paup pupillo tu eris adiutor . Respira-
re in me et misere mei qm̄ om̄s vis saluos
fieri et ad agnīcōe veritatis venire . Saluū
me fac et conforta indignū ut ambulem p̄
viā mandato ē tuorū qm̄quidē ergo debil-
sum et infirm⁹ et ad faciendū bōū in suffi-
cīens sed tu me pot̄ saluū f. ~~in vita~~
visibilia et inuisibilia ~~lives~~ et sustines
Me dimittas me p̄ volūtes carnis ma-
las ambulare sed tuā d̄e facere volūtatem
et confua me ieterna et beata vita tua p̄ris
et filij et sp̄us ~~sar.~~ consubstātialis et m̄dis
una deitas te adoro et te glorifico . Te
enim laudat innis creatura et te glorifi-
cant intel' uales et corporalium virtutes
in secula . Amen . *zc*

Ax tunc itaq; iosephat omnī custodia
attendebat sibi metipi puritatē aie
pitr et corporis vigilanci seruans
in abstinentia viuens et orōim̄ totis nocti-
bus . Diei nāq; sepi ptem amputabat eo i-
rum qui secū erant cōmoratōe ppedit⁹ . Ifie-
bat aliude ei et regis ad illū aduentu et ei⁹
ad ipm̄ regem vocatio . Sed nox ei q̄ de-
erat diei supplebat in orōibus et lacrimis
vscq; ad aurozā eo pteuerante et deum inuo-
cante . Vnde pplexic⁹ ille sermo in eo cōple-
batur . in noctib⁹ extollite man⁹ vras i fane-
ta et benedicite dominum .

Sardan vero ille tamē illius sentīces
conūsatōe; tristitia replebatur cu-
risq; malis in aio gitat⁹ nesciebat
qualiter uaderet ad quā finē puenire poss̄
Uultuā et corpore insus in domū suam
abijt et egrotat . aut . Ut aut in noticiā
illud regi pueniliū p illo mīstrare filio
direxit . Ipse salutē sardan sollicitudinem
gerēs medicum ei mī pbatissimū et mul-
tum curatōis studiū ei nō et ipendere . Ode-
dicas itaq; sciens q̄ sardan sic regi carus
erat vigilanter ei intendebat . Qui cum de
illo cert⁹ agnouisset regi ptem uicauit di-
cens . Ego quidē nullius infirmitatis cām
in hoie isto muenire valeo . Existio tamen
q̄ defectione quadā obſessus sic infirmetur

Rex autem hys auditis suspicatus est grauiter
ei filium indignatum fuisse et huius rei gratia
costristatus zardan ab eo discessisse. Discere
autem rem volens madauit illi quod crastina die
inquit ad te visendum veniam ut que ubi ac
cedit egritudinem cognoscam. Tunc zardan hoc
audito nuncio sumo diluculo induens se ves
timentu suo pugnat ad regem. Et ingressus ad
orauit eum super terram. Rex autem ait. Quae
viam tibi meiphi insulisti ut venires ad me
Nam ipse volebam te visitare amicitiamque erga
te habeo oibus demonstrare. Cui ipse ait
mea o rex infirmitas non est de hys que so
lent oibus contingere egreditur hys ex tristia
et angustia aie et corde dolente condoluit
et corpus. Stulticia magna esset cum ita sim
si non ad tuum utpote seruum veniret
sed tuum regnum expatigari visus ad
me famulum tuum. Rex ergo scissante quod
desertionis tue est causa respondit zardan
O magnum michi iniuria et marimis ego dig
nus sum tormentorum multarumque etiam mortu
reus existo quodvis preceptis negligenter ob
audies tristia tibi multe causa paulo ante
effectus sim. Iterum rex interrogavit. Et quod
est ista negligencia vel quis est timor qui circ
cundedit te. Respondit ille. Circa dominum
meum filium tuum negligenciam vigilauit. Nam
quidam malignus homo et magus veniens locutus

est ei que ad sectā xpianorū plinēt. Deinde
narrat minutati regi ea q̄ filio ei⁹ a sene dic-
ta fuit et cū q̄nta delectacōe et desiderio idem
fili⁹ sermonē suscepit et quō tot⁹ xp̄i effec-
tus est insuper et semis vocabulū significat
barlaam hūc vocari dicens. Audierat aut̄
pri⁹ rex de barlaam et de summa abstinentia
eius. Ut aut̄ in aures ista puererū regis
mox conturbatus est et obruguit repletus qz
est furore et mentis insanīa agitatatur. Fe-
citqz accersiri statim arachim quedam noīe
qui secūdus erat a rege et prim⁹ ei in oīb⁹
consilijs aderat simul etiā astrologice artis
sciencia nīmī pollebat. Cui ad se vocato
rex qz sibi contigerat cū defensione multa
et ai desistere narrat. Ill⁹ ergo conturba-
tionē ill⁹ cōfusionē nīmī cōsiderans ait
O rex noli turbare contristari. Nō em
despero me posse adere ei qz volo sed cer-
te cerei⁹ cognosco. Iū ipm negaturū illi⁹
seductoris doctrinā ei⁹ cōsensurū volū-
tati. Hys ergo sermonē arachis regem
aīeqoz et reddidit. Dmde ipso negocij me
ditatōe et consideratōe se et in cōfultis
Et ait. Ante oīa rex illud faciat. O Malgi-
num barlaam cōprehendere festinem⁹. Et
si hūc consequi potrim⁹ nostra intēcione
nō priuabimur neqz a spe nostra decidemus
Sed idem ip̄e aut verbis p̄suasoribus aut

diuisis tormentorum generibus coactus etiam nos
 lens confitebitur falsa et erronea se dixisse et
 dum meum filium tuum ad sequendum patrem
 dogma suadet. Si vero illum comprehendere
 nequerim⁹ aliū ego cognosco senē heremita
 tam solitarium nachor vocatur filius barlaam
 p oīa qz nō est facile dinoscere illum barlaam
 non esse. H̄ iste de nostra secta est et ma-
 gister me⁹ in līarū eruditōe fuit. H̄uc ēgo
 allocutus⁹ abibo nocte cūcta qz ei p singu-
 la notificabo. Dem de captū esse barlaam
 diulgātes h̄uc exhibebim⁹ qui et barlaam
 semetipm noīabit et dogmata xpianorum
 mīci se simulabit. Cui post multā dispu-
 tacōe; quasi responſione deficiens potenter
 supabitur. Cū in regis fil⁹ viderit quia
 barlaam quidē vicit⁹ erit nostris vī. victo-
 res victorib⁹ oīo palmi dabit. tacentqz tu-
 um regnū timebit et tibi qz grata sunt fa-
 cere nō tardabit. Conūtetur insup et ille
 qui psonam barlaam simulabit et erasse se
 metipm confitebitur. H̄ps igitur auditio
 rex gauisus est miris et optimum repisse
 arachum consiliū arbitrat⁹ est. Vane etenim
 spēi incubebat. Quia vero barlaam nouis-
 ter discessisse cognoverat apprehendere eum
 festinabat infidiorib⁹ igitur et lancearijs
 missis plures exit⁹ viarū occupauit. Unam
 vero exīpis omnibus metuebat ipse ascensio

equis indeclinabilit̄ tenens celeri⁹ p̄cupidē
eū p̄culdubio sperabat. In totis vero sex
diebus laborās vane fatigatus est. Deinde
īpe quidē in quodā regaliū palaciorū in vil-
la posito restans arachim cum militib⁹ non
paucis usq; ad sennaratiō heremū ad m̄q;
sitōe barlaam direxit puenīs itaq; ille ad
locum om̄s vicinos cōturbauit. Quib⁹ nō
vidisse se virū asserentib⁹ ad deserta īpe pri-
ceps pios venaturus exiit multoq; heremī
transmissō spacio montes circūdedit et val-
les in vias et per p̄rupta q̄dam pedibus et
manib⁹ reptando cū turba q̄ secum erat ad
crepidinē montis cuiusdā puenīt sup quā
stans videt subiō monte cuncū heremita-
rum ar̄bulante et statim p̄cepto p̄cipis
om̄ia sup eos unanimit̄ irruūt. Ali⁹ aliū
turibus p̄cōrre cōtendētes et puenītes
circūdederut eos quasi canes mlti aut bestie
quedā feroces inhumane et tenent viros
spe et habitu velutinos et signa heremiticæ
conusatōis ferentes vultu et hos trahentes
exhibit pr̄m̄ti p̄cōrre nō tūlī aliquātes oīo nec q̄t
q̄ pauidū aut triste ostent̄tes vñ p̄nūciant̄
tes. Ille vero q̄ p̄cedebat s̄cūt̄ sicut abbas
perā portabat laneā plenā ren̄ quis quoñ
dam sanctorū patrū. Considerās vero ip̄os
arachis postq; nō vidit barlaam agnosce-
bat quippe eū contristat̄ est valde et dixit

ab eos . Vbi est érone⁹ ille q̄ filiū regis se
duxit . Tūc ille qui perā gestabat respon-
dit . Nō est inter nos abſit . Ifugit em̄ nos
xpi gratia repulſus ſed i vobis habitatoeſ
habet . Ait princeps . Cognoscis ergo illū
Etīā inqt heremita . Noui ſeductorē dicū
qui eſt dyabol⁹ qui i medio vestrī habitat
et apud vos latitat et ibi paupratur . Prin-
ceps aut̄ dixit . De barlaam ego te requiſi-
ui et diſcre cupiens vbi fit interrogauit te
Monachus aut̄ dixit . Et cur aliud p alio
locut⁹ de illo q̄ ſeduxit filiū regis in trogati-
onē intulisti . Si em̄ barlaam q̄ ris optebat
vtiqz dicere . Vbi eſt qui de érore conūtit
et liberauit filiū regis . Ille em̄ frater noſtee
eſt et sancte couſulations ſed ex mltis iam
dieb̄ nō vidis eū . Et ait princeps habita-
culū michi illi⁹ oſtende heremita respondit
Si videre vos voluim̄ ut origz in occurſu
vestrū eriſſet . Nobis vero nō licet cellam
illi⁹ vobis demōſtrare . Furore igitur ſup-
hoc repletus princeps dixit ad eū iracunde
piter et feroci terram respiciens . Extranea
quidem morte vos interſiciā miſi continuo
barlaam exaudieritis michi . Et quid inq̄
heremita audialiū cernis q̄ tenaciter amā-
tes pñtem timeam⁹ vitā amittere et a te in-
tintā formidem⁹ mortē . Poti⁹ em̄ tibi gra-
cias cofitebimur ſi nos vtutum amatores

presenti subduxeris vite. Non mediocritate
enim finis nostri timemus incertitudinem igno-
rantes quo illū finem consecuri ne voluntatis
lubricū vel temptatōe dyabolica p̄electōmis
statum pūtat aut talia facere aut sape q̄d q̄
deo pmisim⁹ suadeat. Unde vos adipisci
q̄ speratis penit⁹ desperates ne tardetis facē
q̄ estis facturī. Neqz enim adeo dilecti fra-
tris nostri habitaculū scientes demonstrabi-
m⁹ neqz aliqua alia vos latencia monastēia
pdem⁹. Sic morte effugere pessimū iudi-
cam⁹ optimū vero nobis erit si moriamur
furdores v̄tutis pri⁹ et nūc strenuitatis sāg-
uinē deo offerentes ita cōfidenter loquētes
non sustinēs miser sed adūsus fortitudinē
prudentie celerime cōmot⁹ multas eis ipso-
sunt plaga. et tormenta q̄rum magnanimi-
tas et fortitudo. tā tā digne miraculo
vise sit. Ut aut̄ . . . multos cruciatus sua-
dere nō potuit n̄ aliquis eorum cellam bar-
laam sibi velle omnib[us] dare assumens istos
ad regem iubet eos e vere gestātes etiam
perā reliquiarū. Post diū nō modicos ve-
nerūt ad regem cui arachis nullis nota fe-
cit oīa. Demide pūtat eos am. faciē regis
atrociter furentis. Quos nū videt furore
succensus est et furiose filis cedi illos in mi-
sericordiā iubet. Postq̄ aut̄ videt eos cru-
delit̄ plagis lacēatos vix a mīla respirās

insania quiescere cedentes iubet. Et ait ad
 illos. Cur ossa ista defutorum circuifertis
 Si ego illos amantes ossa eorum baiulatis
 hac hora ponam et vos cum ipsis ut desidera-
 tos adepti grates nobis exinde referatis. Di-
 uine illi cohortis princeps et magister p-
 nichilo regis mias computas ac si nichil tri-
 ne contigisset ei libera voce et sereno vultu
 et habitante in se significas gratiam ait. Ossa
 ista munda et sancta circuferim. o rex illorum
 representates amore qrum fuit mirabilium viro-
 rum et exercitiis eorum adeo dilecte conuersatiois
 immemoria nosmeliipos reducetes requie qz
 speculantes et delicias in quibus modo comu-
 santur. Hos quidem beatificam et inuicem
 nosmeliipos exhortamur et eorum sequi vesti-
 gia satagimus. Insuper et mortis nobis
 metiipos assidue memoriam pintam valde
 uilem existentem et dante conuersationis
 agones deuotius erigentes et sanctificatoez
 nobis horum tactu hauit. Murbus autem rex
 ait. Si utilis est memoria sicut dicitis
 citis cur non in corporum viorum ossibus ha-
 ccepitis mea propria vestris et paulop
 corrupendi non alienis illis et iam corruptis
 assumitis. Tunc monachus ait. Cum ego quod
 dem causas quicquid fuisse dixerim cur sancto-
 rum reliquias circuferam ad vitam eorum re-
 spondendo subsanare videris. Sed luce claris

hosti q̄ ossa mortuorū mortis exhibet meo
riam viuentibꝫ . Et qm̄ ista sic esse cognoscis et i carne tua ossa tibi morte significat
cur nō et ip̄e paulop̄ venture memor mor
tis bene que tua fuit disponis sed oibus q̄;
dem tuā aīaz tradidisti i pietatis violenterq;
et in morditer iūscis seruos dei qui in n̄
lo te ledūt neq; pñciū aliquid tecū diuidūt
aut auferre contendūt . Cui rex inqt . O Ia
lo suo p̄plos seduritis et monetis ut a de
lectationibꝫ seculi discedant et p dulcedime
vite et desiderantissima quiete cōcupiscencia
et voluptate durā et sordidā istam ac misere
rā eligere conūsatōnem cogitis et deorū ho
norē ihesu deferendū esse p̄dicatis . Ne égo
vñm sequētes érozeni p̄pli desertā tram dere
linquāt et a vñmis dys recedētes alieno ser
uiant tormentis vos et mortibꝫ subicē equū
iudicau . Cui n̄ aach⁹ ait . Si om̄s p̄l
cipari honorū vita desideras cur nō oibus
equaliter largiris d̄licias atz diuicias sed
multo pl̄ibus inopia laboratibꝫ tu q̄ conū
fut diripiēs tuis appom⁹ Non ergo pro
multorū sollicit⁹ es salute letuā ipugnas
carnē materiā p̄parans vñmū cōuocatōi p̄p
terea et oim abnegās deū eos q̄ i nō sunt
deos appellas totius sceleris in ventores ut
tu sedm imitatōe eorū luxuriādo et scelē
ra exercēdo imitator appellari deorū tuorū

valeas. Qualem nanq; dñi vestri egerūt cur
nō et obedientes eis hoies agent. Erzoé igi
tur magno éras o rex. Oetuis em̄ ne aliq̄s
de pl̄is suadeam⁹ nobis cōsidentes disce:
dere de manu tua et oia cōtinenti offeramus
manui. Vis em̄ multos esse qui tue fuiat
auaritie ut ip̄i quidē miseri sint tuo vero q̄
rorum sunt lucro pueniant. Quēadmodū
aliquis canes nutens et accipitres venandi
gnaros ante captionē quidē blandiri eis vi
detur cum aut venatois aliqd cōprehenderit
violenter de ore ip̄orum q̄ captum est extra
bit. Sic et tu multos habere volens reddi:
tus tibi et veetigalia at; censi de fra et ma:
ri afferentes dicas quidē ip̄oru sollicitudiez
te gerē salutis pditōez vero eis pparas eter
nam ante om̄is pculdubio tim̄ ip̄i ut solū:
mō tibi q̄si stercoz et scem̄ inutilitatis fluz:
ant diuicie letargiā pacans tenebras p̄ luc:
mine appbas. Sz euigila de graui somp:
no isto et ap̄i clausos oculos tuos et vide
vbiqz splendētem ōsus dei nostri gl̄ia; et
tu aliqui teip̄m s̄ au illi⁹ facito. Intelligite
em̄ insipientes in pplo et nulti aliqui sapite
Intelligite ergo q̄z nō est de⁹ sicut deus nr̄
et nō est n̄us nisi in ip̄o. Tūc rex ait. Ab
hac tua iultta nugatitate quiescens barlaā
illico ostende michi aut expieris tormentorū
genus quorum nūq̄ expienciam accepisti

Sapientissim⁹ ergo et cōstantissim⁹ heremī
ta et celestis amator phis nullomō mīmas
ill⁹ formidabat sed intrepid⁹ pmanēs di:
cebat. Non ea q̄ tu ipas facere o rex iussi
sum⁹ sed p̄cepta dñi dei nostri qui sobrietatē
tem nos docuit et a p̄nib⁹ delectatōib⁹ et de
siderib⁹ abstinentē et fortitudinē exēcere et oīq̄
tribulatōes p̄ iusticia sustinē. Quāta ergo
nobis pro pietate deteriora intuleris tanto
p̄stanc⁹ beneficiū exhibebis. Ifac igitur q̄
vis. Nobis enī extra q̄ cōuenit agere aliq̄
nō est cōgruū nec ullo peccato dabim⁹ as:
sensum. Nō aut hoc pūn putes esse pecca
tum si cōfratrem nřm et cōmilitonē in tuas
tradiderū man⁹. Sz de nobis hāc derisionē
nūq̄ faciſt etiā si immūabilib⁹ nos s̄bieceris
mortib⁹. Enī ita debiles sum⁹ ut formi
dine tormentorum tuorū nřaz p̄dam⁹ phias
et indignū aliqd agam⁹ dīna lege. Quid
plā. Quodcūq; nō sc̄i tormentū gen⁹ exhi
be nobis enī viuere rōus est et mori p̄ co
lucrū optimū. Sup ī ergo furore sue
census tyrānus iussit diuīs quidem eorū
abscīndi linguis erui vero oīlos man⁹ q̄
simul ac pedes detrūcari. Data igitur līma
apparītores quidē circūstantes alictore
in hūane et in mīordit hūmitates mēbrorū
detrūcabāt et linguis quidē eorū vīceīmis
detrahentes crudeliter abscidebāt oīlos vēo

ferreis vnguibus eruebat pedes et manus se e
 curibus abscondiebant. Neatque igitur illi et omnes
 reverentia digni anno constanti quasi ad epulas
 inuitati viriliter accedebant ad tormenta mui-
 sementis posse exortantes et ad mortem propter
 Christum sine timore accedentes. In talibus ergo
 et tantis duris tormentis perseverantes sacrí heremi-
 te alias suas illi domino tradiderunt decem et sep-
 temnum p̄ficiētes. Manifestum est ergo
 quod rectore passionis p̄ nos ait sicut quidam in nro
 rum ait. Agones referentes cuiusdam semio
 ris sacerdotis septem iuuenium matre consensio
 te agonizantium per patrem legibus. Quorum
 perseverantie et magnitudine illi similes exti-
 terunt admirandi pres et supne iherusalem
 ciues heredes.

Dicitus ita pie consimilatis in portu co-
 filario suo arachi dixit. Primo in
 rito facto ad secundum respice consilium
 et nachor illum accersire. Arachis itaque in
 tempesta nocte illius felicem adiunxit. Nam inde
 sertis habitauit dimensionum vacas artibus
 Tunc oibus eius consiliariorum ad inuentoribus
 reseratis ad regem summo diluculo rediit et
 equinibus uno ipso rursus postulatis et ac-
 ceptis ad percutiandum harlaam egredi simu-
 lauit. Exenti vero et deserta circuunti appa-
 ret vir quidam de valle quadam egrediens illo
 que ad sequendum eum precipiente consecutus

rum velocis et comprehendentes ad se adducunt
Illo vero scissante et quis esset et cuius pa-
fessionis et quis vocaretur. Ille quidem Christus
anum semelipm vocavit barlaam vero no-
minauit sicut doct^r fuit. Claudio itaq; reple-
tus arachis sicut apparebat hoc assipto ce-
leris ad regem reuertitur et iussus ad regem
intrare. Et ait rex in audiencia omni. Tu
es demonis ipator barlaam respondit ille
dei opator sum et non demonum. Noli ergo
malum dicere michi. Multas enim michi gratias
agere debes quod filium tuum deum colere docui
et ab omni errore liberaui et vero reconciliaui
deo et omni vitium spem adornatum reddidi illum
Murus autem rex quasi iratus ait. Iustum es
sed equidem ut sermonis pater et responsionis
tibi facultate sublata absq; nulla interrogatio
ne mortis tradideris sed suffero te propter natu-
ralem michi humanitatem usque ad constitutam
diem. Perscrutabor namque de te et si quidem
obedieris michi in dulcedo dignus eris fini-
aut male pribis. Sic ait arachi illum tra-
didit custodiri diligentissime mandatis. Se-
quieti igitur die surgens inde ad suum redire
palatium. Et auditum est esse barlaam puerum
fama usque ad regis filium. Quod cum audisset
velimenter aio doluit et nullo modo a lacrimis
abstinere potuit. Hemisib; etiam et lamenta-
tionibus deum exorabat et in auxilium senis

imocabat eum. Nam desperit vero illū nec
diutius pmisit affligi benignus ac misericors
deus. Præsto namq; est oībus imocantibz
eū in die tribulatōis et cognoscit eos qui
solūt illū. Qui et iuueni p visionē noctur
nam notificat et fortitudinē illi immittit et
ad pietatis cōfortat agonē et fiducia p̄stas
gaudioq; plenū et cōfidenzia et lumine dulic
issimo paulo an̄ cōtristatū et doloē plenū
eos suū repit. Rex aut̄ ista sic pagens et
ita cōsiderās gratulabatur bene puidisse ex
iſtimās et arachi imensas reddebat gratias.
Sed mentita est miqtas sibi sicut sanctus da
vid ait. Et iustitia vmeit miqtatē pfectius
ipaz delectura et memoria illi disperditura
cū somitu puit inſequentibz ſino declarabit

Dicit duos aut̄ dires p̄git rex ad pala
cium filij ſui. Et hūc in occurſum
rei egressū nō oſculat⁹ eſt pater ut ſolebat
ſed i dignato et quaſi irato filis ingressus
eſt regale cubiculum et mēſ⁹ ſedit. Deinde
ſilū aduocana ait. Fili mi q; eſt iſta fama
que auribus meis inſonuit et defectionibz
aīaz meā cōburit. Null⁹ em̄ hoīm tanto
fuit repl. e⁹ aliqui gaudio in filij nativitate
put arbitror quāto ego in tua neq; rursus
cōtristatū eſſe puto ſicut tu me nūc intristi
dam depoluisti et meā in honorā ſi camiciā

Iumentē q̄ absulisti oculorū meorū et meorū
vires excidisti neruorū. Timor em̄ quē u:
mebā de te euenit michi et qđ verebar acci:
dit michi et factus sum in derisum inimicis
meis et in delusionē. In disciplinata mēte
et infantili cōfilio seductorū verba ob audi:
ens et cōfiliū male sapienciu: meo p̄ferens
confilio et nostrorū deorū cultū dereliquēs
aliēo fūisti deo. Quae fili hec fecisti sic. Et
quē sperabā cū oī nūtrire et educare custo:
dia et senectutis habere baculū et fortitudi:
nem regisq; successorē optimū derelinquā
ea q̄ inimicorū et hostiū sūt n̄ erubuisti m̄
ostendere in me. An nō oportebat te mihi
amplius obdīre et mea sequi dogmata q̄
dolosī et putridi senis obaudire fatuitati et
multiloqujs amarā tibi p̄ dulci suggerēti
vitā et p̄ amātissimis delicijs durā et aspe:
ram p̄ gere viā q̄ fili⁹ marie ambulare p̄ce:
pit. Hō timuisti enī maximorū deorū in:
dignatōe; ne fulmine te viciāt aut hyatu:
fre absorbeāt qui tanta noīis bona fecerūt
ut diuīsīs et potēria et dyadēate regm̄ nos
ornaret et gentes mīuas nobis subicerent
et te p̄eter spē p̄ oratōe; meā et depeations
nāsei facerent et dulcissimo isto pticipari
lumīe concederēt hostes cōtempnēs atz despi:
ciens crucifijo adhesisti seduct⁹ in amib⁹ ver:
bis famulorū illius qui nescio q̄e fabulose

dicunt futura secula et mortuorum corporum resurrectioez delirat et alia plurima ad seducione stultorum introducentes . Sed nūc filii hinc michi patrī tuo acquiesce et longe ab istis deliramentis secedendo pani et sacrificabys p̄s et mansuetis centū thaūros si forte libainibz eos placare poterim⁹ ut veniam tibi offendiom⁹ p̄beant . Nā potentes sūt et fortes et tam ad faciendū q̄ ad inferenda supplicia . Et tibi dictorū exemplū nos eē possum⁹ qui eorū mīa ad hūc p̄cipatum pue⁹ . Ideoqz grata illis seruicia rependi⁹ eorū cultoribz honores et eis sacrificare cōtempnētibz tornēta exhibentes . Multa erz go talia vaniloqa rege p̄curante et nostra quidē iridēte ac respuente ydola vera esse rente at; laudante videns sanctissim⁹ iuuensis q̄ nō oporteret iam rem in angulo et ī occulto sed sup candelabru et ī excelsō posni ut manifesta fiat oībus cōfidenclā simul ac constancia replet⁹ ait . 2c

Q uod circūne actū est dñe p̄z nūq̄ negabū . Tenebras effugī ad lumen cucuri eroem deserui veritati acqui tui et demomibz abrenūctiaui xp̄oqz federat⁹ sum del p̄s et filio et v̄bo p̄ q̄z totū q̄ est factum est qui et hoie; d̄limo ēre formauit et vitalem ei flatum indidit et ī padiso deliciarū posuit consūlari . Preuaricante vero

mandatū illi⁹ et morti addictū potestatiqz
dyaboli rectoris tenebrarū subditū non de
seruit sed oia faciendo et ad antiquū hono
rem volens eum reducere tot⁹ factor crea
ture et nostri genēis auctor homo fact⁹ est
et ppter nos de v̄gine sancta natus in tra cū
hoib⁹ comisatus est et p nobis indignis et
migratis famulis suis dñs morte suscepit.
et morte crueis q̄ten⁹ solueretur peccati di
uinū et prima cōdempnatio destrueretur et
celorū pte rursus nobis panderetur. Illuc
em et nřaz eleuauit et in throno glie collo
cauit regnūq; phenne diligentib⁹ se donas
uit et bona meliora verbo et auditu cōtulit
Ipe est em fortis et solus potens rex regū
et dñs dñangū cui⁹ ipium in expugnabile
et potencia inestimabilis solus sanctus et in
sanctis requiescens cū patre et spiritu sanc
to glorificand⁹ in cui⁹ noīe baptizat⁹ sum
et cōfiteor et glorifico vñū deū in trib⁹ pso
nis cōsubstancialē in eti cū et i mortale eter
num et inestimabile i circu scriptū et in cor
poralē ipassibilē et incomitibile immutabilē
et infinitū fontem bonitatis et equitatis et
lucis eterne oīm creaturarū visibilium et i
visibiliū factorē cōtinētemq; oia et conser
uātem oīm puisorē trinētem oia et regente
Meq; em factū est aliquid eorū que sunt si
ne illo nec absq; illi⁹ prudētia consistere

quippiam valet. Ipse enim vita omnium stabilitas cunctorum et illuminatio omnimodo dulcedo et auiditas in sociabilis et omnium desiderabilium summa. Derelinque ergo sic bonum sic sapientem sic potentem deum et demonibus in mundis et omnium scelerum auctoribus seruire et ydolorum surdis et mutis cultum exhibere quod nunquam fuerunt aliqui nec futura sunt quante esset utique pater insipientie atque stulticie. Quoniam enim auditia est aliqua loquela aut fimo ab ipsis. Quoniam vel prius responsione exortantibus se dederunt. Quoniam ambulauerunt aut sensum aliquem ostenderunt. Neque enim sanctes sessionis alii recordati sunt neque sedentes surgere visi sunt. Quorum turpitudinem et fetorem atque in sensualitate necnon et in eis opaciorem illa vos seducetur demonum fragilitate et infirmitatem a viro sancto discens et eorum malitiam conspiciens et perfecto odio odies eo viventi et vero deo adhesi et illi seruam usque ad finem vite mee et ut in manu eius demum spiritus meus. Igitur cum tamen in enarratione bonis michi occurrentibus gaudere quidem quod de malignorum spirituum fuitute demonum liberatus et de dura captivitate reductus essem et lumine volitus domini illustratus dolebam tamen quod anima mea dimidiata perdidisset eo quod tu dominus et pater meus talium esses precor bonorum. Sed consideras tue pertinaciam voluntatis cotinebam in memetipso

fristiciant nolens te ad iracundiam provocare de
um vero incessanter exorabam ut traheret te ad
se et de longinquuo reuocaret exilio cuius tu
auctor tibi metuens heu michi fugitiuus es fac
tus pietatis et malicie misericordia tua et in pietate
tua. Quo vero tu ipse opera in manifestu quo
circa me erat adduxisti perfectionem mei ascensi
ta consilij. Non violabo fedus quod cōposui
cum christo non per illum qui me redemit de servitu
tate peccato suo sanguine et si milites mei op
trat mori pro eo. De me igitur sic certus
factus noli frustra laborare quoniam nunquam me
poteris a bona confessione reuocare. Sicut
enim tibi impossibile est celi altitudinem manu
tangere aut marinum siccare pelagum in efficas
vitriozos coziatus est iste et mutilus sic et illud
esse cognosce. Si ergo ipso meo acquiesceris
volueris cōfilio christo reconciliaberis et quod sur
per mentem humanam sunt expiacionem accipies
bonorum sortiisq; adiuuice enim sicut nature
ita et fidei aut a tua misericordia bene scias filia
fōcē et deo meo seruianā mūda conscientia

Rex igitur ut audiuit haec oīa statim
comotus est et furorē incomprehensi
bili arrept⁹ iracunde ei loquibatur et amarissimi
me dentib⁹ frendens et furioso filius ait. Et
quis horum michi auctorē malorum nisi ego
ipse qui sic te disposui et talia tibi feci quia

null⁹ aliū de pātrū fecit filio suo. Quia ppe
prauitas tue volūtatis et cōtinēnciā ipuden
ter effrenata adūsus capud meū īsamire fe
cit. Merito igitur ī tua natīuitate astro :
lgi dixerūt te malignū fore virū ac pessi :
mū arrogātemqz et mobediētem. Nūc ve
ro si meo nō obaudieris cōfilio et a mea di
scresseris filiatōe pro p̄rē imimic⁹ effect⁹ illa
faciā tibi q̄ nec etiā hostib⁹ aliq̄s ostendit.

Iuc iosaphat respondit. Cur rex ita
succensus qm̄ ego talium p̄ticeps
effect⁹ sum bonorū tristaris. Et quis vni
q̄ pater ī filiū felicitate cōtristat⁹ apperuit
Aut quō pater iam salis et nō ut imimicus
reputabitur. Nō ēgo p̄rē de reliquo vos
cabo te h̄ discedā a te sicut aliquis fugit a
serpente si cognoueo te inuidere saluti m̄se
et ad p̄ditioēz me coartari vis lenta manu
Quod si contra me tyramnie et hostilitē
egeris sicut et dixisti. Quid aliud lucaberis
misi qd̄ p̄rē tyrāny. et homicida dū taxat
vocaberis. Et quia facil⁹ est tibi acq̄le ve
stigia ī sequi et p̄ ipm̄ aerem volitare quā
q̄ in xp̄o est fidē meā mutare et quā ei con :
fessus sum bona cōfessionem p̄ttere ab hoc
conatu quiesce. Sz poti⁹ intellige pater et
albuginē atz caliginē d̄ mentis oculis tuis
excute ut cernē valeas del mei splēdidissimū

lumen et ipso aliude illustrari dulcissimo lumine isto merearis. Quare enim totus dedicitur et carnis passionibus et voluptatibus et respectu non est in te. Scito quod ois caro fenum et ois gloria hois ut flos feni. Ex sicutum est fenum et flos eius decidit. Verbum autem domini mei quod euangelizatum est oib[us] manet in eternum. Cur ergo sic insane tenes ac defendis more carnalium florium marcessendam et pituram gloriarum ab hominibus fetidasque delicias et ventritis et sub ventre imundissimas passiones quod ad tempus quidem delectat sensus stultorum postea vero amatores felle faciunt retribuciones. Numquid enim umbra iuste et sompnia vana per transibunt vite in dolore vero pleniori ignis in extinguisibilis et obscuritate concludetur horum amatores et iniqtatis operibus ubi omnis eos non dormies sine fine comedit et ignis assidue et inextinguibili in secula exuret nullum exitum habituros cum quibus heu michi et ipse conclusus et atrocissime cruciatus multum quidem conscientia malorum consiliorum multum vero requires penitentes dies et meorum verborum sed utilitas penitentie non erit. Nam in inferno confessio et pena non est sed prius tenuis operationis est futurum vero retributum erit. Si enim penitentes iocunditates non perditioni subicerent et fluxui sed plenius forent per manuam cui dimis suis nec sic opteret Christi dominus

et cēmis bonis ista p̄ferre. Quanto em̄ sol
nocte pfūda splendidior est et lucidior tan
to et eo ampli⁹ bona p̄missa diligentib⁹ de
um om̄i freno regno et gl̄ia gl̄oriosa sunt
et magnificetiora. Et oīo cōuenit maio
ra minorib⁹ ante ferre. Qūo vero et fluxui
oia et corruptibilitati subiacent et quasi vi
sio et sompniū et vmbra p̄tereūt peunt et
aure poti⁹ est credendū nō statim et nauis
pontū p̄ter labentis vestigij⁹ q̄ hoīm p̄spei
ritatib⁹. Quāte em̄ impudētie vel poti⁹ ve
cordie et ipudēcie corruptibilia et morta
lia infirma et fragilia in corruptibili⁹ p̄fer
re et cēmis imortab⁹ et infinitis et tempali
borū refrigerio in successibili p̄uari bono
rum illorū refectōe. Nō intelligis ista p̄
Cur nō p̄trāsib⁹ trāseūcia et adh̄erebis p̄
manēib⁹. Nō p̄feres habitatōe in colatui
lucē tenebris eternā vitam vmbre mortis.
Nō dissoluēda flundis. Nō fugies a du
ra seruitute mali rectoīs nequissimi in qua
dyaboli et bono atz ciemēti et multū mīoz
bi nō recōciliaberis dñs. An nō a multo
rum discedens et falsonū deonū fuitute vni
seruies vero et viuēti deo. Nā et si peccasti
ei diuitijs blasphemādo eiusq; famulos di
ris tormentis p̄miendo suscipiet te tamē pra
culdubio q̄ benign⁹ est si conūtaris ad il
lum et oīm tuorū imemor erit delictorum

Nō em̄ vlt mortē peccatoris sed ut conū:
tatur et viuat . Qui de m̄ enarrabili altitu:
dine descendens ad inquisitōe; nostri qui er:
ravéam⁹ crucem flagella mortē pro nobis
fusinuit et suo nos precioso sanguine rede:
mit venūdatos sub peccato ip̄i gl̄ia et laus
in secula . Amen ⁊

Ex aut̄ stupefact⁹ est p̄ter et ira fe:
pletus tam intellectū pueri et v̄bis
quib⁹ contradic̄ non valebat q̄ et
ex hoc q̄ nō dimiserat filius eius q̄c̄q̄ q̄ ad
deorū derogationē p̄tinē potuerit sed totā
eorū subsanauerit et derisit vitā . Sermo:
nis carnē claritatē ob etnā tenebrarū crassi
tudinē nō p̄cepit et pumire illū aut mali ali
quid de illo dispone ppter naturale amoz̄
non potuit . Perutere se illū minis posse
oīno desperabat et ihyp metuebat ne si am
plius moueret erga illū sermonē illo fidu:
cialiter acturo ampliori furoē succēderetur
et cogeretur aliqd mali irrogare ei . Cum
ira igitur surgēs discessit et dixit . Utinam
nūq̄ nat⁹ esses vel in lucē istā p̄cessisses tak
futur⁹ blasphemator⁹ deorū et paterne spre:
tor aitie amonitionis . Sz nō in finem in
victos subsannabis deos nec in longum
gaudebūt adūsarij aut horū p̄ualebūt ma:
lificia . Iñsi em̄ obediens fueris michi et
dys gratus extirris multis paūs et varijs

afflictiō torquētis male te īterficiām nō sicut
filium te tractās sed quasi hostem quendā
et apposlatam .

Hec patre mināte et cū ira di scedētē
ī suū cubiculū fili⁹ īgress⁹ ad su
um adiutorem oculos eleuans ora
uit . Dñe de⁹ de pñudo cordis cla
mavi dulcis spes et vera pmissho tu refugī
um ad te cōfugiēlism vide contricōne cor
dis mei ppicio et mansuetō oculo et ne de
relinquas me et neqz despicias me neqz di
scendas a me sed scdm verā pmissionē tuā
adesto michi indigno famulo tuo . Te em
cognosco et cōfitor factore et puisorē ois
creature . Ipse ergo me conforta ut in ista
bona cōfessione pmaneā usqz in finem vite
mee . Respice in me et misere mei et assiste
michi de vniūla me dyabolica illesū seruās
opatione . Respice rex in flāmata est em
forster aia mea tuo desiderio et amoē et ex
arit̄ quasi m̄fitti ardoris in iaquoso te deside
rās fontē imortalitatis . Ne tradas beslis
aia; confitentē tibi et aia; paupis tui ne ob
liviscaris in fine . Si concede michi pecca
tori in oī vita mea p tuo noie et confessio
ne oia pati et totū meipm sacrificare . Te
em vires submistrante et infirmi fortis offi
ciūtur qz tu sol⁹ es adiutor ī supabilē et de⁹
misericōdē quē benedicit oomm̄s creatura

glorificandum in secula. Amen. Sic ora
do diuinā sensit cōsolatōrē in cor suū desce
nisse et constancia repletus pseuerauit tota
nocte in orōne.

Ex aut̄ arachi amico nota faciens de
puro et durā illi⁹ p̄tinatiā et imu
tabilē significans volūtate. Cōfis
liū ab ea accepit cum eo amabilē potius et
fauē esse faciendā q̄ seuā et asperā colloca
tionē blandicīs sperans penit⁹ esse trahen
dum. Venit igitur rex sequēti die ad filiū
Et sedens p̄pinq̄us aduocavit eū deinde cir
cūplectēs osculatur eū māsuete subim gredit
ens et lenit et fili dulcissime dicēdo et amā
tissime honora tui canicīē p̄pis et meā audi
endo dēpcatōrē accedens offē sacrificia dijs
Si em̄ elemētes illos habebis et longitudi
nem dierū glieq; oīs et regni et oīm bono
rū p̄cipitationē acripies ab ipis. O nichiq;
p̄i tuo eris grat⁹ per totam vitā et oībus
hoībus venerandus at; laudabilis. Patri
em̄ obaudire magna laus est et maxime in
bono et erga deos dilectōrē. Cur ergo fili
visum est tibi q̄ volens de bona declinando
via contrariā ambulare p̄selegt aut ignorā
cia et inexpiciencia boni pdicōi meipm dedi
S; si volentē me putas utilitati p̄ferre ma
lū et vite p̄ferre mortē multum michi vide
ris fili a recto deliriare iuditio. An nō vides

quanto labore et fatigatio*nī* meipm trado
expeditōibz cont̄ mīmicos vñ alijs q̄bus oā
rei publice utilitatibz vacans famē etiam et
sitim itinēis pedū fatigatōez et in tra nuda
cubationem qñ necessitas incubit sustineo
Diuiciarū aut̄ atz pecuniarū tantus michi
cōtemp⁹ mest atz despect⁹ vt sepe nūo satis
pdige oia p̄m p̄tuaria palati tui euacuaue:
rim ut edificare maxima tēpla deorū et me
is exēcitibz largiter dispensaueri thesauros
pecuniarū. Cū igitur tante sum p̄ticeps lar
gitatis et laborū et p̄seuerancie si gallileos
rum cognouissem sectam meliore nra esse
quo illā om̄i studio et festinatōe nō app̄e
hendissem cūcta deserēdo et spernēdo causa
salutis mee. Si aut̄ ignorātiā meā et in
expiēnciā boni reprehendis attendo q̄ntas
sepi⁹ noctes in sompnes duxi q̄stione aliquā
pposita et sepe nō multū necessaria nō tamē
indulgebam m̄metip̄ penit⁹ requiē p̄us q̄
questionis aptam et cōgruetissimā inueni:
rem solucionē. Si ergo harū rerū tempa:
liū nec m̄mū aliquā despectui habui sed oia
diligent ad vñilitatē vniuersorū inuestigauī
instantū q̄ in p̄scrutatione atz sc̄ia etiā ieffa
biliū que sub sole sunt sicut arbitrorū nulli
sc̄os fuci q̄uo conseqñs est et diuina q̄ co:
li et venerari optet despicienda iudicare et
non oī studio oī vñute tota aia et tota metu

ad eorum vacauerit inquisitione ut inuenient
vera et competentissima. Nam et quoniam labor
est plurimas noctes et dies in his expen-
dens multosque sapientes et eruditos ad istud
councilum conuocauit nonnullis etiam christianorum
sepius locutus sum et vivaci conuersatione et experi-
entissima pscrutatione inuenta est a me ipsa
via veritatis quod a sapientibus tam rationabilitate
quam intellectu predictis testificata est quod non est
alia nisi per quam hodie abundantem maximis dys-
seruientes et dulcissimam vitam atque iocundam te-
nentes oibus hominibus ab ipsis distributam que
delectacione et leticia plena est. Quam gallilei
orum principes et pontifices ipudenter repu-
lerunt qui et dulce lumine illud et iocunditatem
omnis quas ad refrigerium nobis deo largisti
sit spe cuiusdam alterius incerte vite sponte re-
scient nesciety quid dicunt vel de quibus affir-
mant. Tu autem fili lumine per tuum acquiesce di-
ligenti et verissima pscrutacione idubitanter
bonum inuenienti. Ecce enim opiniatur est quia
neque volens neque ignorante modo detrahitur a
bono sed inueni et acceperit desiderio etiam et te
non recorditer erare sed me sequi. Verere
igitur per te tuum. An nescitis quale bonum est
per te obedire et eum in oibus testificare sicut
e contrario quam testabile est et malignum prem
exacerbare et ipsius mandata perniciose compre-
hendere. Quodquod enim hoc fecerunt male pierit

cum quibus tu filii non annueris sed per te letissim
cas adipiscaris bona oia et heres fias mee
benedictionis et regni.

rudentissim⁹ veo et vere nobilis in
uenis pris supflua locutio et nicta
oppositio audita et agmita tortuosi
dracotis vñscia quo ad eis tris pedib⁹ illius
pauit laqueū capte deificam aia; artificiose
teptans et ad ppositum spedire brauiū dñi
ante oculos posuit pceptū nō veni mittere
pacem dicentis sed gladium. Vem em se
pare filiu a p̄z suo et filia a matre sua. Se
qñ qui diligit p̄z aut matrē plus q̄ me n̄
et me dign⁹. Et quicūq; negauerit me co
ram hoib⁹ negabo eū et ego corā p̄e meo
qui est in celis. Nec cogitando et diuino
timore aia; erudiendo desiderioq; et amore
confortando salomonis illud verbū nimis
gaudēs assumpsit dicentis. Temp⁹ amādi
et temp⁹ odien di tēpus belli et tēpus pacis
Et primū quidē in metenti orā illud dauer
tūcum dixit. Oiserere mei deus misere mei
qñ in te cōfidit aia mea. Et in umbra ala
rū tuarū sperabo donec transeat iniquitas
Clamabo ad deū altissimū deū qui beneficit
michi et cetera psalimi. Deinde dixit ad regē
Procurare p̄z et illi⁹ obedire pceptis cla
ritate q; et amicitia misstrare ois nos edocet
dūa naturale nob̄ hui⁹ mōi miserens amore

Quādo vēo pentū affect⁹ et amicitia ip̄as
mia; fert ad pīculū et ab auctore remouet
abscidere hāc penitus iubemur et nullomō
obedire debere se pāntib⁹ nos adeo sed odiē
istos et autere etiam si pater sit q̄ execrabilia
p̄cepit et si mater vel rex et si vite ip̄i⁹ dñs
Mā ppter affectū pafnum deū pdere i possit
vile michi est. Quia ppter noli tibimetip̄i
laborē incutere v̄l michi sed potius crede et
viuo et vero vtrūqz seruiam⁹ deo. Que em̄
nūc colis pdola sūt manū opa hoīm flatu
carencia et surda nichil penit⁹ aliud q̄ solā
pditōe et cruciat⁹ et nos se se colent ib⁹ ex
hibencia. Si vero illud facere nolueris fac
de me q̄ tibi videtur. Seru⁹ em̄ sum xp̄i et
neqz blandicijs neqz tēmēis ab illi⁹ disce
dam caritate sicut m antriorib⁹ dixi tibi m
medio pones hui⁹ nomē dñi et firmissime
verbū astruēs. Quia vero neqz volens diri
te male agē neqz ignorātia a bono declinat
sed multa et laboriosa inquitōe hoc cog
nouish veracitr̄ bonū esse pdolis seruire et
libidib⁹ passionū affligi malū quidē te erit
distrīa agē noio dicē. At multa tibi circū
fusa est caligo ignorācie et quasi in tenebris
palpādo ambulas penit⁹ nō videns lumīs
v̄l modicū quilibet radiū. Unde rectitudine
pdita p̄ p̄cipacia mala et de vera erabūdus
nō recte graderis. Hoc et ego indubitant

scio et te pater cognoscē volo . Ideo tenē
bras pro lūmis tenēs et mortē pro vita ap
probās putas tibi bene cōsultū esse et utilis
ter puidisse . S; nō est ita . Neq; q̄ colis
dy sunt sed statue demonū oēz illorū execra
bilem cultū i trīnsec⁹ habentes neq; quā vo
cans dulcem et iocūdām vitā delectatōe ac
leticia putas repleri . Hui⁹ mōi est nature
sed poti⁹ ab homiabilis habetur ista scđm
veritatis sermonē et execranda . Tempalit
enī gulā lenit et postea amariores felle facie
retributōes sicut me⁹ magister ait et acutio
res gladio anticipi . Et quomō tibi hui⁹
narrabo mala . Enīabo ea et sup bareñā
multiplicabūtur . Nam⁹ enī est dyaboli p
sens vita opta ab hoīabili voluptate veld
esca p quā seductos ad pfūdum p̄rahit iñ
fernī . Sed a dño meo p̄missa bona q̄ tu ī
cerē vite spē noīasti vera sunt et mutabilia
sunt ne sc̄iūt corruptōi nō subiaceant . Ser
mo nō est qui reserre magnitudinē ḡlie il
lūs et delectatōis valeat gaudi⁹ q̄; ineffabi
lis et leticie phennis . Om̄is enī sicut ip̄e cer
nis morimur et nō est hō qui viuet et non
videbit mortem . Rursus aut̄ resurrecturi
sum⁹ q̄m venēit dñs noster ihesu⁹ xp̄us fili⁹
dei in maiestate ineffabili et vtute tribili so
lus rex regū et dñs dñanciū cui om̄e genu
flectetur celestū trestrīū et iñfernorū et tūn

frorem tūc inueniet ut ipē etiā celestes dūi
tes timeant. stabūt vero ei cum tremore
milia miliū et decies centena milia angelorū
et archangelorū et cūcta timore et tremore
erūt plena. Un⁹ aut̄ archangelorū tuba ca-
net et mox celū in voluetur sicut liber terra
aut̄ dirupta emittet corpora homin̄ q̄cunq; fu-
rūt ex quo adam p̄m⁹ homo fact⁹ est usq;
ad diē illā. Et tūc om̄is a seculo mortui in
ictu oculi viui astabūt tribunali imortalis
dñi et unusq; redditur⁹ est rationē opū
suorū. Tūc iusti fulgebūt sicut sol qui cre-
diderūt in p̄ez et filium et sp̄m sanctū et in
opib⁹ bonis finierūt p̄ntem vitam. Quo
vero tibi enarrabo q̄lem illic tūc suscepturn
sūt gl̄ia; . Nā et si solis cōparem claritatē
splendorē eorū et fulguri choruscāti nichil
splendore illo dignū referā. Ocul⁹ em̄ nō
vidit et auris non audiuit nec in eorū hoīs
ascendit q̄ p̄parauit de⁹ diligēsib⁹ se in reg-
no celorū in luce inaccessibili in glia inef-
fabili et infinita. Et iusti quidē tali adiipi-
scuntur bono taleq; beatitudinē. Illi aut̄ q̄
verū dūi negauerūt plasmatorē et creato-
rē ignorātes demones vero voluptates q̄ va-
ne hui⁹ vite amauerūt et more peccorū in
sceno viciorū voluntati sūt et toti⁹ neq; cie ses-
tinā aias suas fecerūt stabūt nudi et miseris
go fusi et defecti et habitu et re ipa obpbzii

facti omni creature. Cuncta enim que ergeruntur in
 verbo in ope in cogitatione animi faciem illorum
 videntur. Deinde post confusione illam di-
 recessum et operium illud intollerabile principi-
 tabitur in igne inextinguibile et tenebrum
 in tenebras exteriores ubi erit fletus et stris-
 dor dencium et umbras immortalis comedetur car-
 nes eorum. Hoc est pars eorum et hereditas in
 hys per secula fine fine cruciabitur eo quod bo-
 na deo promissa despecientes propter tempa-
 lem peccati voluptatem et damnationem etnam
 elegerunt pro istis. Itaque per ineffabili quidem
 gaudio adipiscendo et estimabili gloria per
 fruenda ut lucem cum angelis et bono dulcissimo
 domino cum fiducia assistemus. Amari
 rissima vero et infinita tormenta et execrabilis
 lem illa confusione possumus evadere dignum
 est non enim pecunias sed corpora et ipsas aias in-
 pendere. Quis enim ita vecors est et absque sen-
 su qui potius non velit mille sustinere tempora-
 les mortes ut ab eterna liberatus et infinita
 morte vita possideat beatam et immortalē et lu-
 ce resplendeat in diuidue trinitatis.

Hec auditis rex sermonibus et infir-
 mistate atque stabilitate pueri conside-
 deras quod neque blasphemias delimitur ser-
 moni obediens noluerit neque penarum minima
 mirabatur quidem in phrasione verbi et actu
 missis eius responsionibus et arguitur

apprīa consīcia vera dicere illū et iusta . Sed
rethabatur a mala cōsuetudine et exusu cō-
firmatis ī eo vicijs a quibz quasi chamo et
freno cōstringebatur nō pmissus lucē cer-
nere veritatis . Vnde oīmodā obliuionem
sermonis faciēs detinebatur veteri intencio-
ne pmeditatū a se cū arachi cōfiliū ad effec-
tum pducē volēs . Et ait puēo . Optebit
te quidē fili meis obedire pceptis in oībus
Sed qm̄ dur⁹ existens et inobedies ita for-
titer resistis michi tuā pos⁹ q̄ meā cupiēs
facē volūtātē . Veni ut postposita p̄tinacia
et vana cōtūcione ambo p̄ter cedam⁹ ve-
ritati . Et qm̄ barlaam qui te sedurit ferro
vinc⁹ apud me tenetur cōgregabo eccliaz
magñā et om̄is nostros et gallileos in unū
cōuocabo p̄tones q̄ manifeste clamare p̄ci-
piā ut null⁹ xpianorū metuat sed om̄is sine
timore cōueniant et sic qui cōsiderabimus
deliberatōe et aut suadentes nos cum vestro
barlaam alsequim⁹ q̄ optatis vel suasi a no-
bis oltronea volūtate p̄ceptis nostris obey-
re cōsentite .

Drūdens vero iuuemis p̄ visionē di-
uinit⁹ sibi demōstrantā precognita
regis fictione ait . Volūtas dñi fiat
et sic quēadmodū iussisti . Ipe em̄ bonus
dñs et de⁹ p̄stet ne a veritate deuiē⁹ . Nam
in ipso confidit aia mea et ip̄e miserebit⁹

mei. Tūc iubet rex om̄is cōgregari p̄dolatas videlicet et xpianos litteris quidē ubiqz transmissis p̄comibz que p̄vniſas ciuitates et villas clamātibz ut null⁹ xpianorū timeat at se aliqt mali q̄ nō sperat passurū sed se cure om̄is p̄ tribus et cognatōes in vnū cōueniat ad spontaneā et nō coactā veritatis cōquisitōe futurā cum p̄cip̄e suo et duce barlaam. Similit̄ vero pontifices et cultores p̄dolorū et sapientes caldeorū et nido rum qui in toto regno illi⁹ et p̄cip̄atu rezip̄i poterūt cōuocauit et quosdā augures et magos et diuinos. Cōuenit itaq; ad regem multitudo magna de sua execrāda sec̄ta xpianorū vero vn⁹ inuentus est solus in auxiliū veniens illi⁹ qui putabatur esse barlam noīe barachias. Alij nanq; fidelium mortui erant ab insania p̄cipū qui pecuniae erant occisi. Alij vero in speluncis et in montibz latitabāt tūm ore iminētium malignorū nōnulli timebāt nimias regis et nō audiebāt in apto pere h̄ noctī erāt del cul: tores latenter xp̄o seruictes et nequaq; con fidenter agentes. Ille aut̄ solus cum esset foris animo ad agonem p̄cessit veritatis

Presidente igitur rege i tribunali ex celso et eleuato consedē sibi filium iussit. Ille vēo ob p̄n̄is reuerētiā et honore

hoc noluit facere sed in tram ppe illum sedie
Astiterunt autem eruditi sapientia qd de stultam
fecit quorum insipiens eorum erauit sicut dicit
applus. Putates se esse sapientes stulti fac
ti sunt et in mutauerunt gloria; incorruptibilis
dei in similitudinem mortuorum hominum et quodrum
pedum et serpenti. Nam vero conuenierunt ser
monem facere adiutorius filium regis et eos qui se
cum erant et completa est in eis. illa parvula quae
adiutorius leonis caprea pugnam incepit. Ille
naufragium altissimum posuit refugium suum et in um
bra alarum illorum speravit. At illi in principibus
concedebat scelus huius destruendis ac principe te
nebrarum cui semetipos miserabiliter et infes
ticiter subdididerunt. Adducitur ergo nachos
simulacra se barlaam esse. Et quidem quod erant
circa regem talen habebant intentionem sed
sapientis prudencia defuper ordinabat alia
Assistentibus itaque omnibus hys ait rex rhetori
bus suis et philosophis immo populi seducto
ribus et stultiis corde. Ecce certamen nobis
adiacet et agnum magnitudo. De duobus
enim alterum fiet vobis hodie. Aut vestra tenet
erare barlaam et eos qui cum eo sunt red
argentes et gloria; maxima et honorata nobis
et ab omni senatu consequimur et coronam victo
rie coronabimur vel separati cum omni confusione
pessime morti trademur et omnia via proposito da
buntur et ut omnia deleatur memoria nostra de fratre

Corpa eiusa vestra bestijs ad deuorandum et fi
lios vestros phenni cōdempnando seruituti
Ihs itaqz dictis a rege fili⁹ ill⁹ qz ait . Ju
dicū tuū hodie iuslū iudicasti o rex . Coz
roboret dñs hāc volūtate tuā . Sz et ego
eadem dico magistro meo . Et conūsus ad
nachor dixit. Mosti o harlaam in quali me
glia iuuenisti et delicijs . Sz verbis pluri
mis suahisti michi ut a paternis quidē discer
derem legib⁹ et morib⁹ et ignato seruirem
deo . In effabilium quorūdam et ethnorū
bonorū pmissionib⁹ thendo mētem meam
ad sequēda dogmata et meū exacerbando
dñm et patrē . Nonit ergo quasi in lance
existimā temetipm stare . Nā si viceris imi
nētem luctā vera esse dogmata tua ostendes
q me docuisti éroneosqz redargues qui con
tra nos hodie dimicaturi sūt et tu glorifica
beris pl⁹ oibus qui aliūde fuerūt et pdica
tor veritatis vocaberis . Ego qz in tua per
manebo doctrina et xpo seruiā usqz ad finē
vite mee . Si vero supat⁹ sui veritate cōsu
fionis michi hodie auctor extiteris statim
cōtumeliā meā vīdicabo i te manib⁹ meis
coz tuū et lingua tuā extrahens canib⁹ que
ad deuorādum ista cetero cozpe tuo tradam
ut discāt om̄s p te ne psumāt filios regum
in erozem mittere . Ihs auditis nachor ser
monib⁹ tristis effectus est valde et dejectus

videns semetipm decidisse in foueā q̄p fecle
et laqueo quē abscondit esse cōprchensū et
gladiū suū in cor ei⁹ esse mgressū. Niadū:
tens ergo in semetipm cognouit sibi meli⁹
esse regis filio adlxrere et ptem illi⁹ defende
re q̄ten⁹ euaderet prepatum sibi piculum
Sciebat em̄ qm̄ erat ei facillimū tormētis
se tradere si vel modicū illum exacerbaret
Totū tamē siebat ex diuīma puidencia sa:
pienit etiā p adūlarios nra tuente.

Et em̄ ad uba utriqz venerūt cultoēs
scilicet p dolorū et nachor quēadmo
dū ille barlaam qui sub balach ali
qm̄ maledicē israhel pposuerat sed ecōtrario
multis philosophis restitit. Sedente itaqz
rege in trono suo cōsedente q̄ filio sicut iā
dixim⁹ assiterūt et insipientes rethores qui
quasi gladiū linguas suas exacerberūt ad de:
structōez veritatis. In quibus ipletum est
illud q̄ scriptū est. Concepūt dolorē et pe
perūt iniuitatē. Cōuenerūt et innūabiles
ppli ad spectaculū hui⁹ cētamis ut discerēt
q̄ ps victoria potiretur. Tūc vñ⁹ rehor sa:
piencior oim dixit ad nachor. Tu es bar:
laam qui i pudēter sic et in verecūde dys no:
stris cōtumeliā et om̄e dedic⁹ infers et dilec:
tissimū regis filiū in érorem induxisti et cru:
cifijo seruire docuisti. Cui nachor respon:
dit. Ego suū barlaam qui deos quidē tuos

sicut dixisti despicio filium aut regis non in ex-
trema miseri sed ab eroze liberaui et vero recos-
siliaui deo . Et rethor ait . Cum eximis et mi-
rabiles viri qui omes sapientie arte muene-
runt deos excelsos et imortales illos noiauer-
unt et qui cuncti in terra fuerunt et sunt reges et
gloriosi et nobiles eos adorauerit et coluerit
quoniam tu lingua aduersus eos commoues et oio-
sibilare audes talia . Que autem assertio est
hos deos non esse sed crucifixum . Suscipiens
ergo nachor rethore quidem illum nullomodo re-
sponsione iudicauit esse indignum . Nam
aut multitudini silencium indicens et apiens
os suum sicut asina barlaam quoniam non possebat
dicere illa locutus est et ait ad regem . Ego
rex puidencia dei veni in mundum et considera-
rans celum terram mare sole et lunam et cetera
admiratus sum ornatum eorum . Cernens autem mun-
dum et quoniam in ea sunt omnia quia secundum necessitatem
mouentur intellectu mouementum et tenentem
est deum . Omne enim mouens fortior est moto et
tenens fortior est tento . Ipse ergo dico esse
deum quem constituit omnia et tenuit quem sine inicio non est et si
ne fine immortalis est nullo egens superior
cibus passionibus et diminutibus . Ira obre-
liuione ignorantia et ceteris . Per ipsum vero
omnia sunt constituta non indiget sacrificio et li-
bamie nec aliquo cunctorum apparatum . Omnes
vero illo indigent his ita deo prolati

sicut pmisiit me de se dicē vēniam⁹ et ad genū hoīm q̄ten⁹ videam⁹ qui eorū p̄ticipes sunt veritatis et qui éroris . Manifestū est nobis o rex quia tria genera sūt in hoc mun̄do quorū sūt apud vos qui dicātur deorū adoratoēs et iudeis et xp̄iani . Ipi aut ruris qui multos colūt deos i tria diuidūtūr genēa caldeos videlicet et grecos et egiptios illā isti fuerūt p̄incipes et magistri ceteris gentib⁹ in multorū deorū cultu et adoratōe Videam⁹ igitur horū qui sūt p̄ticeps veritatis et qui éroris . Chaldei namq; nescientes deū érauerūt post elemēta et ceperūt colere creaturam ut poti⁹ q̄p suum creatorēm Quorū et p̄magines quasdā facientes nomiauerūt figurā celi et frē maris solis et lune et ceterorū elemētorū et lumiariū . Et cōdudentes in tēplis adorauerūt deos vocates eos quos seruat diligenter ne rapiatur a furib⁹ et nō intellexerūt q̄z om̄ne q̄p seruat mai⁹ est suato et faciens mai⁹ est facto . Si em̄ in validi sūt dy eorū circa suā salutem quō alijs saluatōe exhibebūt . Errore igitur magno érauerūt chaldei coletēs statuas mortuas et inutiles et mirari satis nequeo o rex quō qui dicūtūr ph̄i eorum nullomō intellexerūt q̄z et ip̄a elemēta corruptibilia sūt et subdita necessitatī quō statue q̄ facte sūt ad honore illorū dy existūt . Vēniamus

o rex ad ipsa elementa ut ostendam⁹ de eis
qr nō sūt dy sed corruptibilia et mutabilia
de nichilo creata p̄cepto dei q̄ est incorrup-
tibilis et immutabilis et iūsibilis . Ip̄e em̄
cuncta cernit et quēadmodū wlt imittat et
transponit . Quid ergo dico de elementis

Qui putat celū esse deū erant . Nam
videmus ip̄m esse volubile et scđm
necessitatē motū et ex multis constitutum
pter q̄ cosmos vocatur . Cosmos aut̄ fa-
brica est alic⁹ artificis . Quod aut̄ fabrica-
tum est micū habet et finē . Monetur aut̄
celū cum suis lūmīnarib⁹ scđm necessitatē
Nam astra ordine et spacio feruntur de signo
in signū et nūc quidē occūbunt nūc aut̄ ori-
ūtur et scđm tēpora iter pagūt ve pficiant
estate et hysme sicut ordinatū est eis a deo
et p̄transēut p̄ prios ēm̄ios scđm uitabile
nature necessitatē cū celesti ordinatu . Vñ
manifestū est nō esse celū deum sed op⁹ dei

Qui aut̄ putat frām esse deā erauerūt
Videm⁹ cū illam ab hoībus cōtu-
meliā paciētem et dñacōi eorū subiacentem
defossam et cōspersam et mulle factā . Nā
si igne torreatur efficitur mortua sicut vide-
m⁹ q̄ de testa nichil oritur . Insuper et si
paulo amplius infundatur corrūptur et

ipa et fruct⁹ ei⁹. Cōculatur aut ab hoīb^a
et ceteris aīalib^b sanguine īfsectorū īqna
tur effoditur īpleteur mortuorū techa fit
Hys itaqz se habētib^b nō sequitur trām es
se dēam sed opus dei ad utilitatem hominū

Qui aut putat aqz esse deū ērauerunt
Mā et ipa ad vsum hoīm facta est
et dnacioni subiacet illorū polluitur corrū
pitur et īmutatur calescit et tingitur colo
ribus frigore cōgelatur et cruoib^b īqui
natur et ad cūctorum sordiū ablutōez assu
mitur. Iocirco ipossible est aquā esse deā
sed opus dei .2c

lli vero qui arbitrātur ignē esse deū erant
Mā ignis fact⁹ est ad vsum hoīm et subia
cet illorū dnatōi cīcūfertur de loco ad locū
et accendit ad elandas et assandas car
nes dnūas adhuc aut et mortuorū corpora
cōburenda. Multis etiā modis corrūpitur
ab hoībus et extinguitur ppter q non est
cōgruū ignē deū estimar; sed opus dei .

Qui aut credūt ventorū flatū esse deū
erant. Manifestū est qz seruit alij et
gratia hoīm prepāt⁹ est a deo ad conductū
nauīi et ad ventilatōez segetū et ad ceteras
hoīm utilitates scđm pceptum dei. Qua p
pter non est equū ventorū flatum esse deū
sed opus dei .

Opinantes vero solem esse deū erant
Videm⁹ eī illū agitatū scđm nez
cessitatē et volubilē et trāslatum
de signo in signū occūbētem et oriētem cale
faciētem pullulatia plantaria ad usū hoīm
m̄sup et diuisionē habentē cū ceteris astris
et multo mōrem celo existētem et defectum
lūis paciētem et nullā in se potētiam haben
tem. Qua ppter nō existimes solem deūm
esse sed opus dei.

Qui aut̄ putant lunā esse deā errant
Videm⁹ eī illā scđm necessitatē
motam et conūtibile et translata
de signo in signū occūbentēq; et resurgētem
ad utilitatē hoīm et mōrem esse solē crescē
temq; et diminutam et eclipsini pacientem
Ideoq; non debem⁹ lunā putare esse deūm
sed opus dei.

Oui aut̄ putat hoīe; esse deū erant. Vi
dem⁹ quippe illū esse motū scđm nec
sitatē et enutritū ac senescētem etiā se nolen
te. Et aliude quidē letatur et aliude trista
tur. Indiget cito potu et vestitu. Est et ira
cūdus et inuid⁹ et auid⁹ et penitēs et mō
ratōes multas habens. Corrupitur etiam
multis modis ab elementis et aialib⁹ ut imi
nente sibi morte. Non cōuenit ergo ho
mmē esse deū sed opus dei. Ex ore igitur
magno érauerūt chaldei p⁹ opp̄iones suas

Colunt corruptibilia elementa et mortuas
statuas et non senciunt ista deos facientes.

Aeniam itaq; ad grecos ut videam⁹
q̄t forte deo senciāt. Greci nāq;
dicentes se esse sapientes stulti fac-
ti sūt deteri⁹ chaldeis introducētes plurimos
deos factos esse alios quidē masculos alios
vero feminas oīm viciorū cūctarūq; auto-
res iniquitatū. Vnde ridicula et fatua et nū-
pia induxerūt greci o rex verba. Eos qui
non sūt deos appellātes scđm maligna des-
deria sua ut aduocatos istos et patres nos
habentes sue nequicie adulterentur rapiant
occident et oīa mala faciānt. Si em̄ dy il-
lorū talia fecerūt q̄uo et idē ipi eadē nō fa-
cient. Ex hys igitur érozū adinuentio nib⁹
accidit hoib⁹ bella habere frequēta et occisi-
ones et amaras captiuitates. Vnde sumū
quēq; deorū suorū si voluerim⁹ suōe plāsi-
re plurimā intueberis eorū maliciā. Indu-
citur em̄ ab eis ab oībus saturn⁹ et huic sa-
crificat filios suos. Qui genuit filios m̄k-
tos de rea et insaniens cōmedit eos. Niūt
aut̄ iouē abscidisse sibi virilia et piecisse ea
in mare vnde ven⁹ fabulose dicitur fuisse
nata. Alligās vero suū p̄z̄ iupiter piecisse
in tartarū. Cernis érozem et luxuriā quē in-
ducūt adūhis deum suum. Cōuenit ergo
deum esse vinctū et desertum. O insipientia

Quis mētem sanam habencū hec dixerit
 Secundus inducitur iupiter q; ferū regem
 esse aliorum deorū et transmutatū fuisse in
 aialia ut cū mortalibz mulieribz adulteria
 cōmitteret . Inducūt em hūc trāsformatū
 in thaurū ppter europā et in aurū ppter da
 nen et in agnū ppter lidam et in satirū ppter
 antiopen et in fulmē ppter semelen . Et ita
 genuisse ex hys filios multos liberū videli
 cet et fitū et aphionē et herculē et appollinē
 et arthemia et pseū castorēq; et pollucē et
 helenā et minoā et radamantim et sarpidoz
 nā et nouē filias quas appellauerūt musas
 Deinde inducit de ganimede . Cōtingit er
 go o rex hoībus īmitari hec oīa ut fiāt ad
 vlerī et masculorū cōcubitoēs et aliorū ma
 lorū operū patratores scđm īmitatoēz dei
 sui . Quō creditur deū esse adulterū aut so
 domitā v̄l parricidā . Cū hoc vero et vulca
 nū quēdam inducit deū esse et istū claudū
 et tenētem malleū et forcipes et ferrariā artē
 crēcentē vici⁹ gratia . Ergo egenus erat q;
 rōunt deū esse nec claudū . Deinde mercu
 riū inducit deū esse cupidū et furem et au
 ram et magū et v̄spellē et sermonū n̄fpre
 tem . Sed nō cōuenit deū esse talē . Ascle
 piū etiā inducit ee deū medicū et potio
 nes confidentem et amplastra cōponentem
 victus gracia indigēciam em paciebat

Mouissime vero fulmine ictus a Ioue ppter
darie lacedemonij filiu miftit. Si ego ascle-
pius deus est et fulmine ictus non valuit sibi meti-
ipi auxiliari quo alijs auxiliabitur. Mars
aut inducitur deus esse belligerator et zelos-
tes cupidus ouium et aliarum quondam rerum
Mouissime vero adulterio perpetrato cum ve-
nere ligatum esse ferut a puulo cupidine et
vulcano. Quo deus ergo erat cupidus et
belligerator et vincet et adulter. Hachum vero
inducit deum esse nocturnas agentes festinata-
tes et migrim ebrietatis et euellentes uxores
primorum et furiosum et fugituum. Mouissime
aut tytanis occisus est. Si ego hachus or-
cisus est et non potuit semetipm adiuvare
qui et ebriosus fuit et furiosus et fugitius
quo erat deus. Merculum vero induxit ebri-
osum fuisse et insanum et suos occidisse et ad
vlturnum igne columpum mifilisse. Sed quo de-
us erat ebriosus et misfector filiorum et cibus
tus. Aut q ratione alios adiuvabit qui si-
bimetipi auxiliu pbere non potuit. Appolli-
ne qz inducit deum esse zelote insuper arcu et
pharetrā gestatem. Aliud vero citharam
et tybia et diuinatē hoibus mercedis gra-
tia. Ergo indigebat. Sz non couenit deum
indigente elie et zelote et citharistam. Dy-
ana vero inducit sorore illius fuisse vene-
trice et arcu habuisse cum pharetra et hanc

erare in motibus sola cum cambris ut caperet
 ceruu aut capreā. Quō ego erit de ea tab
 mulier venatrix et p montes vagabūda cū
 cambris. Venerē autē dicūt etiā dēa esse ad e
 ulterā. Nam aliūde habuit mechā martē
 aliūde vero anchisen et aliūde adomidē cui
 et morte deflet q̄rens amasiū suū. Quā di
 cūt etiam ad infernū descendisse ut redimēt
 adomidē a p serpina. Vidisti dñe maiore
 hac dampnēiam dēū inducere adultrantem et
 lamērantem atq; flentē. Adomidē etiā indu
 cūt dēū esse venatorē et hūc violenter mor
 tuū esse ab aþro plagatū et nō potuisse aux
 iliari miserie sue. Quō ego om̄ez sollicitu
 dinē habebit mechus et venator atq; biotha
 nat. Nec cīa et multa plura turpiora et
 malignū inducūt greci o rex de dys suis q̄
 neq; dicē cogruit neq; i memorīa oīo defes
 re. Unde sumētes om̄is occasiōez a dys suis
 ppetrāt om̄ez iniqtatrem et luxuriā et ipieta
 tem polluentes fram et aereni actib; prauis
 suis. Egipciis vero sceleratōres et solidioēs
 dys existentes deteri⁹ oīib; gentib; erauerūt
 Nam enī cōtriti fuerūt chaldeorū et grecoū
 cultib; sed insip et bruta aialia induxerūt
 deos esse frena videlic; et aq̄tilia et arbores
 et germinācia et cōtamiaū sūt om̄i insania
 et luxuria deteri⁹ oīibus gentib; q̄ sunt i ter
 ra. Nā in principio colebat i sin habentem;

et fratre et maritū osirimi qui interfecit
fuit a germano suo typhonē et iō fugit ihs
cū oro filio suo in bibulū syrie q̄rendo oris
sim et amarissime lamētando donec crevit
orus et interfecit typhonē . Itaqz neqz ihs
potuit adiuuaē suū fratre et maritū neqz osi
ris occisus a typhonē valuit subuenire sibi
metip̄i neqz typhon fricida p̄ditus ab oro
et ifide quiuit se a morte eruere . Et cū in
huiusmōi felicitatibus vixisse et occubuisse
fint eogmī dy tñ a stultis egyptijs fuisse ex
illimitati sit . Qui neqz h̄js cōtentī vel cete
ris culibz genūcū etiā muta et bruta aia
lia induxerūt deos esse . Nam quidā illorū
coluerūt ouē quidā vero hircū . Alij vero
vitulū et porcū nōnulli vero eozū et acci
pitre et ulukurē et eqlam . Alij rēo cocodril
lum qui vēo cattū et canē et lupum et simi
am et draconē et aspidē . Et alij cepe et al
liū et spinas et ceteras creaturas . Et non
intellexerūt miseri de hys omibz qr nichil
agere p̄ualet . Vidētes enī deos suos cōmes
tos et interfecitos ab alijs hoibz et cōcrema
tos et purrefactos nō intellexerunt de ip̄is
qr nō sūt dy . Errore igitur magno ēraue
rūt egypti chaldei et greci tales introducen
tes deos et statuas eozū erigentes et adorā
tes furda et in sensibilia p̄dola . Et miroz
quō vidētes deos suos ab artificibz sectos

et dolatos et detrūcatos et p̄ vetustate tem-
 poris cōsumptos et dissolutos et cōflatoa
 nō sapuerūt de ip̄is quia nō sunt dy. Qui
 em̄ de sua salute nichil agere potuerūt quō
 homī puidencīa habebūt. Sz poete eorum
 et philosophi chaldeorū scilicet et grecorū
 et egip̄ciorum volentes poematibus suis es-
 scriptis venerari deos suos maiore cōfusio-
 nem eoru et dedec̄ detererūt et nuda oībus
 exposuerūt. Si em̄ corp̄ hoīs cū de mul-
 tis cōstet ptib⁹ nō reicit tū aliqd̄ mēbrorū
 suorū s̄ éga oīa membra in discessam vni-
 tatem seruās sibimetip̄i cōsonat quō in na-
 tura dei pugna et discordia tanta est. Si
 em̄ una natura deorū esset nō deberet de⁹ de-
 os p̄ se qui nec occidere nec affligē. Si aut̄
 dy a dys infectati sūt et occisi et rapti et ful-
 mis ieci iā nō una natura est sed volūtates
 diuīse om̄s q̄ maligne. Itaq; null⁹ ex eis
 de⁹ est. Manifestū est igitur o rex érorē ecē
 om̄e; de dys fisiologiā. Quō aut̄ nō intel-
 lererūt ph̄i et rationabiles grecorum quō
 atictores legum a suis legib⁹ iudicātur. Si
 em̄ leges sūt eoru qui inique egerūt. i. inter
 se hoīdia et beneficia et adulteria et furta
 et arsenochicias si bene fecerūt. Ita leges
 igitur iniuste sunt aduersos deos cernentes
 Nūc aut̄ leges iuste sūt et bone bona lau-
 dantes et mala fieri. phibentes. Opera aut̄

iporū deorū iniqua inīq̄ igitur sūt dy eorū
et rei mortis vniuersorū impij q̄ tales deos
inducunt. Nā et si fabulose de ipis sunt hi
nōrie nichil sūt nisi tantumō verba. Si er
go phice iam nō dy sunt qr̄ ista fecerunt et
passi sūt. Si égo allegorice fabule sūt et n̄
aliud aliqd. Ostensum est ergo o rex om̄s
istos multorū deorū cultus éroris opera et
pditōis esse. Nō cōuenit em̄ deos noiare
visibiles et nō videntes sed inuisiblē et oia
videntē cūctozūq̄ creatorē optet deum colē

Deniam⁹ ergo o rex et ad iudeos vt vi
deā qd sentiat et ipi d̄ deo. Np nāq̄
existentes de stirpe abraham ysaac et iacob
habitauerūt in egip̄to. Eduxit aut̄ illos de⁹
m̄de in manu forti et brachio excelso p̄ mo
isen legis latorē iporū et pdigis multis ef
fignis notā fecit illis vñutem suam. Sz in
grāi et ipi extiterūt et psidi. Nam sepius
dys gētium fuijerūt et missos ad se pp̄has
et iustos inficerūt. Deinde postq̄ cōplacu
it filio dei ut veniret in fram negantes eum
tradiderūt pylato psidi romanorū et cruel
fixerūt eū imemores beneficiorū eius et in
mūabiliū miraculorū q̄ m̄tre eos opat⁹ est
et pierūt pp̄zia iniqtate. Colūt etiā nūc de
um solum oipotenteim sed non secundum
sciaz. Nam xp̄m negant filium dei et sūt
similes gentib⁹ licet app̄quare aliquomō

veritati videantur a quo seipos elongauerūt. Ista de iudeis dicta sufficiunt.

Xpianus autem a Christo dicatur. Sic enim filius dei altissimi vocatur. Qui de celo descendens propter salutem hominum de spiritu sancto et maria virginine natus absque virili semine et salua matris integritate carnem suscepit et homines apparuit ut a multorum deorum errore ipsos reuocaret. Qui mirabiliter sua dispensatione per crucem morte gustata spontanea voluntate post tres dies resurgens per quadraginta dies cum eis conuersatus celos ascendit. Cuius gloriam aduentus ex ipsa sancta euangelica scriptura licet tibi si placet rex agnoscere. Vbi inuenies quod duodecim habuit discipulos qui post eius in celum redditum exercerunt in omnibus orbis pumicias et ducuerunt illis us magnificenciam quemadmodum unus ex eis circuiuit nonas regiones dogma predicans veritatis. Unde qui abhuc misstrat iusticie per dictationis illorum xpianus vocatur. Et hys sunt qui super omnes gentes esse inuenierunt veritatem. Cognoscunt enim deum creatorum et auctorem omnium in filio unigenito et in spiritu sancto. Et aliud deum propter ipsum non colunt. Hunc mundata ipius domini nostri ihesu christi cordibus exarata et ista custodiunt et futuri vitam seculi. Non adulteratur non fornicantur non falsum testimonium dicunt non concupiscunt aliena

Honorat p̄ez et m̄ez et p̄ximos amāt iū:
sta iudicat et queqz nolūt sibi fieri nō facit
ut alijs . Nocentes se obsecrāt et amicos se
ipos faciūt inimicis benefacere studet mitra
fuit et mansueti . Ab om̄i copula iniusta et
ab om̄i in mūdicia abstinent viduam non
spernūt orphanū nō cōtristat . Qui habet
non habenti libenter tribuit . Peregrinū si
viderint subiectū introducūt et gaudent in
eo quasi in fratre vero . Nō em̄ sedm carnē
fratres seipos vocat sed scdm aīaz . Parati
sunt p xpo aīas ponere . Nā p̄cepta illi⁹ fir
miter custodiūt sancte et iuste viuētes sicut
deus eis p̄cepit . H̄as agentes ei om̄i hora
in oī cibo et potu et ceteris bonis veraciter
em̄ hec est via veritatis q̄ ambulātes p eam
in regnū pducit eternum pmissi a xpo in
futura vitā . Et ut noueris rex quia non a
me ipo dico scripturas intuens xpianorū
inuenies nichil extra veritatē me dicē . Ide
ne igitur intellexit fili⁹ tu⁹ et iuste edoctus
est seruire deo viuēti et salutē ab eo in futu
ro seko adipisci mereatur . Magna em̄ et
mirabilia sunt que a xpianis dicūtur et audi
ūtur . Nō aut hoīm verba locūtus sed dei
Relique vero gentes erant et semetipas de
cipiūt . Ambulātes em̄ in tenebris et in pi
gūt in seipas q̄si ebrij . Atten⁹ ad te sermo
me⁹ o rex a veritate in mēte mea pñuciāt⁹

Quia ppter quiescat stulti sapientias tui adū
sum xpm vana loqui . Expedit vobis deū
creatore colere et in corruptibilia illi⁹ aurī
bus peipe verba ut cōdempnatiōne euaden
tes et tormenta vite in extinguisibilis heres
esse moramini .

Qt aut p̄trāsūt ista nachor rex quidē
furore concitabatur . Rethores ve
ro illius et sacerdotes p dolorū mūrū
stabant nō valentes contradicē nisi q̄ infir
ma quedā et nulli⁹ momēti v̄bula musita
bant . Fili⁹ aut regis exultabat spū et leta
būda facie gloriſſicabat deū qui inuiti tran
ſitū dedit confidentib⁹ in se . H̄lā p hostem
mimicū veritatis veritatē defendit et éroria
princeps aduocat⁹ recti sermonis m̄ratus est
H̄lā ex quidem quāuis atrociter irat⁹ fuisset
naehor nil tamē in eum exercē mali potuit
eo q̄ corā oībus iusserat ei ut fiducialiter
et sine ullo timore ageret p xp̄iamis . Oul
tū in ip̄e cōtradicens sub inferebat p enig
mata ut cederet instancie disputādi ut pate
retur se vinci a rethorib⁹ . Sed nachor m̄k
to magis cōualeſcebat dissoluēs om̄s xpo:
ſitōes eorū et fillogiſmos et redarguēs per
ſuasionem éroris . P̄adtracta vero uſq; ad
vesperam disputatōe iuſſit rex dissolui con
ſiliū quaſi ſequēti die rurhū de hys tracta
turus .

Ithus aut̄ regis ait. Sicut in p̄cipio iustū p̄cepisti iudicium fieri
Dñe iusticiā sim ipone de duobus
alterū faciendo aut meū magistrū p̄mitte
manere meū nocte ista ut simul cōferamus
de hys q̄ opus est cras respodere adūlarijs
nostris. Tu aut̄ denuo tuos tecū assumens
cōgrua vobis medicamī put voluerit aut
tuis m̄ p̄missis accipe meū ad teipm̄. Si
vero veriq; fuerint apud te me⁹ quidē erit i
tribulatōe et timore tui vero in gaudio fu
turi sunt et requie. Et hoc nō videtur michi
esse iustum iudicium sed violenciam esse p̄tatis
et federis p̄uaricatōe. Supatus demq; rex
evidētia sermonis suis philosophis et sacer
dotib⁹ penes se retentis nachor cōcessit filio
spē adhuc in illo retinēs et seruaturū q̄ pro
misera arbitrans.

Abijt igitur regis fili⁹ ad palacium
sui quasi quandā olimpiacā victo
riam de adūlarijs repositans habēs
secum nachor. Quē singularis aduocans
ait ad illū. Ne putauēis me ignorāe quis
sis. Scio em̄ diligenter te non esse sanctū
barlaam sed nachor astrologū. Sz miroz
quō visum est vobis talē simulare ypocri
sim et tante cecitatis me putare esse ut me
dia die lupū pro oue fuscipez. Sed bene
sermo cantatur q̄i cor fatui vana cogitat

Cogitatio igitur viza inanis et consiliū istud
vanum fuit et oiono fatuum sed opus quod opa-
tus es oī intellectu plenum est. Ideo gaudet
nachos et exulta. Plurimas tibi grates re-
fero quod defensor hodie veritatis factus es et non
contaminasti labia tua pollutis sermonibus et
dolosa simulacra sed potius illa purificasti
ab iniquationibus ero te falsorum deorum redar-
guendo et veritatem christianorum dogmatum asse-
serendo. Ego autem fategi te ducere mecum duas
bus de camis ne videlicet rex seorsim suscipi-
ens tormentis addiceret eo quod non placita sibi
pronunciasti et ut graz hac quod hodie operatus es
tibi recompen sare. Sed quod est retributio. Ista
seculum ut ostendam tibi declinare a via mala
et lubrica per quam actenus incessisti et ambu-
les per rectam et salutarem semitam quod non ignoran-
ter sed scient et sponte male agendo effugi-
sti barathris et precipitis temporum committendo
Intellige ergo nachos intellectualis existentias
et per omnes solum desidera Christum et apud ipsum
absconditam vitam luceris fluxa ista et cor-
ruptibilia despiciens. Non enim per omne viues
secum sed cum his mortalis discedes hinc post
modicū sicut et omnis alij qui annis nos fue-
runt et ve tibi si graue peccati onus bauilas ie-
ris illuc ubi iudicium iustum et retributio iu-
sta operum est et non abieceris prius illud
cum facilis eius sit depositio. Nachos vero

cōpunct⁹ aō in verbis illis ait. **M**enedixisti
rex benedixisti noui eū et ego verū et qui
non mentitur deū p q̄ oia facta sit et futur⁹
rū iudicium scio q̄ ex multis scripturis hoc
audiui sed mala cōfuetudo et veteris in ole-
uitas éroris oculos ceauit cordis mei et te
nebras pñudas aspersit cogitatōbus meis
Nūc aut in verbo tuo velamēum obscurit-
atis reſciēs ad lumen curro vltus dñi forsi
t.m miserebitur mei et ianuā pñe aperies
seruo neq̄ apostate licet impossibile videa-
tur michi remissionē peccatorū meorū que
arena maris grauiora sunt posse adipisci q̄
scienter ignorantē peccavi ab infancia usq;
ad hanc etatē. **H**ec ut audiuit regis fili⁹
mox spū sancto i flāmat⁹ intrīsec⁹ in corde
cōcaluit et cogitatōez nachoz ad desperatōez
inclinatā reluquare cepit et ad stabilitatim fi-
dei rpi erigere dices. **N**ulla o nachoz nul-
la sit tibi in hoc dubitatio. Scriptū est eū
possibile est deo et de lapēdib⁹ illis exūtare
filios abrahe. **C**uitqd aliud q̄ hoc est sicut
pater ait barlaā de desperatis et oib⁹ detē-
tis miqtatib⁹ posse saluari et fuos fieri rpi
qui ppter sumam benignitatis emēciam
oib⁹ ad se cōuersis celestē apuit ianuam
nullo salutis denegans introitū sed miseri-
cordit penitentes recipit. **M**ā iō et prima
et trecia et sexta et nona et undecima hora

equalis oībus merces redditur sicut sacrū
 refert euāgeliū . Itaq̄ licet acten⁹ in peccaz
 tis senueris si flagrantī corde accesseris eo ⁊
 rum qui a iuuētute pond⁹ diei et est⁹ porta
 uerūt cōsortio dign⁹ efficieris . Nec et alia
 multa de pīna locut⁹ sanctissim⁹ iuuemis in
 malis in veterato nachor et pollicit⁹ remis‑
 sione peccatorū pmitensq; xp̄m fore ppici
 um et plimis exemplis certificās q; patut
 est semp ad fuscipiendā penitēciam langui
 dam illi⁹ aīa; velud quibusdā medelis refo
 cilans plenū restituit sanitati . Ait em̄ con‑
 fessum nachor ad illū . Tu quidē o nobilis
 simē aīa piter et corpe bene mstructus hys
 mirabilib⁹ misterijs pseuera in bona cōfessi
 one usq; in finē et null⁹ modus vel temp⁹
 hanc de tuo corde amputet . Ego vero con‑
 tinuo vadā salutē meā querē et p penitēciā
 dñi placare q; irrieau . Hō em̄ regis ulte‑
 ri⁹ videbo facie si tu tantumō volueris . Ille
 tus igitur vobemēter effect⁹ est fili⁹ regis et
 ḡtanter verbū fuscipiens cōplexat⁹ eū oscu
 latur et attentissime p eo oīone fusa et con‑
 mendās eum deo emisit de palatio . Egres‑
 sus aut̄ nachor cōpūctus est corde pudiſſi
 mā currendo viā quasi ceru⁹ puenit ad h̄ere
 mū et monachi cui⁹dam sacerdotali hono‑
 pditi spelūcam attigit ubi ille absconditus
 latitabat ppter regis timore . Cui humilit̄

¶ Stratus abluit pedes lacrimis imitac⁹ mēt
tricē de euāgelio et diuinū postulabat bap-
tismū. Sacerdos igitur cū diuina plenus
esset gratia intellexit illud diuinitus fieri et
cōtinuo sicut mos erat catechizās eū et instru-
ens dieb⁹ nō modicis demū baptizauit eum
in noīe p̄ris et filij et spūs sancti. O mansie
itaq; nachor cū eo penitēciā agens de peccati-
bus suis et benedices dēū qui nō vlt aliquē
p̄ire sed oīe; conūsionē exspectat et penitē-
tes benignē suscipit. Mane autē discessu na-
chor cognito rex decidit ab spe q; retinebat
in illo. Videns autē suos sapientes et ipu-
dentes rethores ita facile supatos in defectu
erat maximo. Et illos quidē cōtumelij⁹ pli-
mis et dedecore affectos quosdā et neruis
velkemeter flagellatos nōnullos oculis or-
batos elecit a facie sua. Ipse autē parti cōgi-
noscere cepit falisorū deorū infirmitatē licet
pfecte lumē xp̄i respicere tūc noluerit. Hā
circūfusa caligis spissa nellā adhuc cordis
illi⁹ velabantur oculi. Verūptū sacerdotes
iam nō honorabat neq; festiuitates agebat
et libania nō exhibebat ydolis sed vacillāc-
tem utrobiq; mentē gestabat hinc quidē in
firmitates recognoscētes deorū suorū inde
vero certitudinē atq; diligētiā formidans
euangelice conūsatōis. Sed radicitus te-
nebatur malignis morib⁹. Velkemeter em̄

voluptatibus seruiebat corporis et oīo vicijs
 moē captiui inhibebat ebri⁹ sicut ait psaias
 sed nō a vīno s̄ quasi chamo praece cōsuetu
 dimis trahebatur . Sic ergo rege cū duab⁹
 luctate cogitatōib⁹ nobilissimi⁹ eius filius
 et vere iperale possidēs aia; m̄ suo quiesce
 bat palatio nature hie strenuitate ornatūqz
 atz pfectū opib⁹ cūctis representās , Theat
 ranaqz et cursus equorū et venatōis medita
 ciones et omia iuuentutis mania studia et se
 ducōes q̄ sūt iprudenciu aiarū illecebze pro
 nichilo cōputabātur ab eo sed oīo xp̄i mā
 datis instruebatur et ip̄m sicebat vulnerata
 gestans aia; ei⁹ amore ip̄m q̄ desiderās vē
 desiderabile qui est tota dulcedo et m̄ facias
 bilis suauitas . In mēoziam vero redigens
 magistrū barlaam et illi⁹ speculans vitam
 amore illi⁹ liq̄iebat . Et vt ip̄m aliūde vi
 dere posset sollicitudinē gerebat assiduam
 et sermonē illi⁹ m̄ corde circūferebat indeci
 nēter fīlis ligno q̄ plantau est sec⁹ decurs⁹
 aqrūm irrigatū assidue et speciosos fructus
 afferens dño . Multas em̄ aias eripuit de
 p̄cipatu dyaboli et xp̄o saluādas obtulit
 Plurimi em̄ ad ip̄m venientes verba hau
 riebāt salutaria . Vnde nō pauci eroe dere
 licto veritatis viam in declinabile tenebant
 Nonnulli etiā secularib⁹ abrenūciantes here
 miticā subibāt palestrā . Ip̄e aut̄ oīomib⁹

vacabat et ieiunis et frequenter emittbat
hanc vocem dicens. Domine domine rex meus cui
ego credidi ad quem ego confugi et ab errore
sum liberatus concede mercede dignam famulo
tuo barlaam qui michi ad te reducto mira-
uit viam et veritatem et vitam et praemichi ut
citi video in corpore angelum illum quo mundus
non est dignus et cum ipso pagam reliquum vite
mee et per vestigia conuersationis illius incedens
placeam tibi domino deo.

Sed in tempore illud solemnitas erat
futura gloriarum deorum celebranda in
die ciuitate illa. Solebat autem rex
interesse festivitatis et sacrificiorum largitate
hanc exornare. Unde metuebant templorum
potissimum cernentes eum negligenter circa cul-
tum eorum et tempeste se habentem ne forte ex toto
subtraheret pretiam suam a templis et priuaretur
ipius regali munificencia que dabatur eis et
ceteris oblationibus. Surgentes ita adeunt
antrum in vastissima positum heremo ubi habi-
tauit quidam vir magis vacans artibus et
pudoribus acerim defensorum sedes noite quem
rex honorabat manifice et amicum solebat
et magistrum dices per ipsum diuinatores ad aug-
mentum et perfectum puerisse ad suum regnum. Ut
ergo sordidi sacerdotes puererunt ad illum
hunc auxiliu suu conuocant et facta regis
deorumque hesitacione manifesta faciunt et quia

filius regis egerit q̄liter et nāchor adūsus
eos publice cōcionatus sit et qr nīsi ip̄e m̄q
ūt veneris nobis auxiliatur⁹ tota spes n̄a
defecit cūctiqz deorū cultus pierūt. Tu em̄
nobis solus es in adūsus cōsolatio et in te
spē n̄az pomim⁹. Surgit ergo theodas cū
p̄nti sibi dyabolica malicia et cōtra veritatē
armatur multos malignorū spirituum
vocās q̄s ad mala facienda mouerat p̄mp̄
issimos et quibz ille mīstris semper vtebar-
tur et cū hys pficiscitur ad regem. Ut aut̄
nūcial⁹ est regi aduētus ei⁹ et intravit vir-
gam quidē oliue baiulās melote vero pre-
cinct⁹ surrexit rex de sede sua et p̄cedens oba-
uiam illi osculat⁹ est eū et allata sede iuxta
se sedere fecit. Tūc theodas ait regi. Rex
metnum viue maximoū deorū benignita-
te p̄tectus. Audiui em̄ te certamē magnum
egisse adūsus gallileos et splendidissimo
victorie dyadēate esse coronatū. Ideoqz vei
ut letabūdam solepnitatem fili celebremus
inuenesqz pulchérimos et decoras vñgines
imortalibz sacrificem⁹ dys thaurosqz centū
et aīalia plurima hys offeram⁹ ut habeam⁹
eos et dēniceps adiutores iūictos et p̄ oiez
vitā n̄az placabiles. Adhuc rex ait. Si
vici⁹ o senior nō vici⁹ sed debiliter poti⁹ su-
pati sum⁹. Slā qui p̄ nobis putātur esse
subito contra nos facti sunt et bāchātem et

aniētem et infirmitā nřa; inueniētes adiem p
sus hanc deicerūt. Hūc ergo si qua tibi
vltus adest et fortitudo ad auxiliandū dispo
site secte nřa et rursus erigendā anūnciā m
Tūc theodas tales dedit regi responſiones
Gallileorū quidē cogressiōes et vaniloqā
noli rex formidare. Nā quid sūt q̄ dicun
tur ab eis adūlū viros rōnabiles et sapiē
tes. Que si michi obuiauerit multo facili
us deicietur q̄ foliū q̄ a vēto motū corrūt
Nelqz eīm ante faciē meā venire sustinebūt
ne dū et sermonē meū cōferre et introgati
ōes et oppositōes facere. Sz vt illud ppho:
tum certamē et toliū qdīcūqz voluerim⁹ recte
nobis euemiat et scdm votū res nobis pce:
dat exorna solempnitatē hanc celebērimā
et pietatē deorū quasi quedā arma forcia i:
due et bene tibi erit. Sic gloriabatur po:
tens in malicia tota die meditans iniqtatē
sicut ait dauid et cooptatione malignorum
spirituū ex toto regē fecit obliuisci verba sa:
lutaria q̄ eo: illi⁹ aliquātulū tetigerāt et ad
cōsuetā penit⁹ reuocauit. Unde līrē regales
om̄s ad execrandā solempnitatē deorū. Tūc
videres cōfluētes m̄ktitudines ppkōrū ouea
et boues et diūsa adducētiū aialia. Oib⁹
itaqz cōgregatis surgens rex cum seductore
theoda ad tanplū adyt thauris ad sacrificiū

adductis centū viginti et alijs multis aialibus et celebrabant pphanaā solempnitatem adeo q̄ resonar; quidē ciuitas a vocib; brutorum aialiū et ipe aer polluētur mdoē sa crificiorū . Hys itaq; cōsumatis et nequicte spiritib; valde gloriificantib; sup victoria theode et gratias ei referentib; tēplorum sacerdotib;. Rex iterū ad paliciū redijt et ait theode . Ecce sicut iussisti totū ipendim⁹ studium exornatōe solempnitatis et sacrificiorum liberalitate . Jam égo tēpus est ut pmissa adi pleas et filium meū qui a nr̄is diacessit culub; ab érore xpianorū liberas et clementib; dys recōciliēs . Ego em̄ om̄e; artem et man⁹ agitās nullā morbi hui⁹ muesi curatōe; sed oībus pociorē ipi⁹ repi voluntatem . Si mansuete cū aggressus sum et lempter nec sic mentē illi⁹ attendētem michi vidi . Si vero austerritate usus sum et conrumelis ad supbiā magis et plūnatā declinātem considerau; . Tue derelinquo sapien̄ie q̄ michi cōn̄git in fortunum committo Si ergo ab hoc liberat⁹ p te rursus videro filiū meū dys seruētem et delectatōib; voluptuose vite hui⁹ et regni seruētem statuā tibi erigens aureā sicut dys sacrificabo illi et ab oībus honorari faciā te per infinita tēpora . Theodas igitur aurē attente inclinanis maligno et ab illo edocitus cōsilium

malū et extēniabile ligua illi⁹ et os effect⁹
ait ad regem . Si recuperare tuū vis filium
et vanā illi⁹ p̄niciē illi⁹ deponē inueni arte
cui nō p̄ualebit resistere sed facile molescat
rígida ei⁹ cogitatio sicut cera a facie ignis
Rex autē vanum sic sup vacue se iactans
tem cernēs ad delectationē mox et alacrita
tem transposit⁹ est sperans ipudicā illam et
audacem linguā circuuerire posse filij mei
a deo doctā et sapiā plenā aīaz . Et discere vo
lens q̄ esset ars illa interrogauit eum . Tūc
theodas quasi nouaculā acutā p̄parat malī
ciam et dirū cōdit beneficiū et cōtemplatur
sophisma artificiosū et a maligno suggestio
nem et ait . Cūctis o rex assistentibus filio
tuo et misstrātib⁹ longe ab eo remotis mu
lieres decoras et valde speciosas et ornatas
introduci p̄cipe ut sint cū eo assidue et mi
strarent ei cōnūsentur et morēntur cum eo
Ego autē despiritib⁹ vñū qui ad huiusmōi
michi ordinati sūt imittens ei forci⁹ libidin⁹
mis ignē succendā et postq̄ coierit ip̄e cum
vna sola talium mulierū nisi oia concesserit
tibi p̄ voto despabilis ero tibi et de reliq
mutib⁹ et supplicijs dign⁹ . Nichil em̄ ut fa
cies mulierū abducere et seducere iuuenum
cogitationes p̄ualeat et audi narratōe; meo
sermoni testificantem .

Quidā rex filios mares habere non
 poterat. Vnde vehementer tristis éat
 et in felicitate hoc esse non modicā
 estimabat. Qui cū huī mōi esset anxietati
 bus nascitur ei fili⁹. Et sup hoc gauisus
 est gaudio magno. Dixerūt autē ei p̄itissi:
 mi medicorū qz si infra deceā annos solem vel
 ignē viderit oīo lūie p̄uabitur hoc enī oīo
 lorū illi⁹ positio inuocabat. Rex itaqz ut
 audiuit talia fertur spelūcam in quadā pe:
 tra excidisse et ibi filiū cū nutricib⁹ inclusis:
 se ut nullomō usqz ad cōpletionē decem an:
 norū lucis claritatē videret. Finitis autē de:
 cem amīs de antro p̄ue educitur nullū mūdi
 aliū rerū p̄ visum habens noticiā. Tūc iu:
 bet rex sibi oīa scđm gen⁹ exhiberi et ostend
 ei viros quidē in uno loco alibi vēo mu:
 lieres hic aurū et argentū ibi margaritas
 et lapides p̄ciosos splēdidas vestes et orna:
 mēta cūrūs speciosos enī equis regalib⁹ fre:
 na aurea habentib⁹ et purpura cooptos et
 assensoēs armatos et armēta boū et greges
 ouīū. Et ut breuiter dicā oīa scđm ordinē
 et gen⁹ ostenderūt puero. Infrogante vero
 ipso quid horū vñūqz vocaretur regis mi:
 stri vñ⁹ cui⁹qz appellatōe; indicauerūt. Cū
 autē mulierū nomē discere anxie q̄reret fer:
 tur sp̄atari⁹ regis ludēdo dixisse demones
 eas tē q̄ seducunt hoīes. Cor autē p̄ue illarū

desiderio plusq; ceteris rebus anxelabat. Oñ
sis igitur sibi oib; ad regem reducerut eum
Tunc interrogat rex filium quid ampli⁹ amaraz
ex oibus q; viderat. Quid inqt pater aliud
misi demones illos qui seducunt hoies. Aul
lius enim eorumq; in hodie demrata fuit sicut il
larum amicitia exarsit cor meum et aia mea. Et
miratus est rex ille in verbo pueri. Et vide
q; tirannica res est amor mulieris. Et tu
igitur nō putas alit supare te posse filium
tuum nisi hoc mo. Suscipit verbū rex liben
ter et adducuntur ei pselecte puelle decore et
valde speciose q;s et ornatu illustrat splen
dido ut ampli⁹ ad captiuadū puerū sint cī
donee. Ifamulos quidem et mīstros pueri
omnis eiecit de palatio illas vero in loco eo
rum cōstituit. Itaq; ipē assidet ei circūplex
tūt ad exercitū suū coitu alliciunt oī gestu
et verbis inuitātes ad libidinē. Nō habe
bat aliū ad quē respicēt aut cōmiseretur ul
loqretur. Ipē namq; erant et oia. Et ista
quidē rex faciebat. Throda vero rurs⁹ ad
illā malignā speluncam suam rediit et liberos
suos respiciēs per quos talia opari poterat
vnu malignorū accēsuit et ad bellandum
contra xp̄i milite trāsmisit ignorās miser q
lem derisionē habebat sustinē et quāta con
fusione repleri cū tota sua cohorte dyabolis
ca. O malignus vero spūs alios q; neq;ores

se secum assumēs demones cubiculū ad pē
fortissimi iuuenis et irruit in eum vehementi
tissimū carnis succēdēs caminū . Et malig-
nus quidē intrinsec⁹ inflāmabat facie qui-
dem pulchérime sed aia turpissime puelle
exteri⁹ dirū libidinis excitabat ardorē . O nū
da vero illa aia dyaboli suggestiones senci-
ens et bellū cénens malarū cogitacōe; sup-
se fortiter venies turbabatur et solutōe; can-
ti mali québat inuenire mūdarū seipm exhibere xpo nesceno viciorū macularū illam
sanctā stolam quā baptismatis illū induit
gratia . O ox ergo amori libidinoso dñi;
nū amore oposituit et in mēoriam reduxit
seipm illi⁹ pulchérime et ineffabilis glorie
xpi sponsi mūdarū aī:rum et nuptiarū de
quib⁹ misericōde eicientur qui nuptiale pol-
luerūt tunicā ligatis manib⁹ et pedib⁹ in te-
nebras exteriores . Illo cogitās et lacrimis
pfusus pectus suū ut malignas
inde cogitatōes effugaret . Deinde surgēs
et man⁹ in celum eleuans flagrātissimis la-
crimis et gemitib⁹ dñū invocabat ad auxili-
um et dicebat . Dñe deus cipotens miseri-
coris et misitatoꝝ spes desperatorū et destitu-
torū adiutoriū recordāe mei indigī serui-
tui in hac hora et p̄picio oculo respice et li-
bera a gladio demōaco aiaꝝ meā et de ma-
nu camis vnicā meā et ne finas me incidere

in manus inimicorum meorum ne sup gaudeat
michi qui oderunt me. Ne derelinquas me
corrumpi iniqtatibus et inquinae corpore meum
qd castum tibi exhibere pmisi. Te enim deside
ro et te adoro p̄rez et filium et sp̄m sanctum et
nūc et semp et in secula seculorum. amē. Et cū
dixisset amē diuinā sensit consolatōez celitus
sup se venīetē statī maligne discesserunt
cogitationes. Ipse vero usq; mane in orōne
plorit et agnitis machinatōib⁹ dyaboli ce
pit corp⁹ suū ampli⁹ affligē fame et siti et
alia cōtritione. Totis namq; noctib⁹ stabat
sup pedes suos sibi meti⁹ reducens ad mem
oriā que pmiserat deo et describēs in aio
Hinc iustorū splendorē et inde malorū ie
xennā cōmemorās assidue ne ociosam et su
am vanā hostis inueniens aiaz cogitatoez
illi malas facile aspergeret et mentis mūdi
ciā pollueret. Undiq; igitur hostis desluti
tus est et oīo desperans seipm taliter posse
strēnuū deicē iuuētiā aliam vadit durissim⁹
hostis inuenire seductōez. Et cū semp ma
lign⁹ sit ad nocendū et ad ledendū callid⁹
nūc multo attenc⁹ satagebat nichil emittēs
q̄ten⁹ ad effectū p̄duceret q̄ sibi a theoda in
iūcta fuerant et tale rursus cōficit benefici
um. Hā ingressus est vñā iuuenculā illar
um q̄ cūctis erat formiosior et regis fuēat
filia q̄ captiuā d̄ sua alienata ē patria et regi

auēniē quasi quoddā mun⁹ eximū fuit ob
lata . hanc eo q̄ esset pulchēima ad laphū
et supplātationē filij pater trāsmiserat eāqz
seductor ut dictū est ingressus sermones ei
fuggerit intellectū atq; prudēciā sonātes illi⁹
us intencionis . Omia em⁹ ad maliciā p̄tinē
cia machinamēta facile et cito malign⁹ in-
uenit . Deinde regis filio ad dextrā corrūea
cōpassionis caritatē erga puellā immittit ei
quasi obtentu intellect⁹ et ornamenti mentis
illi⁹ quia esset in genua et de regali genere
patria etiā sua et gl̄ia esset priuata . Cum
hys cogitatōes submittit ei ut liberaret eā
ab pdolis et xpianā faceret . Sz hec omia
fraudes erant v̄suti dracomis . Sic em⁹ aim
suū disponēs regis fili⁹ et nullā cogitatōes
sordidā v̄l amore viciozū ternēs in seipso er-
ga puellā cōmotum nisi tamē mīaz et com-
passiōnē tā captiuitatis illi⁹ q̄ aīe pdicōis
ſequaq̄ hanc rem putabat esse dyaboliz-
cam seductōez . Nā dyabolus cum sit auc-
tor tenebrarū aliude in angulū lucis se trās-
format . Ut ergo loqui cepit puelle regis
filius et diuine noticie sibi verba p̄ferre di-
cens . O mulier cognosce viuētem in secula
dēū et noli hoc érore pdolorū corrūpi sed
dūm ihesū xp̄m intellige auctorem esse oīm
rerū et beata eris d̄sponsata imortali spon-
so . Oulta q̄ talia dicēte illo mox malign⁹

spūs fuggerit mulieri ut seductōis expansi
dat recia et ad peccati foueam trahat deo dī
lectā aīaz illā quēadmodū primū hoīez de:
cepit p euam et a beata et imortali vita et
adeo sepans a padiso etiā in hui⁹ vite exi:
liū p̄cipitauit . Ut em̄ audiuit puella verba
illa oī plena sapiētia stulta exūs nō intellex
it sed tales dedit responſiones ceu ligua et
os dyaboli facta et ait . Si mee salutis dñs
mi ſollicitudinē geris et cupis deo tuo me
offerre et humilē aīaz meam ſaluā facre fac
et ipē vñā petiſionē meā et oib⁹ ſtatū p̄mis
dys abrenūciās tuo adherebo deo uſq; ad
finem vite mee ſeruitura ei . Et mercedē re:
cipies p mea ſaluatōe et ad deū conuifione
Tunc eo interrogante . Que eſt poſtulatio
 tua o mulier . Illa habitū et gestū et ocu:
los et totam ſemetiā p; ad libidinē trāſfor:
mās inquid . Cōiungere m̄ nupclarū copu:
la et ego p̄ceptis tuis gaudēs obediā . Cui
ille . Inamiter o mulier tale michi p̄tendis
durā petiōez . Ego em̄ licet foriſter tue ſol:
licitudmē gerā ſalutis et de pſundo p̄dicōis
deſiderē te extrahere inq̄nare tamē cor p⁹ me
um per turpem cōmixtionē michi graue eſt
et oīo i p oſſible . Illa autē cōtemplās totā
illā viā et inungēs quaē inq̄t talia faris tu
om̄i replete ſapiētia . Ut quid pollutā ren
et turpem vocasti cōmixtionē . Nō em̄ et

ego exp̄ers sum sc̄e xpianorū librorū sed
volūia multa legi in patria mea multosq;
xpianos meū colloquētes audiui. Nōne
scriptū in quodā librorū v̄ozū honorabi-
les nupc̄ie et thozus īmaculat⁹. Et melius
est nuberī quā v̄ei. Et q̄ de⁹ cōiuxit hō nō
sepat. An non oīs antiquo iustos patri
archas scilicet et p̄phetas v̄xores habuisse
scripture v̄re. Nōne petrū illū quē prim
cip̄e ap̄korū dicitis fuisse cōiugē scriptum
est habuisse. Quib⁹ igitur auctorib⁹ stul-
tus nupcias pollutōe debes appellare. Val-
de michi videris a veritate dogmatū vestro-
rum érare. Cui ille respondit. Etiam mulie-
fic se habet ista quēadmodū dixisti. Nam
p̄mititur volentib⁹ v̄xores ducē sed nō eis
qui semel p̄misérūt xp̄o v̄ginitatē illebatā
seruare. Ego em ex quo lauacro purissi-
cas
tus sum diuini bapt̄matis a iuuētutis et
ignorācie mee delictis mūdum meipm ser-
uare xp̄o spospondi. Et q̄ rōne q̄ deo pro-
misi violare potero. Et illa rurſus ait. Sie
et ista tua volūtas quēadmodum p̄fueristi
Aliā vero minā q̄ndam et fere nullā petici-
onē meā pfice si vis saluā facere aīaz meam
Concūbe mecum haē nocte tantū et tua me
p̄fui patere pulchritudine nec nō et ip̄e sas-
ciare decoē et p̄mitto tibi q̄ fūmo diluculo
xpiana fiā et ab oī abrenūciem cultu deorū

Et erit tibi non solū indulgenſa p dispeneſatione iſta in ſup munerū retribucio p ſalute mea adeo tuo. Nā gaudiū fit in celo ſup uno peccatore penitenciam agentem. Si ergo fit gaudiū in celo ppter conuincionē peccatoris auctori conuictiōis in me mēces magna debetur. Etia ita eſt et penit⁹ indubitate: bilitate. Nonne plurimi et p̄m̄cipes religio: mis vīe apli ſcdim dispensatōez egerūt ptere untes nonnūq; mīm⁹ ppter mai⁹ mandatū Nonne paul⁹ dicitur circūcidisse ihymothē um ppter meliorē dispensatōez. Et licet ex etrabilis fit xpianis circūcīſio tñ ille nō re: ſpuit hanc facē. Et multa talia in scriptu: ris tuis inuenies. Si ēgo ſcdim veritatem queris ſaluare aīaz meā modicū illud meū comple deſideriū. Et ego quidē tibi pſec: ta copula nupciarū coiungi postulans qm̄ illud tibi miime deſiderabile eſt ulterius te nō cogā que tibi placita ſunt tñ factura. Er: go et ip̄e ne oīo me exēcreris ſed acqſcens: do michi ſel in hoc ſaluab me a ſupſticioſo pdolorū cultu liberans et tu deinceps q̄ tibi viſa fuerint faciēs oī tēpore vite tue. Sic locuta eſt. Nā et hebebat narratōē cui et aures adhibebat ip̄a occulte. Et ſcripturarū expientiſſim⁹ eſt et totius malicie auctor et magiſter dyabol⁹. Nec igitur dices et bla: diens reciaq; et laq;os a dextris et a ſinistris

circūplicans turre aie illi⁹ cōmouere cepit
rigoreq; deponē ppositi illi⁹ et deliberatōe^z
mittibūdam efficē. Seiatoz aut malicie et
iustorū imīc⁹ vacillās illi⁹ cor cōfiderans
gaudio magno replet⁹ est et qui secū vene
rant nequicie spūs mox aduocat vocifrat
Videtis quō puella ista cōculsit quē nos n̄
potuum⁹ cōmouē. Venite ergo fortiter ir
ruam⁹ in eū. Aliud enī temp⁹ nō muemē
m⁹ ita cōgruū ad cōplendā volūtatem illi
us qui misit nos. Hec locut⁹ versi pellis et
oi dolo plen⁹ cū suis canib⁹ vnanimit ag
grediūtur milite xpī oīnsq; illi⁹ aie vtutes
conturbat et dirū amore puelle suggeren
tes ignē vehemētissimū concupis succende
rūt in eum. Cernēs aut ille seipm fortiter
inflāmatū et ad peccādum captiuatū et co
gitatōes suas puelle salutē et addēū cōuersi
onem q̄si hamio escā pposita actōi circūposi
tas et occultātes ei hostis submissiones idē
nō esse peccatū p salute aie sel mulieri mi
seri i gemiscens defectōe aie pessidare mox
semetipm ad oīzonē cōvertit et flūmia lacri
marū ex oculis largiter pfūdens clamabat
ad deū qui saluos facit sperātes in se. In te
dñe sperauī nō cōfundar metuum. Neq;
irrideat me imīci mei tua pfectum dextera
sed adesto michi in hac hora et sedm volun
tate tuam dirige viam meā ut glorificetur

nō mē sanctum tuū et glorioſū et tribile in
me famulo tuo qui es benedictus in ſecula
Amen .

Der plurimas vero hoas cum lacri-
mis orās et multas genuflectiōes
faciēs collocauit ſemetipm in pau-
mēto et ſoporat⁹ paululū videt ſemetipm a
quibusdā tribilib⁹ raptū et loca q̄ nūq̄ vi-
derat ptransētem et ad qđdam pductum
maximū pratū decoris florib⁹ et bene redolē-
tib⁹ exornatū ubi arbores quidē cernit oige-
nas et varijs fructib⁹ extraneis quibusdā et
mirabilib⁹ foliaq; arborū dulcē ſonū rede-
bant aura qđam grata agitata et insaciabi-
lem et gratissimū odorem emittebat ſed eis q̄
poſite erant de inudissimō auro et lapidi-
bus ptiophis fabrice nimis ſplendorē redden-
tes . Et lecti lucidi ptiophiſſimiſ ſramētiſ q̄
decore ſuo om̄e narratōe ſupant . Aque
etia pter fluūt lipidiffime ipos letiſſicātes
oculo . Mirabilē vero iſtū et maximū
campū tribiles illi ducētes illū i ciuitatem
introduxerūt ieffabili fulgoꝝ ſplendentem
Et auro quidē obrizo muri erant et de lapi-
dibus quos null⁹ aliū de vidit pugnacu-
la altissima . O quis illi⁹ reſerte pualet cui
tatis decorē et claritatē lux aut deſup infuſa
radys ſuis om̄is plateas ipi⁹ illuſtrat . Et
et hæc qđe exercit⁹ ſplendidi in ea cōſantur

canticū cantantes qd̄ auris mortalis nūq̄
audiunt . Et voce audiuit dicentē . Hec est
rēq̄es iustorū ista est leticia eorū qui placu-
erūt dño . Inde deniq̄z educētes illū reuerē
dissimi viri illi repedabāt . Qui iocunditate
illa et gaudio tor⁹ pfusus . ne puetis me ai-
ebat ne puetis me rogo ineffabili gaudio
isto sed concedite m̄ i uno p̄clare ciuitatis
hui⁹ angulo conūsari . Illi aut̄ dicebant
Impossibile est nūc te hic esse . Sz labore
multo et fudoē venies hue si tame tibimet
vi inferre potueris . Hys dictis et maxi-
mū illū campum rursum transeūtes ad loca
deduxerūt tenebrosa et om̄i feditate et tristi-
cia et tribulatōe et turbime plena . Vbi for-
nar estuabat ignis succensus et vniū gen⁹
at; serpencū ibi erat inter flāmas viuens et
aīas cruciās . Et vox audita est dices . Iste
locus est peccatorū . Ista fuit tormenta eorū
qui prauis actib⁹ et turpib⁹ semetipos pol-
luūt . postea eduxerūt eū inde h̄y qui illum
introducerāt statiq̄z m̄ semetipō reūsing tre-
mebūd⁹ erat tot⁹ flūiaq̄z lacrimarū decure-
bant ex oculis ei⁹ . Ois aut̄ pulchritudo il-
lius ipudice puelle et ceterarū fetidior sten-
core at; putredine ei videbatur . Voluens
aut̄ in aio eorū q̄ viderat mēoriā desiderio
bonorū et timore malorum super lectum
infirmitus decubuit nequaq̄ surgere valens

Muciatur ego regi egritudo filij . C. Liii p⁹:
q̄ venit interrogat quidē qđ acciderat . Ille
aut̄ refert ei p ordinē q̄ viderat et ait . Viqd
laqueū pedib⁹ meis pparasti et deicere aiaz
meā voluisti . Nisi em dñs adiuisset me
paulom⁹ in iſerno habitasset aia mea . Sz
q̄ bonus iſrahel deus rectis corde . Qui et
meā eripuit hūilitate de medio catulētū lez
onū dormui conturbat⁹ . Sz visitauit me
ex alto deus salutaris me⁹ et ostendit michi
qualib⁹ p̄iuauerūt se bonis qui eū puocat̄
ad iracūdiā qluumq; tormentorum penas su-
stinebūt . Et nūc o p̄ qm̄ aures tuas obtu-
rasti ne audiēs vocē meā bona fuggeretem
saltem me ne phibeas p viam tuā rectā ince-
dere . Hoc em̄ desiderio hoc ambio idem ab
oībus frenis liberari et ad loca pergere ubi
barlaam xp̄i famul⁹ habitat et cum eo resi-
dūt pntis vite mee tēpus expendere . Si
aut̄ vi retinē volueris videbis me repente
tristitia et angustia mori . Et neq; tu p̄ de
reliquo vocaberis neq; filiū me ulteri⁹ ha-
bebis . Iterū ergo defeci⁹ apprehendit re-
gē rursus te det eū vite sue et male conūsus
ad semetipm in sūn abijt palatiū . Athoda
vero qui missi fuerāt nequicie spūs adūsus
sanctū puerū redeūtes ad eum confusi deiec-
tionē constitutur et licet sint mēdatissimi nū
casum sue deiectionis apte retulerūt . Ille

aut sic ait. Vos infirmi et miseri quo ab
 uno puerō estis supati. Tūc maligni spūs
 diuina viute cōpulsi in lucē licet inuiti veri
 tatem p̄tulerūt dicētes. Nō valui⁹ sustinē
 nec oīo respicē xp̄i viutē et vexillū passio-
 nis eius qđ crucē vocant. Illo em̄ signo re-
 diuim⁹ enēauati fugientes qđ exusti om̄s ae-
 ris pr̄incipes et rectores tenebrarū. Nam
 priusqđ pfecte eo signaretur iuuēnis iste sur-
 per eum irruētes fatis turbauim⁹ eum. Ut
 aut xp̄m inuocauit in auxiliū et signo cru-
 cis armavit semetipm nos p̄secuc⁹ est cum
 ira et phdīū fibimet tutissimū posuit. Odes
 ditantes égo iuēnīm⁹ instrumētum p̄ qđ et
 p̄thoplasto locut⁹ est aliūde pr̄inceps nostē
 et eū supauit. Si nūc p̄nchilo reputati su-
 m⁹ a puēo isto et irrita facta est sp̄es qđ ha-
 buim⁹ de illo. Nā inuocat⁹ xp̄us in auxi-
 lium ignis supne ire nos inflāmauit et in
 fugam conūtit et amodo nō audem⁹ appi-
 quare ei. Sic ergo maligni spūs apte no-
 ta fecerūt theode que facta fuerant.

Bex aut vndiqz destitut⁹. Theodam
 iterū aduocat cui et dicit. Om̄ia qđ
 nos docuisti o sapientissime cōplentes nul-
 lam utilitatē consecuti sum⁹. Nūc aut si qđ
 alia ars residua est et illi⁹ experienciā capia-
 mus forte inueniem⁹ aliquę mali solutionem

Petente vero theoda ad colloquiū venire
filij mane rex secū assumēs eū ad visitandū
pgit filiū . Et sedens rex loqui cepit expro-
bās et cōprehendēs de inobedientia sua e pti-
naci volūtate . Illo vero denuo confirman-
te et nichil pponendū esse xp̄i caritati cla-
mantē pcedens in medū theodas ait . Quid
cognouisti o iōsaphat in īmortalibus dyp-
nostris qz ab eorū cultu discēstī et patrem
tuū regem ita ad iracūdiā puocasti odibk
fact⁹ om̄i pplo . Mōne ab ip̄is tibi prestī:
ta est vita . Mōne et ip̄i exhibuerūt te p̄i
orōne ei⁹ ex audita et sterilitatis eū vincu-
lo liberauerūt . Plura aut̄ vaniloq̄ et inu-
tiles nugacitates in malis in veterat⁹ ppo:
nens et filogismos cōsumes de p̄dicatione
euangeli⁹ volēs istū deridere pdolorū vero
dogmata defendere . Odicū fūllinēs sup̄im
regis fili⁹ et urbis illi⁹ cuius q̄ fixit dñs et
nō homo ait ad theodā . Audi ēroris pfun-
ditas et palpabiliū tenebrarū fetor babilo-
niū semē thalamice turris cōstruencium
ples pp̄t q̄ mūd⁹ confusus est vaniloq̄ et
mis̄ime senex . Cui⁹ et igne fulguē cōcre-
mata nēapolis leniorib⁹ scelerib⁹ opata ē
Cur deridere conaris salutis p̄dicatōe p̄ q̄
ērabūdi viā inuenērūt p̄ quā pditi et male
captiuati reuocati sūt . Quid meli⁹ est dic-
michi deo seruire omnipotenti cum filio suo

vnigēito et spūi sancto deo in creato et im
mortali principio et fonte honorū cui⁹ im
pium in estimabile et gloria in cōprehensib⁹
cui astāt milia miliū ac decies centenamilia
angelorū et celestium ordinū et pleni sūt celi
et tra gloria ei⁹ per quē omnia de nichilo facta
sūt per quē omnia gubernātur et cōtinētur
et puidencia illi⁹ regūtur quā demōnib⁹ p
ditis et in aiatis ydolis q̄rum gloria et laus
adulteriū est puerū corruptio et cetera in
pietatis opa q̄ de vris dys scripta sūt in in
stitutionib⁹ superstitionis vre . Nō erubesci
tis miseri et ignis in extinguisibilis cibo sibi
tudo generis chaldaici nō cōfundim⁹ mor
tuas statuas adorantes manus hūane opa
Ilapide em̄ dolates v̄k lignū cedentes deum
appellatis . Deinde meliorē de armētis thau
rū tollentes vel aliud qđ occūrerit detentissi
mū de aialib⁹ mortuo delubro sacrificatis
Stulte p̄ciosius est tuo ydolo aial qđ offer
tur ei . Nā ydolu hō fecit aial deus creauit
Et ideo longe te ratōnali intellectualib⁹ est
irrationale aial . Nā illud cognoscit nutri
entē se tu vero deū ignoras p̄ quē de nichil
factus es p̄ quē viuis et conseruaris et
appellas deū quē paulo an̄ vidisti ferro ce
sum et igne conflati et malleis p̄duciū quē
argento et auro circūtexisti et de tra eleuās
in alto collocasti . Deinde corruēs in fram

miserū lapide miserior̄ illo adoras et nō dei
um sed opa manuū tuarū mortua et in aia
ta . Immo neq; mortuū utiq; est iustū vo
cari p̄dolum . Qūo em̄ mortuū est q; nūq;
vixit . H; qđdam nouū opteret īueniri si
bi nomē tanta fatuitate dignū . Hā lapi
de⁹ puluis efficitur ligne⁹ corrūpitur ene⁹
fuscatur aureus et argente⁹ cōflatetur . Nec
hoc solū sed etiā distractūtur dyp̄ tui aly mo
dico aly p̄cio multo . Hō em̄ diuinitas in
eis est . Deū eī quis emit . Deū quis ven
dit . Qūo deus vocatur qui nō mouetur
An nō cernis qm̄quidē stans nūq; sedet se
dens vero nūq; surgit . Erubescē stulte et
manū pone sup̄ os tuū fatue talia laudās
Hā a veritate alienat⁹ es mēdaci⁹q; figu
ris seduct⁹ statuas fingens et opibus ma
nuū tuarū dei nomē iponēs . Euigila ī fe
licitissime et intellige q; antiquior⁹ es tu deo
a te facto . ista pl̄ime fuit īnsanie . Confidis
em̄ temelip̄m cū his homo deum facere . Et
qūo potest hoc fieri . Itaq; nō deū facis sed
effigine hois vel alicui⁹ aialis īnguā non
habētem neq; guttū neq; cerebrū nec ali
qd interi⁹ . Itaq; neq; hois similitudo neq;
aialis h̄ omnino quiddā īutile et vanitate
plēnū . Cur ergo īsenſibilibus adularis
Cur ī motis et īutilibus assides . Alii em̄
ars fuisset cesoris lapidū vel architecti aut

ferrarij deū utiqz nō habuisses. Nisi custo
des assiderent utiqz deū tuū pderes. Quem
enī sepi⁹ v̄bs pplosa insipient p̄catur vt
deum vt ab eo custodiatur huic custodes
pauci assident ne a furib⁹ rapiatur. Et siq
dem aure⁹ v̄l argente⁹ fuerit sollerē custodi
etur si vero lapide⁹ aut lute⁹ v̄l alteri⁹ cui⁹
libet vilioris materie semetipsum custodier
Forsitan robustior est lute⁹ apud vos au
reο. Nō est igitur cōgruū vos insipientes
et cecos et sine intellectu iustos subslannare
sed poti⁹ vos metipos deflere. Ametie quip
pe nō pietatis sūt opa v̄ra. Nam studiosis
bellorū militaris aspectus sīke pdolorū eri
gens vocauit marte⁹. Ali⁹ aut mulierum
cōcupīa succensus viciū suū deum fecit quē
vocauit vener⁹. Iste aut ppter suā violenc⁹
am finxit pdolu⁹ q̄ vocauit bachū. Simili
ter et aliorū malorū cōcupiscētes suorū vici
orum statuerūt pdola. Nam possessiones
suas inuocauerūt et ideo in delubris suis i
pudice sūt ab eis saltationes et luxuriosa
cātica resonat et furiosi in ipetu sūt. Quis
aut horū p ordinē abhoiabilē edic⁹ actionē
Quis sustinebit illorū ēpitudines referēdo
os suū inqnari. Sz omibus manifesta sūt
et si nos taceam⁹. Iste tui cult⁹ sūt o theo
da statuis in sensibilior. Nec me suades ad
oraē hec me colere. Tue veracit̄ iste malicie

et nulte voluntatis tale cōfiliū . Sed similes
illis fiant tu et omnes qui confidunt in eis
Ego vero deo meo sum et illi sacrificia-
bo totū meipm deo creatori et puisorū vni-
uersorum p dñm nřm ihesum xp̄m spem no-
stram per quē accessū habem⁹ ad prez lumi-
nū in spū sancto p quē redēpti sum⁹ de ama-
ra seruitute in sanguine ei⁹ . Nisi enī humili-
liasset semetipm usq; ad formā serui nūq;
nos filiorū adoptione digni essem⁹ . Num q; erat
pmansit et q; nō erat assūpsit . Illocutus est
hoib; ascendit in crucē carne sua posic⁹ est
in sepulchro trib⁹ dieb⁹ descendit ad infer-
num eduxit eos quos vincitos tenebat seu⁹
mundi rectos venūdatos sub peccato resur-
rexit dies fūia ascendit in celū inde venturus
est iudicā viuos et mortuos . Que igitur
sibi ex hys lelio facta est q; sublannaē vide-
ris . Nōne cernis solē istū qđ et qntis trās-
mittit radium suū locis in honestis et soardi-
dis et quāta corpore respicit fētida atq; putre-
cīa . Nōnq; sibi aliq; ex hys puente macu-
la . Nōne pot⁹ fōndida et fētida atq; sanie
decūrētē defūcat alīnigūt tendrōsa vero
illūiat et ille illesus cōd⁹ et intactus ab omni
macula pmanet . Quid vero ignis . Non
ne frigidū ferū et migrū suscipies in seipo

flamigerū totū at; ignitū efficit . Nūquid
recipit ferri ppetates . Nūquid cesso fer-
ro malleis et contuso patitur aliqd ignis
aut lesionē nullomō sustinet . Si ergo crea-
turas istas corruptibiles nichil ex societate
vilio rū pati constat qua rōne o stulte et la-
pidei cordis apprehendere psumis dicēs qz
fili⁹ et verbū dei nullomō discedens a p̄na
gl̄ia sed deus ex̄is pro salute hoīm suscepit
corp⁹ humanū ut hoīes pticipes diuine et
intelligebik nature faceret et de inferno edu-
ceret substāciām nr̄az et celestī gl̄ia donaret
ut p̄ncipē tenebrarū seculi hui⁹ assūptiōe
carmis illiciens subiceret et gen⁹ nostrū ab
illi⁹ tyrānde liberaret . Vnde et in passibi-
lis sustinet passionem crucis duas naturas
manifestās suas . Nā ut homo crucifigitur
sed sicut de⁹ sole obscurat cōmouit trām et
multa qui dormierāt fuscitauit corpa sanc-
torū de monumētis . Rursus ut homo mo-
ritur sed sicut de⁹ resurgit spoliās infernum
Ideo clamat ppheta infern⁹ letat⁹ est obui-
ans tibi deorsū . Nam exultabat hoīez pu-
lans se fuscipe infirmū sed in deū incidit et
manis subito effect⁹ est et captiu⁹ . Surgit
igītur sicut deus et redyt in celū vnde nūq̄
descensit et naturā nr̄az p̄mis despicabile et
oībus inferiorē ingratā et i honoratā oīb⁹
superiorē fecit et in iherono gl̄ie collocauit

Igitur q̄ ipi deo verbo huic facta est lecio
qz blasphemare nō desinis . Quid pulchri:
us ista cōfiteri et tale colere dēū bonū ac be-
mignū qui mādat iusticiā cōtinētiā impat-
mūdiciā iubet mīaz docz fidē exhibet pacem
p̄dicat ipa veritas noiatur et ē ipa caritas
ipa bonitas . Hūc meli⁹ est colore q̄ deos-
tuos nepharios et viciosos turpes piter ac
tibi et noībus . Vē vobis lapidib⁹ durio-
res et irrationabilib⁹ rōnabiliores filij per-
diciois tenebrarū heredes . Iteat⁹ vēo ego
et om̄s xp̄iam deum habētes bonū et benig-
num . Nā qui ei seruīnt et si modico tem-
pore in hoc seculo mala sustinēt sed imor-
talē retributōis fructū vindemiabūt in reg-
no phenni et diuina beatitudine .

Dixit aut̄ ad eū throdas . Ecce mai-
festum est quia nr̄az sectā multi et
magin̄ sapientes et narratoēs tam v̄tute q̄
sciencia mirabiles tradiderūt et om̄s reges
fre et potentes eu bonā et nichil falsitatis
habētem suscepūt . Gallileorū vero rusti-
ci quidā paupesq; et viles hoīes p̄dicaue-
rūt et ipi pauci nūo nec duodenariū super-
gredieb̄t . Quō égo paucorū et ignobiliū
at; rusticorū p̄dicatio p̄ponēda est mltorū
et magnorū sapiēcia tāta splēdencū fditōi
Quē ē aut̄ assercō vēa dicē et illos mēiri

Burhus égo regis fili⁹ respōdit. **I**for
 sitan theoda aſin⁹ es rōnis lirā au-
 diens et fine intellectu p̄manes vel
 poti⁹ aſpis obturās aures ne audias vocē
 in cantanciū. **V**nde igitur prophetā ait de te
 Si mutauerit. Ethiops pelle ſuā et pard⁹
 varietatē ſuā et tu potris benefacē cū didicis
 cēis mala. **S**tulte et ecce quō non reducī
 te in ſenſu veritatis. **H**oc enim ipse q̄ a mē
 lis quidē ſapiencia admirandis vñi cultus
 laudati hūt et a multis regib⁹ defenſi. **P**re-
 dicatio vero euangelij a pauclis et ignobili
 bus viris p̄dicata eſt oſtendit diuini cul-
 nostri v̄tutem et vñorū maligiorū dogma-
 tum, infirmitatē et extimū. **N**am veſtra
 licet et a duocatos habuerit ſapientes et de-
 fensores fortissimos tamē extinguitur et de-
 bilitatur. **N**oſtra vero nullo būano fulta
 auxilio lucet ſplendidiora ſole et mūdi ob-
 tinent plenitudinē. **S**i enim a rethoribus et
 philosopis exposita fuſſet fides noſtra re-
 ges et petentes habuiffet cooperatorēs meri-
 to dices huana v̄tute totū fieri. **N**ūc autē
 cernēs a pifcatorib⁹ quidā vilib⁹ sanctū cō-
 positū euāgelium ab oībus vero tyrannis
 pſecutū et poſtea orbem implesſe vniuersum
Nam in oīez trām exiuit ſon⁹ eorū et in fi-
 nes orbis tre verba eorū. **Q**uid dīcē potes
 aliud q̄ diuina q̄ndā eſſe et i expugnabile

vtutem p̄ salutē hoīm semetip̄in astruēntē
Quā égo assertōe; reqr̄is in sensate mentiri
quidē tuos vera aut̄ dicē nostros hys que
dicta sūt potiorē. Si enī nō deliramēta es
sent et mendatia oia tua nūc tanta obtinē-
cia ab hoīb̄ fortitudinē et defensionē sic es-
sent immuta et infirmata. Vidi enī inquit
impiū sup̄ exaltatū et eleuatū sicut cedros
libani. Et trāshui et ecce nō erat q̄shui eum
et nō est inuetus loc⁹ ei⁹. De vobis ista dix
it pp̄heta pp̄ugnatorib⁹ pdolatrie. Modicū
enī q̄ntulūcunq; et nō iueniatur locus vñ
Sed sicut defficit sum⁹ deficiens et quēd:
modū liqueficit cera a facie ignis sic pibit⁹
De euāgelica vero et diuina noticia inquid
dñs. Celum et tra trāhibūt verba aut̄ mea
nō trāhibūt dicit dñs. Et iterū psalmogra
phus ait. Inicio su dñe frāni fūdasti et ope
ra manuū tuarū sūt celi. Ipsi pibūt tu aut̄
pmanebis et om̄s sicut vestimentū vetera:
scent. Et sicut optorū mutabis eos et mu:
tabūt tu aut̄ idē ip̄e es et āni tui nō defici-
ent. Et quidē diuini p̄cones aduētus xp̄i
sapientesq; orbis pdicatores om̄s traxerūt
de pfido ēroris quos nūc infelix et vē ser:
uus peccati despiciſ. Nam ip̄i resplenduerūt
signis et pdigījs et varijs virtutib⁹ velud
sol in mundo cecis lumen donantes furdis
auditum et claudis gressum mortuis vitam

exhibentes. Nam umbra illorum sole omnes
 languores hominum curabant demones quos
 vos timetis quasi deos non solum ab hominibus ex-
 pellebatur corporibus sed etiam ab ipso exturba-
 uerunt mundo crucis signo per quod omnes prede-
 ruit magna et omnia beneficia in efficacia esse
 fecerunt. Et illi quidem huius ita sanates infir-
 mitatem Christi virtute et creaturam totam renouan-
 tes seu veritatis portiones merito admirabi-
 les videbatur omnibus recta sapientibus
 Quid ergo potes dicere de sapientibus tuis et
 rhetoribus quorum stultam fecit deus sapientiam
 Ifautores dyaboli quid memoria dignum
 reliquerunt seculo. Quid potes dicere de ipsis
 nisi in rationabilitate et turpitudine et arte
 vanam ornatu verborum scenam contegentem feten-
 tissime sue secte. Sed et ipsorum poetarum quis
 cunquam vishi sunt aliquomodo a multa resipuisse
 insaniam quod verius est dixerunt quod habet dicuntur
 dyabolos hoines fuerunt et eo quod quidam illorum edidisse
 cauerunt ciuitates et regiones gubernauerunt
 ut quolibet aliud egregium facin' secundum secundum
 fecerunt erantes hoines deos eos vocauerunt
 Nam in inicio seruith ille dicitur prodola re-
 perisse. In antiquis namque temporibus quisque
 vel fortitudinis seu amicitie sue alicui alterius
 industrie opus memoria dignum ostendisset ita
 mis fertur et per imaginibus fuisse honoratus
 pro ea hoies predecessorum suoam ignorantes

intencionē q̄ ppter memoriam solam eis qui
aliud fecerunt laudabile statuas et pmagī
nes erexerūt. Paulatī erantes dyabolica
seducti vñscia q̄si imortales deos sibi
imortales et corruptibiles hoies adorauē
rūt et sacrificia et libamia eis obtulerūt cer
tumq; demonib; in pdomis habitatib;. Ad se
honorē et sacrificia trahentib;. Nā illi eis
qui nō pbauerūt dēū habere in noticiā per
suaserūt se deos eredi duabi ex canis ut illi
quidē in appellatione ista glorificarentur
Delectantur em̄ mīmīrū supbia et arrogan
cia plenī quasi dy honorari ut eos quos se
duxerūt iprepatum sibi p̄trahant ignē. Vn
om̄e illos docuerūt ipietate ac turpitudi
nem ut fui subderēt dicōi. Ad hanc igitur
emīmīcī malorū puenītes hoies obtine
brati mente vñusq; sui vñci et p̄prie con
cupiscencie erexit statuā et dēū noiauit ab
homīabiles érore abhoiabiliores ipietate
eorū quos adorauerūt effecti donec veniēs
dñs p̄uiscera mīe sue liberauit nos qui cre
dim⁹ in eū de maligno hoste et pdito érore
et docuit verā dei noticīa. Nō est em̄ salus
nisi in ip̄o et nō est aliud deus neq; in celo
neq; in tra nisi ip̄e sol⁹ oīm factor oīa p̄tās
verbo vñtutis. Verbo em̄ dei celi firmati sūt
et spū oris eius oīs vñtus eorū. Et oīa per
ip̄m facta sūt et sine ip̄o factum est nichil

Aleodas autem hys auditis sermonibus
quia sermo plenus erat diuine sapientie
et quasi tonitru fragore consternatus
fune voce obstupuit. Sedo autem et vix
sensit suam miseriā. Telligit autem obtenebratos
cordis illius oculis sermo salutaris. Multum
igitur de prioribus actibus suis primis gerens
et per dolorem erroris contempnas ad lumen veritatis
cucurrit. Et ex illo tempore ita a magna
conuersatione discessit et tantum seipsum
erectandis viciis et magicis artibus hostem
exhibuit quantum in hoc tempore erga illum amicis
ciam habuit. Tunc enim in medio consilii
stas rege presidete magna voce clamauit. Ve
rex spus dei habitat in filio tuo veraciter vicit
sum et nullam ultra responsonem habemus ut
resistere hys que ab eo dicta sunt proualem
Ve magnus est deus christianorum magna fides
eorum magna mysteria. Conuictus ergo ad filium
regis ait. Dic michi o illuminata anima fusel
piet mei christi si discedes a malis actibus meis
conuertero me ad ipsum.

Hec inquit veritatis pro etiam suscipit
et te et omnes qui concuruntur ad ipsum
Suscepit autem non quod literis sed si
cum filium qui de longinquo reuibus est regione
idem de via inquit atum conuictus est obuiam
et exiuit et hunc apprehendens osculatus est et pec-
canti conuisione sublata mox eum veste induit

salutari et stola splēdidissimā cīrcūdedit mihi
Nicāqz supnis vītūtib⁹ leūciā et sollempnitatē
p cōuersione pdit⁹ ouis exhibuit . Nam
ip⁹ dñs ait gaudiū fieri in celo super uno
peccatore pīmaz agente . Et iterū dicit . Nō
vem⁹ vocare iustos sed peccatores ad pīmaz
Deinde et per p̄phetā . Vnuo ego dicit dñs
nolo mortē impy sed vt cōuertatur de via
sua mala et viuat . Cōuersione cōuertim⁹ de
via vīa mala et q̄re moriēm⁹ dom⁹ israhel
Inīqtas em⁹ inīqui nō nocebit ei inīqcunqz
die conūsus fuerit ab impietate sua et fecer-
it iusticiā et in p̄ceptis meis ambulauerit
vita viuet et nō morietur . Oia peccata illi
us q̄ peccauit non recordabūtur q̄ iudicia
iusticie fecit in ip̄is viuet . Et rursus p alijū
ap̄hetā clamat . Ilauam⁹ mūdi estote aufer-
te malū cogitatōm vīarum ab oculis meis
quiescite agere pūse discite benefacere . Et
si fuerit peccata vīa sicut feniēm⁹ q̄si mix deal
babūtur . Si si fuerit rubra q̄si vīnicul⁹ ve-
lud lana alba erūt . Talibus égo p̄positis
adeo p̄ missiōib⁹ hys qui ad eū cōuertitur
noli hēstare o homo neqz ambigas h̄ vein
ad xp̄m benignū dēū nr̄m et illuminare ei fa-
cies tua nō cōfundetur . Oox em⁹ ut desce-
deris in pīscina diuini baptismatis ois cō-
fusio veteis hois et tota sarcia multorū pec-
catorū sepelietur in aq̄ et in nichilū defluat

Juuenis vero tu inde et ab omni sorde mun
dus exibis nullam maculam vel rugam peccati
deferens tecum. Et de reliquo vita erit ut con
serues sibi metipi ibi adeptam emundationem p
viscera misericordie dei nostri.

A heodas igitur instructus sermonibus
hys existit continuo et execrabile illud
antrum repetens et sine magice artis
libros assūmes velud totius auctores malicie
et misteriorum demoiacorum thesauros igne
cōbuscit. Deinde vero speluncā ad ipsa sacra
tissimi illius viri ad quē nachorū venit et de
narrat oīa puluerē sup caput suū asperges
grauesq; gemisq; emittens et ablueens semet
ipm lacrimis p ordinē etiā semī execrandas
suas referēs actōes. Ille vero dū ad saluā
das aias et de fraudulēti diaconiā fauicibus
rapiēdas arāficolosus esset in cantat illū ver
bis salutaribz pmitit peccatorū remissionē
et xpiciū fore spōndet iudicē. Deinde ca
thezans eū ieiunare multis diebz p hys q
deliquerat mādauit lacrimisq; et gemitisq;
deum p illo exorans.

D ys itaq; pacis rex vndiq; destitu
tus vehementer tristis erat et pluri
mā cōmotionē in aio ferebat. Cō
uocans aut rursus q̄tqd de cōsilio habebas
diligent pquirebat ab eis quid de reliquo
suo faceret filio. Multa aut cōsilia multis

Supponetibz arachis ille supi⁹ mediat⁹ illu
strior duratu et p̄mus consili⁹ existens ait
regi . Quid optebat rex filio tuo facere et
nō fecim⁹ suadendo ei sequi nostra dogma:
ta et nostris seruire dys . Sed ut video ad
ipossibilitia minūm . Hā ex natura inest ei
vel forte ex foto contencio ista atq; duricia
Igitur si ipm tormētis tradere volueris et
cruciatibz tu hostis eris nature et patr nō
vocaberis et illū āmittes p xp̄o mōri cupi
entein . Restat igitur istud ad faciendū . i.
ut diuidas ei regnū et in pte que ei cōtige
rit eū regnare pmitto . Et siquidē rerū ne:
gocia et cura secularium traxerint eū ad no
strum labore sequēdū et vitā ex sentēcia no
bis puenet res . Hā mozes fortiter m̄ aia
roborati facile delire non possent . Et ideo
suāfione pos⁹ q̄ vi fuit transmutandi . Si
aut in secta p manserit xpianorū hoc ipm
nō amississe te filiū erit defectionis magnū
solaciū . Hoc arachi dicente om̄is laudaue
rūt suscipientes consiliū . Consentit itaq; et
rex sic ista disponi .

Dane aut facto et accessito rex filio
ait ei . Iste michi vnum⁹ iam ad te
sermo est fili cui nisi confessim ob:
audieris et salte in hoc cor meū recreaueris
nō oltra bene scias ptem tibi . Ille aut scis
sit ante q̄ virtus est verbi quo quidē inquis

multū laborās in obediētē te ad oīa repī
ut acq̄esceres sermonib⁹ meis veni iā regnū
diuides in vna pte te esse et regnare faciā
et erit tibi āmodo licitū quātūq; desideras
pgere viam . Cognoscēs aut illa diuinā ve
raciter aīa et illud ad lapsum sue deliberaci:
omis pponē regem tamē obediē cōsentit
ut ipi⁹ man⁹ euaderet et desideratā sibi viā
ambularet . Suspiciēs aut regi ait . Ego
quidē desiderabā diuinū illum querē virū
qui michi viā ostendit salutis ut oībus ab:
renūciādo frēnis cū ipo residuū vite mee ex:
penderet . Si qm̄ me pater nō pmittis ut
desiderata pagam in hoc obediā tibi . Nā
in quib⁹ nō iacet manifesta pdic̄io et adeo
alienacō bonū est patri obediēre . Isx igi:
tur maximo replet⁹ gaudio diuidit statim
in duas ptes vniūsam sibi piaçētē pūnci
am ordinat filiū regē ordiat dyadēmate et
oī hūc regali illustrās gl̄ia i designatū sibi
dirigit regnū cum splendido cōmittatu et
decenti obsequio . P̄cipib⁹ aut et duab⁹
magistrat⁹ et satrapis p̄cipit omiq; volenti
abire cum filio suo rege et ciuitatē qndam
magnā et pplosam cōstituit ei in caput reg:
ni et oīa tribuit q erat cōgruēcia regi . Tūc
iam iōsaphat regni potestate p̄cepta cū per:
uenit ad ciuitatem in qua regnatur⁹ erat
dñice quidē passionis signū idē xp̄i crucem

Venerandā in una quaq; urbis turri posu
it. Templa vero ydolorū et de lubra insta
cius insequēs destruxit et qz ad fūdamēta
viruit et ipa etiā fūdamēta effodit nullas
ipietatis reliquias derelinquēs. In medio
aut̄ ciuitatis templū magnū et speciosū dño
xpo edificat et p̄cepit m̄ltitudini ut ibi fre
quēter cōueniat ad exhibendū deo cultū p
sancte crucis adoratōe. Tūc in mediū am
ōm̄s ip̄e p̄cedit et intentissime se tradit ora
cionī. Om̄s aut̄ qui sub ip̄i⁹ erant potesta
te admonet obseverat oia facit ip̄ensi⁹ q̄ten⁹
a supplicio demonum érore sopet eos et
xpo recōciliat. Deceptōe oñdit ydolatrie
et p̄dicationē insinuat euangeli⁹ dei verbi
descensionē docet et miracula p̄dicat aduē
tum eius passionē nōtificat erucis per quā
saluati sui⁹ resurrectionis v̄tutem ad celos
ascensionē metuendā cū hys denūciat diē
tribile illi⁹ seculi aduētus repositaqz fideli
bus bona et suscepitura peccatoēs supplicia
Hec om̄ia suauib⁹ morib⁹ et mellifluis p
transit sermonib⁹. Nō em̄ rāntū eminēcia
potestatis et regali munificēcia ambiebat
venēabilis esse et metuēdus q̄ntum humili
tate et māfuetudine. Et eo amplius trahe
bat om̄s ad sc̄ip̄in quo erat quidē opibus
mirabilis māfuetus et modestus moribus
Vnde potestas būilitate et mansuetudine

magis sibi adiunctis cooperatorib⁹ oībus obē
dire suis facile p̄fusit sermōib⁹. Itaqz sic
imbrevi tempōē cūctus sibi subiect⁹ p̄plus
cives scilicet et ruricole diuinis illius edicti
sermōib⁹ ut abnegaret quidē multorū de
orū érorem et abrūpentur ab p̄dolorū sacri
ficiis et abhoiācōib⁹ recteqz iūgerētur fidei
et eius certissimis doctrinis xp̄o recōciliarez
iur. Om̄s qui i montib⁹ et spelūcis ppter
timorē p̄s illi⁹ inclusi fuerāt sacerdotes sci
licet et monachi et ep̄orum pauci egressi de
abditis suis ad eū gaudētes veniebat. Ip̄e
aut eos qui ppter xp̄m in talib⁹ deciderant
malis et tribulatōib⁹ obueā exēdo hono
rifice suscipiebat et in suū introducebat pa
laciū pedes lauās capita abluiens et omnino
eos pcurans. Deinde nouiter a se ediffica
tā eccliaz deditat et quandā ep̄m qui multa
pter fidē xp̄i pasiū fuerat mala et sui epa
tus amiserat sedē archiep̄m in hac cōstituit
virū sanctū et ecclesiasticis insitucōnibus
eruditū zeloqz diuino feruētem. Discinam
aut cōfessi p̄pat baptizari eos qui ad xp̄m
conuisi fuerūt iubet. Et baptizātur princi
pes p̄s et q̄cquot indigitate erāt deinde
milites et reliqua turba. Et baptizati non
tm̄ aiarū recipiebat sanitatē s̄ etiā q̄nticūqz
lāguorib⁹ fuerāt grauati corpibus et febri
bus vexati omnia deponētes aia purificati

corpoē robōzati a dīno fonte egrediebātur
curatōe adepta aīarū sib et corpū . Hic et
cōfluebat ad regē iosaphat vndiqz multū
dīes pietatē ab eo discē qrentes et oīa quis
dē subūtebant tēpla pdolorū . Tollebantur
vēo omīs diuicie et repositē i phāis pecunīas
Sacra aut̄ deo tēpla edificabātur et diuicīas
as illas eis et p̄ciosa vestimēta et thesauros
rex iosaphat reposuit d̄ exerabili et supflua
illa materia op̄ faciēs bonū et utile . De tē-
plis vēo illis ac delubris i q̄bi p̄i⁹ conūsa-
bātur sordidi demones psecutione atrocissi-
ma pollebātur et miseriā q̄ eis sup̄ venerat
in multorū audiēcia vociferando flebant
Et liberata est tota regio illa a tērimia eorū
rum seductione luceqz fulgebat imaculate
fidei xpianorū . Igitur et rex Bonū oībus
se p̄bebat exemplū et multos ad hīlez inflā-
mabat intēcionē et accendebat . Qualib⁹
em̄ potestas conformatur talib⁹ sibi semp̄
subiect⁹ pp̄lus m̄hypat et ambit illa in qui-
bus p̄ncipē gaudere sentit . Hic deo co-
opante pietas crescebat in eis et cōforta-
batur quo rex immūdatis xp̄i et ip̄i⁹ dilec-
tione pfect⁹ erat dispensator q̄ verbi gratie
existens et multarū gubernatorū aīarū ad p̄-
tum dei existens eas pducēdo . Sciebat em̄
hoc ante omīa regis opus esse ut hoīes do-
ceat deum timere et iusticiā seruare . Quod

et faciebat semetipm regendo et volupta:tes corporis domado subiectosq; suos admo nendo sicut gubernato: oprim⁹ sollerter eq; tatis tenes gubernacula. Nec enim vir regis diffinicō est voluptates regere et tenere q; ille faciebat . De paretum vero nobilitate et regali gloria ei nullomō extolle: batur sciens qz lutum habem⁹ generis pri:mu: pntē et de ipius massa sum⁹ diuites et paupes . In pfundo vero hūilitatis mente semp dep̄mebat et futu:ē beatitudis memoz aduenā quidē seipm hic reputabat . Illa autē agnoscebat propria esse q; adeptur⁹ fore postq; de hac vita migraret . Quo vēo be:ne ista disposuerat et om̄s qui sub illi⁹ erāe dicōne ab antiquo liber.ms ero:re paterna rū tradicionū fecit seruos illi⁹ qui redemit nos de maligna seruitute p̄cioso sanguine suo sed m̄ meditatur op̄ mie v̄tutem . Pu diciciā nempe et iusticiā iam pri⁹ adeptus fuerat et dia demate pudicitie cornatus et ppura iussie cooptus ppendebat deniq; ter renatis diuiciarū instabilitate fluminalium aquarū imitari cursu . Quia pp̄ ibi studuit eas reponere ubi neq; erugo neq; tinea de: molitur et ubi fures nō effodiunt neq; furā tur . Et cepit om̄s pecunias paupibz distri:bure nullomō parcens eis . Sciebat enim q; magnā potestate assumens datorē potencis

secundum vitutem debet imitari. In hoc autem
maxime deum imitabatur si nichil estimauerit
mitia preciosum. Super aurum ergo et lapideum
preciosum mie diuicias sibi mettis aggrebat. Et
hic letabatur spe future quietis et ibi iocundus
dabatur experientia sperante beatitudinis. Nam
scrutabatur ab eo carcere et qui in metalis
erant conclusi et qui a creditoribus erant sof-
focati et oia oibus largiter misstrabat. Nas-
ter erat orphaneorum et viduarum pater amabi-
lis et benignus sibi meti putans beneficium
pendere cum aliorum miseretur. Nam diues
erat numeribus et vere regalis auctor. Oibus
dabat liberaliter indigentibus multiplices spe-
rans per hys recuperationes in tempore opum
retributiois. Ubique autem huiusmodi illius fama
inbreui crebrescere vniuersitatem ad eum quasi quodam
odore vnguenti tractis per singulos dies conflue-
bant et per ora omnia volitabat. Nam timor
et coactio minime trahebat per se sed desiderium
cum et ad ipsum ex corde vera dilectio quam ex deo
et eius pulcherrima consultatione a multis omnibus
erat insita. Tunc et illi qui patri eius erant
subditi et potius adhucerebant cunctum erozem
abicietes veritate euangelizabantur. Et dominus
quidem iosephat crescebat et confortabatur
domus autem auenire minuebatur et infirmaba-
tur quemadmodum de daniel et saul regnum
narrat historia.

Ita rex auēnie cōsiderās et vix atq; sero in sen-
sum rediēs haorū recognouit fakorū infir-
mitatē deorū et vanā seductōe et iterū pri-
mos cohili cōuocans in luce pfert a se me-
ditata . Oibus autē eadē cōfirmātib⁹ visita-
uerat em⁹ eos oriēs ex alto salutaris exaudi-
ta oōone famuli sui iosaphat visu est regi
manifesta facere filio . Scribit igitur sequē-
ti die ep̄lam iosaphat cōtinente hūc modū

Bex auēnie dilectissio filio iosaphat
beneualē . Cogitacōes plurime fili
kīme meā subintrātes aiaz crudeliter cōtur-
bant . Nam nīra oīa cernēs deficiēcia quē
admodū sum⁹ deficit . Que vere sunt secte
xpianorū sup sole resplendēcia sensi vera eē
que michi semp a te dicebātur . Et qz tene-
bre nos pfūde peccatorū et i pietatis opue-
rūt ut hic vlcqz neqz ad veritatē respicē nec
auctorē vniūlorū valerem⁹ recognoscē sed
et luce sic splendidā p te nobis oñsam ocu-
los claudētes videre nolui⁹ . Oulta quidem
tibi mala oñdim⁹ infelicitqz heu et xpiano-
rū nō paucos occidi⁹ qui coopante sibi in
repugnabili vīute roborati p mortē adūs⁹
nīaz crudelitatē dimicauerūt . Nūc autem
crassā illā nebula de nostris auferētes ocul⁹
lucē qndā lic⁹ modicā veritatis cerim⁹ et
priorum nobis pīmaz submittat malorum

Sed et hāc lūcē nubes alia male desperatiōnis
inter polās obtenebraē temptat multitudinē
opponens meorū malorū . Et quia
abhoīabilis iā ego sum xpo et nō sufficien
d⁹ sicut apostata et hostis illi⁹ fac⁹ . Quid
ergo ad ista dulcissime fili dicas ipse mani
festa michi cītius facito et quid oportet me
facere tuū p̄rēz edoce et ad noticiā rei que
expe dit me p̄trahē .

Danc ep̄la; iōsaphat susci piēs et que
m eo cōtinebatur legendō p̄transi
ens gaudio simul et amiratōe re
plebatur . O oxq; ingressus m̄ suū cubiculū
ante dñicam p̄maginē m̄ faciē corruit et la
crimis fram irrigās gracia egit dño simile
et cōfītens et labia exultatōis mouēs p̄mp
nū dixit . Exaltabo te de⁹ mē⁹ rex et bene
dicā noi tuo m̄ sc̄lm et m̄ sc̄lm sc̄li . Mag
nus es dñe et laudabilis nimis et magni
tudis tue nō est finis . Et quis loqtur po
tentias tuas qui cōuertisti petrā m̄ stāgna
aq̄rum et rupē m̄ fountes aq̄rum . Ecce cū
rupis ista et petra durissimū videlicet eorū
p̄ris mei te volēte quasi cera factū est molle
nam et possibile est tibi et de lapidibus
iñis suscitare filios abrabe . M̄ras tibi ago
dñe amator hoīm de⁹ mīs qz paciēter fusti
nuisti et pacienter sustines excessus n̄ros et
hacēn⁹ nos ipūntos dūniſisti . H̄os cū

digni eram⁹ oī pīci a facie tua et exēplū fī
eri i sclo iſlo sicut penthapolim habitātes
facinēoſi fuerūt igne et ſulphure combuſti
ſunt . Sed in mēla tua pacia miōdit effusa
ſup nos . Quāz tibi ago būilis ego et in:
dign⁹ et ſi nō ſum ſufficiēs ad glificandā
bonitatē tuā et deprecor iestimabiles tuas
miferatōes . Dñe ihesu fili et ſermo muſi :
bilis p̄eis qui oīa verbo deducis et volūta:
te cōrines qui poſitus ſup lignū ligasti for:
tem et ſub illo ligatis etiam dediſti liberta:
tem ipē nūc extende manū tuā inuifibile et
oīm liberatricē et pfecte libera ſeruū tuū pa:
tre meu de ſeuia illa captiuitate dyaboli et
oīde ei efficacissime qz tu es qui ſemp vñ⁹
de⁹ ver⁹ et rex ſol⁹ etiā et imortak . Vide
cōtricōz cordis mei p̄picio et misericordi:
oculo et ſcdm vñrā pmissiōne tuam adesto
michi cognoscenti et cōfidenti factore et pro:
uilexē tot⁹ nature influe etiā in me ſaliētē
aqua et detur michi ſermo in apeione oris
mei et ſenſus bene ſudat⁹ in te ſummo angur:
lari lapide ut valeā inutilis famulus tuus
annūciare meo genitori ſicut ap miferiū
diſpensaciōis tue et ſepare eū tua vñtute ab
ēcore vano malignorū demonū et ad te du:
cere deū et dñm qui nō viſ mortem m̄am
ſed exspectas conuisionē et pñia; qz es glio:
lus in ſecula ſeculorū . Amen .

Sic deauit et certitudinem accipiens co-
sequendi a deo quod desiderabat et in
mia Christi consilis tollens se inde cum
regali officio ad regnum patris sui venire pre-
perabat. Ut autem pri annunciatus est aduentus
filii sui egreditur consilium obuiam illi circu-
plectitur oscularitur maximum gaudium
et celebrat festivitate pagit in aduentu eius
Quid plura post hec piter vel singulariter
consident. Et quis dicit quod disseruit filius pri
et cum quanto philia. Sed quod alia misericordia sibi a
sancto fuerunt miserrata per quem pescati
sunt pescatores totum mundum et illecebrari sa-
cientibus sapientiores ostensi sunt. Huius gra-
cia et ipse illustratus locutus est pri illuminans
eum lucis scientie. Tamen pri multum laboravit
ut traheret eum a supersticio erore quid non di-
cens quid non facies ut absucet eum sed in-
animi caritatem psallebat quod in aure mente au-
diens dicebat. Quoniam autem respergit dominus ad hanc
militatem seruum suorum iaphat et deponentes ei
exaudiuit clausam ianuam cordis prius sui
moris apuit. Voluntatem enim inquit timorem
se faciet et deponentes eorum exaudiens facile quod
dicebantur a filio rex intellexit. Ita quod dei
gratia optuno pacto tempore quo insurgere
deberet aduersus victoriam malignorum spiritus
um qui dominati prius fuerat aie prius sui et de
eroe dolorum perfecte liberare eum salutare

vitro apte notissimare verbū in celis viuentī
deo reconciliari a principio sermonē repetens
annūciavit ei q̄ nesciebat magna et mirabili:
lia et aurib⁹ cordia nō audierat . Oulta q̄
beni ei d̄ deo locut⁹ est et fidei pietatē oñdit
q̄ nō est ali⁹ de⁹ in celo sursum neq; in tra de-
osum nisi un⁹ de⁹ p̄ et fili⁹ et sp̄us sanct⁹
Plurima etiā illi misteria nota fecit theolo-
gie et de inuisibili atq; visibili insinuauit era-
atura quo de nichilo oia creaunt et secundū
p̄maginē et similitudinē hūa formauit hoī:
nem et hūc libero arbitrio donas in padiso
posuit et oīm bonorū p̄cipiari licenciam
dedit abstinere vero ab uno solo p̄cipiens
q̄ erat dinoscens boni et mali . Preuaricā
te vero mādatum de padiso expulit . Vnde
a familiaritate ēp̄ obuinebat apud deū elaps-
sum genus hūam in multos decidit erores
seruies peccatis et subditū morti p̄ tyrānu-
dem dyaboli qui subditos seb̄ hoīea decipi-
ens et toto obliuisci fecit deū et dñm et sibi
seruire p̄suasit p̄ dolorū execrabilē cultū
Oia igitur duct⁹ qui nos foamanit de⁹ ex
volūtate p̄ris et coopatōe sp̄us sancti cōpla-
uit de sancta maria vōgine apud nos nasci
et passibilis facit⁹ est ipassibilis et mortu⁹ ē
imortalis . Qui tertia die resurgens nos li-
berauit a mortuis prioriq; honore et subli-
mī gloria dignos efficit . Nam subleuauit

nos secū in celum ascēdēs unde descenderat
Quē iterū venturū credimus et plasma suū
refuscitet redditurūq; vincuiq; secūdū ope
sua · hoc est electos celozū regnum suscep-
tos et ineffabilia bona malos vero etna hi-
turos tormenta · i· ignē iexti guibile tenebras
exteriorēs imortale vīmē et q̄ntacūq; alia si-
bi thesaurizauerūt supplicia seruēdo pecca-
tis · Nec omia vībis plimis et habūde fibi
messe spūs sancti gratiā testificatibz p̄rāsit
ens deinde et inuestigabile benignitatis dei
pelagus enarrās et quo patut semp fit ad
suscipiendā p̄mā ad se conūtencū et q̄r nō
est peccatū vīcēs eī pietatis viscēa si tan-
tū voluerim⁹ p̄mā agere ex multis hoc ex-
emplis et scripturariū cōfirmās testimonijs
sermoni imposuit finem .

On pūct⁹ itaq; rex in hac adeo sapi-
ēcia voce magna et flagrātissimo
aio saluatorē xp̄m cōfiteitur ab om̄i
demoniorū éroze discedēs signūq; viuissice
crucis adorat sub aspectu oīm et in cūctōū
audiēcia deū verū pdicat esse dñm nostrum
ihesum xp̄m priorēq; suā confitetur ipieta-
tem et p̄priam adūlus cristianos crudelitas
te et hoicidia arguit magna porcio ad pie-
tate efficitur ut in eo q̄ dictum' est a paulo
ope cōpletum esse videatur . Vbi habun-
dauit iniqtas ibi et suphabūdauit gratia

Multa igitur sapientissimo iosaphat hys
 qui cōuenerant magistratibꝫ et satrapis et
 om̄i pplo de deo et pietate eiꝫ fidei porama
 te et quasi ignea ligua nouū canticū can-
 tātē spūs sancti grā supuenies oīs excitat
 ad gl̄ificatōe; dei quasi ex una voce turb
 clamātibꝫ . magn⁹ deus xpianorū . Non est
 ali⁹ de⁹ p̄ter dñm n̄m ihesu xp̄m cū patre
 et spū sancto gl̄ificādum . zelo itaq; diui-
 no succensus rex auēme iſurgit fortiter ad-
 uers⁹ pdola q̄ erant in palacio suo ex auro
 et argento facta et i paumētū ea picit . De
 inde p̄ minute diuidēs egenis distribuēs p-
 ficiū hbi de inutilibꝫ faciēs . Postea cum
 filio pdolorū templa et de lubra oia instan-
 ter usq; ad ipa subruit fūdamenta . Sacra
 aut̄ deo oratoria in loco iporum edificat
 Non solū aut̄ in ciuitate sed etiā in vīnūsa
 regione miro studio eadē pficiū maligni
 vero spūs qui habitabāt in delubris euilās
 tes pellebātur et in expugnabile deī nostri
 esse vītutem tremētes cōfitebātur . Ois aut̄
 in circuitu regio et vicinorū gentiū multi-
 tudis ad piā fidē xp̄i currebat . Tūc supra
 iam dicto epo vīmete chateizatur rex auē-
 me et diuino p̄fruitur baptismate in noīe
 p̄ris et filij et spūs sancti et iosaphat cū de-
 diuino fonte suscepit et carnali gēitori spū
 ritualis regenerationis auctor effacius est

Nam celestis p̄̄is filius erat et fruct⁹ diui
ne radicis sanctissim⁹ radice illa clamante
Ego sum vītis vos palmites . Ita renatus
rex p aquā et spm̄ sanctum letabatur gau-
dio ineffabili . Cū quo et tota ciuitas et in
circitu regio vniuersa diuinū meruit bapsit
ma p̄cipē et filij lucis effecti sūt q̄ p̄z⁹ erant
tenebre . Cūc⁹ aut̄ languor et oīs demoni-
aca calamitas pecula credentib⁹ expulsa est
Perfecti aut̄ et sancti om̄s aiab⁹ et corpori-
bus erant . Et pl̄ima alia miracula ad con-
firmationē fidei peata sūt . Eccleie rediſſica-
bantur et epi qui absconsi erat ppter timo-
rem exhibāt et suas recipiebat ecclias et alijs
de sacerdotib⁹ et monachis ordinabantur
ad pascendū gregē xpi . Rex quidē auēnie
ita priore illa infelici cōuersatione derelicta
et pīaz agens de hys que fecerat tonū qui-
dem regalē p̄cipatum filio tradidit . Ipe
aut̄ apud seipm̄ solitariā vitā deducēs pul-
uerēq; semp̄ capitī aspergens ḡues gemit⁹
emittebat lacrimis semetipm̄ abluēdo sol⁹
soli ubiq; pñti colloq; batur idulgēiam ab
postulās suarū culparū int̄.mtū vero cōpūc-
tiōmis et hūilitatis abyssi semetipm̄ depos-
sūt ut nō auderet etiā dei nomē suis noīare
labys et vix hoc filij exhortatōe p̄sumeret
Ita igitur bona imutacōe imutat⁹ ad vñi-
tūm deducentim p̄exit viā vt supgredētur

pietate priorū mīqtatū ignoscāciant. Per
 quatuor vero annos ita viuēs in pīma et la-
 crimis et omni vītute in egritudinē dōcīdīt de-
 qua et mortu⁹ est. Cūn et fīmis ei⁹ appīnq
 uit cepit timere et trēdē i memorīa reducens
 mala que fecerat. Josaphat autē verba con-
 solatōis alleuiabat tristiciā et formidinē q
 hibi cōtigerat dicens. Quare tristis es pa-
 ter et quare temetipm conturbas. Spera in
 deo et cōfiterē ei qui est spes oīm fīmū trī-
 re et in mari longe sicut scriptū est p̄ p̄phe-
 tam dicentem. Illauamī mūdi estote auferte
 malū cogitationū vītarū ab oculis meis di-
 scite bene facere. Et si fuerint peccata vīa
 sicut femiciū q̄si nīj dealbabūtur. Si vero
 sicut coccinū ut lana dealbabō. Noli ego
 pater timere noli dubitare. Nō vīcūt em
 peccata conūtencīu se ad deū mestimabilem
 illi⁹ bonitatē ip̄a quippe sub mensura sunt
 et nūo q̄ntacūq; sūt. Illa vēo immensa est
 et innūabilis. Non em potest q̄ subiacet
 nūo imensum supare. Talib⁹ cōsolatorijs
 vībis incātans ip̄i⁹ animā bone spei efficit
 Deinde extēdens pater man⁹ gratias agens
 bona īp̄cabatur illi et diē benedicebat in
 qua nat⁹ fuit ip̄e dices. Fili dulcissime fili
 nō me⁹ sed celestis p̄ris. Quā retribuam
 tibi grāz q̄libus benedicā tibi benedictōib⁹
 Quā vero grārū actionē referā deo p̄p̄ te

Perdit⁹ eū erā et inuētus sum pte. O or-
tu⁹ erā peccatis et reuixi inimic⁹ dei et apo-
stata sui et recōciliat⁹ sum. Quid ergo retrī-
buā tibi p̄ hys oib⁹. De⁹ est qui dignāa
est qui dignas tibi reddat retributōes. Sic
locutus est et frequēt̄r osculabatur filiū di-
lectum. Deinde orauit dicens. In man⁹
tuas benignissime de⁹ cōmēndo spm meum
et ita in pīa dño aiaz redidit.

Ancil⁹ eius iōsaphat lacrimis ho-
norās p̄z mortuū exequias dig-
nas illi exhibēs posuit corp⁹ ei⁹ in
monumēto inter viros sanctos non tamen
regali op̄ne vestimēto sed pīne texit alicio
Stās aut̄ sup mōnumētum mamb⁹ in celū
deuatis et flumia lacrimarū ex oculis dedu-
cens orauit ad dñm dicens. Deus gratias
ago tibi rex glie sol⁹ potens et imortalis
qz nō desperisti depecatōes meā et lacrimas
meas nō sp̄euisti qm̄ cōplacuit tibi ut istū
seruū tuū p̄z meu cōuertires ab iniqtati-
bus et ad teipm traheres saluatorē vniuerso-
rum se pansi qz a supstitōe pdolozū dignum
fecisti ut cognosceret te verū dñu et amato-
rem hom̄m. Et nūc de⁹ inuestigabilis et im-
mense bonitatis colloca eū in loco refige-
rū et in loco quietis ubi lux splendet uultus
tui et ne mēineris iniqtatum illi⁹ antiquum
sed scdm multā miāz tuā dele c̄yographū

peccatorū ei⁹ et cartā illi⁹ sc̄nde crīmīnum
et sanctos tuos pacifica ei q̄s igne et gla-
dio interimit et p̄cipe illis ne contra eū irā
teneāt . Oia tibi possibilia sūt oīm dñe mīsi
hoe solū nō misereri eorū qui nō conūtun-
tur ad te hoc est tibi ip̄ossible . Nam mia
tua effusa est sup oīms et saluas muocātes
te dñe ihesu xp̄e q̄d decet te omnis gloria in
secula seculoūm . Amen .

Ales oīnes et depeationes obtulit
dño in totis septē dieb⁹ nullomō
a monumēto surgens imemor pem-
tus tibi et pot⁹ nee quieti sompni puceps
sed lacrimis paumentū rigabat gemitib⁹qz
i enarrabilib⁹ orādo deū pulsabat . Octaua
aut̄ die palaciū regressus cūctas diuicias et
pecunias indigētibus distribuit ita ut iam
null⁹ relinqretur mōpiā pacientiū . In pau-
cis ergo dieb⁹ hui⁹mōi pficiēs mīsterium
et oīnis thesauros evacuās q̄ten⁹ int̄tūrū p-
migistā ptā nō ip̄ediret pond⁹ pecuniarū
q̄draginea dies obit⁹ p̄āis memoria ei per-
ficiens cōuocat oīm p̄m̄ipes et militari
p̄cimētos baltheo et urbani pp̄li nō paucos
sedensqz pro tribunali ait in audiēcia oīm
Ecce sicut videtis · rex auēnie pater me⁹ q̄si
vnus de paupibus mori⁹ est et neqz diui-
cie neqz regalis gl̄ia neqz dilect⁹ ego eius
filius neqz aliquis de ceteris amicis sua et

cognatis adiuuare illū p̄ualuerūt et in eis
tabile sentēciā p̄terire sed abyp ad illa iusta
iudicia rationē redditur⁹ conūlationis p̄n-
tis vite d̄ oībus nullū ducēs secū adiutorē
nisi tantū q̄ egit opa q̄liacūq; sint. Id ipm
et oībus hūanam sortit⁹ naturā contigere
constat nec aliter. Nunc ergo audite me
amici et frātres pp̄lus em̄ et hereditas sanc-
ta quos redemit xp̄us p̄cioso sanguine suo et
de antiquo érore et seruitute adūsarū eruit
Ip̄i nōstis inter vos conūlationē meā quo
ex quo xp̄m cognoui et seru⁹ eius esse me
rui odio habens oīa ipm cōcupiū solum
Et istud michi erat desiderabile ut a strepi-
tu vite et vana cōurbatione subtrahendo
me solus soli vacare et in silencio et quiete
ai seruieret dño deo. Sz impleuit me p̄s
mei obstinacio et mandati honorari p̄cipi-
ens genitorē. Vñ dei grātia et coopātione
nō frustra laborauī nec in vanū tales dies
expendi. Nā illū xp̄o reconciliāt et vos
oīes hūc solū cognoscē dēū verū ei dñm oīm
docui. Nō aut̄ hoc ego feci sed grātia dei
mecū q̄ et me desupsticio eo rōre et d̄ fuit u
te p̄dolorū eripuit et vos pp̄lm meū d̄ seuā
captiuitate liberauit. Jam ergo tēpus est
ut de cetero cōpleā q̄ pmisi deo opa. Tem-
pus em̄ cūdi quo ip̄e deducet me et reddā
vota mea que voui ei. Nunc ergo vos

cōsiderate quēcūq; velitis pessē vobis et reg-
 nare . Jam em̄ pfecti estis in volūtate dñi
 et nichil vos latet p̄ceptorū eius in iſlis am-
 bulat̄ nō declinat̄ ad dextram v̄k ad sim-
 stram et de⁹ pacis erit vobiscū . Hec vt au-
 diuit p̄p̄lus ille et virōū cōgregatō tum̄
 sus illico et planet⁹ et vocis maxima cōfus-
 ho fit flentib⁹ oībus et lamētantib⁹ suā de-
 solatōe . Talia lamēantes et cū lamēatio-
 nib⁹ etiā sacramētis obtestātur se nō eū di⁹
 misur⁹ aliquen⁹ sed cōprehenſiuros et disce-
 dere penit⁹ nō cōcessiuros . Ja vociferante
 p̄plo et oībus p̄cipib⁹ rex sedare turbam
 volens silencio ipato se obedire pmisi⁹ ob-
 stinatōi . Contristatos tamē et tristicie fig-
 na in vultu ferēt̄s domū remisit . Ip̄e aut̄
 vñ de p̄ncipib⁹ qui erat ei car⁹ p̄e oībi
 et ppter fidei pietatē et pudicitie vite animi
 rand⁹ barachiā noīe quē et supi⁹ sermo d̄
 monstravit ante nachor̄ barlaam simulans
 cū philosophis disputauit qui solus patut
 fuit secum astare et decertare adūsus illos
 zelo diuino succensus in corde singularit̄
 assumens lemiter alloq̄batur et dulciter fla-
 gitabat vt regnū suscipet et cū timore dei
 p̄p̄lm illi⁹ regeret q̄tenus ip̄e desideratā a se
 viam p̄geret . Ut aut̄ illū negantē v̄dit et
 cōcio respūtentē et dicentē . O rex q̄ in iuslū
 est iudiciū tuū q̄q; non scđm mūdatū tuū

est sermo. Si enim diligē p̄simū tuū sicut te
ipm̄ qua ratōe vnuis q̄ ip̄e deponē festinas
michi conaris iponere. Nā si bonū est re-
gnare ip̄e q̄ bonum̄ est tene si aut̄ illud est
aie scandalū at; offendiculū cur michi im-
ponis illudere me vis supplantare. P̄q̄
talia dicentē et asserētem̄ vidit a colloquio
cessauit. Et ecce in tempesta nocte ep̄la; qui
dein scripsit ad pp̄lm̄ multā referta phia et
om̄ez pietatē p̄nūctiantē quō debent in dō
gloriarī et qualē vitā ei offerre q̄les q̄ p̄mp
nos et quas gratiarū actiones. Deinde nō
aliū q̄ barachia p̄cepit in regalē principa-
tum eū assumere. Et in suo cubiculo cartā
in qua ep̄la erat scripta derelinqns clam oī
bus de palacio egreditur. H̄z penit⁹ latere
nō potuit. Nā sumo diluculo hoc auditiū
est et turbatōe repētinam et luctū pp̄lia ex-
hibuit. Qui celeritate multa ad inquisitio-
nem ei⁹ egrediūtur p̄ripe fugā ei oīo satā:
gentes. Unde nec in vanū cessit eis studiū
Ut em̄ om̄s p̄occupauerūt vias curtosq;
montes circūdederūt et in vias circuierunt
valles i torrēte quodā hūc inuenierūt ma-
nius i celū extensas habētem et ōzonē sexte
celebrante hore. Vidētes aut̄ eū p̄fusi sūt
lachrimis rogantes et discessiōne in p̄peran-
tes. Ille autem ait. Cur frustra laborastis
Non enim ultra me regem habere valetis

Plurima vero illorū cōstric⁹ iustitia reū
 situr ad palaciū. Et cōgregatus oīb⁹ suū
 declarauit consiliū. Deinde etiā iuramento
 confirmat sermonē q̄ nec vna cū ipis die
 de reliquo factur⁹ esset. Ego em̄ inquit
 misteriū meū in vobis iplete et nichil dimi-
 si neq; subterfugi subtiliū qn̄ ānūctiare vo-
 bis et docerē testificans oībus fidem dñi
 nostri ihesu xp̄i et p̄m̄e viā oīdēs. Et nūc
 ecce ego p̄go viā q̄ ex longo iam tempore
 desiderauī et ampli⁹ nō videbitis faciē meā
 vos oīms ppter q̄ testificor vobis hodie se-
 cūdum diuinū ap̄lm̄ q̄ ego mūdus sum a
 sanguinē oīm̄ v̄m̄. Illo em̄ subterfugi qn̄
 ānūctiare vobis oīne consiliū dei. Nec au-
 dientes et intencionis ei⁹ firmitatē scientes
 quō a p̄posito suo nō valerent eū phibere
 merebant q̄cide desolatōe; suā nō poterant
 aut oīno ipi suadere. Tūc rex barachiam
 illū quē et sup̄ior̄ sermo monstrauit appare-
 hendēs dixit. Fratres hūc vobis ordino re-
 gem. Illo vero fortiter at ūhus negotiū
 reluctante inuitū at; nolētrem in regali pri-
 cipatu constituit. Dyadema capitī ei⁹ im-
 posuit ānulu mq; regale dedit in manu ei⁹
 et statim contra orientē oīoēz p eo fudit ad
 dñm in comūtibile sibi in deū fidē seruari et
 indeclinabile scđm̄ mādatum xp̄i inuenire
 viam. Oravit etiā p oī grege et hereditate

pecūlq; eis auxiliū a dño et salutem et om̄e
q̄cūq; eis expediret ad utilitatē dispēsandū
Ita oratōne sancta conūlus dixit barachie
Ecce tibi frat̄ mando sicut aliquā apls testif
ficatus est. Attende tibi et oīni gregi in q̄
te sp̄ritus sanctus posuit regem ad regēdū
pp̄lm dñi quem acq̄s̄uit sanguine suo. Et
sicut an̄ me cognouisti dñi ei seruisti ei mū
da conscientia sic et modo ampliori studio pla
cere satage illi. Nam quāto maiore a dño
adeptus es principatum tanto paucioras ex
actōnis debitor exsistis. Et ideo retribue bñ
factori debitum grārū accionis sancta illius
custodiendo mūdata et ab omni declinādo
via que ducit ad pdicōnem. Si enī in nauī
gantibz qñquidē nauta fallit modicā remis
gus infert lesionem qñ vero gubernator to
clus efficit pauis pdicionē sic et in regibz
Si quis principū delinquit non tm̄ pp̄lo
quantū sibimetip̄i nocet. Si vero rex ipse
omnis opatur conuersaciōnis detrimentū.
Et ideo maximas sustinebis penas si quid
utilium spreueris. Quia pp̄ter cum multa
diligēcia custodi tr̄p̄m in bono cunctam
exosam habendo voluntatē ad peccatū te tra
hente. Ait enī apls. Nacē sectamī cū oībi
et sanctimonia sine qua nemo videbit dñi.
Ecclesie attende humanarū rerū q̄uo currit
contrarioq; mō et vano fert ipas et cūfert.

Et in istarū veloci p̄ mutatōne immutabī
 lem serua piā cogitatōne . Nam variari
 rerū mutatōne mentis i cōstantis ē īdiciū
 Tu aut̄ fixus esto in bono et oīo stabilis .
 Ne extollaris ppter tempalē gloriā ī amī
 tmōre sed expiata cogitatōne ignobilitatē
 tue nature considera breuitatēq; et ī certi
 tudinē istius vite et carni morte copulatā .
 Et ista cogitans ī supbie non ī cōdes for
 ueam sed timet deum verū et celestē regē
 et vere beatus eris . Hēati em īquit om̄es
 qui timet dñm qui ābulant ī vijs ei⁹ . Et
 beatus vir q̄ timet dñm ī mandatis ei⁹ voz
 let nimis . Que vere an̄ om̄ia debes seruare
 mandata . Hēati misericordes qn̄ ip̄i misē
 ricordiā consequentur . Et estote misericor
 des sicut pater vester celestis . Hoc em ī man
 datum an̄ om̄ia debent seruare qui ī ma
 jori sūt principatu locati . Et certe maximā
 potestatē accipiens datorē potestatis iuxta
 possibilitatē deb̄ murari . In hoc aut̄ maxie
 deum immittabitur si nichil iudicauerit q̄
 misererī p̄ciosi⁹ . S; et obedientē nichil ita
 ad amiciciā dei p̄trahit sicut bñficiente grā
 īdīgentibus exhibita . Nā ppter tumorem
 sancta elemosina adulatōni est cōpanda fīcī
 to honoris noīe sibi attēndentes decipiens
 et non sponte subditū refilire facit t̄pis oc
 casione repta vinculis vēo amicicie astict⁹ .

firmā habet ad id q̄ tenetur affectōe; idcirco
benificus esto indigentib⁹ et apī aures
paupib⁹ ut inuenias auditū dei ubi resera-
tum . Quales enī nostris cōseruis erim⁹ ta-
lem circa nos inueniem⁹ dñm . Et sicut au-
dierim⁹ audiri merebimur et sicut videbi⁹
videbimus a diuino et oīa cernēte oculo in-
feram⁹ igitur misero mīaz ut p̄ simuli filiez
accipiam⁹ . Sed et aliud audi mandatum
confite primo . Dimittite et dimittetur vo-
bis . Si si nō dimiseritis hoīib⁹ peccata co-
rum neqz vob⁹ dimietet pater vester celestis
delicta vestra . Quia ppter malicie mōriam
nō resinebis adūlus peccātes . Sz veniam
postulans delictorū tuorū indulge et ip̄e in
te per cantib⁹ qm̄ remissiōi recōpenſatur
remissio et adūlus conseruos nos tr̄ecō-
ciliacio . Dñe ire fit sedacio . Et rursus du-
rīcia nostra erga peccātes irremissibilia no-
bis facit nra peccātia sicut audis qui m̄l-
tum passus est debitor talētorū erga p̄ximū
in mia fibinet adactū reuocans hui⁹modi
debitū . ppter q̄ diligenter nobis cōſideran-
dū est ne nos ſilīa paciamur h̄ dimittam⁹
om̄e debitū et om̄e irā ex corde eliciam⁹ ut
et nob⁹ dimittatur delicta noſtra . In oībus
aut̄ et an̄ oīa bonū custodi depositū piam
videlicet ſidei ratiōne q̄ didicisti et oīs r̄iza-
mia heresis nō pullulet in nobis sed mūdū

et sine dolo semē confusa diuinū ut multi cōpli-
citem fructū dño recōsignes qñ venerit ra-
cionē ponē cum uno qz nrm et reddere vni
cuiqz . Juxta opa sua qñ iusti quidē fulge-
bit sicut sol peccatores vero tenebre opient
et eterna cōfusio . Et nūc fratres cōmendo
vos deo qui vos potest edifficaē et dare vo-
bis hereditatē in sanctificatis oibus . Et
hoc dices positis gemibz suis cum lacrimis
rursus orauit . Et cōuerlus osculat⁹ est bar-
rachiā quē regē ordinauerat et om̄s princi-
pes . Tūc iā fūduntur lacrime veraciter ex
corde . Circūstantes em̄ eum vniūsi quasi
aic illorū ex illius penderet aia et sine illo
nūlomō viue possent quid nō cōpassione
dignū dixerūt . Quali lamētatione excellē
ciam dereliquerūt . Oculabātur et amplex
abātur reuerēcie obliuionē doloris passio
fecerat . Ve nob̄ clamabāt ab hac infelissi-
ma miseria dū illū vocabant p̄ez saluatore
benefactorē . Per te inqunt dñi cognoui⁹
ab érore liberati sum⁹ et ab oībz māk requi-
em iuēm⁹ . Quid ergo erit nobis p⁹ tuū
dilectissum . Que nos mala nō apprehendēt
Talia dicētes pectora pteudiebāt et q̄ cōpre-
henderāt eos deslebāt in fortunia . Ille aut̄
in sermonibz consolatōis plurimas gētus
illorū cōpescuit eum eis se spū futurū pro-
mittens qz corpore id iam esset impossibile

Talia dices oībus vīdēibz egreditur de pa-
lacio . Cū quo mox om̄is exierūt p̄mitten-
tes se ad ciuitatē nō reūsuros et nec etiam
oculis eam ampli⁹ se visuros . Ut aut̄ extra
ciuitatē facti sūt q̄ sermone blando ab illo
nolebāt discedere increpatōe a vulsi sunt et
muiti reūtebātur et frequēter eis cōuertenti-
bus oculos et in itineribz pedibz offendēti-
bus . Quidā aut̄ feruēciores merētes a lon-
ge seq̄bantur eū quousq; nos supueniens
sc̄pauit eos ab iniicem .

Egrediebatur ergo d̄ regno suo for-
tis ille iuuenis gaudēs velud qñ d̄
longo exilio in suā aliq̄s reuertēs
p̄iāz letus ambulat et erat in dutus extrim-
secus quidē consuetis vīsibz intrisecus vēo
laneo panno illo q̄ barlaam sibi dederat
Nlocte itaq; illa in domūcula cui⁹dam pau-
pis hospitat⁹ vestimentis suis exut⁹ ea pau-
peri tradidit vltimā istā elemosinā pficiens
Et sic tā illi⁹ q̄ multorū aliorū paupum
oīonibz pecuratore⁹ sui dēū acq̄rens et ipsius
gratiā et auxiliū q̄si vestimentum salutis et in-
dumentum leticie sibi met circumponēs ad ho-
remittā egressus est viā nō panē secum de-
ferens nō aquā nō aliud aliqt ad cibū p̄i-
nēs nō vestimentō indut⁹ alio nisi duro pā-
no illo iūi cui⁹ paulo ante mēoriā ferimus
Desiderio cū quodā incredibili et amore

diuino vulnerat⁹ aio immortalis regis xp̄i
 oīno erat desiderati extra se factus totus ei⁹
 liquefac⁹ amore. Ifortis em iquit vt mors
 dilectō . Huiusmodi ip̄e a diuina caritate
 suscep̄at ebrietatē ita exarserat s̄ci sedm p:
 phetam dicente. Quēadmodū desiderat cer
 uis ad fontes aquarū ita desiderat aia mea
 ad te deus fontē viuu. Et quēadmodū vul
 nerata tali dilectione aia clamat in canticis
 cāticoū . Vulnerata caritate ego sum . Et
 alibi. Onde michi facē tuā et fac me audire
 vocē tuā. Vox em̄ tua dulcis et facies tua de
 cora . Huius iessabilis pulchritudinis xp̄i
 amorem velud ignē i corde suscipiens apos
 tolorū chorus et martirum pp̄li omnia sp
 nebant que videntur omnē sc; vitam tpale
 Oille tornētorū et niorciū species subibat
 amantes diuinam pulchritudinem et circa
 nos dei verbi cogitantes dilectōne xp̄i . Hūc
 ignē et bon⁹ iste nobilis quidē corpore no
 bilior⁹ vero et regalior⁹ anima in seipso susci
 piens omnia simul terrena despiciebat oēs qz
 conculebat corporis voluptates. Spuebat
 duncias et gloriam et ab hominib⁹ honorem
 Deponebat diadema et purpurā aranearia
 tela et fraglia ista cogitans. Ad oīa vero
 laboriosa ei tristā heremitice vite p̄mptus
 semetip̄m exhibuit clamans . Adhesit xp̄e
 meus adhesit anima nīca post te me suscepit

dextera tua . Et ita inconvētibiliter ingressus est vastitatem heremī et q̄si onē quodā et
grauī catena deposita rerū temporaliū confusione letabatur spū et desideratum intuens
xpm clamabat ad dēū quasi pūtem et vocē
audientis dicitur . Iohna mudi hui⁹ dñe
nō videat ocul⁹ me⁹ neq; oleuetur āmodo
mens mea pūti vanitate sed imple oculos
meos lacrimis spiritualib⁹ dirige gress⁹ me
os et oñde ī famulū tuū barlaam . Ostēde
michi eum qui salutis tua gracia auctor fac
tus est ut heremīcē vite hui⁹ p ipius dili
genciā additā exēcitū ne pugnādi ipericia
ab inimico supplater . Da ī dñe viam in
uemire p q̄ vemiā ad te qz vulnerata est aia
mea amore tuo et te sicio fontē vite et salu
tis . Ille voluebat apud semetipm semper
et deo dicebat p ozoē ei et contemplatōe al
tissimā iñct⁹ et ita ipenhi⁹ iter suū pagebat
ad chorū sanctorū puenire sagagēa ubi bar
laam degebat . Edebat vero herbas que p
heremū nascebātur . Nichil em aliud dese
rebat secū ut dictū est nisi solū corp⁹ suū
et pānum quo optus erat . Sz et cibum q̄
dem mediocrē et pūu de herbis sumebat aq
vero oīno penuriā paciebatur in iaquosa et
arida existente heremo illa . Itaq; iam circa
meridiē sole ardēte vehementer iter agente
vehementius estuabat sic estu pseuerante et

pluma affligebatur miseria . Sed vincebat
desiderium natura et satis qua deum sicebat
flamam vorabat satis aque . Inuidus vero
et osor hominum dyabolus non suffereret in iuuenie
tale cernere propositum et sic feruentissimam in deo
dilectionem plurimas ei per heremum excitauit
temptationes . Submittentes ei regalis glorie
sue memoriant et dudu astantis ei splendidis
sumi obsequijs amicorum et cognatorum atque cor
et amicorum et quae cunctorum aie ex ipius proficiebantur
aia et alia vite refrigeria . Denide asper
ritate conusatois proponebat ei et plurimos
illi sudores corporisque infirmitatem incosuetu
dimen ei in miseria tali et tempore longitudo
nem penitusque satis necessitate et nulquam spera
dam consolacione tanti laboris vel fine . Et
oio excitauit ei puluerem cogitationum in meze
te quemadmodum scriptum est de magno anthro
mo . Vi autem vidit semetipm iniuriam debilem
contra illius propositum ipsum enim ipsum cogitamus
et illius desiderio succensus spe que bona conforta
tus et fide stabilitate propinquilo illius si immissio
nes reputabat erubuit . Tunc a prima con
gressione decidens alteram pergit viam . Multe
enim eius malicie semite et fantasmatibus va
riis eutere temptabat et in formidinem mittere
Aliquid vero gladium adductum tenet in silva
super eum ei percuttere minabatur nisi statim
retro conudaretur . Alia vice diuersarum

bestiarū foētias assuitiebat frendēns adūsus
eum dirissimū edēs mugitū et sonitū . De:
inde in draconē et aspidē et basiliscū trans:
formabatur . Non̄ vero ille et fortissim⁹
athleta nitrepid⁹ erat aio reu qui altissimū
fibineti⁹ refugii posuit . O mente vero vi:
gilans et malignū subsannās dicebat . Nō
latet me o seductor quis sis q̄ michi ista ex:
citas qui et ab inicio cōtra gen⁹ hoīm talia
es fabricat⁹ . Et semp malign⁹ es et ledere
nūq̄ cessas . Et aptū tibi habitū et famili:
arissimū hoc ip̄m est bestias et serpentes im:
mitari bestialitatē consili⁹ tui ac prauitatem
venenūq; et lesionem intencionis tue deincō
strans . Cur ergo ad impossibilia conaris
mis̄trime . Ex quo em̄ cognoui tue esse ne
quicic machinamenta ista et frōres michi
nulla de te cura fuit . Dñs michi adiutor ē
et ego despiciam inimicos meos . Et super
aspidē et basiliscū ambulabo et cōculcabo
leonē et draconē v̄tute xp̄i confortat⁹ . Cō
fidantur et reuerātur om̄s inimici mei au:
tantur et erubescat valde velociter . Hec di:
cens et signū crucis impīmens arma in ex:
pugnabilia oia dyaboli fantasmata absen:
tavit . Cū em̄ bestie et serpentes sicut deficit
fum⁹ defecerūt et sicut liquevit cera a facie
ignis sic pierūt . Ip̄e vero xp̄i v̄tute mu:
nit⁹ ambulabat gaudens ei grās agēs deo

S; et bestie plurime et varie et serpencium atz draconū diusa genera q̄ herem⁹ ille nutrit obuiacia illi nō iam fantastice sed i veritate apparuerūt. Quo circa timore quidē erat plena via et labore. Ipe vero utraqz spernebat aio timore quidē dilectōe ut ait scriptura foras mittente labore vero amoē alleuiātē. Ita égo multis et varijs in comodis ac miserijs fatigat⁹ dieb⁹ nō modis tande puenit ad heremū illā semiaridē frē in qua barlaam habitabat ubi et aquā inuenies flāmam sitis extinxit.

¶ Ansit aut̄ iosephat duobus annis in trigris p̄ heremī illi⁹ valitatem vaga būdus et nō inueniebat barlaam deo et in hoc fortitudinē animi eius et cogitacōis stabilitate pbante. Et erat ibi sub diuo sole exustus p̄ diem et frigore p̄ noctem cōgelatus et incessant q̄renis vclud alis quē thesaurū p̄ciosum venerandū senem Plurimas vero sustinuit tēptaciōes et pugnas malorū spirituū et multos labores herbarū idigacia quib⁹ in cibū vtebatur qz et ista cum siccā herem⁹ eēt rarissimas ferebat Sed amore dñi inflāmata adamātina aia illa et in victa facil⁹ sustinebat tristitia ista q̄ voluptrates ideoqz supno nō fuit priuatuis adiutorio h scđm multitudinē dolorū sp̄ius et laborem a desiderato xpo ferebant

consolatōes nocte letificans aīaz. Cōpletis
vero duobus ānis iōsaphat quidē incessan-
ter cīrcuibat q̄rens desideratū et rogabat
deum lacrimarū flumia effundēs et clamās
Ostende michi dñe viatorē tue cognitōnis
et tantorū auctoře bonorū et ne ppter mul-
titudinē peccatorū meorū bono tuo priues
me sed dignum me fac videre illum et eq̄
lem si agonem conūlatiōnis ponere .

Inuenit aut̄ deī gratiā spelūcam vestigia se-
quens illuc ambulanciū et monachū quem
dam repit heremiticam viam trahentem et
hūc flagrātissime amplexat⁹ et osculat⁹ ro-
gabat ab illo ostendi sibi barlaam habita-
culū et de seipso cūcta viro illi manifesta fa-
cit. Per ipm itaq̄ locū didicit habitatio-
nis quē q̄rebat puenit celērime velud quā-
do venatōr guar⁹ vestigia incurrit venatōis
et habēs alia signa ab alio sene sibi demōn-
strata ambulat gaudens et spe robust⁹ si-
cū pūul⁹ ex longo tempore p̄z, nūpiens
videre. Qñ em̄ amor qui scđm dēi est in
aīaz distillat naturaliter multo feruencior
est at; fortior. Stetit égo an̄ ostium spelū-
ce. Et pulsans dixit. M̄enedic patr bene-
dic. Ut aut̄ vocē audiuit exiuit barlaam d̄
spelūca. Cognouéat p sp̄m quē scđm ex-
teriorē aspeciū pfecte cognoscē non valebat

ppter mirabilem illā transfiguratōe et in
 mutatiōe qz īmutat⁹ et trāsfiguratus erat
 ab aspectu illo prioē et decora et iuuentute
 Nam denigrat⁹ erat a seruoē solis coma :
 tuſqz cermibz exelam habens faciē et oculos
 in pſudum habens dimersos et cilia exusta
 habens riuis lacrimarū et multa mōpie af:
 flictione . Sz iōsaphat cognouit spūalem
 p̄ez caraterē vule⁹ seruātrē eundē . Stās
 égo mor⁹ cont̄ orientē senex orauit gratias
 agendo deo . Et p⁹ ōzonem dico amē ap:
 prehendētes se et osculātes feruētissimis alt:
 utrū amplexibz constrin⁹ gebāt et p̄ in terno
 amore sociari nō poterāt . Ve aut̄ sufficien
 ter osculati sūt muicē et p̄prijs nōibz se salu
 tauerūt sedentes colloqbantur . Sermonē
 aut̄ incipiēs barlaam . Vñ venisti dicebat
 fili dei et heres celestis regni p̄ dñm nostrū
 ihesū xp̄m qz dilexisti quē merito desiderasti
 sicut prudēs negotiator⁹ et sapiens oibus
 venditis p̄ciosissimā emisti margaritā . Et
 thesauro abscondito in agro repto manda
 torū dñi oia dedisti nullo pcens cito p̄trāse
 si cūm ve agrū illū emeres tibimeip̄ . Do:
 net tibi dñs p̄ temporalibz eterna p̄ corrupti
 bilibz in corruptibilia et nō vetrascedo
 Dic ergo michi dilectissime quō huic veni
 sti et quō p⁹ meum discessum factū est de te

et si cognouit pater tu⁹ deum aut si adhuc
usq; in prima pseuerā inspiencia ac demo-
nū seductōe captiuatur. Ille barlaam int̄
rogante iosephat refere cepit quātā p⁹ illi:
us abscessum facta sunt ei et quo dñs omia
in p̄spexit vīit usq; ad pñtem eorūdem
cōiunctioz. Senex aut audiens ista cū de:
lectatione et miraculo p̄ gaudio lacrimat⁹
dicebat. Gloria tibi deus noster qui semp
ades et auxiliaris diligentib⁹ te. H̄ia tibi
xpe rex uniuersorū et de⁹ benignissime qz cō
placuit tibi semen qz in aia seiawi serui tui
iosephat sic centesimū refere fructū dignū
quidē te agricolam et dño nrarum aiarum
H̄ia tibi pacite bone sanctissime spūs qz
qz dedisti grām sanctis tuis aplis hui⁹ pti:
cipem dignū fieri fecisti seruū tuū et in na:
turas hoīni multitudines a supplicioso p̄pm
ērore liberasti et vera illuminasti dei noticia
Sic ab ambob⁹ grē deo referuntur et talia
colloquētib⁹ et dei exultatib⁹ grā supuenit
vespera. Tūc ad oīoz surgentes cōsuetum
celebrarūt officiū. Demide cenaturi pomē
mensam barlaam locupletē spūalib⁹ plenā
epulis sensualis vero neq; p̄ticipē cōsolati:
onis. Ille em̄ cruda fuerunt quorū se:
nex ip̄e opatoz et cultoꝝ fuit et doctili paus
ei qui in ip̄o heremo inueniebātur et silue:
stres berbe. H̄ias igitur agentes et apposita

edētes et aquā de fonte qui aderat bibentes
 et apienti manū et implenti om̄e aīal denuo
 gr̄as egerūt. **M**ursus aut̄ surgētes et noc̄
 turnas cōplantes ōz̄ones sp̄uale post ōz̄oez̄
 repetūt colloq̄um sermones videlic̄ salutis
 et celesti plenas ph̄ia; p̄ totam secū conferē
 tes noctē doner eos mane solitarū iterū re
 cordari ōzonū fecit. **M**āsit aut̄ iōsaphat cū
 barlaam sic plimis ām̄is mirabilē illā et su
 per hoīez̄ trāsiens conūsatōe; et quasi patri
 huiet eruditōri p̄ oia obediēs et cōsciēs
 omiq̄z̄ subiectione et humilitate se illi subi
 ciens et ad om̄eū v̄l̄ utis sp̄ez̄ semelip̄m exē
 cens optimeq; instruce; ad lucidūm cōtra
 iniquissimos sp̄us. **H**ic quidē passiones cūc
 tas mortificauit prudēciā vero carnis sub
 iecit sp̄ui quasi seruū dño deliciarū et requi
 etionis penit̄ oblit̄. **S**omnō vero q̄si
 malo p̄cipiebat dño. Et vt simpliciter di
 cam tant̄ merat ei labor conūsatōis ut et
 ip̄e miraretur qui plurimos in hac expens
 deret ānos barlaam et p̄seuerati illī vīncē
 tur mīstacia. **M**ā tantū de illo duro et in
 cōsolabili cibo p̄cipiebat vt solū posset vi
 uere ne si violenter morētur nīcedes āmie
 teret bonorū opatōis. **S**i aut̄ ad vigilan
 dum naturā subdidit q̄si in corpe; aliquis
 et sine carne. Ōz̄onis etiā illi et intellectua
 lis op̄is inessabile opus erat et oīne vite

tempus in contemplacōis expendebat spūali
bus et celestibz ut nec hora nec pūctum ipē
pderet oīo exquo illa in heremo habitauit
Hoc em̄ opus monastici ordinis est nūq̄
ociosum inueniri a spūali opatione. Qd̄
bene obfuauit ille fortis et cōgruentissim⁹
cursor studij celestis itinēis et in extingui-
bile calorē ipi⁹ custodiuit a principio usq;
ad finē. Ascensiones semp in corde dispo-
nēs et de vītute in alciorē ascendēs vītutem de-
fideriū desiderio studiū studio assidue iun-
gens donec puenit ad spatā beatitudinem

Ric vero in uicē conūlantes barlaam
et iosaphat et bona cōiunctōe vīsi-
ti extra sollicitudinē et vīniūsam seculareū
existentes perturbatōe; purificatāq; mente
possidētes et expiatam ab om̄i confusione
Post mūltos suos p pietate laboēs qdam
die aduocauit senex spūalem filiū quē per
euāgelium genuit et tūc sermonē arripuit
et spūale colloquiū ita dices. Dilectissime
iosaphat i hac te heremo habitare optabit
Et hoc michi xp̄us orante de te pmisit an
vite mee obitū te videndū. Vidi ego sicut
desiderabā video em̄ te mō a mūdo abstrac-
tum et ab hijs q̄ in mūdo sit connūctū vēo
xp̄o inseparabili mēte et in mēsuram puenis-
se pfectōnis plenitudis ipius. Huc ergo

qm̄ iam michi resolutōis temp⁹ in ianuis
 est et sociale et coetaneū desideriū esse cum
 xpo iam cōpletū est tu quidē corp⁹ meū ter
 ra op̄ et puluerē trade pulueri. Mane ve
 ro de cetero in hoc loco spūali adherens cō
 uersatiōni et mee mēoriam faciēs hūilitatis
 Timeo em̄ ne forte obscuro multitudō de
 monū aīe mee obfistat ppter multitudinē
 mearū ignorāciarū. Tu ergo fili ne metu
 as labore cōuersatōis neq; formides longi
 tudinē temporis et vñficiās demonū. Sed
 horū quidē infirmitatē xpi vñtute munit⁹ au
 dacter deride. Adūlus vero duriciā labo
 rū et temporis spaciū sic eris quasi cotidie
 hinc migratōe exspectans et quasi inicium
 tibi esse conūsatōis hāc diē et finem. Sic
 semp ea q̄ retro sunt obliuiscens et ad ea q̄
 ante te sūt extendes sedim intencōe psequē
 ad brauiū supne vocatōis dei in xpo ihesu
 Quēadmodū sanct⁹ aplus iubet nō deficiā
 m⁹ dicens sed lic⁹ hys qui foris est noster
 homo corrūpatur tū hys qui m⁹ est renor
 uatur de die in diē. Nam momētaneū et
 leue tribulatōis nostre supra modū in sub
 limitate eterne glorie pond⁹ opatur in nob̄
 nō cōtemplatib⁹ nob̄ q̄ vidētur sed que nō
 vidētur. Que em̄ vidētur temporalia sunt
 q̄ aut nō vidētur eterna. Ista cogitās kī e
 confortare et esto robustus et quasi bonus

miles contēdi régi tuo placē . Et si cogita
ciones tibi pusillanimitatis malign⁹ in mi
serit et rigorē relaxare p̄positi studuerit ne
acq̄escas ei⁹ vñsc̄is dñicūm considerās pre
ceptum . In mūdo tribulatōe; habetis sed
confidite qz ego vici mūdum . Ideo qz gau
de in dño semp quia elegit te et sepauit de
mūdo et posuit ante faciē huā . Ipe aut qui
vocauit te vocatōe sua sancta mest semper
michil sollicit⁹ sis sed in omī ozoe et obse
cratione cū grārum actione peticōes tue in
notescāt apud deū . Ipe em̄ dixit . Non te
deseram neqz derelinquā . Sic ergo in du
rīcia conūsatōis et in pusillamitate exēcit
ēh tales possidēs cogitatōes letare memor
dñi dei nr̄i . Memor em̄ inqt fui dñi dei et
delectat⁹ sum . Qn̄ aut rufus aliū decepcō
nis modū econfrīo perquirē ho lis elatas
supponēs cogitatōes et gliaz multā reg qz
dimisisti et cetera q̄ in mūdo sūt salutarem
oppōne seruionē quasi scutū dicentē . Cū
feceritis oia que p̄cepta sūt vobis dicite see
ui inutiles sum⁹ qz qz debuim⁹ facē nō feci
m⁹ . H; et quis ex vobis valet debitū psol
uere qz debēm⁹ dñio p hys qz cum diues es
set p nobis paup fact⁹ est vt nos illi⁹ pau
ptate dataremur et passus est impaſibilis
vt nos a paſſionib⁹ liberaret . Que em̄ gr̄i
seruo filiā dñio pati . Nobis em̄ p̄la desūt

141

de passionibz ei⁹ . Ille meditare cogitare
emūdās et om̄ez altitudinem extolletem se
adūsus sciētiām dei et in captiuitatē ducen :
tem redige om̄ez sensū in obedīciām dei et
pas dei q̄ ex supat om̄ez sensum custodiat
cor tuum et intelligēcias tuas in xp̄o ihesu
domino nostro .

Ipsa beato barlaā dictis riuī lacri
marū iosaphat mēsuram nō habe :
bat sed velud de fonte multifluo
scaturientes eū totum ac trām in qua sede :
bat rigabāt . Deflens aut̄ separōez vehemē
ter rogabat ut comes ei⁹ itinēis moriēdo
fieret et ne post se relinqret illū in hac vita
dicēs . Cur q̄ tua fuit pater tñ q̄ris et non
ea q̄ p̄ximi fuit . Qūo vero pfectam implex
caritatē scdm eum qui dicit . Dileges p̄x :
mum tuū sicut z̄ip̄m . Ad requiē quidē ip̄e
pgens in tribulatōe ac miseria me derelin :
quis et prius q̄ bene exēcitat? sum laboribz
comūsatōis et hostiū didiceri multimodas
cōgressiones ad monachiā me ip̄ozū expo :
ms . Et quid fiet aliud nisi p̄sternoz mul :
timōis illorū machimēis et moriar in aia
heu michi et eterna morte q̄ in ex partis et
formidolosis contingē constat pugnatori :
bus . Sz dep̄care dñm queso te ut cōmēte
me de hoc sclo assumas etiā per ip̄az spē q̄
habes recipiēdi laboris primiū dep̄care ne

vel unā diēm̄ possū discessū faciā in hac
vita et in vallisitate h̄o descēti obērem . Hoc
Iosaphat cum lacrimis dicente senex lemiter
et plane respondit dices . Non debem⁹ fili
in cōprehensibili⁹ iudici⁹ dei refistē . Ego
enī plim⁹ deprecatus sum dñm ne separe :
mur ab inuidē et edoc⁹ sū a bonitate illius
quia nō est cōgruū te nūc pond⁹ deponere
carmis sed pmanere optet in exēcitio donec
splendidiorē coronā tibimet componaa
Mō enī sufficienter adhuc decertasti ad eā
q̄ tibi prepata est mercedis retributionem
Sed optet te hic modicū laborare ut letus
in tres in gaudiū dñi dei tui . Ego enī fere
centū sum anorū . In hac vero heremo am
nos septuagita quiqz pegi . Tabi aut̄ lic⁹
nō tñ temp⁹ sit constitutū sed tamē appro
piquare optet sicut iubet dñs ut cōsimil
ostendaris et nichil m̄ habeas ab eis q̄ pos
tauerūt pond⁹ diei et estus . Suscipe ego
kīne libenter q̄ a deo creata sūt . Nā ea que
ipe dispositi⁹ qs hoīm sufficit mutare . Vñ
in hys pseuera ei⁹ custodit⁹ grā . Vigila
aut̄ semp adūsus contrias cogitatōes et in
mūdiciā metis q̄si quēdam thesaurū p̄ciosū
serua ad alciore opatōez et contēplationē
vegetas temetipm cottidie ut impletatur in
te q̄ amicis suis saluator⁹ pmisit dices . Si
quis diligit me sc̄monē meū suabit et p̄

meus diligit eum et ad eum veniem⁹ et manu
nē apud eum faciem⁹. Ille dices senex et
multo plura sanctissima illi⁹ ait et theolo
ga lingua digna contristatū iosaphat aiam
consolat⁹ est. Deinde ad quosdā trāmit
tit eum fratres p̄cul habitātes ut afferet ei
que ad sacrā hostiā cōsecrādam erāt necessa
ria. Tūc contristat⁹ iosaphat valde veloci
ter mīsteriū ipseuit. Metuebat enim ne for
te se absente nature debitiū barlaam solueret
et sp̄m dñō traderet defnientūq; sibi durissi
mū inferret nō verba testatoria nō orationes
nō benedictiones illi⁹ adepto. Ita ego viz
rilit ab illo longa via p̄acta et allatis p
quibz ierat offert deo sacrificiū sanctissimi
barlaam. Et cōmūicans ipē tradidit et io
saphat in cōtaiaata xp̄i mīstera et exultauit
spū. Deinde cōfūctū p̄cipientes cibū edif
ficatorijs verb⁹ aia; rursum iosaphat alebat
dicens. Nam iam nos dilectissime fili in
vnū cōgregat elus et mēsa in hae vita. In
gredior enim iam vniuersalē viam p̄ meozū
Optet ego te éga me dilectionē p̄ custodi
am mādatorū dei et in hoc loco usq; ad fi
nem p̄seuerāciam ostendere conūsans quēad
modū didicisti et edoc⁹ es memor semper
humilis et negligentis aie mee. Gaudio
igitur gaudē et in xp̄o exultatione letaē qz
p̄ tremis et corruptibili⁹ ac̄cipio eterna et

incorruptibilia et qz appiquat merces operum tuorum et mercedis retributorum iam adest
Qui venit vinea in visere qz coluisti et plenius tibi mercede opis restituet. Ifidelis fimo et
oi acceptore dignus sicut sanctus clamat paulus
Nam si cōmorimur et cōuiuemus. Si
sustinemus et cōregnabimus in regno eterno et infinito luce splendentis in accessibili
et splendoē digni effecti beate et in diuī due
trinitatis. Talia quidē barlaam usq; ad ve
speram et per totam noctem iosaphat loqu
batur ineffabili dulcere detento et separatio
nem nō ferenti. Vox vero illucescente die
ad eum collocutionē simēs eleuatis in celū
manibus et oculis et graciārum actionem
referens deo aie.

Omīne deus meus qui ubiq; p̄fens
es et omia impletas grācias ago tibi
quia respexit humilitatē meam et in ortho
doxa confessione et in via mandatorū tuo
rum dignum me fecisti cursum consumare
huius incolatus mei. Et nūc optime dñe et
misericordissime suscipe me in etiā tua tha
bernacula et ne recorderis peccata que tibi
peccavi scienter et ignoranter. Custodi eum
et hūc fidēlem famulū tuū cui p̄esse
me voluisti indignum famulū tuū. Erue
eum ab oi vanitate et temptatōe adularij

et aliozrem illum facito perplexis laqueis
 quos in laqueum malignus posuit omnibus
 qui salui fieri volunt . Disperde omni
 potens deus om̄ez virtutem seductoris a fa
 cie serui tui et da ei potestatem concultādi
 nequissimum capud hostis animarū nostra
 rum , Omit ex alto gratiam sancti spirit⁹
 tui et corroborā illum adūsus inuisibiles
 hostes et victorie mereatur a te coronā acci
 pere et magnificetur nomen tuum in ipso
 quia te decet laus et gloria in secula . amen
 Finita oratione paterno affectu amplexat⁹
 iōsaphat osculatus est eum in osculo sancto
 signoq; crucis semetipm signans et pedib⁹
 extensis ex hylerato vultu quievit in pace
 senex et plenus dierum . 26

Tunc iōsaphat corruens super eum
 fletibus at; suspirijs genitibus qz
 doloris satisfaciens et lacrimis corpus ab
 luens ac lante pāno qd dederat ei in palacō
 deuoluens decantabat psalmos p totam di
 em et per totam noctem psallens piter et la
 crimis venerandū beati madefaciens corp⁹
 Sequenti vero die sepulchrum faciens pro
 pe spelūcam et religiose valde cum summa re
 uerencia sacram glebā defrens in monumē
 to depositū spūalem patrem bonus ac vene
 rabilis fili⁹ et flagranti aio ad intēissimā

se extendens orationem ait . Domine deus
meus exaudi orationē meā qua clamaui
ad te miserē mei et exudi me quoniā te ex
toto corde meo quero . Exquisuit te facies
mea . Ne auertas faciem tuam a me ne des
clinas in ira a seruo tuo . Adiutor me⁹ esto
ne derelinquas me neqz despicias me deus
salutaris meus . Quoniā pater me⁹ et ma
ter mea dereliquerūt me domin⁹ aut assump
hit me . legem pone michi domine in via tua
et dirige me in veritate et semita recta pp̄c
inimicos meos . Ne tradidiris me in ani
mas tribulacium me quoniā in te piecius
sum exutero . De ventre matris mee deus
mirus es tu ne disceris a me quoniā preter
te non est qui me adiuvet . Ecce enī in mul
titudine miserationū tuarum spē posui anī
me mee gubernia vitam mīcā qui om̄ez crea
turam ineffabili sapiencia puidēcia regis
Et notam fac michi viam in qua ambulā
et saluum me fac quoniam bonus es amaz
tor hominum orationibus et intercessione
famuli tui barlaam . Quia tu es deus me⁹
us et te glorificabo patrē et filium et spiri
tum sanctum . Amen

Finita oratione iuxta sepulchrum
sedebat flens et sedens obdormiuit
Et vidi tribiles illos viros quos
et p̄n⁹ viderat veientes ad se et deducentes

in maximum illum et mirabilem campum
deinde ad gloriosissimam et splendidissimam
introduxerunt ciuitatem ingrediente vero il-
lo aly obuiabant multo fulgentes luic co-
ronas in manibus ferentes ineffabili deco-
re resplendentes et quales huani oculi nūc
viderunt. Infrogante vero iosaphat cuius
sunt corone glorie splendidissime quas cer-
no responderunt. Tibi quidem una ppter
multas animas quas saluasti preposta est
ornanda vero nūc amplius pro exercitaci-
one heremitica qz pagis si tamen viriliter
in hac usqz ad finem pduraueris. Altera
vero tua quidem et ipa sed patri tuo opos-
tet exhibere qui per te a via mala declinan-
do et penitentiam veraciter agendo reconcil-
liatus est domino. Josaphat itaqz hoc au-
dito hesitans et nescire hoc accepit et dixit
Quomō impossibile est michi non impar
qui tanta sustinui patrem meū adipisci do-
num ppter solam penitēciā. Dixit hec et
barlaam confessum estimabat se videre qsi
exprobantem sibi et dicentem. Illi sunt ser-
mones metiosaphat quos aliquando dice-
bam tibi quia cum pdiues fueris nō benif-
ficus eris et ipse hesitabas in verbo. Nūc
aut quomō contristatus es de equali tibi
honoore videlicet et patri et non potius leta-
tus es animo quia exaudita est tua multa

ipso oratio iosephat aut pūt mos erat
semper dicere ignosce ait pater ignosc
et ubi habitas ostende michi in hac inquit
speciosa et magna ciuitate habitacione ha-
bere merui in media urbis platea luce ful-
gentem eximia. Rogare vero iterum iosa-
phat barlaam se putabat ut cum induceret
in habitaculum et affectuose eum in hospit-
cio suo reciperet. Sed nondum tempus ad-
uenisse dicebat ille quo ad illa venire pos-
set tabernacula adhuc enim subiectus corporis.
Si vero viriliter pseueraueris quemad-
modum mandaui tibi venies paulopost et
eisdem dignus efficeris mansiōm et eam
dem gloriam cōsequeris et eodem gaudio
frueris et in eternū in simul erimus. Exita-
tus vero a sompno iosephat luce illa et in
effabili gloria habebat animā adhuc sacra-
tam et cuius multa admiratione domino gra-
clarum referebat p̄cipnū. O misit aut usq
ad finē vite sue angelicam veraciter in terra
ducens coniunctionem et duriore exercitacio-
ne post transitum semis utens. Statis qui
dem sue vicequinto anno terrenum de-
seruit regnum et heremiticū subyp laborem
triginta vero et quinqā annis in hac heremo-
tonusatus est. Oulta prius animas ho-
minum dyabolo subripuit et deo saluandas
obnūlit et in hoc perficiendo apli cam graciā

pmeruit. Erat autē mārtir voluntate. Nā
 cum fiducia magna xp̄m in conspectu regū
 et tyrānorū confessus est et pdicator ei⁹
 magnitudinis exim⁹ claruit. Multos eis:
 am spiritus nequicie in heremo luctando p:
 strauit et omnes xp̄i superauit virtute ce:
 lestis qz particeps muneris dicens exiit et
 gracie insuper et mundum animē oculum
 ab omni terrena caligine habuit et velud
 presencia futura contemplabatur et xp̄us
 erat ei p̄e omnib⁹ xp̄m desiderabat xp̄m
 quasi presentē cernebat xp̄i decorēm assidue
 speculabatur secundum p̄phetam dicentem
 Proindebam dominum in conspectu meo
 semper quoniam a dextris est michi ne cōmo
 uar. Et iterū. Adhesit anima mea post
 te me suscepit dextera tua. Adhesit em̄ vere
 anima illius p̄e xp̄m cōiunctione in dis:
 solibili illi copulata. Non em̄ defecit a
 mirabili ista conūlatione nec mutauit rigo
 rem p̄positi sui a principio usq; ad finem
 equalem seruans p̄emptitatem a puero usq;
 ad tanta etatē p̄mō ad aliora m̄dies
 p̄fecit virtutē et mūdiorem promeruit con
 templationē. Demq; tali pacta comūlato
 ne et ita dignam sua vocatione opationē
 retribuens ei qui se vocauit crucifigēs mū
 dum sibi et seipm mundo in pace ad deum
 pacis vadit et ad deum quē desiderat semp

proficiscitur dñm et vultus domini intide et
mde presentatur . Illius q̄ glorie iam ante
promissa sibi corona exornatur et xp̄m cer-
nere dignus efficitur et cum xp̄o esse mea
retur xp̄i decore semper exultat cui⁹ in ma-
nus animā suam cōmendans in viuenciu
transmigravit regionem ubi sonus epulā;
ciūm ubi letancium oīm habitacio .

Deciosum vero corpus illius quidā
vir sanctus qui habitationē non
procul ab eo fecerat qui et ad barlaam ter
illius prius ostenderat diuina quadam doc-
tus reuelatione ip̄a hora dormicōnis eius
aduenit et sacris laudibus honorificans
illum lacrimasq; effundens signū ergo illū
dilectionis et omnia alia p̄ficiens que xp̄ia
m̄s sunt legitima in sepulchro p̄ris barla-
am posuit eum . Nam decebat eorum simb
elle corpora in terra quorum in calis perhen-
mit erant anime nūcte . Recepto etiā cu-
iusdam tr̄ibilis perusionē fortiter in mēte
illum contestatis acquiescens heremita qui
eum sepelierat ad regnum m̄dorum p̄gere
contendit ad regem brachiam puenit om-
nia sibi manifesta d̄ beato iosaphat facit . Il-
le aut̄ non negligens illico p̄git cum mul-
titudine magna et virtute et ad speluncam p-
uenit . Oīumentū aspicit et suplācīnatus

tollit operculū et videt barlaam et iosaphat
 habentes membra secūdum p̄petratēm spe
 cieī vtriusq; posita et corpora nūl a priorē
 colore imutata sincera vēo et oīno integra
 cum suis indumentis. Tūc illa sanctarūm
 animarū tabernacula multam odoris sua
 uitatem emittabant nūl penitus feditatis re
 tinencia. Que rex in thecis preciosis reposi
 ta in suā reportauit patriam. Ut aut ad
 aures puenīe populi q̄ factum fuerat mul
 titudo in numerabilis ex omnibus ciuitati
 bus et in circuitu regionis ad adoranda et
 videnda beatorū illorum virorum corpo
 ra confluebant honorifice cum p̄mpnis et
 canticis et lampadibus ac cereis ardentiib;
 Vnde quidam ibi congruenter satis et val
 de ydonee dixit. lummaria circa luis filios
 et heredes. Splendide vero simul et mag
 nifice in ecclia q̄ iōsaphat ab ip̄is funda
 mentis erexerat deposita sunt corpora. Plu
 rima ergo miracula et sanitates miranslati
 one et depositione et deinceps per sanctos
 suos famulos operat⁹ est xp̄us ad laudem
 et gloriām noīs sui. Et vidit rex et omnis
 turba virtutes que per eos fiebant. Et plu
 rime gentes que erant in circuitu infidelitatē
 līguentes et dei ignorācia per ea q̄ ad se
 pulchrum fiebant signa crediderūt. Et om
 nes videntes et audiētes anglicā iōsaphat

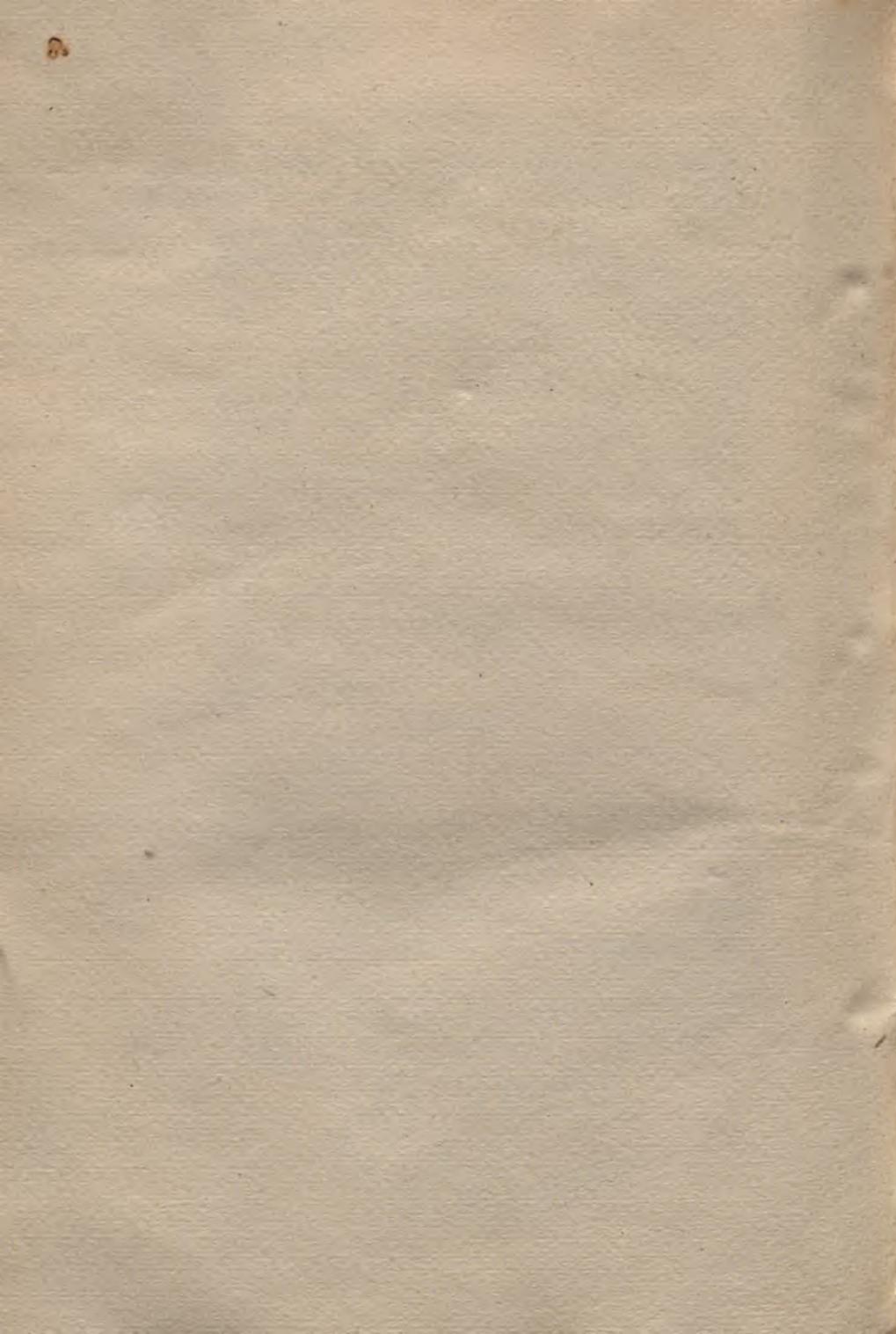
cōnūlatōe; et a puericia inestimabiliē sūs ad
deū amore mirabātur glorificātes in oīb;
deum qui coopatur diligentib; se et maxis
illos glorificat donis et v̄tutib; .zc

Duc usq; finis presentis sermonis q;
secundum virtutem meam scripsi si
eū accepi a venerabilib; viris qui
veraciter illū michi trādiderūt. Contingat
igitur nobis legentib; et audiētib; v̄tile
aiarum narratōe; vt in parte sanctorū qui
ab inicio placuerunt dño computari merea-
mūr precib; et in fessione barlaam et iosa-
phat beatorū de quib; est narratio in xp̄o
ihesu dño nostro cui est dec⁹ honor et impe-
riū gloria et magnificēcia cū patre et sanc-
to spiritu nūc et semp̄ et in secula seculo
rum. Amen.

Oratio
onūsus ad te dñm deū p̄m oīpo-
tentē puro corde tibi q̄ntum potest
paruitas mea maxias at; vberes gr̄as ago
dep̄ans toto aio singulare tua māsionem
vt p̄ces meas in beneplacito tuo exaudire
digneris inimicū q; a meis actib; et cogita-
tionib; tua v̄tute expelle multiplica michi
fidem m̄tem gubernia sp̄ualis cogitaciones
accēde et ad beatitudine; tuā perducē dignaē
per ih̄m xp̄m filiu tuum. Amen. .zc

147

Falld o Compa

